

કર્તા, શેખ, આદમજી સુફી સાહેબ દુવેશનાં

ગુજરાતી

ભજન સંગ્રહ.

પ્રકાશક

પા. હજીમ હસાક કોચ

તથા

મીસી લીખાભાઈ ગોપાળદાસ.

મળવાનું હેઠાણ:—

મોજે કોસમડી, પોપટ અંકલેશ્વર.

કીંમત ૦—૮—૦

ઇ. સ. ૨૩-૫-૧૯૪૧

ધી ન્યુ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ, ચૌરા બજાર-અંકલેશ્વર.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
[ગુજરાતી કાગીપદક વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૨૨૮૮૫ વિમન ૦૮

પ્રાપ્તનામ (મજબૂતી)

વર્ગિક ૬ - ૧

કર્તા, શેખ, આદમજી સુફી સાહેબ દુર્વેશનાં

ગુજરાતી

ભજન સંગ્રહ.

પ્રકાશક:

પા. ઇબ્રહીમ હસાક કોચા.

તથા

મીસ્ત્રી લીખાભાઈ ગોપાળદાસ.

મળવાનું ઠેકાણું:—

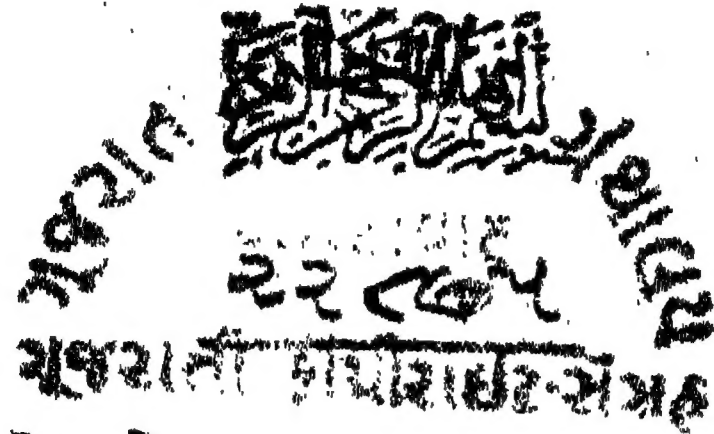
મોજે કોસમડી, પોપ્ટ અંકલેશ્વર.

કીંમત ૦—૮—૦

ઇ. સ. ૨૩-૫-૧૯૪૧

૭૮૬

સર્વે તારીફ તે ખુદા વંદે ખુદાને લાયક છે. જે (લહુતોશરા) નો માલિક છે. અને જે સર્વનો રક્ષક છે. બીજી તારીફ તેનાં ખ્યારા મકબૂલ પેંગમ્બર મોહમદ (ર. સુ.) (સ.) ને છે. જે ખાસ તે મહબૂબનાં હુખીય છે. બાદ આ રીસાલો (સજન સંગ્રહ) આજ રોજે છપાવી પ્રગટ કર્યો છે.

આજ તા. ૨૩-૫-૧૯૪૧ ઈસ્વીસન કર્તા આદમજી અલરામજી સૂફી સાહેબની જન્મ તારીખ હી. સં. ૧૧ મી સફર ૧૨૮૭ના સંવત ૧૬૨૫, ઇ. સ. ૧૮૬૬ કર્તાની વફાત તારીખ કારતક સુદ ૧૫ સંવત ૧૬૮૨

મળવાના ઠેકાણાંની નીચે પટેલ ઇબ્રાહીમ ઇસાક કોયા. નામની આગળ કર્તા થયેલું છે એ મહાન ભૂલ થયેલી છે. પણ એ કર્તાની જગ્યાએ પ્રકાશક નું નામ છે. અને કર્તા સૂફી સાહેબ છે. તેજ ખરું છે.

:: અનુક્રમ મણિકા ::

અનુક્રમ. રાગની જાત. રાગના નામ. પૃષ્ઠ.

નંબર.

૧		દીખાયો...	૧ થી ૭
૨		શીખ્યોને માટે બે બોલ...	૮ થી ૧૦
૩	ભજન	૧ અરે ઓ મનવા પાપી...	૧૧
૪	"	૨ ક્યુ' નીલામાં સોયા ગાશીલ...	૧૨
૫	"	૩ ગોદામ જાનકી હમને બોલી...	૧૩
૬	"	૪ બાંધ કમર હિંમતકી પ્યારે...	૧૩
૭	"	૫ પૂર્વ દેશસે' ગુરુ એક આયા...	૧૪
૮	"	૬ પૂર્વ દેશકા જગત ગુરુજી...	૧૪
૯	"	૭ મેરા ઉપર મેરાજ પાઠ...	૧૫
૧૦	"	૮ મૌલા હાજરા હજુર...	૧૫
૧૧	"	૯ એ જગ દર્શન મેલા ભાઈ...	૧૬
૧૨	"	૧૦ સાધુ બૈયા આપમે આપ સમાયા...	૧૬
૧૩	"	૧૧ સાધુ બૈયા હમને ઉસીકુ હે પાયા...	૧૭
૧૪	"	૧૨ " " બોળા ઉઠાયારે ભારી...	૧૭
૧૫	"	૧૩ " " સૌર કરારે મેદાના...	૧૮
૧૬	"	૧૪ " " સુદી અજલકે બેરાગી...	૧૯
૧૭	"	૧૫ " " કલંદરે સુખહાની...	૧૯

૧૮	"	૧૬	"	"	હમતો કરે રોજ ચોરી...	૨૦
૧૯	"	૧૭	"	"	સંતોષી ચાલ હે ન્યારી...	૨૦
૨૦	"	૧૮			મનવા મન રાખો ગંભીર...	૨૧
૨૧	"	૧૯	"		મત કરતુ તકરીર...	૨૧
૨૨	"	૨૦	"		અબ તકીયે તસવીર...	૨૨
૨૩	"	૨૧	"		કરીયે એસા ભેગ...	૨૩
૨૪	"	૨૨	"		કીયા ખુદીકા દુર...	૨૩
૨૫	"	૨૩	"		ધરો ગુરુકા ધ્યાન...	૨૪
૨૬	"	૨૪	"		બન બેઠે દુરવેશ...	૨૫
૨૭	"	૨૫	"		બાત હમારી માન...	૨૫
૨૮	"	૨૬	"		માન મેરા ફરમાન...	૨૬
૨૯	"	૨૭	"		હ્યા ધરમ રખ મનમેં...	૨૭
૩૦	"	૨૮			તીરથ જાત્રા ઇસીમેં સારી...	૨૮
૩૧	"	૨૯			યે કાન બોલતા હય...	૨૮
૩૨	"	૩૦			વીરા મારા શબ્દ સમરો...	૨૯
૩૩	"	૩૧	"	"	સતગુરુ ચરણમેં રહીએ...	૨૯
૩૪	"	૩૨			સંત શું કરવા ડરશે...	૩૦
૩૫	"	૩૩			રે ઓ સંતો મારા નામ કહી ના છૂટે...	૩૦
૩૬	"	૩૪			અજાની લોકા નિંદા કરો શું હમારી...	૩૧
૩૭	"	૩૫			રે ઓ સાંવરા હાથે ઝાલીને ના છોડો...	૩૧
૩૮	"	૩૬	"	"	તારી એધાણી મને લાગી...	૩૨

૩૯	”	૩૭	” સતોના કેરી સંતોને શું કરવા દુભાવો ૩૩
૪૦	”	૩૮	રે ઓ સાચાના સાથી મારી સાચને શોભાવો ૩૩
૪૧	”	૩૯	” સતોના સાથી તમને બચારત છે મોટી ૩૪
૪૨	”	૪૦	એક જુવા હમ ખેલયલે... ... ૩૪
૪૩	”	૪૧	એસા જુવા હમ ખેલ ચલે... ... ૩૫
૪૪	”	૪૨	કસમ હવ મુજકો રબકી... ... ૩૫
૪૫	”	૪૩	ગુરુજી પ્યારા મોક્ષનો મર્મ બતાવો... ૩૬
૪૬	”	૪૪	સંતો મારા મોક્ષનો મર્મ બતાવું... ૩૭
૪૭	”	૪૫	સાધુ ભૈયા પડે હે આપ સુખદાના... ૩૭
૪૮	”	૪૬	ગુરુજી દેવા બ્રાંતી મારી સર્વે ભાંગી... ૩૮
૪૯	”	૪૭	અમને ક્ષમા કરોને ગુરુ દેવ... ... ૩૮
૫૦	”	૪૮	અનહદ વાજાં વાગે એનો રણુકો રંગીલો ૩૯
૫૧	”	૪૯	દેહમાં દર્શન કોઈ દેખત નાહિ... ... ૪૦
૫૨	”	૫૦	દેહમાં દર્શન દેખો મેરે જ્ઞાની... ... ૪૧
૫૩	”	૫૧	રે ઓ મધુરી મોરલી વાગી... ... ૪૨
૫૪	”	૫૨	જ્યું મોસમ ભાદુ ગાજ રહી... ... ૪૨
૫૫	”	૫૩	અજ્ઞાની જીવડા તન તારે જોઈલિ તપાસી ૪૩
૫૬	”	૫૪	દર્શનકા માયું હું દાન રે... ... ૪૪, ૪૫
૫૭	”	૫૫	સુરી સાહેબે વૈષ્ણુ વગાડી... ... ૪૬
૫૮	”	૫૬	માયામે લુભાયાં મેરા મનવા સેલાતી... ૪૭
૫૯	”	૫૭	મુતી મૌન ધરા કીસ કારનકો... ... ૪૮

૬૦	”	૫૮	જોગી જુગતકા પંથ ન પાવા... ..	૪૯
૬૧	”	૫૯	જગતમાં ચાલ્યું છે ભૈયા કેવું આકેવાણું	૪૯
૬૨	”	૬૦	પ્યાસ ખુઝા દે સાકી... ..	૫૦
૬૩	”	૬૧	એ દીલબર જાની મેતો હું તેરી દીવાની	૫૧
૬૪	”	૬૨	જાગરે ગાશીલ સોવત કા હે... ..	૫૧
૬૫	”	૬૩	યા ગૌસ આઝમ જોલી... ..	૫૨
૬૬	”	૬૪	જીસ ગુફામે હમ રહેતેં હય... ..	૫૩
૬૭	”	૬૫	પંથ ફકીરી સખસે ન્યારા... ..	૫૪
૬૮	”	૬૬	ધ્યાન રખે પનિયારી... .. ૫૫,	૫૬
૬૯	”	૬૭	સહીયો મેં તો સાંધ પર શીદા હું રે... ..	૫૭
૭૦	”	૬૮	” મેંને સુરીજન પાયા... ..	૫૮
૭૧	”	૬૯	” સાંધ સાંધ દીખાયા... ..	૫૮
૭૨	”	૭૦	” મર્મ અપના હું પાયા... ..	૫૯
૭૩	”	૭૧	અલ્લાહ અલ્લાહ ધૂમ મચાયા... ..	૬૦
૭૪	”	૭૨	સહીયો લાગી પ્રેમ કટારી... ..	૬૧
૭૫	”	૭૩	” મેં તો સાંધકા કહાવું... ..	૬૨
૭૬	”	૭૪	ધુધટમાં શું છે ઘોટાળો... ..	૬૩
૭૭	”	૭૫	સાધુ ભૈયા ભટકે શું કરવાને વનમાં... ..	૬૩
૭૮	”	૭૬	” ” પાંચે તત્વોને ઉડાયો... ..	૬૪
૭૯	”	૭૭	” ” હમો આદી અનાદીના જોગી	૬૫
૮૦	”	૭૮	જુઓ સામળીયાના વેશ રે... ..	૬૬

૮૧	..	૭૬	સાધુ ભૈયા કામ ક્રોધને મારો...	૬૭
૮૨	..	૮૦ હુટો હમારી એધાણી...	૬૮
૮૩	..	૮૧	કામ ક્રોધ તૃષ્ણા મોહ માયા...	૬૯
૮૪	..	૮૨	લકકડકી માલા પથરકી મુરત...	૬૯
૮૫	..	૮૩	અય મેરે જાના અય મેરે જાની...	૭૦
૮૬	..	૮૪	નમાઝની હું બાણું ફરીયાત...	૭૧
૮૭	..	૮૫	સંતોની ગતિ ન્યારી	૭૨
૮૮	..	૮૬	જોગ કમાને જોગી નીકલા...	૭૩
૮૯	..	૮૭	દુન્યા તો જખ મારે રે...	૭૩
૯૦	..	૮૮	નૈનાસે તો ક્રોધ નૈના લગાવે...	૭૪
૯૧	..	૮૯	જાગરે મુરખ સોવત કા હે...	૭૫
૯૨	..	૯૦	પેશો પશો નીચે ઉપર...	૭૬
૯૩	..	૯૧	મોરી નૈનામેં સુરતા તોરી...	૭૭
૯૪	..	૯૨	અનુભવીયો મનવા આવો અવસર...	૭૭
૯૫	..	૯૩	પાંચ તત્વ દશ ઈંદ્રિયો...	૭૮
૯૬	..	૯૪	મુજે ઘડી પલક મત ભુલ...	૭૯
૯૭	..	૯૫	નાથ ખીગરી કોન સુધારે...	૮૦
૯૮	..	૯૬	મરજીદમાં મુસલ્લી બેઠો...	૮૧
૯૯	..	૯૭	સાધુ ભૈયા જામ પીઓ હકકાની ...	૮૧
૧૦૦	..	૯૮ ધ્ય ન જ્ઞાનમે રહેના...	૮૨
૧૦૧	..	૯૯	બહાલે મારે મુલાકાત લીધી રે...	૮૨

૧૦૨	”	૧૦૦	માયાકી મુરતીકુ તોડા... ..	૮૩
૧૦૩	”	૧૦૧	સમય એક એવો આવશે... ..	૮૪
૧૦૪	”	૧૦૨	હમતો હે પરદેશી બાવા હમતો હે પરદેશી	૮૫
૧૦૫	”	૧૦૩	જાની સમજો ચતુર સુળની... ..	૮૪
૧૦૬	”	૧૦૪	બદમાસોની ખાલ દિતારં... ..	૮૫
૧૦૭	”	૧૦૫	એ નથી જોતા અનાડી રે... ..	૮૬
૧૦૮	”	૧૦૬	ગુરુ પ્યારા કાઈ એસી કરો તદખીર	૮૭
૧૦૯	”	૧૦૭	તેરા કેઈ નહિ રે... ..	૮૭
૧૧૦	”	૧૦૮	” ” ” તેરા કાઈ નહિ રે... ..	૮૮
૧૧૧	”	૧૦૯	સુરી બાવા અગમ દેશ સીધારો... ..	૮૮
૧૧૨	”	૧૧૦	હસ્તી લીધી મસ્તી આપી... ..	૮૯
૧૧૩	”	૧૧૧	બંદા નથી હમો કાઠના... ..	૯૦
૧૧૪	”	૧૧૨	એ મુખાં તેં મુખાં નવ છોડી... ..	૯૦
૧૧૫	”	૧૧૩	રે જોગી ધ્યાન ધરો હર ધુનમેં... ..	૯૧
૧૧૬	કલામ	૧	મુજકો હીદાયત દે ખુદા... ..	૯૨
૧૧૭	”	૨	મનસુર દાતા વારી રે... ..	૯૩
૧૧૮	”	૩	એ મેરે જોગી અગમ દેશના... ..	૯૪
૧૧૯	”	૪	જોગી હમો જુગો જુગના... ..	૯૪
૧૨૦	”	૫	સાચુ કહોને સાહેલડી... ..	૯૫
૧૨૧	”	૬	સહીયર હમારી સાંભળો... ..	૯૫
૧૨૨	”	૭	જહાં રે દેખૂં જહાં વોહ બસે... ..	૯૬

૧૨૩	..	૮	સંત સમાગમ કીજ્યો...	૬૭
૧૨૪	..	૯	તેરી બગલમેં સર્પ હે...	૬૭
૧૨૫	..	૧૦	ધ્યાન હમારા હે વહાં...	૬૮
૧૨૬	..	૧૧	ઉગેલાં કરસણ સૂકીયાં...	૬૯
૧૨૭	..	૧૨	મૌલા ઝરખે બેઠ કે...	૧૦૦
૧૨૮	..	૧૩	વાળાં વાગે રંગ મહોલમાં...	૧૦૦
૧૨૯	..	૧૪	ઓહંગ સોહંગને હું શું કરું...	૧૦૧
૧૩૦	..	૧૫	ઘટમાંડી બેસીને બોલતા...	૧૦૨
૧૩૧	..	૧૬	પ્રિતમથી અપની પ્રિત છે...	૧૦૨
૧૩૨	..	૧૭	શબ્દ ગુરજનો સાધવી...	૧૦૩
૧૩૩	..	૧૮	ધરકકે આચા બેશ તો...	૧૦૪
૧૩૪	..	૧૯	સંસારનું સૂખ સ્વપ્નું છે...	૧૦૫
૧૩૫	..	૨૦	નૈન પીવાજની કારમી...	૧૦૫
૧૩૬	..	૨૧	જ્યારે બેઠે ત્યાં પાણી રે...	૧૦૬
૧૩૭	..	૨૨	સંત સમાગમ કીજ્યો...	૧૦૭
૧૩૮	..	૨૩	પ્રિતમ પ્યારા પાસ હું...	૧૦૭
૧૩૯	..	૨૪	પ્રિતમ પ્યારા પ્રેમમાં...	૧૦૮
૧૪૦	..	૨૫	આશક જમાલે ખાસ હેં...	૧૦૯
૧૪૧	..	૨૬	સૌરામેં સેર બળકે હે...	૧૧૦
૧૪૨	..	૨૭	સૂન મંડલ એક દેશ હે...	૧૧૧
૧૪૩	..	૨૮	કામ કદરદાં હે નહિ...	૧૧૨
૧૪૪	..	૨૯	આવો રે લાલન ધર મેરે તુજથી રંગ લાગો	૧૧૩		

૧૪૫	૩૦	નૈન કટારી લગ ગઈ ધાવ લાગે	રે કારી	૧૧૩
૧૪૬	૩૧	આવો મોહન મારા મહોલમાં હું થઈ રહી છું એકલી	}	... ૧૧૪
૧૪૭	૩૨	લાહુતી બાળાં બાળ્યાં રે...	...	૧૧૫
૧૪૮	૩૩	દરીયાકી ખોળાં જોશમેં ચૌવ દીશ પાની રે પાની	}	... ૧૧૬
૧૪૯	૩૪	ચલનેકી ચિંતા કીજ્યો...	...	૧૧૭
૧૫૦	૩૫	એય મેરે મૌલા હૈ મુજે દીલસે પ્યારી ફકારી		૧૧૮
૧૫૧	૩૬	રસ્તો નીરખી પરખી ચાલવું...	...	૧૧૯
૧૫૨	૩૭	શોર કરે જહાં સરમદી વહાં બ્યાન હમારા		૧૨૦
૧૫૩	૩૮	ચૌસર બાજી ધશકકી ખેલોરે મેરે ખેલારી		૧૨૧
૧૫૪	૩૯	બકતાજી ઢાંગ તમામી તેરે...	...	૧૨૨
૧૫૫	૪૦	દીલ આ શીકકા આરસી રે...	...	૧૨૩
૧૫૬	૪૧	સુરત તેરી સાંવરા રે...	...	૧૨૪
૧૫૭	૪૨	સદગુરુ એસા સેવીયેરે મુરદા મન જીવડાવેરે		૧૨૪
૧૫૮	૪૩	ગગન મંડલમેં તુરદી જ્યોતી...	...	૧૨૫
૧૫૯	૪૪	જગો સહીયરો ગફલત છોડો...	...	૧૨૬
૧૬૦	૪૫	સુધી સાહેબ સાચા સુનાવો સાચા સુનાવો		૧૨૬ થી ૧૨૯
૧૬૧	૪૬	જાને હમે કોઈ નાહી રે...	...	૧૩૦
૧૬૨	૪૭	હમકો સુજ પડે ના કોઈ રે...	...	૧૩૦
૧૬૩	૪૮	કીસે પુકારેં મે કીસે પાઉ...	...	૧૩૧
૧૬૪	૪૯	સાચામાં સાચુ નામ સાહેબનું...	...	૧૩૨

૧૬૫	..	૫૦	સુન સખી હું છું પીયુજની પ્યારી...	૧૩૩
૧૬૬	..	૫૧	દાર પીલાકર પીરે મુગાને...	૧૩૪
૧૬૭	..	૫૨	ધ્યાન ધરીને ઘણીને નીરખ્યો...	૧૩૪
૧૬૮	..	૫૩	સહીયર મારી છે અલમેલી સૌ સેજડીયે સુતી રે	૧૩૫ થી ૧૩૬
૧૬૯	ગરબો	૧	સખી ગુરજીને નામી શીશ ગરબો બોલું રે	૧૩૭ થી ૧૩૯
૧૭૦	..	૨	સગી નણુંદના વીરાને સખી ન્યારે મનાવી લીધાં રે	૧૩૯
૧૭૧	..	૩	તન મન ધન સૌ અર્પણ કીધાં...	૧૩૯
૧૭૨	..	૪	સાહેબીયો સંતો માથે રમન્ને...	૧૪૦
૧૭૩	..	૫	જીસાસુઓ સત સંગમાં રહેન્ને...	૧૪૧
૧૭૪	બારામાસી	૬	કાશીકે કંથ ગયામેલી ૧૪૨ થી...	૧૪૪
૧૭૫	કુદણીયાં	૭	પીરો મુરશીદ આપજી...	૧૪૫ થી ૧૪૬
૧૭૬	ચોપાઇ	૧	સુફી સાહેબનો કકકો ખરો ૧૪૭ થી	૧૬૩
૧૭૭	ઘોળ	૧	સુફી સાહેબ રોઝે અજલના વેરાગીરે...	૧૬૪
૧૭૮	..	૨	વરતો ચાલ્યો છે પરણવા કાજવાજીંત્ર વાજ્યાં	૧૬૫
૧૮૯	..	૩	સુફી સાહેબની સંતા ગોગડી ૧૬૬ થી	૧૬૭
૧૮૦	..	૪	નખી મોહમદ રસૂલ આવારે મારે મંદીરે	૧૬૮
૧૮૧	..	૫	સાહેબના સુમરન દમોદમ કરી લેન્ને	૧૬૯, ૧૭૦
૧૮૨	૫૬	૧	સગી નણુંદનાં વીરાને સખી ન્યારે મનાવી લીધારે	૧૭૧

૧૮૩	..	૨	તન મન ધન સૌ અર્પણ કીધાં } થયા પીડિજી પરસન રે	... ૧૭૧
૧૮૪	કવિત	૧	દેખનેમેં આય નહીં, કહેનનમેં આય કયા	૧૭૨
૧૮૫	..	૨	ભોગીતો ભમતા ભલા } ભોગીતો રમતા ભલા	... ૧૭૨
૧૮૬	..	૩	નંગનકી બસ્તીમેં ધોખનકા કામ નહીં...	૧૭૩
૧૮૭	હોરી	૧	સાંવરા તુને મોરલી બજાઈ...	૧૭૪
૧૮૮	..	૨	સાંવરા તોરી નૈના હે કરી...	૧૭૪
૧૮૯	..	૩	સાંવરા હમસેં ખેલોને હોરી...	૧૭૪
૧૯૦	..	૪	સાંવરા મોરી પીત નિભાઈ...	૧૭૫
૧૯૧	..	૫	સાંવરા આપહો હરબાઈ...	૧૭૫
૧૯૨	..	૬	હરબાઈ હો કે પાક રહતહો...	૧૭૬
૧૯૩	..	૭	સાંવરા તોરી કયા ચતુરાઈ...	૧૭૭
૧૯૪	..	૮	સાંવરા તુકો તેરી દુહાઈ...	૧૭૭
૧૯૫	..	૯	સાંવરા મુજસેં નૈન લગાઈ...	૧૭૮
૧૯૬	..	૧૦	પીયુ કો કયા મોહ દીખાઈ ૧૭૮ થી ૧૭૯	૧૭૯
૧૯૭	છાંપો	૧	સત્યને માથે છે દુઃખ એ દુઃખ નથી છે કસોટી	૧૮૦
૧૯૮	..	૨	જુઠ કદી નવ ભાખો જુઠાનોં સંગત છોડો	૧૮૧
૧૯૯	દુહા પરચુરણ	૧	સ્વાર્થમાં તું ડુખીયો સેંકડો કીધાં ખૂન	... ૧૮૨ થી ૧૮૩
૨૦૦	..	૨	હુંદેસે મીલતા નહીં ખીન } હુંદે મીલજાય	૧૮૩ થી ૧૮૬
૨૦૧	..	૩	કયું સખી બે યૌન હે કીન બતીયાં દુઃખ દીને	૧૮૭

૨૦૨	„	૪	સોળસેં ગોપીનો નાથ વગાડે ઉભો વાંસળલી	} ૧૮૭ થી ૧૮૮
૨૦૩	„	૫	હુહુ કે મૈદાનમેં હુહુ કા બજો સાજ...	૧૮૯
૨૦૪	અશઆર	૧	ધબાદતતો કરતેં હે સારે બશર...	૧૯૦
૨૦૫	મુશાદેદાત	૧	અગર હમ દોઝબ હો હમપર હલાલ...	૧૯૧
૨૦૬	સાખીઓ	૧	ચોપડાં તારા છોપડાં પોથાંતો સર્વે થોથાં	૧૯૨ થી ૧૯૩
૨૦૭	પાંચતત્વ	૧	...	૧૯૪
૨૦૮	સાખીઓ	૧	નકટાઓનાં ગામમાં નાક વાળાની...	૧૯૫
૨૦૯	„	૨	ચેલા બન આવે કોઇ...	૧૯૫
૨૧૦	„	૩	હીરા પથર એક હે...	૧૯૬ થી ૧૯૭
૨૧૧	ગરબી કુદણીયાં	૪	શત્તા આગળ શાણુ...	૧૯૭
૨૧૨	„	૫	પીરો મુરશીઃ બાપજી હું સાંવરીયે	} ૧૯૮ થી ૧૯૯, ૨૦૦
૨૧૩	„	૬	મનસુરશાહની ચેલી રે...	૨૦૧
૨૧૪	ચોપાઇ	૧	ગુડસે કપટ ચારસેં ચોરી...	૨૦૧
૨૧૫	લજન	૧	જોગી બેઠો હે જોગ લગાઇ...	૨૦૨ ૨૦૩
૨૧૬	„	૨	સહીયેર મારી છે અલબેલી...	૨૦૪
૨૧૭	ભુજંગી છંદ	૧	જલ્લે જલાબ પરતવ...	૨૦૫
૨૧૮	ધોળ	૧	હમો પોતે પોતાના પ્રેમ પ્રેમે દરશન જોવા આવીયા	} ... ૨૦૫
૨૧૯	ખુદાઈ હકુમત	૧	ખુદાઈ હકુમત જ્યોર્જ પંજમ ચલકી બાલે બાલમાં	} ૨૦૬ થી ૨૦૯

૨૨૦	દુહા	૧	ચંત્તા આગળ શાણુ પાણુ... .. ૨૧૦
૨૨૧	દુહા	૧	સુશીને લિધાસ છે સો વસા પુરા... ૨૧૧
૨૨૨	રાગલાવણી	૧	નથી હમો ઉમ્મતી કાઈના... .. ૨૧૨
૨૨૩	લાવણી	૧	રામ કહાની કૃષ્ણ કહાની... ૨૧૩ થી ૨૧૪
૨૨૪	આરતી કલાંકી	૧	પુરુષોત્તમ પર્માત્મા પોતે પ્રત્યક્ષ થયા જોવા પોતે ૨૧૫ થી ૨૨૧
૨૨૫	ગઝલ	૧	ફીરતે હં હમ હો જોગી રોજે અજલકે નીકલે ૨૨૨
૨૨૬	„	૨	કાર જુગતકે સખ કરતા હું... .. ૨૨૩
૨૨૭	„	૩	ઐ બાદે સખા લાદે ખમર ચાર કહાં હે ૨૨૪, ૨૨૫
૨૨૮	„	૪	ઉલટત ઉન્કી હર એક સૈઅસેં બેશક મુજકુ ૨૨૬
૨૨૯	„	૫	તુજે દુઆ હે... .. ૨૨૭
૨૩૦	„	૬	સ્વલેઅલા મહબુબ ઇલાહી અહમદ... ૨૨૭
૨૩૧	„	૭	કામેલ ફૈઝુલ બારી સૈબ અબ્દુલ્લાહ શતારી ૨૨૮
૨૩૨	„	૮	ખુરજે વહદતકી ઝેયા હાફેઝ ૨૨૮ થી ૨૨૯ મહીયુદ્દીન પીર ૨૩૦
૨૩૩	„	૯	ઐ મેરે હઝરત બયાં બાં મુરશીદે મનસુરશાહ ૨૩૧
૨૩૪	„	૧૦	તેરા દરબાર શાહાની મહ્યુદ્દીન જુલાની ૨૩૨, ૨૩૪
૨૩૫	„	૧૦	દીલદારકુ દીલ દેકે મોહબ્બત કુ ખરીદા ૨૩૬
૨૩૬	„	૧૧	સહીયો લાગી પ્રેમ કટારી... .. ૨૩૬
૨૩૭	„	૧૨	મૌલા જુલા રહાહે જુલોમેં રહમ પૂરા ૨૩૭
૨૩૮	„	૧૩	તું કાઅબસેં જાકે આયા હાજી ૨૩૮ થી ૨૩૯
૨૩૯	„	૧૪	મસ્ત અંદર કીબીયા હે કિબીયા કીરતાર મસ્ત ૨૪૦

૨૪૦	”	૧૫	અમ ઇશકકા ગરમો બાઝાર હે ૧૪૧ થી ૨૪૨
૨૪૧	”	૧૬	ઇશક સીતમગરકી મર હે... ... ૨૪૩
૨૪૨	”	૧૭	અમ ઇશકકી આઇ બધાર હે ૨૪૪ થી ૨૪૫
૨૪૩	”	૧૮	હમકુ અપની જનસે બેશક પીયારા ઇશક હે ૨૪૬ થી ૨૪૭
૨૪૪	”	૧૯	ઐ બાદે સખા લાદે ખમર ચાર કહાં હે ... ૨૪૮ થી ૨૪૯
૨૪૫	”	૨૦	લગાકે આંખ હમકુ વો બદનામ કરગઈ ૨૫૦
૨૪૬	”	૨૧	ટોકરસે મુરદે હો ગયે જીતે તમામ આહ ૨૫૧
૨૪૭	”	૨૨	ઇશકસે પયદા નીદા હુધ... ૨૫૨ થી ૨૫૩
૨૪૮	”	૨૩	અજબ ઇશકને આકે રંગત દોખાઇ ૨૫૪, ૨૫૫
૨૪૯	”	૨૪	રીઝકકા ઝામીન આપ હે મૌલા ... ૨૫૬ થી ૨૫૭, ૨૫૮
૨૫૦	”	૨૫	કેહતાહે દીનેઝાર મેરા ચાર કહાં હે ૨૫૯, ૨૬૦
૨૫૧	”	૨૬	દીલકી અંદર જોસે ઇલલાહ પુકારા હો ગયા ૨૬૧
૨૫૨	”	૨૭	દીલો જાસે ફીદા હોકે તલબગાર હું તેરા ૨૬૨
૨૫૩	”	૨૮	ખાસ હે લૌલાક શાનત એ મોહમદ મુસ્તુફા ૨૬૩
૨૫૪	”	૨૯	કુરકતસે સીતમ આહ કહાંતક મેં સહુંગા ૨૬૪ થી ૨૬૫
૨૫૫	”	૩૦	તેરે જીવકે પરદેમેં આયાહું આદમ ૨૬૬ થી ૨૬૭, ૨૬૮
૨૫૬	”	૩૧	શીકવા ઝખાં પર આગયા... ૨૬૯ થી ૨૭૦
૨૫૭	”	૩૨	જીસ શુકામેં હમ રેહતે હે... ... ૨૭૧

૨૫૮	”	૩૩	વોહ જમાલે નાઝની પર...	...૨૭૧ થી ૨૭૨
૨૫૯	”	૩૪	સીવા ઉરકે તકી કોઈ...	... ૨૭૩
૨૬૦	”	૩૫	બાદ બરસોંકે યહી હોગા ન આના આપકા	૨૭૪ થી ૨૭૫
૨૬૧	”	૩૬	તેરી મેહબૂબત મેં મેરી જાન જલુંગા...	૨૭૬
૨૬૨	”	૩૭	ચોટ લગી ઇસ્લાહુકી ખૂબ બજત હે નકકારા	૨૭૭
૨૬૩	”	૩૮	કોશીશ હો હકકાની કામેલ જમ પાવે ચેહ હસરાશ...	... ૨૭૮
૨૬૪	”	૩૯	સર કટાદેગે મગર હરગીજ ન ડર જાંહે હમ	૨૭૯
૨૬૫	”	૪૦	દીલમેં વોહ જાને જહાં લેકીન નઝર આતા નહીં	... ૨૮૦
૨૬૬	”	૪૧	નખી મોહમદ રેહમત આલમ મોલાકા મહબુબ બના	૨૮૦
૨૬૭	”	૪૨	રાઝ નિયાઝ આશિક માશુકકે...	... ૨૮૧
૨૬૮	”	૪૩	તશનએ કૌવસર હમે કૌવસર પીલાના યાદહે	... ૨૮૨ થી ૨૮૩
૨૬૯	સજરતુત તૈયેબા	૧	હાથ ઉથાયાહુ ઇલાહી	૨૮૪ થી ૨૮૫ ૨૮૬
૨૭૦	કસીદા	૧	આપકે મકબુલ યઝદાં શાહ વજહુદીન પીર	૨૮૭ થી ૨૮૮
૨૭૧	”	૨	હક તઆલાકા પીયારા સૈયદે કૌનેન હે...	૨૮૯
૨૭૨	”	૩	ઉઠકે તાઝીમ સબ કરો અબ મુસ્તુફા પૈદા હુવેરહ૦	
૨૭૩	”	૪	ઇસ બુલમતમેં રોશન આકે જબ સાહેબ લૌલાક હુવે	... ૨૯૧

૨૭૪	"	૫	મહેશરમેં હોગી ખાસ નીલાએ મોહંમદી	} ૨૬૨ થી ૨૬૩
૨૭૫	"	૬	જમાલે કામેસેં બઢકે દેખા...	૨૬૪ થી ૨૬૫
૨૭૬	"	૭	બળ મુલકોમેં હે ડંકા વજહૂદીન અલ્વીકા	} ૨૬૬ થી ૨૬૭ ૨૬૮
૨૭૭	"	૮	અવલો આખરંનં હે મસરાર મોહંમદ	} ... ૨૬૯ થી ૩૦૦
૨૭૮	"	૯	સાહેબે લૌલાક મોહંમદ રસુલ હે	૩૦૧, ૩૦૨
૨૮૯	હુમરી	૧	મેને ફેરી હે સમરનકી માલા...	... ૩૦૩
૨૮૦	ચોપાઈ	૧	પેતે પુરકા મોહન બાસી વાકી શાન સદા અવિનાશી	... ૩૦૩
૨૮૧	સાખીઓ	૧	તલબ તુજે હે યારકી રખ મુરશીદસેં પ્યાર	... ૩૦૪ થી ૩૦૬
૨૮૨	શએર	૧	સૌખ આદમ સૂરીએ મીસ્કીન શાહ...	૩૦૭
ભજન દાદાપીર હાજી મનસૂરશાહ કાદરી શત્તારીનાં				
૨૮૩	ભજન	૧	આવો સખી સખદેખો નઝરસેં...	... ૩૦૭
૨૮૪	"	૨	જહાંકુ દેખા તુજમેં દેખા...	... ૩૦૮
૨૮૫	"	૩	તસ્વીર મેરે યારકી યહાં આયકે ચમકી	૩૦૮
૨૮૬	"	૪	સુનાઈ તુને હે ઐસી બતીયાં...	... ૩૦૯
૨૮૭	"	૫	દીખાદે મુજકો તુરાની સુરત...	... ૩૧૦
૨૮૮	સુનાકેબ	૧	છશક હો ગયા હે છુડાનાં ચેહી મુશકીલ	૩૧૧, ૩૧૨
૨૮૯	કસીદા	૧	ચલો જહદ દીદાર દેખો ખુદાકા...	... ૩૧૩
૨૯૦	"	૨	ખુદા તુર અપના દીખાતાહે આજ...	૩૧૩

૨૬૧	”	૩	બરાયે ખુદા તું અહમદકા... .. ૩૧૪
૨૬૨	”	૪	બાકી હે તમ્મના હે મહીનાબાદી દીખાદે ૩૧૪

બળા અલેપનામાં હાથેઝ મહયુદ્દીન સાહેબકા.

- ૨૬૭ „ ૧ અલેપ ઇલાહી વોહી હમારા... ૩૧૫ થી ૩૨૦

- ૨૯૪ છોટા અલેનામા ૨ અલેપ ઇલાહી ખૂદા તુંહી ૩૨૧ થી ૩૨૨

- ૨૬૫ ડુમરી ૧ જીસ વકત નખી પૈગખ્યરકો ૩૨૩

- २६६ ,, २ सारे इलकपर धुम मयी है आन } ३२३, ३२४
 मोहमंद आपत है हो।

મજકુર સૂફી સાહેબ હમારા ગુરુ પટેલ આદમજી અભરામજી સૂફી સાહેબે જે મને આ કીતાબ છપાવવા શરૂ અર્પણ કરી હતી. ને આજ દીને છપાઈ ગઈ છે તે માટે ખુદાવંદ કરીમનો આભાર માનું છે.

અને બીજી કીતાબો આપ હેબે કલમી આઠ બનાવી ગયા છે. તે એમના દીકરા મુસેજી આદમજી સૂફી સાહેબ પાસે છે. અને કેટલીક મારી પાસે પણ રહેલી છે. એવણુ સાહેબે ઉર્દુમાં મશનવી “ગુલશને વહદત” એક વખત છપાવી હતી તે નકલો સઘળી વેચાઈ ગઈ છે. અને હાલમાં મારા હાથે આ બીજી કીતાબ ગુજરાતી ભજન સંગ્રહ છપાવી તૈયાર થયેલી છે. તે સર્વે ભાષાઓની રૂબરૂ રજુ કરે છું એમાં કદાચ કાંઈ લખવાના વાક્યમાં અથવા છાપવામાં કાંઈ ભૂલ થઈ હો. તો તે વિષે આપ સર્વે સાહેબો પાસેથી માફી આહું છું. વળી કર્તા સૂફી સાહેબનાં પીર હાલ તલસાડી વાચા ભાલોદ મુકામે ગુજરાત ભૂમિ પસંદ કરી નર્મદા કીનારે મજકુર ગામે વફાત તા. ૧૧ મી સફર હી. સને ૧૩૬૦ ફાગણ સુદ ૧૨ ને વાર સોમ તા. ૧૦ મી માર્ચ સને ૧૯૪૧ને દીને થયા છે. લી:-પટેલ ઈબ્રાહીમ ઇસાક કોયા પ્રકાશક દા. પોતે.

નોંધ:—

પાના ૧૧૧ થી ૩૨૪ સુધી
ધી ન્યુ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં પ્રકાશક માટે છાપી.

મુદ્રક:— કે. જે. દેશાઈ.

મુદ્રણસ્થાન:—ધી ન્યુ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ.

ચૌદા બજાર,—અંકલેશ્વર.

શેખ આદમ સુફી સાહેબ દુર્વેશનાં

—: ગુજરાતી :—

ભજન સંગ્રહ

સંપાદક “કલંકી”

પ્રકાશક:

પા. ઇબ્રાહીમ ઇસાક કોયા

તથા

મીસ્ત્રી ભીખાભાઈ ગોપાળદાસ

છપાવવામાં સલાહકાર:

મુન્શી અહમદભાઈ રહેમાનભાઈ, મુન્શી સુરત.

મળવાનું ઠેકાણું :—

કર્તા:—પા. ઇબ્રાહીમ ઇસાક કોયા

મોજે કોસમડી તા. અંકલેશ્વર. જી. ભરૂચ.

પા. આદમજી અલરામજી સુફી.

મીસકીન શાહ કાદરી સત્તારી તે ખલીફા

હાજી મનસુરશાહ કાદરી સત્તારીનાં.

સને ૧૩૩૭.] કી. ૮ આના [૧૩૫૭ હીજરી.

દીખાવો.

તમામ તારીફ અને વખાણને લાયક તેજ એક જાત પાક ખુદાની છે કે તેની જાતની હસતી છતાં તે પ્રત્યક્ષ જણાતો નથી તે સર્વજ શક્તિવાન છે, તેના જેવો બીજો કંઈ નથી. ઉત્પત્તિ પાલન અને પ્રલય એ તે મહા બળવાનના નાના સમતકારો છે, ચૌદ ભુવન પતી કુદ્દ ભુખત્યાર જાતે ને પોતે તે આપો આપ પોતે પોતે હસતી ધરાવે છે. તે એક છે ૧ એકડે એક લખવામાં ગણવામાં કે જોવામાં આવે તેવો એ નથી. તેમ ગણત્રી રહીત છે. સતચીત આનંદ સ્વરૂપ સર્વ ચરાચર વ્યાપક અચળ આદિ અનાદિ પરમાનંદ સ્વરૂપે સુખહાન સુરતે ઇન્સાન નીર્મળ રહેમાન તસ્વીર તુરાની તે એવી કે તમારા વહેમ ખ્યાલમાં આવી શકે તેવી પરમ પવિત્ર અવતારોથી નીરાજો ઇશ્વરોથી નિયારો ભકતોનો પ્રાણુથી પ્યારો અંતરજાગી સર્વધામી અવિનાશી પ્રત્યક્ષ અંતરધ્યાન અવલ આખર ઇશ્વરો અવતારોનો પુણ્ય પ્યારો દેવો પયગમ્બરોનો મસજુદ મઆખુદ મોજુદ મકસુદ ઓલીવાઓ પ્રેમીઓ માસુક મહબુબ પ્રેમ ખુમારીમાં ચકમાચૂર કરી પ્રવેશ થઇ ભકતોના પુર્ણ ભાવમાં ભમતો સંતોના સંગમાં રમતો દુરવેશોના દર્શનમાં દર્શન આપતો નિરંજન નીરાકાર સાકાર રૂપે જ્ઞાનચક્ષુવાળા અનુભવીઓને પ્રસિદ્ધ દેખાતો અનુભવી વિરંલાઓને

આનંદ આપતો પરમહંસોને દ્રવ્ય અદ્રવ્ય સ્થાવર જંગમ ત્રિકાળ
 ચૌદ ભુવન પોતાના સંકલ્પથી પ્રસિદ્ધિમાં આવતો પોતાની શક્તિના
 સ્વરૂપો લિન્ન લિન્ન પોતે બતાવતો પોતાના તેજસ્વી તેજસ્વી
 અથવા નુરથી નુરાની પ્રસિદ્ધિમાં આણુવાવાસો સ્વયંભુ સુબહાન
 તે પોતે છે, અને આ સર્વત્ર લીલા તેજ લીલાધર લાલની છે
 આ સર્વ ક્રિડામાં મોહીની તેજ મોહનની પુકેલી છે અને ભુલ
 મુઝામણીની સંતા જોગડી સર્વ લીલા બતાવી લલચાવી રહ્યો છે
 એ તમામ આનંદો તેજપ્રભા આનંદનીજ પ્રેમાળ રમણીય હૃદય-
 નોજ પડછાયો છે. અને આ સર્વત્રનોજ હૃદ અથવા કુન શબ્દનો
 પડધો ગાળ રહ્યો છે, હે જ્ઞાનેશ્વરી જ્ઞાનચક્ષુ ગુરુ સેવાથી પ્રાપ્ત
 થાય છે અથવા સંત સમાગમ ભુરીથી ઉધડે છે, ગુરુ રૂપમાં
 ગુરુ ભગવાન મહિરજ્ઞાન થાય છે તો અમરતરસનો જન્મ પીવાડે
 છે તે જન્મ અમર સર્વદાને માટે સજીવન નિવડે પણ હે
 શિષ્યો તે ક્યારે નિવડે છે કે તારો શ્રદ્ધ પુર્ણ થકીન હોય તોજ
 નહિ તો તું ચઢેલો હશે તો પણ પડી જશે કારણકે ચઢેલાનેજ
 પડવાની ખીક છે માટે હે મુમુક્ષુ શિષ્યો આ સંબોધકનો સુબોધ
 એજ છે કે ગુરુ ચરણનું તારા મણિનું મણિ આવે ત્યાં સુધી
 શરણ ન છોડવું તારામાં આત્મીક કુવત આવી ગઈ હોય તો
 પણ મોટેમેં મગર ચઢને ભુલ નહીં ખાતો એ તમામ ઊરજને
 ભુલ યાને ચઢતી પડતી ગુરુ લીલાનીજ બલીદારી છે,

દોહરો.

મુશીદમા મૌલ મૌલ મુશીદ તારણુદાર,
 દયા ગુરુની હોય તો હો ભવસાગર પાર.

હું શિષ્યો શુર સેવામાં તમે કાં નજરાણું નિયત નજર અર્પણ કરો અને શુર ભગવાને તે સ્વીકાર્યું હોય એજ તમારી ઉપર મહા કૃપા કરી સમજવું પણ હું મહમતીનાં મુમુક્ષુ તારા મુખાંધ લેલા કનીષ્ઠ બુદ્ધિમાં એવો સંકલ્પ કે વહેમ થયો કે મેં શુરને મદદ કરી છે આટલોજ દુટ્ટ વિચાર આવતાંજ આજ સુધીનું કયું કાર્ય્ય સર્વે ધોવાય જાય તમારી મદદની શુર ભગવાનને જરા પણ અપેક્ષા કે જરૂર નથી શુર સેવામાં તને રહેવાની જરૂર છે તે પણ શુર કૃપા હશે તોજ તને સંગ હશે માટે સાવચેતથી શુરના હકમા ખોટાચાલમાં વીવેકથી વર્તવું, નહીં તો આકાશ પાતાળમાં જુગોના જુગો સુધી ભટક્યા કરશે પણનીજત મળશે નહીં. હું સદશુર બાપજી હું આપની અંતઃકરણથી સેવા બખતી નમ્રતાથી નમન કરી વીનવું છું કે આ સર્વે આપની બલીહારીનો ચમત્કારીક કારસમો છે. આપે શુર રૂપે મુજ પામરને ખુદાઇ બતાવી રહ્યા છો અને તેમાં જરા પણ શંકા કે શંકા નથી. હું આપનો સદાથી છું આપનો છકાવેતો છેલીયો છું આપે મારામાં પ્રવેશ કરી મારા મુખદ્વારે આપના ગુણો ગાયા છે અથવા મારું નામ કરવા ગવાડ્યા છે. હું પીર પીર દસ્તગીર તમારો હાથ ખુદાનો હાથ છે, તમેએ જેને ઝાલ્યા છે તેને પોતાનો બનાવ્યો છે, આપે આપના ચરણમાં અર્પણ કરતા ને પ્રેમના પ્યાલા પીવાડી પ્રેમ ખુમારીમાં છલાછલ છલકાવી મુક્યો છે તે નશીબી ખુમારીમાં પોતાના પદો, છંદો કલામો, ભજનો, ગઝલો, હુમરીયો, હારીયો, શબ્દો, કારીયો. દુહરાઓ વીગેરે અનેક અનેક તરજ્જેમાં ગવાડ્યા છે પ્રેમરસમાં ઝાંકેતો પ્રેમી છેલીયો છેલીયા ગાતો ફરે છે અહાહાહા.

શું પ્રેમ ખુમારીનું પુરું શુરાતન ભરેલું નુર પડેથી બ્રહ્માંડ
 ખડે ખડની ખમરો આપે છે અને પ્રત્યક્ષ દર્શન નજરે પડે છે
 તેમાં હું મોહીત અને તદ્દલીન થઈ પોતાને જોઈ છું અને તારે
 સ્વરૂપે ઝંકાર વચનનો નાદ કરી મર્જના કરું છું એ સર્વ
 આપની કૃપા દ્રષ્ટિની કરામત છે, એ સર્વ ખુદાઈ મદદ છે, નહી
 તો હું એક ગણત્રી વગરનો ગુજરાતી વોહરો શું ગણત્રીનો પણ
 જેમકે વાંસની વાંસળી મધુર શ્વરે પોતાની મેળે વાગી શકતી નથી
 પણ રસીલા કારીગરની ઉસ્તાદીથી ઉસ્તાદના મોહમાં રહીને મધુર
 શ્વરે લોકોને મુર્છિત કરે છે, મનને ચત્વીન કરે છે આકાશ
 પાતાળને હલાવી મુકે છે, શેષને ધુળવે છે, ગગન મંડલને ગગનવં
 છે. તો જ્યાં સુધી સદગુરુ ભગવાનના ભાવમાં ભોકાશે નહી,
 ત્યાં સુધી તમેને એ છાસુઓ ગાતા કે રડતાં આવડશેજ નહી
 ધાયલની ગતી ધાયલ જાણે જનેતાના દુઃખ સુખનો અનુભવ
 વાંઝણી શું જાણે રડનારના સ્વરનો રહસ્ય કે અસર કેવો અને
 કેટલો છે તે શ્વરની લજ્જા પરથી અનુભવી પારખી શકે છે તે
 પણ એવાજ દર્દવાળો તો તમે ગાનારના ગાયનનો રહસ્ય જ્ઞાને
 શ્વરે કે અનુભવી પ્યાનેશ્વરે સીવાય બીજા જાણી શકેજ નહી
 એટલાજ માટે બીજાઓને ગાવું વગાડવું સખ્ત મના છે. બીજા
 એટલે રૂલાની કે આત્મીક જ્ઞાન વગરના જે હજીરના નુરાની
 રંગથી રંગાયલા નથી તેવા ડોલીયાને મનાય છે. કારણકે એવા
 પ્રેમરસ પ્રેમશંગારના ધેણજા ગાયનારથી સંસારમાં કેટલાક વિદ્વા
 અને ખોટા કર્મો ઉત્પન્ન થયા છે. અવરય હિંદુસ્તાનના હિંદુ
 વર્ગમાં તો ખળીજ રહી નથી. પોતાના મહાત્માઓના મહીમા

ન જાણ્યો એમના ઉપર પણ કૃષ્ણ લીલા, દ્રોપદી લીલા, એવી
ગુહ્ય પવિત્ર લીલાનો ભાવાર્થ જાણ્યા વીના અને રહસ્ય સમજ્યા
વીના પ્રેમ લક્ષણા જાકતીના ભાવનો ખોટો ભાવાર્થ કરી પુરવો
સ્ત્રીઓ બીબીચારી બન્યા છે અને ધર્મપવિત્ર અવતારી કે અમરકારી
પુરવો કે સતી સ્ત્રીઓનો અદ્ય નહીં પાળતા ખોટાં ઉદાહરણો પાળતા
લઘુ બગડી ખેદ છે અને તે દીનપ્રતિદીન વધારો થતો જાય છે
હું ખુદાવંદે ખુદા સર્વ જાણ જાણેનો પવિત્ર સમજ આપી
સ્વત્રામે પહોંચાડો.

આ લગ્ન કલામનો સંગ્રહ કરનાર પોતાનો અનુભવ દર્શાવી
પ્રેમ, મોહ વરસાવી રહ્યો છે કાઈના દેખા દેખી કે જોડી કહાડેલા
નથી. અનુભવીઓ હશે તે ખુદ પરીક્ષા કરશે.

એ સખસ લક્ષ્ય જીલ્લા, અંકલેશ્વર તાલુકાના કોશમડી ગામે
રહેતા હતા અને તે પોતાના ગામના મતાદાર વોહરા પટેલ હતા
એમનો જન્મ દીવસ સંવત ૧૯૨૫માં થયો છે. ઇસ્વીશન ૧૮૬૬
તેમજ મુસલમાની હીજરી સન ૧૨૮૭ સફરની ૧૧ તારીખે
થયેલો આ દીખાઓ માટે રમજાન ૧૩૪૨ હીજરીની તા. પમીએ
લખ્યો છે તે પહેલાં આ સંગ્રહ ઘણા વર્ષો આગળથી લખાયો
છે અને કરતાના કુતબખાનામાં અનામત છે આ સીવાય હું
કરતાએ ઘણા પુસ્તકો ઉર્દુમાં લખ્યાં છે પ્રશીદીમાં પણ એક
મનસ્વી ગુલશને વહેદત નામનું ઉર્દુ કાવ્ય રચનાનું પુસ્તક
હીજરી સન ૧૩૨૬ માં બહાર પડ્યું છે અને તે ખપી પણ
ગયું છે. અને હજુ પણ ઉર્દુમાં કુરઆન શરીફના ભાવાર્થના
ફકરા ગુલ્લ જ્ઞાનથી ભરેલા લખી રહ્યો છું. ગુજરાતી કાવ્યો

પ્રસિદ્ધ કરવાની એમને પુરસ્કૃત નહી હોવાથી આ કલામ સંગ્રહ એમજ તૈયાર કરેલો પડી રહ્યો હતો પણ એમનાજ ગામનો એમનો શીષ્ય ખસીફા મકબુલશાહ ઉર્ફે ઈબ્રાહીમ નામનો છે તેમની ઇચ્છા આ કલામ સંગ્રહ પ્રસિદ્ધ કરવાની થઈ તેથી એમની ઇચ્છા પ્રમાણે આ દીવાનો તૈયાર કરી કલામ સંગ્રહને સંપૂર્ણ કરી મકબુલશાહ સુપાત્ર શિષ્યને આ લેખ અર્પણ કરું છું. એમની કાશીશનો બદલો ખુદાવદે ખુદા એમને આપે આમીન. આ આશીર્વાદ છું એમને મારા અંતઃકરણથી આપી તૃપ્ત થયો છું.

શિષ્યોને માટે બે બોલ.

દરેક શિષ્યોએ વફાદારી અને અદબ આપના સાથે તનમન ધન અર્પણ કરી પોતાના ગુરૂના ચરણમાં મરતા સુધી રહેવાને હે ખુદા હીદાયત કરે. કારણકે આરસીને મુકાબલ રાખ્યા વિના ચહેરાના દર્શન થતાં નથી. આ ગુલ્લ માર્મોક વાણીનો મર્મ પણ જ્ઞાનેશ્વર વિના સમજવો કઠીન છે.

- ૧ જોતાલેખો મતલુબની રજા જોઈ લાશીલ કરો,
- ૨ જો મોરીદો મહબુબે મુરાદમાં તમારું પ્રલય કરો અને પોતાના સ્વરૂપમાં જઈ મળવાનો પ્રયત્ન એજ છે.
- ૩ પ્રેમલક્ષણા પુર્ણ ભાવ ભક્તિ તમોને સારે પ્રેમોશને પહોં આડશે અને તમોને અસલી રૂપ આપશે.
- ૪ હે શિષ્યો તમો તમારા દીવના દર્પણમાં મારા ગુરૂની

દીઝ મુર્તિના ચીતારને ગોઠવો અને તેમાં મોહીત રહેા પછી
જુઓ કે તમેને છું હાંસત્ર થયું.

- ૫ ગુરના મહાન માન મરતયા મદેરયાની તમે જેટલી દરકાર
રાખશે તેટલા તમે પદવોએ ચડશે આ પદમપદ પામશે.
- ૬ સંસારી માયાવી તમાગ પૂતળામાં ગાપ, સ્ત્રા, છોકરાં,
ખેતીવાડી, વણજ, વેપાર બધે પોતાના જાતથી પણ અધીક
સદગુરુના મહીમાને નહી માનશે ત્યાં સુધી સર્વ કર્તવ્યો
ફોગટ સમજવા. ખુદા ખુદા ગર્જના કરનાર જુદા જુદા છે
અહાહ અહાહ પોદારનારાઓ અજગજ છે અરે અરે તો
અંકયતાનો રંગ જોઈએ છે. કલંકી કુલ એકલી આ શબ્દમાં
ધ્યાન કરો આ કલામ સંગ્રહમાં સર્વ જ્ઞાનનો પૂર્ણ સમા-
વેશ કર્યો છે મારા ગુરુદેવ લગવાન હાજી મનશુરશાહ
સાહેબ કાદરી શત્વારી દદગરદોશીર હુલ્યાગીનો હું
એક અદનો દાસ છું અને તેઓ પરમહંસના પવા પરના
છાએ હજુ સુધી આ ખાકારના માથા ઉપર છે તેઓ
સાહેબ દિદુરયાનમાં અવધના શીતાપુર જુદાના પેતેપુર
શહેરમાંના માહનગર મોહલામાં રહે છે. પોતાના શિષ્યોમાં
રમણ બ્રમણ કરતાં મગન રહે છે. પોતે ધરખાર રાખતા
નથી પોતાની કબર તૈયાર રાખેલી છે અને બાકી
જીંદગીના દીવસો લાવ ભક્તિ ઉપદેશમાં ગુજરે છે, લગભગ
૮૫ વર્ષની વય થઈ છે અને એવા મહાન પરમહંસનો
શાંચો એમના શિષ્યોના માથા પર સદા રહેા આમીન.

તેમજ આ કલામ સંગ્રહને દીખાયા સહીત કરતાને અને
પ્રસિદ્ધ કરાવે આગ્રાદ રાખે.

આમીન. આમીન. આમીન.

લી. પટેલ આદમજી અબરામજી ઉર્ફે શુફી સાહેબ
શુફી મીરાકીનશાહ ખડીર હાજી મનસુરશાહ
કાદરી રાત્વારી કા શાહ ખારી.

તા. ૫ રમઝન જુમેરાત ૧૩૪૨ હીજરી દાતોપે.

કર્તાનાં મુરશીદ પીર હાજી મનસુરશાહની હાજરીમાં મશહુર
પુસ્તક છપાય છે. અને જાતે તપાસી પાસ કરે છે.

તા. ૨૪-૧૦-૩૭

હીજરી તા. ૧૬ મો શાબાન ૧૩૫૬

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

શેખ આદમ સુફી સાહેબ દુર્વેશના

ગુજરાતી ભજન સંગ્રહ

ભજન ૧ લું.

અરે ઓ મનવા પાપી તું કેમ ભટકતો ભમે,
સાહેબ નામનું સુમરન કરવું તે તો તને નહિં ગમે ૧
જમરા છવડો લેવા આવશે શું થાશે તારું તે સમે,
નથી થવાનો ત્યાં કોઈ બેઠી કાયા તારી કમકમે ૨
કાચી કાયા પડી જવાની નહિ રહો તમે નહિ હમે,
બ્રહ્મ થયો જગતુંની માયામેં અગર ચડ્યો ટમટમે ૩
સતગુરુ ચરણ શીશ નમાવી સદા રહેને તમે,
સ્વાસે સ્વાસે જાપ જપો જેમ લુહાર ધમેણુ ધમે ૪
હયાણુ થઈને હયામેં રહેજો સા સાડ દોડોને દમે,
તારી હકુમત કામ નહિ આવે ચેતી હ્યો સફે તમે ૫

સામગ્રીઆના સ્વરૂપ સર્વ છે મારી આંખે જુઓને તમે,
 જ્ઞાન ચક્રથી જ્યારે જોશે સર્વ પ્રહારમે ૬
 સ્વાસ સ્વાસ બસ રટન મહીયે અંતઃકાગ ધમધમે
 બત્રીસ વાજાં છત્રીસ રાગની ભીનભીન ધમધમે ૭
 ધ્યાન અગોચર ચઢો ગગનમેં મલો મોહનને તમે,
 મનડું માહરું તેહમાં મોહું નથી જાણતા તમે ૮
 કપટ જેટલું અનુભવ કરતાં પડે તેટલું ખમે,
 દીન રહો આત્મા દર્શમેં પર્મપદવી પામશો તમે ૯
 આત્માજ્ઞાનની છુપી વાતડી મલે ભવિષ્યે સમે,
 શુદ્ધી સાહેબ પ્રહ પદવીમાં ચાહ ભુવનમેં રમે ૧૦

ભજન ૨ જી.

કયું નિંદ્રામેં સોયા ગાપીલ જાગ નહી હે ચોઘડીયાં
 સચી જાતેં સદા હમારી કણી ન જોલે જુઠડીયાં ૧
 ગુંગા જાત મરમકી જોલે ચૈદા ભુવનકી જાતડીયાં
 બેદ પુરાન ચોર સખી સાસતર ઉસકે સામને ચોપડીયાં ૨
 હમને અપની નજરસે દેખા બજાએ હુંડા ઘંટડીયાં
 ચાહા ભુવનમેં અવાજ પહોંચા બજાએ બીનમુખ જાંસરીયાં ૩
 બહેરાહો મસ્તાના કુમે નાચતહિ જાન ટાંટડીયાં
 સંત લોકોએ મર્મકુ ખુઝે મુરખ ખાએ આંટડીયાં ૪
 શુદ્ધી સાહેબકી જ્ઞાનકી જાતેં સુને કોઈ બીન કાનડીયાં
 દરશન વાકા વોહી નર પાવે જો આએ બનબીન આંખડીયાં ૫

ભજન ૩ જી.

ગોદામ જ્ઞાનકી હુમને ખોલી ધ્યાનકી માંડી હાટડીયાં
 સુરા હોય સો કરે ખરીદી સોદાહે શીર સાટડીયાં ૧
 અગમ ગઢકુ ઝીત લીયો ખસ બેઠ શખ્દકી સાટડીયાં
 સુરા મરહ વા ચઢે મેદાના જનાના (હીઝડા) મારે ખાંટડીયાં ૨
 પાંચ પચીસ ચોરનકુ મારા દુશ્મન સારે ડાટડાયાં
 નામરદોસે મર્મ ન કહેના બહોત બીકટહે ઘાટડીયાં ૩
 બ્રહ્મ સ્વરૂપ જલવાહી તુમહો ગદ્ગદત ભેંસ ચોર ગ વડીયાં
 સતગુરુ બાલક પંથ એ પાવા દાસ સંતોકે પાવડીયાં ૪
 કામ ક્રોધ તૃષ્ણા મન માયા ઇન પાંચોકુ કાટડીયાં,
 શુદ્ધી સાહેબકી ખુલી ગુદામં જ્ઞાની બાંધલો ગાંઠડીયાં ૫

ભજન ૪ થું.

બાંધ કમર હિંમતકી ખ્યારે બેઠ શખ્દકી ઘોડડીયાં
 ધ્યાન ગ્યાનકી લગામ પકડો માર પ્રેમકી કોડડીયાં ૧
 કામ ક્રોધ તૃષ્ણા મન માયા તોડ દે સારી ખોડડીયાં
 હર હર સ્વાસા સુમરન કરલો સુરતા મનમુખ જોડડીયાં ૨
 અકળકે ચલતાકે મદમાતા રખે બહોતસી ટોંડડીયાં
 તોડ સખી એક દીન તુટેગેં સજેગે માંસ ચોર હાડડીયાં ૩
 ગાપ્રીલ હો કયું સોયા બંદે પીયુસે પ્રેમ નહિં જોડડીયાં
 દુનીયા મોહની માયા હાકણી દુખાયગી તેરી હોડડીયાં ૪

ગરીબ હોકર ગુરૂસંગ કરલે છોડદે સારે ખોડલીયાં
તેરા કપટ હસદ નહિ છુટા ગેરનકી ઢુંઢે ખોડલીયાં ૫
બીન સુરશીદ મૌલા નહિ પાવા તિર્થ જાત્રા દોડલીયાં
શુધ્રી સાંહેજ મન સુરકા ખાલીમ બ્રહ્માંડ સારા ફોડલીયાં ૬

ભજન ૫ મું.

પુર્વ દેશસે ગુરૂ એક આયા માન મરતબા અજમતકા
હીફઝ મરાતીજ સગ સમજાયા રાજ ખુલા કુલ વેહદતકા ૧
વેહદતુલ વજુદકે હે સખ પુતલે નમુદ ખુરકા કસરતકા
સુહુદ ઉસકાહે હરજાઈ ખલલ હે તેરી નજરતકા ૨
મદમ લહનકા સખક પળાયા જામ પીલાયા વસલતકા
ખને યગાના ઘુંઘટ તોડા મીટાયા ઝઘડા ખટપટકા ૩
નામરદોકા પંથ નહિ હે પંથ હે એતો તો લટખટકા
પાંડ બ્રહ્માંડકુલ તોડ ફોડકે દરશન પાયા ઘટઘટકા ૪
ગુરૂ દેશકો ચલો ગુસૈયાં એ રસ્તા હે ઝટપટકા
ધરમ કરમકી હદોકો છોડા પોચ ગયા વો જો છટકા ૫
શુધ્રી સાંહેજ અસલકા જોગીહે ખેરાગી ઉલકતકા
સૈર કરનકું આયા જગમેં દુઆગોહે સખ ખલકતકા ૬

ભજન ૬ મું.

પુર્વ દેશકા જગતગુરૂ શ્રીરે હે જોગી મુદદતકા
જોગ કરંતે સદા શ્રીરંતે દેખે તમાશા કુદરતકા ૧

કહી ફીરી કહીં અમીરી બળયા ડંકા અઝમતકા
 અજર અમર અવિનાશી જોગી ઠરે નઝારા વેહદતકા ૨
 હુકમ બળનેકી ખાતીરસે આયે કસમ હે ઇઝઝતકા
 તજદહુદે ઇમસાલમે આયે ફારેગ ખાખા ફતરતકા ૩
 નહીં ફીસીકા હુમકો ખતરા નહીં હે ઝગડા દહશતકા
 સુરી સાહેબ અસલકા જોગીહિ દરજા એ ફીસમતકા ૪

ભજન ૭ મું.

મેરા ઉપર મેરાજ પાછ ગગન ગુફામે ચઢીયાં
 સાન્તેર હજારાં પડદા તોડકે જઈ હજુરમેં અડીયાંટેક
 પીર પયગમ્બર ફૂંખી મુનીયાં સૌ રસ્તામાં મળીયાં,
 હાથ મીલાવી મળી હલી સૌ સૌને પથે પડીયા. ૨
 ડાંગીયામાં દરશન જોયાં અસલી આવી સુધ,
 ત્રિકાળ જ્ઞાની થઈને રહ્યા ઇમલદુનો બુધ ૩
 આંદ પૂર્ણીમાં ચૌદીશ ઉગો તેમાં આંખડી લાગી,
 દ્રષ્ટી સાંધીને જોવા લાગો જાંતી સરવે ભાગી. ૪
 સુકા સાહેબનો પંથ ન્યારો નથી એ કહેવા સરખો,
 આમકાર હું પોતે સ્વામી અનુભવીઓ એ પરખો. ૫

ભજન ૮ મું.

મૈલા હાજરા હજુર સાંધ મૈલા હાજરા હજુર,
 જ્ઞાની ચક્ષુકો દર્શન મેલા ચહુ ઓર દેખત નુર....ટેક

મારેમે મુરખ કુલ યો મનમે છે મંગરૂર,
 નીચ ઉંચની ઉપાધીમાં સપડાયો ભરપુર. ૨
 સચ્ચે ગુરૂકા બાળક હો જા કરદે સખકો ફરૂ,
 ખ્યાન ચક્ષુમાં લીન રહો તુમ બનોગે ચકનાચુર. ૩
 ચેહી હે પંથ સંતોકા સાધુકા ચમકે ચૌદીશ તુર,
 લગી આંખડી ઉસોમે સંતકી નહી અપસરા હુર. ૪
 સુકી સાહેબ કરે ફરીરી મૈલાકો મંજુર,
 અનંત જુગોકે હમ બેરાગી સદા રહે હંજુર. ૫

ભજન ૯ મું.

ઐ જગ દરશન મેલા ભાઈ, ઐ જગ દરશન મેલા હે.
 એહ લે બસીરતકુ મેલા એર અંધે કો ઠેલા હે....ટેક
 પ્રેમ ખુમારીમેં ઐ આયા બના મસ્ત મતવાલા હે
 તરેહ તરેહ કે રૂપ રંગમે ખેલ વો અપના ખેલા હે ૨
 હર ધુંધટ વહી બહુરૂપી બના આપ અલખેલા હે
 હેખનેમેં જુદા જુદા વેહજતુલ વજુદ એકેલા હે ૩
 સુકી સ હેબ ઇસ્તગરાકમેં વોહી ગુરૂજ ચેલા હે
 જહાં તહાં સખ દેખો પરખો ઉસીકા સાયા રૈલા હે. ૪

ભજન ૧૦ મું.

સાધુ લેયા આપમેં આપ સમાયા....ટેક.

નહીં હમે કોઇ બાવા ને માઈ, નહીં કીસીકા જાયા
 ન હમ કીસીકે ન કોઇ હમારા, એહોંમ પ્રદ્ધારમી દીખાયા

નહીં હમ બલતે બદે કીસીકે, તેજમેં તેજ મીલાયા
 અસલી કી હે ચે નકલે તમામી ચેહી અંજામ હીખાયા ૨
 નહીં હુ મેં હાથ પાઉં બદનકુચ, નહીં હમારી ચે માયા
 નહીં હમારી હે સુરત સુરત, બેચું ચચુ હું કહાયા. ૩
 સુફી સાહેબ પરમહસ રસીલે આહા જુનમે સમાયા
 આપ નિરંજન ન્યારા હે સગ હે બ્રહ્મ સ્વરૂપ અપના પાયા. ૪

ભજન ૧૧ મું.

સાધુ ચા હમને ઉસીકુ હે પાયા....ટેક.

ઉસકે સીવા સજ વહેમો હવા હે જીસને એ જલ્વા હીખાયા,
 એકો હંમ બહુ રયામ જુએ તત્વ મસીકુ ન પાયા. ૧
 સુનકી હકીકત બાને કોઈ સંતા યોગી વિયોગીને પાયા,
 સંતાન સાધુકા બાસા વહાં હે જહાં ન ધુપ ન સાયા. ૨
 ધ્યાન ધરે એર દેજો અથ સંતો કીસને ચે ખેલ ખેલાયા,
 હમ નહીં કોઈ નજરોમે આવે દરશની નૈન જમાયા. ૩
 સુરશીદે મનસુરે જમ પીલાયા સુકકા સજીવન બનાયા,
 હમ મલાહી દર્સ પદાયા સુફી સાહેબકુ સજાયા. ૪

ભજન ૧૨ મું.

સાધુ લેયા બોલ ઉઠાયા હે બારી....ટેક

બમે અવરનો નોશ કરીયા સોયા હે ટાંગ પસારી
 ચાહ રખો વાકો લૂલ ન બાઓ દમેદમ સાંસસમારી. ૧

જાગન કરો વાઙ્ગ વેળી કરત હે આપસમે મેહની હો સારી
 ભવસાગરસે ખર ઉતરના હે સુનો સખી નર નારી. ૨
 રોજે અસતોસે જોગી દુવા હે કેસે દુષ્ઠ અબ અંધારી
 ચેતના હોય તો ચેતો હરીજન છંદગી જાવત તુમારી. ૩
 અપને કરન ઉસને તુજકો જનાયા, રચના રચાઇ એ સારી
 મન પવન વશ કરો હરીજન જાગન કરો બલકારી. ૪
 નકલી એ સોદા હે આવ અરીદો નહી હે વાઙ્ગા ઉધારી
 સંસારીઓ સગ સુણો મુનાલી કહેતા હું વારી વારી. ૫
 સુદી સાહેબ ઈરશાહ કરત હે ધ્યાન ધરો મન મારી
 હિસીકે બનકરકે દાયમ રહીએ છંદગી ઉસમે શુભારી. ૬

જાગન ૧૩ મું.

સાધુ લેયા સેર કરોરે મેદાના...ટૅક.

જાગ કાલ પરસુ અતરસુ પાપી કરત હે યે બહાના
 પીયુષસે મીઠનમે સુનો સખીરી છાટી દીયો સરનામા. ૧
 હુમે મત ગફલતમે સંતોહ હમકુ હે યાહ તારાના
 જાગજાગરકા તારા હું ચારો જાગત હું જહાજ ચક્રાના. ૨
 શુશીજન જાણે યા હરિજન જાણે સંત વીરાગી પીછાના
 સુરા મરહવા રમમે શુભત હે ગાંડુ લડે કયા મેદાના. ૩
 જૂત પત્રીતસે કાઢેકુ ડરીયે ઇશકદી ધુમ મચાના
 સુદી સાહેબ સતગુરકા આજક યાહ હે જામ પીલાના. ૪

ભજન ૧૪ મું.

સાધુ લેયા સુરી અઝલકે ઝેરાગી...ટેક

કામ કોષ તૃણા મોહ માયા પાંચોમે આગ લગાદી
 વેહલકે અંદર થા એ જોગી અકેલા ઇશકને ધુમ મચાદી. ૧
 જ્યાન સનકી ધુમ મચી હે અનહુહ મોરલીયાં વાગી
 કાલી ઘટાસે છુરી મીજલીયાં રહેમત જરસને લાગી. ૨
 ઇશકી લીજજત અજગ હે મીઠી જાને સહીયર સોહાગી
 ચેત નહીં ઝેચેની હે દીલકુ અંતર આગ જો લાગી. ૩
 બાલેરે બાલે જપનારે જાગી અંતઃકરણથી સલાગી
 સારંગીઆ જેસી બાજત હે જોગી નાડી નાડી સખ જાગી. ૪
 સુરી સાહેબકી ચે મર્મકી બાતે સમજે કોઈ સંત ઝેરાગી
 ઘર ગંભીરતાસે જાગ્યા કોઈ ગફલત અંધેરી સખ લાગી. ૫

ભજન ૧૫ મું.

સાધુ લેયા કલંદરે સુખહાની...ટેક.

સીકલ સુરત મુરત નહી હમારી જયેત હે મેરી તુરાની
 હરહર શયમેં હરહર બદનમે જયેત મેરી પીન્હાની. ૧
 થહી તજદલી મુતજદલી કુદ હે ફીરબી તો હે એ નિશાની
 લાખેમે કોઈ એક ખીરલા એ બુઝે પુરા અનુભવી જ્યાની. ૨
 મકાન હમ હે મકીન હમ હે શાન મેરી બે નીશાની
 નાજ નખરાંમેં હમારા જહવા જયારે રહેલા મકાની ૩

એકત્ર સર્વત્ર સ્વતંત્ર જાનો પાક સીદ્ધીક કસમદાની
સુદી સાહેબ સખમે રમત ધુમત હે હુંડો પતા સંત શાની. ૪

ભજન ૧૬ સું.

સાધુ લેયા હમ તો કરે રાજ ચોરી....ટંક.

ચોરી કરે સરજેરી ખીકરીએ જાતે જનાવે લોગ મોરી
ધ્યાનમે જ્ઞાનમે દરશનમે પરશનમે તો દિવાની હું તોરી. ૧
માહેલેકા પર હમ તો ફીદા હે ચંદા પર જેસી ચકોરી
ચોરી કરતે કરતે શાહી કમાયે જાગે હે ઘંટ ટીકોરી. ૨
મેહબુબીયતને જલ્વા દીખાયા અરસાપરસી મહોરી
નૈનસે નૈના ઝીપલાઈ સુધ ખુધ ગવાંઈ મોરી. ૩
મઝહુબ મીલલત સખ ઇસમે હુખો યા બાંધી હે પ્રેમકી દોરી
સુદી સાહેબ ધંધે ચોરી કે કરકે લીયા હે રાજકિયોરી. ૪

ભજન ૧૭ સું.

સાધુ લેયા સંતોડી ચલ હે ન્યારી....ટંક.

પંથ સંતોડા કુરખે ઇલાહી ઉલટા કહે સંસારી
કંથ સીવા વાકુ નૈનો ન આવે નૈનોસે નૈનો હમારી. ૧
ઉસકી હજુરીસે ગેબ નહી હે ખુબ ખની પકડી ચારી
આદી અનાદીસે મોહુ હે ઉસકે ચઢી હે પ્રેમ ખુમારી. ૨
પીયુ ખીના ગોરી જીએગી કેસે ખાઈ પ્રેમ કટારી

ધાવ લગા હે વોહ રૂઝ ન આવે સુહીં હયાતી ગુઝરી. ૩
 ભાગ કરે હમ જાંવરેકે માનીંદ ફીરભી રહે પ્રહારી
 દરીઆમેં ડુઝકીમારે નભીંગે સંતોષી ગત હે ન્યારી, ૪
 સુફી સાહેબ કા પંથહે ન્યારા જાને ન કોઈ નર નારી
 જાને અનુભવી વિરલાહો કોઈ યહી હે હાલત હમારી ૫

ભજન ૧૮ સું.

મનવા મન રાખો ગંભીર, મનવા મન રાખો ગંભીર
 ભવસાગરસે પાર ઉતરના ચલના હે ઉસ તીર ૧
 સદા ફકીરી કરના ખાવા મત હોના દીલગીર
 ખાલે પીલે શુકરે ખુદા કર કયા હલવા કયા ખીર ૨
 મુરશીદ કે ઇરશાદકે માનીંદ ચલીયે અથ શુરવીર
 ધ્યાન ગુરૂકા ધરલે જ્ઞાની હે હાજર તસવીર ૩
 એન કહાંહે જીસકુ લાગી અઝકી શમશીર
 નેન કટારી એસી લગ ગઈ ખાક હુઈ અકસીર ૪
 ધ્યાન જ્ઞાન કે જોશ કે અંદર સુનમુખ લડે ફકીર
 કાયા નગરકે ચોર મારકે જકડા હે જંજીર ૫
 સુફી સાહેબ મસ્તે ઇલાહી પીયા હે નીરમલ નીર
 આતમમેં પરમાત્મ પાયે અમ્મર હુવા શરીર ૬

ભજન ૧૯ સું

મનવા મતકર તું તકરીર, મનવા મતકર તું તકરીર
 અમ્મર અપને આપકુ કરીએ, પીલે નીરમલ નીર ૧

આંખ ખોલ અંદરથી ચારે ચમક રહી તનવીર
 હસ્તે ઉસડી મુરત દેખી પલમેં હુવા ફકીર ૨
 થહાંપે આજ તીરના હોય તો ભરસાગરસેં તીર
 દામ હમારા કેહ દેના હે શીર તેરી તગઢીર ૩
 મોહની મુરત નૈન જમા કે દેખો ધર કે ધીર
 હુકમ બળના ચહીયે તુજકે મત કરના તકરીર ૪
 સુપ્રી સાહેબકી છુપી આંખકી ખોલા મુરશીફ પીર
 સાંધ મીઝનકી દેર નહીં હે બગલમેં હે તસવીર ૫

ભગત ૨૦ સુ

મનવા અજ તક ચે તસવીર, મનવા અજ તક ચે તસવીર
 આસન મારા લીયા અનુભવવા ખુબ બની તનવીર ૧
 મોજ સમા ગઈ જલકે અંદર કહાં મોજ કહાં નીર
 ધુલ ગઈ મીસરી દુધ કે અંદર કહાં મીસરી કહાં શીર ૨
 રોગન ખાલી સાફ બના હે નહીં છ છ નહીં શીર
 દુધ છુટીકા મીટા બખેડા ખુબ બને તતહીર ૩
 મર્મ એ વેહરા રાની બુઝે બુઝે સંત ફકીર
 પારા હસ વકત ઠેર ગયા તો બના નામ અકસીર ૪
 છાગઈ હેરત હુવા અચંબા ભુલ ગયે તકરીર
 સુપ્રી સાહેબકા પલ નહીં હે બુઝે નહોં જ પીર ૫

ભગવત ૨૧ મું.

મનવા કરીએ એસા જોગ મનવા દરીએ એસા જોગ
 તન મન ધન સગ અર્પણ કીજે અવનાખી દે લોગ ૧
 થહાં નહી હે કુછસી તેરા કરે હે કીસકા સોગ
 બીના નદેકા ધંધા ખોટા અજગ તરેહકા રોગ ૨
 નીરમાયા નિરસ્વાર્થી હોના અર દુઠે સંજોગ
 નિરાકાર નિર્લેપન રહીએ ખરા થહી હે યોગ ૩
 સજ કુછ કરીએ સજમેં રહીએ લગે જરા ન હોગ
 પાક સાફ મીલ જુઠકે રહીએ નહી તો દીર સજ દોગ ૪
 સુદી સાહેબકી અજગ દફીરી કરે અઅંબા લોગ
 હવન મરન હાથમેં કરકે ખેલો સંતા ગોગ ૫

ભગવત ૨૨ મું

મનવા કીયા ખુતીકુ દુર મનવા કીયા ખુતીકુ દુર
 આંખ ખોલ ખાતીનકી પ્યારે ચો દીસ દેખા તુર
 મુરશીદ કામીલ જામ પીલાયા જન ગઈ અકમાયુર
 નસો નસોમેં રજો રજોમેં જોશ ઉઠા જરપુર
 કાયા નગરી ગુલશન હો ગઈ બાજ રહા હે તુર
 આરપાર સજ દેખન લાગે હુવા સખી ખીલુર
 દુરશ અરશ સજ હુમ રોશની જલા શમાઅકા કુર
 ચેહાં દેશમેં સહા પુનમહે કહી ન હો અંધુર

તીર કમાના તેજ તુપંચા માર દોડે નર શૂર
 સુરી નિશાનઃ ફરકને લાગી મોટા સખી ધનધુર ૫
 હમકો અપને ચારસે મતલબ નહી અસરા હુર
 આપણી આપસે મર ગયે બીલકુલ હરદમ રહે હુંજુર ૬
 ચાર શાહ હુમ પકડકે ભાગે ગડમડ હુઈ સખ ફર
 ચલો યે દેશકુ સંત સાધવા મોલાકુ મંજુર ૭
 સુરી સાહેબ અરબ ગુજારે અય હજરત મનસુર
 ચોદા તબકમે હુવા ઉત્તલા સાફ સફા સખ ગુર ૮

ભજન ૨૩ સું.

મનવા ધરો ગુરકા ધ્યાન, મનવા ધરો ગુરકા ધ્યાન
 પંથ ચેહી હય સખ સંતોકા સમજો ચતુરસુજાન ૧
 ચલો બહાદુર કરો ચઢાઈ બાંધો તીર કમાન
 ઝનન ઝનન અબ નોખત બાજે અનહદ ઉડે નિશાન ૨
 શાહ ગુરકા કરો બામુગરી ઉડ દીયો તોદાન
 હસદ બુગઝ ચોરકીન કપટકે માર દીયો શયતાન ૩
 સુન મહા સુન સહી કીયા ચોર મારલીયા મયદાન
 મોતકીલી મોત વહાં આઈ બને અવિનાશી શાન ૪
 બૂલગયે સખ ખેલ ખેલાડુ બીલકુલ હુવે ખેલાન
 પંછી હુવા જહાંન બાવે સુના વહાં દુરઆન ૫
 સુરી સાહેબ કી અજબ સાહીબી આસન મારા ધ્યાન
 મનસુર શાહકી ફોજમે એક ચેહી લડા મયદાન ૬

ભજન ૨૪ મું.

મનવા બન બેઠે દુરવેશ મનવા બન બેઠે દુરવેશ નહીં કીસીસે હમકુ માયા નહીં અકારબ ખેશ	૧
નહા પટેલીકા કુછ ગુમાના લીયા ફકીરી લેશ પઠા લીખા મકતબકા બુલે જે રજગર એર પેશ	૨
કુલણુ માયામેં કુલા રખે બહોતસા દેશ અપની શેખીમેં તું કુમા ન પોંહ્યા અસલી દેશ	૩
મસ્જીદ એર મંદિર છોડકે બેઠે છે.ડા દેવ ગંનશ અપને આપકો હમને પાયા દુર હુવા અંદેશ	૪
પાતાળ ભુમીએ જઈ કરીને નાચ્યો નાગન શેષ જગત સ્વર્ગને તણ કરીને પેહના ફકીરી દેશ	૫
સુપ્રી સાહેબ કરે ફકીરી પાક દીલ દુરવેશ નકલ દેશકો બુલાયા બીલકુલ પોચે અસલી દેશ	૬

ભજન ૨૫ મું.

મનવા જાત હમારી માન મનવા જાત હમારી માન એ દુનીયાંકી માલ મતા સખ પલમે હોવે દાન	૧
કચ્છી કાયા જુઠી માયા છુટેગી સખ જાન કુદુંજ કખીલો સંગ ન આવે છુટેગા જખ પ્રાણ	૨
કહાં તલક તુજકું સમજાવું હે બીલકુલ નાહાન સંતસમાગમ કરતે બંદે રખકા કરલે ધ્યાન	૩

ધ્યાન ધરો એર દર્શન દેજો જાંધો સાત કમાન
 ચાંદ પુનઃ કા પુરા જાળે મુરત પાક પેહલાન ૪
 દેહમે દરશન દેજો સંતો તોડ આયા અભિમાન
 પંડ બ્રહ્માંડ વેહદતુત વચ્ચુદ હે સખ હકકાની શાન ૫
 સુપ્રી સાહેબ કરે કૃત્રીરી કુત કદતા સુખહાન
 મેહરકીયા જળ પાક પુદાને નિરમલ હુવા પરાન ૬

ભજન ૨૬ મું.

મનવા માન મેરા કરમાન મનવા માન મેરા કરમાન
 ઇચકીચકી ગહી માયા મત ફંસ અય નાદાન ૧
 પાંચ દિનકી પ્રીત કે અંદર મત કરના અભિમાન
 ધન દોલત એર સખી હકુમત વખાલ એર તોફાન ૨
 ભેર જાચે ખેશ સગાઇ તેરા તન મન જાન
 દોઈબી તેરે સંગ ન આવે છુટેગા જળ માન ૩
 નાલે કમલ એક હંસ બસતહે તુ ઉસકુ પહેચાન
 હત્યા ઇસ હંસાકી મત કર ખુઝ કદર એર શાન ૪
 નાલે કમલ એક ભેત હે રોશન ઉસકા ધર લે ધ્યાન
 હત્યા ઇસ હંસાકી મત કર ખુઝ કદર એર શાન ૫
 નાલે કમલ એક ભેતહે રોશન ઉસકા ધર લે ધ્યાન
 વહી ભેલે રોશન આલમ ઉસીમેં ગુનહો માન ૬

જનહઠ મોરલી કદાં જાજતહે ધરો ઉસકુ કાન
 મરત જનો મતવાલો ઉસકે હો ઉસપર કુરજાન ૭
 મુશી સાહેબ કરે ફટીરી અને જડે સુલતાન
 પરમહંસ મહાપદમે પહોંચે મીત્રી સનહ ફરમાન. ૮

ભજન ૨૭ મું.

મનવા દયા ધરમ રખ મનમે મનવા દયા ધરમ રખ મનમે
 કામ, ક્રોધ, તુષ્ટા મન માયા છોડ રહો સુમરનમે ૧
 ખાત્રે પીત્રે ચોર ખીચાત્રે રહે સંગત સંતનમે
 કોડી કોડી જમા ક્રીયા વો છીન જાએગી છીનમે ૨
 એ જગ દરશન મેલા જુઓ સદા રહો દરશનમે
 હંધર ઉધર કયા છાનતહે તું છાન કરો તુમ તનમે ૩
 ધ્યાન ધણીકા ધરલે મુરખ કયા ભટકે જનજનમે
 તેરી મુરખતા તુજે નડેગી રહો ભજન કીરતનમે ૪
 ખીના ગુરુ એ પંથ ન પાવે સખ કુછ હોગા મનમે
 ચઢિહ ભુવનકા હે એ નમુના દેખો અંતકરનમે ૫
 ઉપર ઉપર ન કર જનાવટ રહો ચાક જાતીનમે
 હાગ જરાણી ના લગનેહે ઇસ દીલકે હરખનમે ૬
 મુશી સાહેબ કરે ફટીરી સદા રહે આનંદમે
 સંતસમાગમકા હે એ દૂલ રહે આત્મ દરશનમે ૭

મનવા કરલે દિલ્લી સેર મનવા કરલે દિલ્લી સેર
ગફલતમેં કબતક ભટકતહે હે એ કયા અંધેર ૧

ભજન ૨૮ મું.

તીરથ જાત્રા ઇસીમેં સારી ઇધર ઉધર મન ફેર
ગોકુલ મથુરા ગંગા જમના કાશી એર અજમેર ૨
મક્કા એર મદીના ઘુમાં સુખા લીયા તુ પેર
અપને અંદર ધ્યાન કરો તુમ દેખો પડે સખ દેર ૩
સંત લોકી સેર હે ચે તો હે અધેકુ દેર
ઘાસ ખાતે શરમ ન આઈ હે તું અસલી શેર ૪
કામ કાધ તૃણા મોહ માયા એ પાંચે કર જેર
અપને આપમેં ગોતા મારા દેખ લીયા સખ લહેર ૫
નહી કીમીસે દોસ્તી હમકો નસીં કીમીસે વેર
સુપ્રી સાહેબ સેરકુ આયા માંગે સખડી ઝેર ૬

ભજન ૨૯ મું.

ચે કેન બોલતા હે ચે કેન બોલતા હે
બુરકા પોશ હો રહા ચે કેન બોલતા હે ૧
ન શબ્દ હે હુ હક્ક હે ન સુન પડે અવાજ
મખપ્રી મખપ્રી મર્મકુ એ કેન બોલતા હે ૨
હુ હુ કે એ મસ્ત પ્યારે બોલે હે ભેદ ન્યારા
ભર ભર શરાબે વેહુલ, એ કેન બોલતા હે ૩

મથખાનેમેં ભરે હેં બોતલ અથ ધ્યાની લોગો
 મસ્તાના જામ પીકે એ દેન ડોલતા હે ૪
 સોહા હે જાન બાજુકા પ્રેમીજન જાને હરિજન જાને
 અપન કરે જો સ્તીરકા સોહા વોહ મોલતા હે ૫
 હીકમતકી નહેર કુટી ઈદમે લદુન પઠાયા
 નૈના ખુલી તો પાયા વો આપ બોલતા હે ૬
 ફકીર સુરી સાહેબ મનસુરકા હીવાના
 સુમરન મેં નામ અપના વો આપ રોડતા હે ૭

ભજન ૨૦ મું

વીરા મારા શબ્દ સમરો તો સાંઈ જોશો-ટેક.
 ખેતી વાડી હૈયાં કામ ન આવે કામ ન આવે ડોસીડોસો
 મનુષ્ય થઈને થયો જનાવર જન્મ અકારત જોશો ૧
 એકવીસ હજાર છસો દમ વડે છે શબ્દ મોતી કચરે પોશો
 પંડ છોડી પ્રજાંડે ચઢી જુઓ મોહી પડે નગારીની પોશો ૨
 તેજ તુરાની અમકી રહ્યાં છે આંખો વીના કેમ જોશો
 સુરી સાહેબની જ્ઞાનની વાતો નહીં સમજશો તો રોશો ૩

ભજન ૩૧ મું.

વીરા મારા સતગુર અરણ્યમાં રહીએ-ટેક.
 અતઃકરણ્યમાં મેલ થઈયો છે શબ્દ સમરી નીરમલ થઈએ
 મોટેમ મગરૂરી છોડી કરાને ઝીણામાં ઝીણા થઈને રહીએ ૧

સુરતા તમજીવુર સાધી કરાને શીશ અગોચર જમએ
 અમરતનું ટીપું ટપકે તે પીને ત્રીકાળ જાની થઈએ ૨
 ગેમા તમાશાની શુદ્ધ છે વાતો એ લેદ છાના કેને કહીએ
 રૂપા સોનાના નાણાં સરવે નકામા શીશ સાટે મલે તોખી લઈએ
 અજર અમર સદા આનંદમાં સંતો અવિનાશી અખંડ થઈએ
 સુદી સાહેબની ખરી ફકીરી સુરતા રમે મારે હૈયે. ૪

ભજન ૩૨ મું

સંત શું કરવા ડરશે, લૈયા, સંત શું ક વા ડરશે
 સંત ફકીરી સૈથી ન્યારા તે શું કરવા ડરશે ૧
 કરણી તેવી પાર ઉતરણી કરશે તેહું ભરશે
 ઠારાં અંતે આખરી ખાશે હંસો મોતી ચરશે ૨
 સંતોની સેવામાં રહીએ એમાંથી કંઈ જડશે
 સંતોને જે કોઈ મંતાપે તે તો નકે પડશે. ૩
 મુવો માયામં માય નો જવડો લાચારીથી રડશે
 સુદી સાહેબ સંત ફકીરા કકેતાહે યું સમસે. ૪

ભજન ૩૩ મું.

રેઓ સંતો મારા નામ કબી ના છુટે-ટેક.
 સાંસ સાંસસે રટનમેં રહીએ તાર કબી ના તુટે
 યહી સુમરન હે સખસં સાચી હુટન વાલે છુટે ૧
 ગગન ગુફામે નરડી લટકે ફુને ખેલ સખ વ્યુઠે

નાથે ઉપર બાબરે બાબત સ્વામી મનાવા રૂઠે ૨
 ધીરજ સાથે રહ્યા રહેણીમાં અગર એ સરવે રૂઠે
 શા સાફ ડર રાખે કેમને સામગીઓ છે પુઠે ૩
 જે કામ તેનો થઈને રહેશે તેને તે કાણ લુંટે
 જમરા સરળા અદબ કરે તો લોકોથી શું કુટે ૪
 સુદી સાહેબ કરે ફકીરી લોકો માથું કુટે
 વિના અનુભવ સભી દિવાના અનુભવી રસ લુંટે ૫

ભજન ૩૪ મું

અસાની લોકો નિંહા કરો શું હજારી. ટેક
 હસી મશ્કરી કરો હમારી શી ગતી યાશે તમારી
 અનંત જુગોના હમે જોગીયા સેર છે એવી હમારી ૧
 પાક નાપાક વળગે નહીં હમને સુનો તમે નર નારી
 નિરહોશી નિરલોચી સ્વરૂપ હમારા અવિનાશી શાન હમારી ૨
 આત્મ સ્વરૂપ નહીં હજારું તમને માયાની ચંવી અંધારી
 એ હંમ પ્રજ્ઞાસ્વી હું પોતે સ્વામી ઘટે ઘટનો વિસ્તારી ૩
 કર્મ અકર્મથી હું અળગો છું હું તો છું આત્મા અવતારી
 સંતોના પંથો છે ન્યારા સુદી સાહેબની ગતી ન્યારી ૪

ભજન ૩૫ મું

રે એ સાંવરા હાથે જલીને નૂ છોડા. ટેક.
 પ્રેમની દેરી પ્રેમી બાંધી હવે શું કરવા તરછોડા ૧

હું હું તમારો સદાનો સેવક ચુખડુ કેમ થોડો
 ભુવચુક હમારી ક્ષમા કરો હસી હસાં નૈના જોડો ૨
 છાતી સરસો દાળી કરીને આપ્યો વિજળીક થોડો
 રાક્ષસી દુરમનેને હણવા મારી કુમકે દોડો ૩
 મનની સાથે મન બંધાયું નનની સાથે નૈના
 જુદાઈ સરવે દુર થઈ છે હવે ડર હું થોડો ૪
 સુદી સાહેબ કરે ફકીરી બીજા પર મન નાંહી
 નનની સાથે નૈના જોડી હવે શું કરવા તોડો ૫

ભજ . ૩૬ મું.

રે ઓ સાંવરા તારી એધાણી મને લાધી
 અંતઃકરણમાં સુરતા દીઠી તે સુરતાને સાધી....રે.
 મનની સાથે મન જોડાયું નનની સાથે નના
 ગગન શુદ્ધને ફાડી તોડી ટીક ટીકી તો બાંધી....રે.
 દુરીજનોનો નાશ થયો છે જોઈ ભુવનમાં પોતે
 ઓમકારમાં એકમેક થઈ ઇશ્વરી પ્રજ્ઞાદી બાધી....રે.
 રાજા પ્રજા પે તે ગદુડગી બાનુમતિનાં ધંધા
 અનુભવીને દરશન મળે પોતેજ કૃપણને રાધી....રે.
 સુદી સાહેબ સાહેબીમાં હમ તો કરે ફકીરી
 જોઈ ભુવનમાં રમતો જોગી નજર બરાબર સાંધી....રે.

ભજન ૩૭ મું.

રે ઓ સત્તાના કેરી સંતોને શું કરવા દુભાવો,
 નકંવાસમાં જઈને પડશે શા સારું મનડા દુખાવો. ૧
 સત્તાની તને ચઢી ખુમારી ખરૂં ખોટું નહીં સુઝયું,
 અંતઃકરણમાં દયા નહીં છે ખોટું શું કરવા સમજાવો ૨
 સંતોને સંતાપે નાહક શ્રાપ લાગશે તુજને,
 અકકલ વિનાનો થશે દિવાનો પોયરાં કરશે પથરાવો ૩
 છતી આંખોએ થયો આંધળો પોતાના મનનું કરવા
 સરસુ નરસુ કાંઈ ન સુઝે ગરીબોને શું કરવા દ્રવ્યાવો ૪
 મુંઠ મતીએ સત્તાનો કેરી શાણુ વિનાનો અંધો,
 શાણો હાકેમ ભાણુના જેવો દેખાશે શોભાવો ૫
 સુપ્રી સાહિબ ફટીર કહે છે સત્તા શાણુથી શોભે,
 શાણુ વિનાની સત્તા માઠી અંતે નકં નો ખેચાવો ૬

ભજન ૩૮ મું.

રે ઓ સાચાના સાથી મારી સાચને શોભાવો,
 સાચા સાથે તમો રહેા છે કુરચ્છાનનો પુરાવો
 દગા બાળેનું જોર વધ્યું છે સાચાના બેટી કહાવો ૧
 છું અપરાધી તારો ખ્યારા ખોટું ખરૂં તમો જાણો
 ક્ષમા માંગું છું શીશ નામીને કુબતી નાવ તરાવો ૨
 હસદ ખુગજથી તોહમત જોડાં મોટાં મોટાં મારે માથે

કેઈ વાતની કસર ન રાખી સામર્થ્ય સ્વામી બચાવે ૩
 પાંચ વખતની નમાઝ પઠતો વજ્રકાનો નહી ટોટો
 શરારતોનો શયતાન પુરો એવું તે શું કરવા કરાવે ૪
 કામ બધાં શયતાનીનાં છે કહેવાડે અહમક આંખો
 રહ બાતલ એ બંદગી સારી ખાલી લોકોનો દેખાવો ૫
 સુધી મીસ્કીન કરે બંદગી સદ્વીમ સદ્વીમ ચારખળી
 દગાબાજથી કરે બચાવો સત્યને ઉપર ચઢાવો ૬

ભજન ૩૯ મું

રે ઓ સંતોના સાથી તમને બશારત છે મોટી
 સખર ગફરથી કામજ લેજો સ્વર્ગને લેજો ઝાંટી ૧
 સંત સમાગમ સ્વર્ગની ચાવી સંદેહ નથી કંઈ એમાં
 અહમકોથી દુરજ રહેજો વાત ન જાણે ખોટી ૨
 સંત સમાગી આગળ વધશે મહા પદવી મેળવશે
 દીલ દરખનમાં દરશન લેશે ખાશે હરિપ્રસાદી રોટી ૩
 દરશનમાં દીવાના થઈને હરિ ધ્યાનમાં રહીએ
 અદેખાઈથી આંધળા લોકો વાતો બનાવે ખોટી ૪
 સુધી સાંહજ દાસ સંતોના પદવી સંતોની લીધી
 અંતઃકરણના હુમો શિકારી તીર હમારો ચોટી ૫

ભજન ૪૦ મું.

એક ઝુવા હમ ખેલ ચલે જો કુછ થા સળ હાર ચલે
 દુનીઆમેં એસે ફસ ગયે કુછ કર ન ચલે બેકાર ચલે ૧

ગફલતમે' ગાપીલ હો સોયે અસલી ખજાના સારા પોયે
 અંજમકુ સરફોડકે રોયે હોકે ખીજલગ્રીયાકાર ચલે ૨
 જામે અલસ્તો પીકર આયા કાલુ બલાકા વાઅદા કરાયા
 ઉસકુ જરા તુ' ધ્યાન ન લાયા સીરપર લેકર બાર ચલે ૩
 મુશી સાહેબ ધ્યાનમે' રહીએ આફત બલાકુ ખુશહો સહીએ
 દોનો જહાંસે મોહકો ફેરે' પકકે હોકર ચાર ચલે ૪

ભજન ૪૧ મું.

એસા જુવા હમ ખેલ ચલેજી દોના જહાંકો હાર ચલે
 રૂગ્રીયા હમ હોકે ચલે એ કરકે હમ બે પાન ચલે ૧
 ઈસ્કમે' સળકુ ભુલ ગયે આપકુભી હમ ભુલ ચુકે
 ન કુછ યાદ રહા સળ ભુલ ગયે પહલેકે સનમ દીદાર ચલે ૨
 બેગી બુગત સળ એસા કહીએ માતમે પહલે કાહે ન મરીએ
 એ ભવસાગર જળ તો તીરીએ આર ન કુભી તાર ચલે ૩
 મુશી સાહેબઠી પકઠી ફકીરી ઝળ મારત હે શાહી અમીરી
 બનકન ચલેત હે સાંજ સવેરી સાધુ હમ હદપાર ચલે ૪

ભજન ૪૨ મું.

કસમહે મુજકો રબકી હે દુનીયાં સળ મતલબકી
 ખાતચીત મીલજુલ કરને હે ગીઠ મીઠ લબકી ૧
 હરકોઈ અપની મતલબ ખાતીર સલામ કરતે હે જુકજુક
 નીચત ઉસકી હમ જાનતહે હે યે ખુસામત ઢબકી ૨

કીસી બશરકા ન કર ભરોસા મરમઠી બાત ન કહેના
 હે તુજકો કયા ઉનસે મતલબ ફાટેંગે સબસબઠી ૩
 મતલબ કરતે બેટા બેટી ચેલા ચેલી સાસ બહુ
 સબ મતલબીયે દગાબાઝહે જુઠ પેલાનત રબઠી ૪
 દુનીઆસે મનનૈ ન લગાના ઇસ કસબનકાં સંગ ન કર
 મસ્તાના મૈલાકા હોના યહી સનદ મશરબઠી ૫
 સુપ્રી સાહેબ કરે ફીરી છાંડ ન રહેની અપની
 હરકે દહનઠી જુદા મોરલી ખુદખુદકે મઝહબઠી ૬

બજન ૪૩ મું.

ગુરુ જ્યારા મોક્ષનો મર્મ બતાવો
 હું કોણ છું દેહ કોણ ફાડ પાડીને સમજાવો
 વિસાલ કેને કહીએ જ્યારા ઠેઠની વાતો સુણાવો ૧
 સુખી દુખી પોતાને માન્યો હું બ્રાંતીમાં દુખ્યો
 જોરે બચ્યાં માતપીતા એવા કઠણ બંધનથી બચાવો ૨
 મન ભુતે ભોળવ્યો વહાલા છુટવાના મંત્ર ભણાવો
 વિજેગી ને સંજેગી કરજો સુરદા સજીવન બનાવો ૩
 ભવસાગરમાં ઝોકાં ખાતી મારી નાવડી તરાવો
 શીશ નમાવી કહું છું વહાલા રહેલા નાથ મનાવો ૪
 સુપ્રી મીસઠીન દાસ તમારો જીવત દાન અપાવો
 પરમકૃપાળુ પરમદયાળુ દીનાનાથ કહાવો ૫

ભજન ૪૪ મું.

સંતો મારા મોક્ષનો મર્મ જતાવું
 બ્રાંતીમાં હુવા તુ બંદા સાચા સુખન સુનાવું
 જીસને હુંદા ઉસને પાયા ભેદ છુપા બતલાવું ૧
 નહીં તું કાયા નહીં તું માયા તું હે સખસે ન્યારા
 ન તું દીગ્રીકા ન કોઈ તેરાપ્રીઅન દ્રેસેકુમ પઢાઉરે ૨
 જળ તું ખુદસે ખુદ મીટ જાવે વિસાલ ઉસકુ જાનો
 સન્મીદાનંદ સ્વરૂપ તું હે ચેહી આનંદી બસાઉરે ૩
 સખમેં તું હે સખ કુછ તું હે ન્યારાલી કહેલાવે
 અજર અમર અવિનાશી આપીલા ખૈદ બનાવુરે ૪
 નહીં દીસીકા બાલક બચ્યા નહિં દીસીકા તું જાયા
 જો ધિકમે તુંહી નીકલાયે સખ તેરીપર છાઉરે ૫
 તુંહી ગુરજી તુંહી ચેલા તુંહી ખુદા ઓર બંદા
 સુપ્રી સાહિબ હર થઈ જા તું જોશ વેહદતકા ચઢાઉરે ૬

ભજન ૪૫ મું.

સાધુ લેયા પડે હે આપ સુખહાના
 ધ્યાન ધરી જીવો અનુભવ વીના સૌ દિવાના
 અપને આપકા મર્મ જો પાયા અપને સે આપ ગુમાના ૧
 ગોકુલ હુંદે મથુરા હુંદે તુને ન આપકુ જાના
 દ્વારકા હુંદે મઠકા હુંદે અપનેકું તું ન મીટાના ૨

આંખો વિનાના ભુલા પડીયા પંડ મરમકું ન જાના
 ખુદી તને તો ખુદા હો જાવે બસ ઇતિનાહી હે અમજના ૩
 અનુભવી હોય વાતને ખુજે મુરખોસે શીશ પીરાના
 સુપ્રી સાહેબ કહે પંડને ખોળો ખડે ખંડ આપ દીખાના ૪

ભજન-૮૪૬ મુ.

શુરુ દેવા જાંતી મારી સર્વે ભાગી, રમેરમે યાદ જાગીરે ૧
 દયા કરીને દરશન દીધાં દશનમાં આંખ સારી લાગી
 પંડ પ્રહ્લાંડ સર્વે રચના દેખાડી અખંડ મોરલી વાગી ૨
 દયા ઘણેરી છે આજીજ પર મલી જે કાંઈ વસ્તુ માગી
 પ્રેમ જલીમાં પોંચે પકડી છે અખંડ દીધી સોહાગી ૩
 શુભુ જાતાં તો ખાર નહિ આવે ક્ષમા માયુ પાય લાગી
 સુપ્રી મીસ્કીન તમારે ચરણે જાંતી મારી સર્વે ભાગી ૪

ભજન ૪૭ મુ.

અમને ક્ષમા કરોને શુરુદેવ હું અપરાધી હું મોટો
 તમો દયાના છે ભંડાર તમને તે શાનો છે ટોટો ૧
 અંતઃકરણમાં દરશન દીધાં આંખ વિનાની ખોટો
 માયા બતાવી મોહની દીધી લાગી શબ્દની ચોટો ૨
 નગરીના ચોરોને પકડીને વશ કર્યા મારીને ચોટો
 અમૃત રસના જામ પીવાડા પુરી કરી સર્વ ખોટો ૩
 સર્વ વાતે તમો છે મોટા અપરાધી હું છોટો

તન મન ધનના માલીક તમે છે બોલ નથી મારો ખોટો ૪
 સુપ્રી મીસદીન દાસ તમારો ભવસાગરની ખોટો
 જે કોઈ ચઢશે પાર ઉતરશે અમરાપુરીમાં ચઢી ચોટો ૫

ભજન ૪૮ મું.

અનહુદ વાજત વાગે એનો રણુકો રંગીલો
 રાગ રૂપાળો જેનો રંગીયો રસીલો ૧
 એમાં વાગે એક રવીલા સુરનાઈ
 અરણાઈ તો જેસા બજાવે કોઈ નાઈ ૨
 ઘંટાનાદ શેખનાદના રણુકારા
 સુરની તજદલીયોના થાય બજકારા ૩
 મોરલી મૃદંગ વાજે ગાજે મેહુભાદુ
 સનમુખ થઈને સાંભળો અનુભવી સાધુ ૪
 બાલે બાલે પ્રેમ ખુમારીની લહેરો
 તેનાથી આગદ્ય જુઓ અમૃત કુંડની નહેરો ૫
 કૌસર અમૃત જામ પાચે કોઈ બંદા
 અંજલી અખ દીયો હો જાય અમર છંદા ૬
 બાજે ગાજે તુર તુર હુરો જન્નત પાયા
 વહાંસે ચલકે અપને આપમે' સમાયા ૭
 સુપ્રી મીસદીન હુદ બેહુદસે અનહુદ સુનતા
 મનસુર ખ્યારા મરશીદક્ષી સેવા કરતા ૮

ભજન ૪૯ મું.

દેહામેં દરશન કોઈ દેખત નાહીં	
રોશનહે પર કોઈ લેખત નાહીં	૧
અમક રૂપ અપના દીખાવે	
આંખે બીના કોઈ પાવત નાહીં	૨
ઉસકા સરાપાહે જલ્વા તમામી	
નાળે અદા સમજતવત નાહીં	૩
પાનીમેં ભી શાને હૈયુન હે વાઢી	
પીવત સખ કોઈ છાનત નાહીં	૪
નારકે અંદર તજલ્લા જલાલી	
દાન એ હીકમત જલાવત નાહીં	૫
ખાને વ પીને મેવા હલાવત	
ગરવો ન હો તો ધરાવત નાહીં	૬
મરદો ઝનાંમે હે ઝાએકા ઉસસે	
એ લીઝઝત ઉસબી ન કોઈ પાવત નાહી	૭
ચૌદા તબક તુર રોશન ઉજલા	
દેહામેં હે કોઈ જાનત નાહીં	૮
હુર કોઈ બોલત હે એક હે અલાહ	
બોલત હે પર કોઈ માનત નાહીં	૯
વેહુદતને કસરતકા ખુરકા હે પેહના	
ધુંધટમેં ચો હે કોઈ પાવત નાહીં	૧૦

સુપ્રી સાહેબ તો હે મોહલીક ઉસમેં
કહીં જાવત નહીં વ કહીં આવત નાહીં

૧૧

ભજન ૫૦ મું

દેહામેં દરશન દેખો મેરે જાની

કાહેકું ચહુ ઓર પ્રીરતી દીવાની

અલ્લાહુ અલ્લાહ હર સાંસા રટલે

અંધેરી નગરી હો જાવે તુરાની

તુરાની મીસબાહે પ્રીઝઝોળળ

તુરન અલા તુર જલ્વા હે જાની

પ્રીશ મહેલમેં અનહદ હે બાળ

ઉસમેં પરેહે વોહ જાને જહાની

નગ્રીરા મેહમુદા ઓર મુન્તેહાસે

હદમેં બેહદ હો ગયા લામકાની

દુરો મલાયકકા દેખા સબ જોબન

સબકો ફરામોશ કર પાક ધ્યાની

અપને કોભી ભુલજત તુ અચ બંદે

આપ મીટે અન મીટહો અરાની

જહાંતેરે ધ્યાની ચહાં ધ્યાન ચુકેહે

અટક ગયે હો ગયે ચહાં દીવાની

ધ્યાન ધરો તુમ મોહલીક હો જાવો

ચોદા ભુવન પતી આપ સુબહાની

સુશી સાહેબ સેર હુકકાની પાયે
શાન બની લાસાની નીહાની

ભજન ૫૧ મું.

રે ઓ મધુરી મોરલી વાગી હું તો નિદ્રાથી જાગી જી
પ્રેમ ખુમારી ચઢી જોરથી નાડી નાડી જાગી
શામળીયાના મુખડા જોયા હરખાવા હું લાગી ૧
અંતઃકરણમાં સુરત દીઠી તેમાં આંખડી લાગી
પ્રેમ વસ્ત્રની લીજજત લીધી જાણે કેઈ સહીયર મુહાગી ૨
પ્રહસિષ્ણા સાત આંટા ફરીને મલી જે વસ્તુ માગી
આનુભવીએ મરમ તે જાણે જાણે કેઈ સંત બેસાગી ૩
મનહુ મારૂ તેમાં મોહયું બ્રાંતી સરવે ભાગી
સુશી સાહેબ એ સેર અન્તયબ જાણે એ ક્યાંથી અભાગી ૪

ભજન ૫૨ મું.

જયું મોસમ ભાદું ગાજ રહી વોહ મોરલી મધુરી બાજ રહી
મસ્તાને સળ જીમ રહે હે રકસમેં મજનું ધુમ રહે
જઝબ વજહડી ધુમ રહી વોહ મોરલી મધુરી બાજ રહી ૧
યાદ થા સો ભુલ ગયા ઓર ભુલા થાસો યાદ હુવા
હુનીઆં કહે બરબાદ હુવા પરઆશકે તો આબાદ હુવા ૨
કયા મોજે ખુમારી બાજ રહી વોહ મોરલી મધુરી બાજ રહી

વરખાર સખી તારાજ હુવા પરઆશકે કેા મેરાજ હુવા ૩
 ખલકતકા મહારાજ હુવા ફાકરાઈ સીરપર તાજ હુવા
 ચૌદા ભુવનમેં લાજ રહી વોહ મોરલી મધુરી બાજ રહી ૪
 ધુન ધુન કયા ધુનકાર હુવા ઝુન ઝુન કયા ઝુનકાર હુવા
 આદિસમેં અપને તાર હુવા કુછ હકકાની શુદ્ધતાર હુવા ૫
 નિંદાએ બે આવાજ રહી વોહ મોરલી મધુરી બાજ રહી
 મોહ મોહનમેં મોહ રહી નોશા નશીદર ખોહ રહી ૬
 હરજાઈ ઝલક વોહી વોહ રહી હું ઉસમેં શુભરાહી રહી
 સુપ્રીકું એશાહી છાજ રહી વોહ મોરલી મધુરી બાજ રહી ૭

ભજન ૫૩ મું.

અજ્ઞાની જીવડા તન તારું જોઈલે તપાસી
 સતચુરના દાસી થશે તો થાશે અવિનાશી ૧
 તીરથ જાત્રા જઈ જઈને ભટકે છે ગોકુળને કાશી
 અંતરજામી સમર્થસ્વામી ઘટે ઘટનોરે છે રેહવાસી ૨
 દરશન તારું તુજ કરી લે ચૌદાભુવનમાં પ્રકાશી
 તે તો છેટો નથી અજ્ઞાની તે તો છે તુજથી પાસી ૩
 ઉત્તર દક્ષિણ પુર્વ પશ્ચિમ ચારે તરફ તુ જાસી
 તારા સિવાય કોઈ તને ન મળશે ફરશે તુ ધરતી અકાશી ૪
 ચાંદ સુરજમાં તેજ છે તારું નવ ગ્રહો ને બારા રાશી
 સુપ્રી સાહેબ બોધ કરે છે સમજે કોઈ સતચુરના દાસી ૫

ભજન ૫૪ મું

દર્શનકા માંચું હું દાનરે મનમોહન ખ્યારા

તન મન ધન કુરખાનરે મનમોહન ખ્યારા

સાખી-દર્શનકા લોગી હું મે પીઉકા હે તરસાવે

રો રો નૈના બલ ઉઠી ઓર જીવડા જલ જાએ

કેહના મેરા સન્ધ્યા માનરે મનમોહન ખ્યારા

સાખી-હમ હે પ્રેમી દર્શકે પ્રીર આયે દેશ બદેશ

તનકા બેશ પટેલકા ઓર દીલ ફીરી વંશ

નૈનામેં ધુમે તેરી શાનરે મનમોહન ખ્યારા

સાખી-પપૈયા પ્રેમી મેહકા ગીરજનકા પ્રેમી માર

પરવાના પ્રેમી તેજકા પ્રેમી ચંદ ચક્રાર

રૂહો રવા કુરખાનરે મનમોહન ખ્યારા

સાખી-ભંવરા લોભી કુલકા, લજ્જતઠી ઝંખુર

આહુ લોભી નાદકા, મદહોશા ચકમાચુક

ભુલ ગયા સખી ભાનરે, મનમોહન ખ્યારા

સાખી-આશોક હોકર ડર ગયા, આશોક ઉસે ન બોલ

દુનીયાંદીકે વાસ્તે, કેલ અપના મત રોલ

હાજર હે મેરી જાનરે, મનમોહન ખ્યારા

સાખી-સુપ્રી સાહેબ ઇશકકા, ઓર આશીકકા દાસ

હીએ મંજીલ કર સહી તાકે બને અવિનાશ

અદલાદુ બળ તાનરે, મનમોહન ખ્યારા

સાખી-દર્શન બીના ભઈ બહાવરી હીજર સહા નહી જાય

છસ્કડી આતશ લગી, સખ કુછ હીજલ જાય

મીટા નહી અરમાનરે, મનમોહન ખ્યારા

મુલબુલ હુવા નાલાનરે, મનમોહન ખ્યારા

સાખી-દયા કરો હુમપર મીયાં, દર્શન હીજો આય

નૈનસે નૈન મીલાય કે, દુઘ્ધા સખ મીટ જાય

નૈનોસે ચલા ખારા નરે, મનમોહન ખ્યારા

આઈલિખાંપર જાનરે, મનમોહન ખ્યારા

સાખી-જોગી લયા તુજ કારને, રંગીન બનાયો લેશ

આકાશો ધરતી પ્રીર ચુકા, પ્રીરાહુ દેશ બીદેશ

કામીલ હે તેરા ધ્યાનરે, મનમોહન ખ્યારા

આંખોમે તેરી શાનરે, મનમોહન ખ્યારા

સાખી-સારંગી દમક્રી બજે, કાનનમેં ફીરતાર

બાલ બાલ મસ્તી તેરી, જાપો હયે હરદવાર

મીલા દર્શની દાનરે, મનમોહન ખ્યારા

પાઠીઆ હુવા ઇરફાનરે, મનમોહન ખ્યારા

સાખી-તુજ સીવા કોઈ નહીં, ચૌદ ભુવનકે બીચ

ઇન્સાન પરી જીન્નો મસક, કુલ બરતનકે બીચ

રહા નહિં દરમ્યાનરે, મનમોહન ખ્યારા

તેં તેંકા બજા તાનરે, મનમોહન ખ્યારા
 સાબી-ખોફ ખતર સખ છોડકે, ગ્રીરકરદે બશ્મીશ
 ઇસી તરાહસે શુભ હોકે તુરત મીલે જગદીશ
 મેં મેં મીટા અભિમાનરે, મનમોહન ખ્યારા
 ભુલા હું મેરા ભાનરે, મનમોહન ખ્યારા
 સાબી-પ્રેમરસ ચાખે વોડી, ઉસે મીલે વેા ધામ
 સતગુરુ ચરને સર ધરે, તયોહો સખી મુકામ
 નિર્મલ હુવા મેરા પ્રાનરે, મનમોહન ખ્યારા
 હુબ ગયા દર ધ્યાનરે, મનમોહન ખ્યારા
 સાબી-સુપ્રી સાહેબકે નૈનમેં દુખ નાહીં નીમાહ
 પ્રીત્સમાએલાહુ વ પ્રીત અરદે ઇલાહ
 કલંદરે સુખહાનરે, મનમોહન ખ્યારા
 સીદદીકે સમદાનરે, મનમોહન ખ્યારા

ભગન પપ મું.

સુપ્રી સાહેબે વેણ વગાડી જગતને જગાડી
 હરિપ્રસાદી જમજે જલદી મુકી છે તમે અગાડી
 એક ચક્રયતા કરવા સારુ અને ભિન્નભિન્નતા મટાડી
 એક ઇલાહી જ્ઞાનમાં રહેજો ઝગડાઓ સર્વે નસાડી
 નિચ ઉચનો ત્યાગ કરી દો અભડછેડને ઉઠાડી
 નિર્ભય થઈ આનંદમાં રહેજો સર્વેને નાંખો પડાડી

મતો મતોના દુખ ન વેઠા નાંખી દીધો એને ખાડી
 એક ઇશ્વરી તોહીદ ઇલાહી નથી પકડતા અનાડી ૪
 એક ઇલાહી જ્ઞાનની આખર સાંભળો મોરલી વજાડી
 અસલ રૂહાની છે એ મોરલી રોજે અઝલથી નચાડી ૫
 પાયાં થોયાંની તકરારો મુકોને આગમાં લગાડી
 વિદવાનોએ ઉધે માર્ગે જગતને ખુરાડી ૬
 ચૈતન્ય સ્વરૂપ આત્મા ધ્યાનમાં હૃદયને દેજો ગાડી
 સુપ્રી આંહોળે કરી મુનાદી લીધા છે સૌને અગાડી ૭

મજન ૫૬ મું.

માયામેં લુભાયા મેરા મનવા સેલાની
 એકો ખાત મેરી તુને નહિં માની ૧
 જરજમીન બેરૂઠી માયામેં તું સખ ગંવાયા
 નાહક ગંવા દીયા જીંદગાની ૨
 એશઆરામકુ જરહોલત ચહીયે રોખ ચહીયે અમીરી
 મેજખુરસી ધરઠી રોનક ચહીયે
 કાકુરી ચહીયે ઉપર શમેહાની ૩
 છતરપલંગ તુજકો સોનેકો ચહીયે
 ઉપર ચહીયે મચ્છરદાની ૪
 જનાન ખાનેમે ત્રીયાળી ચહીયે મહુવશાની
 વો ભી અખસરા ચા ઇન્દરાની ૫

હાથી ઘોડા તુજકો ચઢનેકો ચહીએ	
દબદબા ભી હોના સુલતાની	૬
રક્ત મોગનીકો અપ્સરાએ ચહીએ	
લોંડીયાં ચહીએ મહુવે શાની	૭
પાન દાની ચહીએ ચાહદાની ખી ચહીએ	
સ્વતંત્ર ચહીએ હુકમરાની	૮
મખમલ રેશમ ઝરીયાં પેહનનેકુ ચહીએ	
ચાંદીછી ચહીએ ગુલાબદાની	૯
ચાહ હુકકા તુજકો પીનોકો ચહીએ	
પિલાનેવાલી ભી હો કોઈ તુરાની	૧૦
આતમજાની બંદા ફીસતરહસે હોગા	
ફીસ તરહહે વો હોગા હુકકાની	૧૧
સુપ્રી સાહેબ જીસકા એસાહે મનવા	
ઉસને જીંદગાની ગંવાની	૧૨

ભજન પઞ્ચમું

મુની મૈન ધરા ફીસ કારનકુ ઠગનેકે લીયે સંસારનકુ
 મુની હુવા પર મર્મન જના અફસોસહે મૈનન ધારનકુ ૧
 મુંહ બંદ ફીયા ઓર મૈન લીયા પરમનકુ ન તું ખામોશ ફીયા
 મનકુ નહીં કાબુમેં લીયા પ્રીર મૈન હુવા બેકારનકુ ૨
 મનકુ જો તુને માર દીયા સો મુંહભી હો તો વો મુની હુવા
 કયા ખાલીકને યેહ ભુલ ફીયા જો મુંહ દીયા જખમારનકુ ૩

મુની હુવે કુઠરથ હુવે અસાની મનસે ન હુવે
કુમારીકા નાંગી ભાજન જમાડે ભગદર્શન ભવતારનકુ ૪
સહસ્ર ભગદરશનાનં મુકતી વામ માર ગીયો કીયે ભકતી
સુપ્રી સાહેબ યે કેસા ધરમમે લાનત ઇસ અવતારનકુ ૫

ભજન ૫૮ મું.

જોગી જુગતકા પંથ ન પાવા જોગ લીયા હે જગત ઠગાવા
કપડે રંગાએ ગેરવે બાવા મન તો રંગા નહિં ઢોંગ બનાવા ૧
સારંગી તુને ચુંચું બજાયા પરદમમે નહોં તુને હુંહું જમાયા
સારંગી અનહદકી ન પાયા જોગી એ કેસા જોગ ધરાયા ૨
જોગીજી સાંઈકા જોગી જો હોતા આપસે પેહલે તું આપકો ખોતા
વહાંપે નીકલતા તુમારકે ગોતા ન પ્રેમ ખુમારીકી લહેરે ચઢાવા ૩
સુપ્રી સાહેબને જોગ કમાયા સારા ગંવાયા અપના પરાયા
નૈનતમેં સાંઈ સાંઈ સમાયા ગર જોગન ચું હો તો સારા બુઢાવા ૪

ભજન ૫૯ મું.

જગતમાં ચાલ્યું છે ભયા કેવું આ કહેવાણું
અંબરવાણી એવી સરવે સમજો ચતુરસુખાણું ૧
નાના લીયે તે લાંચ કહેવાયે મોટા લીયે નજરાણું
મોટા કરે તે લીલા ગણે અને નાનો કરે તે છીનાણું ૨

નાનો ભુલે છે તે ગુન્હે ગણે અને હજુરની સુરતા ચુક
 વાધને જઈ કોણ કહેશે કે તારું મહેલું છે ગંધાણું ૩
 નાના ઉપર ચાલે હકુમત રોળ દાલમાં દાખે
 મોટાનું કંઈ કરી શકે નહીં દુઠણું છે રહેવાણું ૪
 ઇન્સાફ કરે છે તારું તંબોલી ઘાંચી મોચી દરજી
 ભીખારી ગાદી ઉપર બેઠા નવસે નવવાણું ૫
 ગુન્હેગારોને છોડી દે છે ને મરે આખરવાળા
 ખરા ખોટાની શોધ કરી નહીં રહ્યું ન ઠેકાણું ૬
 સુપ્રી સાહેબ અંધેર નગરી કહીએ તો હવે ચાલે
 કાનના કાચા હાકેમ થયા છે ચલાવે છે એ કહાણું ૭

ભજન ૬૦ મું

ખ્યાસ બુઝાદે સાકી એક લખરેઝ પીયાલા શરબતકા
 લખરેઝ પીયાલા શરબતકા કુલ ભેદ ખુલે સખ વેહદતકા ૧
 જલભુનકે સખ ખાક હુવે પ્રીર પાક હુવે બેખાક હુવે
 ચુપચાપ રહો દરજાય રહો પ્રીર દેખો તમાશા હેરતકા ૨
 દેખ લીયા ખામોશ રહો પુર બેશ રહો બાહોશ રહો
 દેખ ફસમ્મવજહુલ્લાહ બાઝાર લગાહે વજહતકા ૩
 અવલો આખીર ગાહીર ખાતીન વોહી હે હરએક તરફ
 સાંઈ નીકલા સેરકો અપની પેહનકે ચોલા કસરતકા ૪
 દરશની મેલા ખુબ લગાહે રંગહે કુલ બે રંગીકે
 યગાને ગતમે મેહલીક રહીયે સુરત પરદા સીરતકા ૫

યગાને ગતમેં મોહત્રીક હો ગયે કુલ કુલ્લા હે હેરતકુ
આપ મીટો તો અનમીટ હુમ્મો યેહી મર્મ હે વસલતકા ૬
રખેઅરની લનતરાની તરફેં દોનો યહાં હે શુમ
સુરી સાહેબ કયા કહીએ અબ ફેઝાહે યે એહદીયતકા ૭

ભજન ૬૧ મું.

અય દીલખર જાની મેંતો હું તેરી દિવાની
સખ જ દેખા કહીં ન પાયા મીલી નહીં તેરી નિશાની ૧
ખાસમીલ ઘાયલ તળફ રહા હે બેચેની ચેહ દીલકુ
ઘાયલકી કોઈ ઘાયલ ખુજે કીસકો કહું ચેહ રામઠહાની ૨
દીલ જલતા શમઅકે માનીંદ અરશફરશ રોશન ખીલકુલ
માશુકકા જલવા નનોમેં હે હેરતપર ખાસ હયરાની ૩
તું અપનેપર આપ લુભાયા અપને મેં આપ સમાયા
મુજકુ અપને આપકે ખાતેર સુરી સાહેબ ફરમાની ૪

ભજન ૬૨ મું

જાગરે ગાફીલ સોવત કાહે
ઓર વકત અપના તું ખોવત કાહે ૧
કીનકપટ સખ ફર હટાના
ગર ખુદી હુમ્મ સખકો ગંવાના

યાદમેં અપને મનકુ લગાના

અફસોસ કર કરકે રોવતકાહે ૨

જાપ અજંપા ધ્યાનસે કરીયે

ઘોર નૈનનમેં ગુરકેા ધરીયે

મઝા મીલે જેસી કુછ ચહીયે

પંથ ફટીરી ઝોવતકાહે ૩

સુકી સાહેબ ગુરકા હીવાના

યાદબુદ કાહે મસ્તાના

તન મન ધન સબ ઉસમેં ગંવાના

પત્થરમેં તુખમ તું ઝોવતકાહે ૪

ભજન ૬૩ મું.

યા ગોસ આઝમ જેલી, હું આપકી મેં ચેલી,
જામ વસ્ત્રકા પીલા દીયા હે દીયા હે મુજકેા વેલી. ૧

જુલમાતકે દરિયામેં પડી હે મોરી નૈયા,
તુમ ખીન નહીં ચહાં કોઇ બેલી. ૨

વસત્રકી લઝઝત ઉઠા ગઇ સબ સૈયાં,
એક મહુબુર પડી રહી મેં છેલી. ૩

આપકે મજનુનોમેં મુજે લીગીન લીજે,
દસ્તબસ્તા ખડા હું મેં બર દેહલી. ૪

યા ગોસ આઝમ ઇસ્મ આઝમ આપકા શીરી,
 આમ વેહદત પીલાકે મુજકે કર દીયા છકેલી. ૫
 સુરી મીસ્કીન તુમારા બંદા અરજ કરે યું પ્યારા,
 બુગદાદ બુલાલો હીંદમેં પડી હું મેં અકેલી. ૬

સાબી

મીટા દીયા જુલમાતકે રોશન કીયા હે દીન,
 હો આલમકે પાદશાહ ગોસ મોહીયુદીન.
 કાદેર આદર રહેમતી અથ આશીક સન્ન્યા માન,
 પેશીદા ઉસમેં હુવા હુવા ઉડસ પહેછાન.
 મુરીદી લા તબક્કા ડંકા દીયા બબ્બમે,
 હે બશારત બહેસ્તીકી જો કાદેરી કહેલાએ.
 ઇસ ઘરકે કુતેબી હે શેરોં કે સરદાર,
 એ સુરી મીસ્કીનશાહ મફતું હે હરબાર.

ભજન ૬૪ સું.

એસ ગુફામેં હમ રહેતે હે વાકીડગરી ભારી હે,
 વહાં નહીં પેદલ જા સકતા નહીં કોઇ અસ્વારી હે. ૧
 આંદ સુરજ નવલખ તારોંકીબી વહાં નહીં ગુબારી હે,
 પ્રીરસ્તાબી હેરાન વહાં હે ગીલમાં હુર બેઠારી હે. ૨

જેગી જતી મુની તપસ્વી સંન્યાસી બ્રહ્મચારી હે,
 ધ્યાન સમાધીભી નહીં પહોંચે જ્યાલકે ભી દુશ્વરી હે. ૩
 પાની પવન એર સાતો ગગનકીભી વહાં નહીં ગુજરી હે,
 નહીં પરીંદ દેવ જીન ગુજરતે એર પરીભી હારી હે. ૪
 નહી જહાં આકાસો ધરતી રેહુની વહાં હમારી હે,
 સુરી સાહેબકે જોસા કોઈ આત્મા અવતારી હે ૫

બજન ૬૫ મું

પંથ ફકીરી સખસે ન્યારા કોઈએક ખિરલા જાનેહે
 સંસારી કયા જાને ઉસકુ અંધે કયા પેહુચાનેહે ૧
 પાની ઉપર ચલત ફિરતહે ઉસે ઔલીયા કહેતેહે ?
 ઉસસે ભી બડહકે એર ચઢકે મચ્છી મેંડક રહેતેહે ૨
 લકડે પતે સખી દેખીયે પાનીપર સરસર બહેતેહે
 ફના ફકીરી ઇસે ન કહીયે બાજીગરભી કરતેહે ૩
 અલોપ હોજાવે આંખોસે જો ઉસે ઔલીયા માનતહે
 નજરાંસે શયતાનહે ગાયબ ઉસે નહીં કયા જાનતહે ૪
 લાનત કયું વાપર કરતેહે કયું ન ઔલીયા માનતહે
 લોલે બુલેપર ભીરમાએ મર્મ અસલ નહીં જાનતહે ૫
 જો કોઈ ઉડતે હવાપે દેખે વલી ઉસે ગર બોલેહે
 મગસ મલખ સખ ઉડે હવાપર પડે જમીંપર બોલેહે ૬
 ચીટીયોંકે ટીટીયોંકે દેખો બીલામેં ટોલે ટોલેહે
 ચારો એતો સખી ગપાટે ગોલ ગોલ સખ ગોલેહે ૭

દ.વત્તી દાવત પઢપઢ થકે મગર નહીં પાયે ફકર
 કીચે વઝીફે કીરાઈ માલા કીચા બહોત કુછ છુમંતર ૮
 ચીદલે અરબાંમત ખેંચખેંચ કર તીર્થ યાત્રા કઈ ચકકર
 અધરકું દોળે ખાઈ ઠોકરે લગી બહોતસાં કુછ ટકકર ૯
 પંથ ફકીરી જીસને જાના વો જાંદા જાવીદ હુવા
 ફના બકાસે ભી બાલાહો બીલકુલ વો બેકેદ હુવા ૧૦
 હુદસે બેહુદ ગુજર ગયા વો હેરતસે દીલ છેદ હુવા
 સુફી સાહેબ જો મર્મ ન પાવા સમજો વાકુ બેદ હુવા ૧૧
 પાક સાફ હો વજુદ ઉસકા બેચું સરરે ફકીરીહે
 લામકાન બે નીશાન મોહલીઝ ચહાં ન તેરી મેરીહે ૧૨
 કયા હલાવત બયાં કરે મે ન અચસી શાહી અમીરીહે
 બહેશતમેં ભી ન જોક અચસા જયસા પંથ ફકીરીહે ૧૩

બજન ૬૬ મું

ધ્યાન રખે પનિહારી ઓર ચાલ ચલે લટકારી
 ધ્યાન ધરો થું ધારી સુરતાસે સાંસ સમારી ૧
 સખીયનસે લેવે તાલી ઓર સીરપરહે બોજા ભારી
 ફીર ભી હે હુશિયારી સુરતાસે સાંસ સમારી ૨
 બેહુતી સાંસ ન જાવે બલકત નહીં જાન ન પાવે
 ગગન ગુફામેં ધાવે સુરતાસે સાંસ સમારી ૩
 બલકતકુ બહેર સુજે, બાતીનકા હાલ ન બુજે,
 સંત હંમેશાં પુજે, સુરતાસે સાંસ સમારી. ૪

- સર્ખી સુહાગન આવો, પીયુજસે ધ્યાન લગાવો
માલા ઘટકી ફિરાવો, સુરતાસે સાંસ સમારી. ૫
- સુરતાકી લાગી દોરી, જ્યું ચંદ ધ્યાન ફેર્યરી
પીયુ પીયુ ચહું જોર ગોરી, સુરતાસે સાંસ સમારી ૬
- હીરસ ખમ્સ બંદ કીજે, જોર ધ્યાન બરાબર દીજે
માહે ચારદાહ લીજે, સુરતાસે સાંસ સમારી. ૭
- ઝર કંકરકુ છોડો, મુરદારસે મુખડા મોડો
નૈન પીયુસે જોડો, સુરતાસે સાંસ સમારી. ૮
- તુંહી તુંહી દીલ જોલે, સો પરદે દિલકે જોલે
હો મસ્તાના ડોલે, સુરતા સે સાંસ સમારી. ૯
- જાને વલી જોર જાની, હે એ રમ્મે પીનહાની
કલંદરે સુખહાની, સુરતાસે સાંસ સમારી. ૧૦
- અરે પ્રેમ પીયો બરપુર મદ હો શા ચકમાચુર
ચઉદીશ દેખો નુર સુરતાસે સાંસ સમારી ૧૧
- ગેર ખુદી કરો દુર પ્રીર દેખો વેહદતનુર
કયા નજદીકો દુર સુરતાસે સાંસ સમારી ૧૨
- કેફ ખુમારી આવે સખ ખતરે પથરે જાવે
હુજુર હાજુર પાવે સુરતાસે સાંસ સમારી ૧૩
- સુરત નુરતકા પાસ હે યહી પાસ અનકાસ
કામ હુવા સખ રાસ સુરતાસે સાંસ સમારી ૧૪

હીલ દરપનમેં દેખો વો જાને જહાં કો લેખો	
ખીલકુલ પાસહે દેખો સુરતાસે સાંસ સમારી	૧૫
દરશન વેહદત ચીન અય સુફી મીસકીન	
છોડો નકશ નગીન સુરતાસે સાંસ સમારી	૧૬

ભજન ૬૭ મું.

સહીયો મેં તો સાંધ પર કીદા હું રે.....ટેક.	
જાહેરમેં દેખો તો હું પુતલા ખાકી	
ખાતે ન મેં વોહ શાને ખુદા હું રે.	૧
આઠ પહરીયા સાંધસે ધુન લાગી	
સહીયો મેં ન સાંધસે જુદા હું રે.	૨
મનસુર મેરા મુરશીદ હાતા	
રોઝે અઝલસે ઉનકા ગદા હું રે.	૩
ખતરોંકી નમાઝમેં પદું નહીં	
કરતા દિલ હુબુરસે અદા હું રે.	૪
અલખ નિરંજનકી મેરી ધુન લાગી	
મલદલાહુ કરતા નિદા હું રે.	૫
હીરસો હવાકી બદખો મિટાઈ	
છશક તઅશશુક અંદર લદા હું રે.	૬
સાંધ ખીના તો મુજકુ કુછ ન સુઝે	
ફના હુવે હાયમ અખ બકા હું રે.	૭

સુદ્રી સાહેબ સાંઘમેં મોહું હે
હમચું શીરો સઘર મીલા હું રે.

૮

ભજન ૬૮ મું.

સહીયો મેને સુરીજન પાયા,
ખુદકો ખોયા જલવા દીખાયા રે.

૧

હરહર શૈ મેં જખકી તુરી જોત
નૈનસે જખ નૈન મીલાયા રે.

૨

ખુલખુલ હું મે ગુલશને વહેદતકા
શજરે તુખા આશીયાં બનાયા રે.

૩

કુદરતી તંબુરા બજને લાગી
હકત ગગનસે ખાલા ચડાયા રે.

૪

કોહતુર તજલી ચમકી ચહુ ઓર દેખો
સીજદા કરને કી જાય ન પાયા રે.

૫

ચારો તરફસે તુરુલાહો તુર
સુદ્રી સાહેબજા ઉસમેં સમાયા રે.

૬

ભજન ૬૯ મું.

સહીયો સાંઘ સાંઘ દીખાયાં
ઉસ બીન દીગર કોઈ ન પાયા રે

૧

નહનો અકરળ આપડે બોલા

આપડે અંદર આપ સમાયા રે.

૨

ફનો ફખતો પ્રીડે મીરફૂડીબુઝો

ફીઅન ફ્રોસે કુમ આપ સુનાયા રે.

૩

અવવલ આખેર ઝાંઢેર ખાતે ન આપી

વાઅબુદકા ફરમાન ખુદ બળ્યા રે.

૪

પ્રીસમાએ ઇલાહુ વપ્રીલ અરદે ઇલાહા

વહહતને કસરતકા ધુંધટ લાયા રે.

૫

સુપ્રી સાહેબ મનસુરશાહ કહેનનકે

આરેફ્રા માઅરફ્ર કહાયા રે.

૬

બજન ૭૦ મું.

સહીયો મર્મ અપના હું પાયા

બહુરૂપી હું આપ દીખાયા રે.

૧

દેખ ફીરરતે આદમ અંદર મુજકુ

સીજદા કરતે શીશ ઝુકાયા રે.

૨

ઇશકન આતશ એસી લગાઈ

ખુદી વહશતી બીલકુલ જલાયા રે.

૩

ગીલાફ્ર અપના હુમને નિકાલા

પ્રીર દીખા તો આપ ખુદાયા રે.

૪

અહીંયતકા રાગ હુવા હાંસિલ

ઝગડા રગડા સારા ઉઠાયા રે.

૫

બીલ્લત કલેમત રૂહીયત તમામીયત

મેહબુબીયતકી સેર કરાયા રે.

૬

આપ સીવાય કુછ બીન ન પાયા

આપકે અંદર આપ સમાયા રે

૭

સૂફી સાહેબ આપહી મોસુફ

નાહક કીસકુ કટવાયા મરવાયા રે.

૮

ભજન ૭૧ સુ.

અલ્લાહ અલ્લાહ ધુમ મચાયા

સાકીને વોહ જામ પીલાયા રે

૧

સુરીજન મેરા મેં હું સુરીજનકી

અરસા પરસી દોનુ લુલાયા રે.

૨

હુરો ગીલમાંકો મેં કરું કયા

જલ્વા પાઠ નૈનોમેં સમાયા રે.

૩

કપડે રંગે લગવે જોગન બનકે

હરદમ દમકી સારંગી બજાયા રે.

૪

મંચને અપની છોડી પટેલી

દરશન ઉપર જીયું લલચાયા રે.

૫

સુક્રી સહેબ શયદા હે અઝલકા
અલલાહ અલલાહ નાઅરે લગાયા રે. ૬

ભજન ૭૨ મું.

સહીયો લાગી પ્રેમ દટારી
તીર નજરનો વાગો મને કારીરે. ૧

જા બજાવો પીયુષ દીખાયા
બાલે બાલે પ્રેમ ખુમારી રે. ૨

સુન મેદાનમેં ઝલકી તુરી જ્યોત
તુરાની હિતી પીયકારીરે ૩

જો દેખાસો કેહનેમેં નહીં આવે
જાને કેઈ મૌલાકી ખ્યારીરે ૪

સહીયો દેખો ગયખી તમાશા
લેકીન ચશમે આમા તુમારીરે ૫

શીશ મહેલમેં બાજા બાજે તુરી
બાજે તાલ મહંગ નકકારીરે ૬

ગયખી રચના સારી દીખાઈ
મનસુર દાતા તન મન ધનસે વારીરે ૭

દુર નહીં હે પાસ હે પીલકુલ
ખોલકે દેખો અંખયા નર નારીરે ૮

પીરો મુરશીદ રાહ દીખાવે

દુર કરે વો દીલકી અંધારીરે

૬

સુકી સાહેબ ખીસમીલ વાકા ધાયલ

તીરછી નૈના કરકે ચોટ મારીરે

૧૦

ભજન ૭૩ મું.

સહીયો મે તો સાંઘકા કહાવું

યાહુ યાહુ ગુન દમેદમ ગાવુંરે

૧

સાંઘ ખીના સુઝત નાદીગર કોઈ

અદલાહ અદલાહ ધુમ મચાવુંરે

૨

નસો નસોમેં યાદ સમાઈ

દુનીયા ઉકળા દોનોકુ ગંવાવુંરે

૩

જામે મોહુખત જાનાને પીલાયા

અદમસ્તાના આપકુ નચાવુંરે

૪

જેશીલી વોહુ ધુમ મચીહિ

રંગો રંગોમે બાંગલ જાગવુંરે

૫

ઉલટ એસી ખ્યારેકે સંગ લાગી

યે નેનનસે નેના મીલાવુંરે

૬

નાસુર પડાયે ખીલકુલ બેઠવાહિ

ધાયલ હોવે ઉસકો દીખાવુંરે

૭

રંગો રંગોમેં મોરલી મધુરી બાજી

એકવીસ હજાર અપસરાકુ નચાવુંરે ૮

નહીં ચહાંપર કાંઈ હમ જોલી મેરી

સુફી સાહેબ કીર કીસકુ સુનાવુંરે ૯

ભજન ૭૪

ધુંધટમાં શું છે ગોટાળો તેની સમજ નથી પડતી

ઘણા દિવસથી ગોરજ કરીયે શુદ્ધ વાત નથી જડતી ૧

હરીજનોને હરજ કરીયા પછી લીધી છુપી રીતે ઝડતી

જ્ઞાન ચક્ષુ ખુલી ખરાખર નથી કાંઈ અડચણો નડતી ૨

સમજાવી સમજાવી થાક્યો પણ આંખ નથી ઉઠવતી

તું તારા અંદર સંતયો બીજી વાતો મુકો પડતી ૩

સર્વ આત્મા પરમાત્મારૂપી તેજ તેજસ્વી અગઝગતી

કનો કખતો ફીલે મીર રહીની નોખત પુર જોશે ગડગડતી ૪

સર્વ સેજપર તે જઈ સુતી હર જાઈ હડહડતી

તો પણ તે નથી વ્યભીચારીણી પવિત્ર છે કડકડતી ૫

એ ધુંધટના ઘોટાળામાં જગત ભુલમેં તડફડતી

સુફી સાહેબની વાણી નીર્મલ વગર સમજણે બડબડતી ૬

ભજન ૭૫ મું.

સાધુ લેયા ભટકે શું કરવાને વનમેં

હું તો મળીશ તને તારા તનમેં ૧

- આકાશ પાતાળ ચઢે ને ઉતરે
હું તો નથી પાતાળે ગગનમે ૨
- અંતઃકરણમાં હું અંતરજાતી
જીવે દરશન દરપનમેરે ૩
- દીવારે ટપકાને રૂદ્રાક્ષની માળા
પાખંડી થઈને બેઠા રટનમેરે. ૪
- તત્ત્વ મસ્તમાં પ્રલય પોતે કર •
શ્વાસે^૧વાસે રહીને ભજનમેરે. ૫
- ભજન રટન કરવાં કોઈ ન જાણે
કુપ્તી કરી કરીને દમે તનમેરે. ૬
- ઈગ્લા ગીગલા સુખમાણા બંક
તત્ત્વ ઓગાળી ઉડો પવનમેરે. ૭
- વસ્તીમાં રહીને મસ્તીમાં રહીયે
પાણીમાં રહીયે નહીં લાગે બદનમેરે. ૮
- ખટકર્મ કરી કરી બ્રમણા ન ભાગી
સુકો સાહેબ છે સુમરન મેરે. ૯

ભજન ૭૬ મું.

સાધુ લેયા પાંચે તત્ત્વોને ઉડાચો,
અપની આની જાયચે સમાચોરે. ૧

હુવા હુવામેં પાનીમેં પાની	
અગ્નિમેં અગ્નિ ગંવાયો રે.	૨
મીટ્ટીમેં મીટ્ટી આકાશમેં આકાશ	
આત્મા પરમાત્મામેં ધાયો રે.	૩
મુસાફરો સૌ વતનમારે પોહોઆ,	
ઓમ પ્રહ્લાસ્વામી સમાયો રે.	૪
હુસ્તી ગંવાઈ હુસ્તીયે હુકમેં	
બીલકુલ હું મેં તેં જોવાયોરે.	૫
શોધતાં શોધતાં પોતે જોવાયો,	
ત્યારેજ સર્વત્ર દેખાયો રે.	૬
મીસ્ત્રીન શાહ મુશી ચૌદા ભુવનમેં	
રમી રહ્યો છે ભવાયો રે.	૭
અનેક વખતોમેં લીલા બનાવી	
હવે કલંકી કહાયો રે.	૮

ભજન ૭૭ મું.

સાધુ લેયા હુમો આદિ અનાદિના જોગી,	
પ્રેમ અગ્નિના બી રોગી રે.	૧
જુદા જુદા જુગમાં લીલા રચાવી,	
ભમરો જેમ કુલોનો ભોગી રે.	૨
અનેક લીલા એ કીડા હમારી,	
દર્શન કરે સંત વિયોગી રે.	૩

ભોગ બી કીધા ને ભોગ બી રમીઆ

જાણે શું માયાનો રોગી રે. ૪

એકાદશી હવે પુરી થઈ છે,

સુદૃત તમામી પુરી હોગી રે. ૫

ઉપદેશ કેના રૂપીયો વેદોના,

રાજા પ્રજાના સંભોગી રે. ૬

અવસર કેવો આ આપ્યો તમોને,

ગોથાં ખાશો ફરી દેગી રે. ૭

આશીર્વાદો આપી જગતુને તારી,

અનંત કાળોના ભોગી રે. ૮

સુપ્રી સાહેબ સાહેબીમાં રમે છે,

જુગો જુગોના છીયે ભોગી રે. ૯

ભજન ૭૮ મું

જુવો શામળીયાના વેશરે, ભત્રી ભત્રી ભાતના છે,

અનેક ધુંધટ એકના જુદી જુદી જાતના છે. ૧

અઢાર વર્ણમાં આત્મા ભેતી,

ધ્યાન કરી ભે પોતાને ખેતી,

લીલા પીલા ગ્લાસના રંગ ભેતી,

અખંડ એકજ જ્યોતીરે એક જાતના છે. ૨

ખડુરૂપી થઈ લીલા રચાવી,

પોતે પોતાની કીડા સજાવી,

ઓમ બ્રહ્માસ્મી મોરલી બજવી,

પોતેજ રાસ રમાવીરે નવ કોઈ સાથમાં છે ૩

પોતાનું જીવન મુઠી પુતલી નચાવી,

અલ્લાહુ અલ્લાહુ નાદ મારે વાતે વાતમાં છે ૪

શામળીયા વીના નથી બીજો કોઈ,

સર્વમ રૂપે અરૂપી આપ્યો કોઈ

અંતઃકરણમાં બોલી રહ્યો કોઈ

તેજ એકજ સાતે સાતમાં છે. ૫

સુપ્રી સાહિબ સાહિબી મૌ તેહની

બીજો નથી હવે કોણ છે કેહની,

મારે શામળીયે કરી મોહનીરે જાતે જાતમાં છે. ૬

બજન ૭૯ મું.

સાધુ લેયા કામકોધને મારો,

તૃષ્ણા મોહ માયાને બાળેરે ૧

જીવત મરવાને અમર થાવો,

અનુભવીયો એ જ્ઞાન વિચારેરે ૨

મન પવનને કાળમાં લઈને,

ગગન મંડળ પર સિધારેરે ૩

પંડ છોડીને બ્રહ્માંડે ચઢવા,

અગમ્ય અગોચર દિહારેરે ૪

મનને મારવું એ કામ કઠણ છે,
 જોર જીલમ નથી ચારોરે ૫
 ઉપર જઈને જો જો લાલચ ન કરતા,
 પડતા ન લાગશે વારોરે. ૬
 એકજ સુરતાથી સનમુખ નિરખો,
 પ્રેમ અગ્નિમાં સૈને બાળોરે ૭
 મુખી સાહેબ મનસુરના એવક
 ભવસાગરનો મહાન એવારોરે ૮

ભજન ૮૦ મું.

સાધુ લેયા હુંઢો હુમારી એધાણી,
 જ્યાં જોઈએ ત્યાં પાણી પાણીરે. ૧
 ડાબે બી પાણી ને જમણે બી પાણી,
 આગળ પાછળ પાણી પાણીરે. ૨
 આકાશે પાણી ને પાતાળે પાણી,
 ચૌદા ભુવન પાણી પાણીરે. ૩
 સ્વર્ગ નરક ચૌદા ભુવન ડુખાવ્યા,
 ડુખાવી અપ્સરા ઈંદ્રાણીરે. ૪
 પ્રેમ અગ્નિના તાપોના બળથી,
 પાંચે તત્વોને કરવા પાણીરે. ૫
 મુંઢ મતીયા અજ્ઞાની શું જાણે,
 અનુભવી પુરૂષો સમજે વાણીરે. ૬

મારો પતો મને નથી જડતો,
 નથી જડતી કાંઈ નિશાનીરે. ૭
 સુપ્રી સાહેબ સાહેબીમાં સમાયા,
 હવે ક્યાંથી જડવાની એધાણીરે. ૮

ભજન ૮૧ મું

કામક્રોધ તૃષ્ણા મોહ માયા ઇન પાંચો કેા મારો,
 ઇન પાંચોકેા મારો સંતો આત્મા ઉગારો. ૧
 સનમુખ ધ્યાન ગુરૂના ધરજો શબ્દગુરૂ લલકારો,
 એહમ સોહમ જાપ અજપા જપી કરો એધારો. ૨
 ગંગા જમના જહાં મલે છે સરસ્વતી ચમકારો,
 માણેક મોતી મળશે તેમાં હુંઠો હુબકી મારો. ૩
 અધર સોનાની સાંકળ લટકે પકડીને ગગન સીધારો,
 સ્વર્ગ નરકને પડતા મુકેા અમરાપુર પધારો. ૪
 લાલચને પણ છોડી દો સંતો ધાક ધોકાને બારો,
 કારકુન મેતા પાંલીસ શું કરશે જ્યારે છે બાદશાહ તમારો ૫
 સુપ્રી સાહેબ સાહેબીમાં મોજ કરે છે ચારો,
 આ માયાના મલીન જીવડાં સંતો સંગે આત્મા ઉગારો. ૬

ભજન ૮૨ મું.

લકડકી માલા પત્થરકી મુરત તીરથ હે સખ પાની,
 રામકૃષ્ણ આતારા મર ગયે અરે મર ગયે જેહ પુરાની. ૧

પીર પયગમ્બર સખ કેઈ મર ગયે નહી રહી નિશાની,
 ઉસકી પુજા કાહિકો કરીયે જીસકી મૌત હે આની. ૨
 મરનકા ખટકા લગાહિ સખકો મુલલીમ યા હીંદવાની,
 ચહુદ નસારા જોધ મજુસી કયા ચીની જાપાની. ૩
 મૌતકા પંજ પડે હે સખ પર હે સખકો હયરાની,
 ઉસકી પુજા કયું નહીં કરીયે જીસકી મૌત નઆની. ૪
 પાંની પત્થર ફે તીર્થ જાત્રા કયું કરતી હો દિવાની,
 તેરે આત્માકા ફરલે દર્શન અનુભવ કરલે જ્ઞાની. ૫
 મોક્ષ દાતા કેઈ નહીં હે કયા રૂપી રૂપીઆની,
 જીતે ગુરૂકી કરલે સેવા સચ જાતેં સમજાની. ૬
 ચરન ગુરૂકા સખસે બેહતર સેવા કર અચ જ્ઞાની,
 સુપ્રી જાવા કહે અચ લડકો છોડી દીયો નાદાની. ૭

ભજન ૮૩ મું.

અચ મેરે જાના અચ મેરે જાની,
 મેં તો હુઈ તેરી બીરહા દીવાંની. ૧
 દીવાની યા તેરી બોહતેરી હો ગઈ,
 મુજસી દીવાનીકી બતલા નીશાની. ૨
 આખરૂ ઈજજત સારી લુટાઈ,
 લુટા દીયા સારી જોખન જીવાની. ૩
 આદિ અનાદિ એ હાલત હમારી,
 પુરી ન હોગી હરગીજ સમ કહાની. ૪

તન મન ધન ઓર ખુદ મેંભી કુરખાન,
 જોગીજી બનકરકે ધુમ મચાની. ૫
 સુપ્રી બાવા જોગી અઝલી બેરાગી,
 હમબહમ અલ્લાહુ બીન બજની. ૬

ભજન ૮૪ મું.

નમાઝની હું ભણું કેપ્રીયત સુણો નમાઝી મારી,
 હજુર મનની નમાઝ પઢીએ જીવે છે ગફકારી. ૧
 હજુર સાહેબમાં ભરૂ હજુરી મોહમાયાથી મનમારી,
 તુ જેમ તારો સાક્ષી છે તેમ તેથી વધુ તે ધારી. ૨
 જ્ઞાન ચક્ષુ મોહન પરોવો એ મન ભટકતું મારી,
 પ્રિતમમાં આત્મા પરોવો દેહને તો નાંખો ઉતારી. ૩
 એવી રીતે નમાઝ પઢતાં મેઝરાજ મળે છે ભારી,
 સુરતા બાંધીને ચઢો તે ઉપર બીજલી માફક ઝબકારી. ૪
 ગગન ગુફામાં થઈ શીખરે જઈ પોહ્યો હરદવારી,
 તેને તું બેઠે મરી જશો તો થઈ જશો એકાકારી. ૫
 સદરતુ મુન તહા મુકામ મહુમુદા સ્વર્ગ અપસરા સારી,
 એ માયાના ઘરો તજીને અરે સંતોએ હરદવારી. ૬
 નમાઝ એવી નથી પઢાતી સાંભળજો સંસારી,
 ભટકતું મન ઢોરના જેવું એ નમાઝ નહીં જખમારી. ૭
 અલ્લાહો અકબર કેહતામાં તો ફરી જાય તલ્લવારી,
 પોતે પોતાથી મટી ગયો તો પછી મળતાં તે શું વારી. ૮

નમાઝીયો એવી નમાઝ પઢજો હજુર હાજર ચારી,
 વધુ કેપ્રીયત નથી કહેવાતી નમાઝ ન્યામત ન્યારી. ૯
 ચુપ્રી બાવા નમાઝ પઢતાં નુર વરસ્યું ચોધારી,
 તેમાં લીન થઈને રહ્યા તમો આંખે અંધારી. ૧૦

ભજન ૮૫ મું.

સંતોની ગતિ ન્યારી તે શું જાણે સંસારી,
 પોતાના જેવા સમજીને કરે છે લોકાચારી. ૧
 એક રાધાએ કાળુમાં કર્યો શામળીયો ગીરધારી,
 અનેક પદમણી ત્યાં હુતી પણ કોઈને નવ ગણકારી. ૨
 પતીને વહાલી તેજ પદમણી ગમે તેવી હોય નારી,
 તમો તેઓના ચક્ષુથી જુવો તેવી આંખડી નથી તમારી. ૩
 સંસારી સ્વપ્નામાં જુવો સંતો જુવે જગૃતમાં વારી,
 સંતો સાથે કરી બરાબરી તે મુર્ખે જખમારી. ૪
 ચલો ફરીરો સંત સાધવા દુરવેશો લલકારી,
 યકતાઈમાં તંબુ ગાળો એહી હે પક્કી ચારી. ૫
 સંત ફરીરો અગમદેશકુ ચલો કરો તૈયારી,
 અસલ વતનઠી મુસાફરી હે નહીં જાણે સંસારી. ૬
 આંખડી સાથે લાગે આંખડી થાય છે ચમકારી,
 ઝખોઝખ એક ચંદ્ર ઝખુકે ઉપરાપર ઝખકારી. ૭
 નમાઝ પઢતા નુર ઉતરીયું ચારો તરફથી ઘેરી,
 સીજદાની તો જગા નથી રહી ચાદખુદ ચોધારી. ૮

૧૬ નથી તે વખતે રહેતું વર ધંધો ધરવારી,
તેજ હુમારો તવાફ કરે છે કહે સુપ્રી બાવા વારંવારી ૯

ભજન ૮૬ મું.

તેગ કમાને જોગી નીકલા દુર દેશશે આયા,
લીલાધી લાલચમેં દુબા માયામેં બીરમાયા. ૧
લના તેરી તુજે લુભાવે ભવસાગર દુબાયા,
કરની રહેની દોનો ચુકા ગુન્હાકા જોજ ઉઠાયા. ૨
કરાર દીયા માલીકમેં બંદે પ્રીર કેસ ભુલાયા,
સફર તેરી અબ પુરી હુઈ હુઈ કુછબી નહી કમાયા. ૩
ગ ભોગમેં સબ જુગ ખોયે હાથ નહી કુછ આયા,
કચ્ચે પુતલે પીગલ જાએંગે પ્રીર પીછે પસ્તાયા. ૪
સુપ્રી બાવા અમલકે જોગી સુમરની સ્વાસધી ગાયા,
મોહની માયા પટક મારકે પરમ ધામકો ધાયા. ૫

ભજન ૮૭ મું.

નીયા તો જબ મારેરે કોઈને એ કરવા નહી દીયે,
જન ભકતી જે કોઈ કરતો હોયે તેને એ કરવા નહી દીયે ૧
કટાઓમાં નાકવાળો જેમ નકારો લાગે,
પક વઢાવી નકટો કરશે સુખેથી રહેવા નહી દીયે. ૨
મા સંસારી માયામાંની ને મમતાથી જે ઝુંટે,
ભવસાગર જે તરતો હોય તેને પણ તરવા નહી દીયે. ૩

મરણ પથારીએ જે કોઈ પડ્યો તેને પણ દુખ આપે,
 અલ્યા મને તું ઓળખે છે કે પણ નિરાંતે મરવા નહીં દીયે. ૪
 સારા મનુષ્યો ગાંડા અને કુતરાં લાગે ડાહ્યા,
 પાતે આંધળો નથી સુજતું પણ અંધો તો કહેવા નહીં દીયે. ૫
 જ્ઞાન ગર્થનો છુપો ખજાનો અખંડ તે એ નવજાણે,
 ઢંઢેરો પીટીને કહુ છું સંસારી તેને જપવા નહીં દીયે. ૬
 બન્યા બાલા બેન બાયડી એ પુતલા માયાના,
 નખે લોભાતા એની સાથે મુશી બાવા કહી દીયે. ૭

ભજન ૮૮ મુ.

નૈનાંસે જે કોઈ નૈના લગાવે,
 આંધળા વસ્ત્રકા કુછ વોહી પાવે. ૧
 ઉસકી ઝલક ચારોં તરફ દીખાવે,
 બીના ચક્ષુ તુજે કૈસા દીખાવે. ૨
 પતીવ્રતા પત્નિ સતીયાં કહાવે,
 પીઉજી સીવા કોઈ નજરોં નહીં આવે. ૩
 વેહુદતને કસરતકા ઘુંઘટ હે પેહના,
 વૈરાટ અંદર સખ વોહી દીખાવે. ૪
 ધ્યાન જમા કરકે દેખોરે ગોરી,
 બીના મુરીજન દીગર ન પાવે. ૫

જુઠી માયામેં મોહી શું રહ્યો,
જીવન પોતાનું નાહક ગમાવે. ૬

અમૃત ખ્યાલાએ મસ્ત બનાવ્યો,
ઐસાફ બશરી તો સારા મીટાવે. ૭

મીસકીન શાહ સુપ્રી બાવા યું બોલે,
મનકુ જો મારે વોહુ દરજાએ પાવે. ૮

અંતરજામી સર્વે ધામી સર્વજ્ઞ સામર્થ સ્વામી,
સર્વમ ચરાચર વ્યાપક તું છે ગામી કે પરગામી.
પોતાના સ્વરૂપથી પુતળાં ઢાળ્યાં સર્વ આત્મા મસ્તાની.
મોહી રહ્યો પોતાપર પોતે સમજી લે દીવાની.

ભજન ૮૯ મું.

જાગરે મુરખ સોવત કાહે સખ કોઈ ઉઠકે જાગેરે,
સુમરન સાહેબકે હરકોઈ કરતે સખકુછ ઉસસે માગેરે ૧
ખીર રહુ યા હક કુમરીયાં ગાવે જુમત ધુમત નાચેરે,
હુ હુ કબુતર ભજન કરતહે સખ કોઈ હરકુ જાચેરે. ૨
રખહે તુ યા ઉઝકુ રૂદ્લાહ મુરગે સહુર ભી બોલેરે,
ચીડીયા ચકવા તુહી તુહી બોલે જીભ ભજનમેં બોલેરે. ૩
ધ્યાની ભી બેઠે ધ્યાન કે અંદર જ્ઞાની આનંદ માનેરે,
ચાગી સમાધી લે કરકે સુનહે પશુ પક્ષી ઉસકુ જાને રે ૪
હરકોઈ ઉસકા શુન ગાવનમે કવે બી કાંકાં પઢતેરે,
કેયલ મોરીલા કોઈ હે સીવાઓ પુછતે એસા તુમસેરે ૫

ગાફિલ માનસ કુછ નહી સમજે ખાવે ને ઉધા સોવેરે,
 જાગા ઉસને માગા વો પાયા સોવે ચો સળ ખોવેરે. ૬
 જાગના હોય તો જાગલે અળ સુખડે સાદીક ખ્યારારે,
 બહુમન બેદ પુરાનકો પઢતે મુલ્લાંજી બાગ પુકારેરે. ૭
 મુરખ જાવે સોવે તીરીયા સંગ રાત તમામી ગંવાવેરે,
 મુશી બાવા કહે જળ મારી ઉસને પીછેસં પસ્તાવેરે. ૮

ભજન ૬૦ મું.

પેશો પેશો નિચે ઉપર ડાળી જમણીં જ્યાં જોઈએ,
 જહાં જોઉં ત્યાં તેજ છે તેમાં પોતાને ખોઈએ, ૧
 ચારે બાજુએથી નુરના તેજ જલવા ધુમે છે,
 માહીની હાલતમાં મચી મસ્તાની ઝુમે છે. ૨
 એમાં લાગી મારી આંખડી પછી સુરતા કેમ ચુકે.
 નમન કરું પછી કેમ કરી મને વહાલો નહીં મુકે. ૩
 દેહ ભુલાવી છોડવી બીલકુલ નિર્મલ બનાવી,
 પોતાના અસલી રૂપમાં મને લીધો સમાવી. ૪
 એક રૂપી થઈ અપાર થયા અહાહા હવે શું કહેવું,
 એવી ગતી અપારમાં જગમાં મુશ્કેલ રહેવું. ૫
 લોકો કહે મારી વાતડી તેઓને તે શું કહેવું,
 એઓને સુઝે તેવું એ કહે ચુપ ચાપ થઈ રહેવું. ૬
 લોકો વખોડે કે વખાણે તેઓને કેમ કરીએ,
 ફરવે જેવા ઘાટમાં તેવા થઈ થઈને ફરીએ. ૭

સુરી બાવા જોગી જોગટા સરવે રંગોમાં રહીએ,
પોતે પોતાના રંગમાં રંગ રમી લમી જઈએ. ૮

ભજન ૯૧ મું.

મોરી નૈનેમેં સુરતા તોરી,
મંચ તો હું દિવાની તોરી. ૧
પ્રેમ ઈશ્કદી અગ્નિ લાગી,
જલ ગઈ ચુંદર મોરી.
જીધર દેખા ઉધર તેરા તજદલા,
નજર ન ચુકે મોરી. ૨
હુંઠત હુંઠત મેંતો ખોવાયા,
તુજે ધ્યાન આઈ મોરી,
હાડબી ગલ ગયે માંસબી જલ ગયે,
જલ જઈ ચુંદર ચોરી. ૩
ગીનતી હુમારી રહી ન બીલકુલ,
મીટ ગઈ સબી બરજોરી.
સુરી બાવા હું જોરાગી તોરા,
તુ હે ચંદા મેં ચકોરી. ૪

ભજન ૯૨ મું.

અનુભવીયો મનવા આવો અવસર નહીં આવે ફરી,
મનુષ્ય દેહી અમુદ્ય વસ્તુ મલસે નહી તને ફરી ફરી. ૧

પાન ખરનો મહીનો આવે છે સર્વે જાશે તમે ખરી,
 આંકડાના તુરની માફક હડી જવાના ઝરી ઝરી. ૨
 અકલ આવડત તર્ક વિચાર તને આપ્યા સર્વે હરી,
 તેમ છતાં તું થયો આંધળો પસ્તાસે તું અફસોસ કરી. ૩
 કુદરત વેગે આગે ન આવો કુતરાંને મોતે તમે જાશે મરી,
 આજુધાયું તે ધણી કરે છે જુઓ સુક્ષ્મ નજર કરી. ૪
 શબ્દ ગુરૂના તાર બાંધીને બેસો તેના ધ્યાન ધરી,
 અખંડ તંબુરો અનહુદ વાજુ ચમકી જ્યોતી વરી વરી. ૫
 આગળ ચાલો ત્યાંથી હરીજન સુપ્રી બાવા ભણે વાત ખરી,
 અનુભવી તમે જમો પ્રસાદી દર્શન જુવો મન મારી કરી. ૬

ભજન ૬૩ મું.

પાંચ તત્વ દસ ઇંદ્રિયો ત્રણસે સાંઠ નાડી કરી,
 પંદર બારીનો બન્ધો બંગલો અજબ બની કારીગરી. ૧
 ત્રણ ગુણોને ત્રણ અવસ્થા પાંચ વાયુ ભરપુર કરી,
 ઇંગલા પિંગલા સુખમણા બંક તેજે તેજસ્વી કરી. ૨
 ચૌદ ભુમિકા તેમાં રચાવી બ્રહ્માંડની સરવે શોભા ભરી,
 પોતે તેજસ્વી થઈને વસ્યો ચરાચર સર્વે હરી હરી. ૩
 જ્ઞાનેશ્વરો યોગેશ્વરો બાણે બાણે કોઈ પ્રેમીજન હરી,
 સુપ્રી સાહિબ સાહિબ રૂપે ચૌદ ભુવનમાં ઝરી ઝરી. ૪

ભજન ૯૪ મું.

- મુજે ઘડી પલક મત ભુલ મેં તેરા હું,
તું હે ખુશખુમેં તેરા ફુલમેં તેરા હું. ૧
- હુહો—ફુલોમાં સુગંધી તું સર્વસ્ય રહો સમાય,
ભમરો લોભી તેહનો મસ્તાનો સુધી થાય,
ચહચહા રહા યું ખુલખુલમેં તેરા હું. ૨
- હુહો—ચકોરી પ્રીદાહે ચાંદપર સારી રેન ગંવાય,
સુરતાકો ચુકે નહીં ગીરે ઉડે પછડાય,
કભી આકાશે કભી ધુલમેં તેરા હું. ૩
- હુહો—રખ્ખે અરનીકી સદા શૌક ઝૌક લહેરાય,
લનત રાનીકી નીદા લેહ ભરી ફરમાય,
પકડ વસીલા અય રસુલમેં તેરા હું. ૪
- હુહો—પહાડ મુરાદ બરખખસે હે દેખ નજરકુ ખાંધ,
હસતી ઉસમેં શુમ કર સુરતા પકઠી સાંધ,
ખુદી હો સારી તેરી ધુલમેં તેરા હું. ૫
- હુહો—તજલ્લી ચમઠી ચારઠી મુસા હુવા બેહોશ,
બે ખુદીમેં પાલીયા ફુલ હકકાની બેશ,
અજબ બની રમ્મઝ વસુલ મેં તેરા હું. ૬
- હુહો—મુસા મુસા નહી રહા પહાડ બદખુખ મહાન,
હલાક મુસા જબ હુવા તુરત મીલા સુખહાન,
ચેડી હે ઝોકે સુમુલ મેં તેરા હું. ૭

દુહો—આશોકકો યે ઝોઝહે આરેકકુ હે રાઝ,
 તુ ઉતાર અપની કાંચલી ખુલાંદ હો પરવાઝ,
 તેરી હસ્તી હે પાપઠી મૂલ મેં તેરા હું. ૮
 દુહો—કુલ્લો શૈખન હાલેકુન ઇલ્લા વજહુ પેહ્યાન,
 કુલ્લો મન અલયહાદાનવયબકાવજહુકર ધ્યાન,
 સુપ્રી બાવા હોએ મશગુલ મેં તેરા હું. ૯

બજન ૯૫ મું.

નાથ બીગરી કોન સુધારે,

નાથ તુમ બીન કોન સુધારે. ૧

જહાજ પડા મંજ ધારે, નાથ ખુદાબી હારે.

કોન લે જાયે કિનારે, નાથ તુમ બીન કોન ઉતારે. ૨

દીતના બી કોઈ ધારે, અકલ ચલાકર હારે,

સીરપર હાથકુ મારે, નાથ બીગરી કોન સુધારે. ૩

દયા કરો અય ખ્યારે, ડુબતેકુ તુહી તારે,

ભય ભરાહે ભારે, નાથ તુમ બીન કોન ઉતારે. ૪

સબ તેરેહી આધારે, કીસ્તી લગા આવારે,

દેખો ન જુર્મ હુમારે, નાથ બીગરી કોન સુધારે. ૫

કામ કરો કીરતારે, સુપ્રી મીસઠી મું કારે,

બીગરી કોન સંવારે, નાથ તુમ બીન કોન ઉતારે. ૬

દરીયાઠી મોળે ભારે, ઇધર ઉધર દે મારે,

અરજ સુનો એ ખ્યારે, નાથ તુમ બીન કોન સુધારે. ૭

અરજ સુની કીરતારે પોહચી નાજ કીનારે,
 ખુશીકા નાઅરા મારે, નાથ તુમ ખીન કોન ઉતારે. ૮
 રાત અંધારી ભારે, ઘટા અળર ચમકારે,
 ડુબે ચાંદસિ તારે, નાથ ખીગરી કોન સુધારે. ૯
 સાત સમુંદર તારે, પોહોચ ગયે હરદવારે,
 આનંદી શુકર ગુજારે, નાથ તુમ ખીન કોન ઉતારે. ૧૦

ભજન ૯૬ સું

મસજીદમાં મુસદ્દી બેઠો મન માયામાં ફરતું,
 આ ઉકરડે પેલે ઉકરડે જેમ ગધેડું ચરતું. ૧
 ધ્યાન ધણીની સાથે તારું એક પલક નહીં ઠરતું,
 સમક્ષ છે પણ બહુ આઘો છે જ્ઞાન વિનનો ખરતું. ૨
 બીજાઓની ભુલ શું કાઢે તપાસ તારું ધરતું,
 કાલે દેહ આ પડી જવાની જેમ પાદડું ખરતું. ૩
 અગમ અગોચર પ્રજ્ઞા ધ્યાનમાં પ્રજ્ઞાંડ અંદર ધરતું
 એકમેક ઘઈ તેમાં અંદર જ્ઞાન સાગરે તરતું. ૪
 સુપ્રી સાહેબ મય મારીને પ્રેમ અગ્નિમાં ખરતું,
 તુરની અંદર તુર મેળવે તોજ ખરો છે નરતું. ૫

ભજન ૯૭ સું

સાધુ લેયા જામ પીચો હકકાની,
 પ્રેમ ખુમારીમેં દર્શન કરીલો જોતમેં જોત મીલાની,

રહાની જલવા તુરાની પર તો લૌ મે લૌ સમાની. ૧
 અદ્વાહુ અદ્વાહુ સાસોમેં સુમરન ધ્યાન ધરો ઉસમેં ધ્યાની,
 ગુરફી મુરતમેં મોહુ હો જાના આંખોંસે આંખ લડાની. ૨
 સુરી સાહેબ લેહર બેહરમેં રહેના હાલત હુ એ મસ્તાની.
 ચંદેકે ઉપર જેસા ચંકેરી હુસ્નકે ઉપર દિવાની. ૩

ભજન ૬૮ મું.

સાધુ લૈયા ધ્યાન ગ્યાનમેં રહેના.

સખમેં રખકા દરશન કરના સખર ગફરસે સેહના. ૧
 આસ દુનીઆને કીસે ન છોડા જો આયા કુચ લાયા,
 નખી વલી ઓર મહાત્મા રૂપી સખને રંજ ઉઠાયા. ૨
 તુજકો ચાહ્યો તુહી દુર હો ભવસાગર હો ઉતરના,
 અપને રૂપમેં આપ મોહુડે ધ્યાન ધણીકા કરના. ૩
 દુનીઆ અપના કાન કરેગી લાન તાન ઇસકી સેવા.
 તુ અપની સુરતા મત ચુકે જ્ઞાનકા ખાલે મેવા. ૪
 સુરી ખાવા હુવા જો ફારેગ સ્વર્ગ અપ્સરા છોડા,
 ઉસને અપને આપકો તારા નૈન નૈનસે જો. ૫

ભજન ૬૯ મું

વહાલે મારે મુલાકાત લીધીરે ધારેલી વાતડી કીધીરે ૧
 દયા કૃપાની મોજ જો ઉઠી અમૃતની પ્યાલી પીધીરે ૨
 મંજધારે મારી નાવ લણાતી નાવ ખુદા બની કરી સીધીરે ૩

નજરો સાથે નજરો જોડીને
 મને પોતાની માનીતી કરી લીધીરે ૪
 ફડાક લઈ દરવાજો ઉઘાડ્યો
 હું તો એકાએક ચમકીને લીધીરે ૫
 સુપ્રી સાહેબનો સ્વામી રસીલો
 દરશન આપીને રાજી કીધીરે ૬

ભજન ૧૦૦ મું.

માયાકી મુરતીકો તોડા, કામકોષ તૃપ્તિ છોડા,
 મોહકુ ડાટા જોહકે અંદર, પાંચો પર મારા જોડા. ૧
 ફેટુચાફ એક ખેલ હે હાથકા, મોહના હે ઉસમે જોટા,
 ગાફેલને સબ ભુલમેં જોયા, બેપાર કીયા પાયા ટોટા. ૨
 બાજીગરને જલ બીછાઈ, બીલોને લાયા એસા,
 અકલ છીનલી તેરી ઉસમેં; મોહ મોહ જોયા પેસા. ૩
 આખર કુછભી હાથ ન આયા, ખાલી હાથ ચલે સાહબ,
 લવસાગરમેં ડુબકી ખાતે, ડુબ ગયે બીલકુલ ગાયબ. ૪
 લલના તેરી તુજે લુલાવે, અમાર કુંડ આગે લાવે,
 ઉસમેં ગોતા તુજે બીલાવે, ભુલમેં ડાલે ભીરમાવે. ૫
 એતો ધંધે જોટકે સાહેબ છોડ દીયા સુપ્રી સાહેબ,
 જબતો પુરા જોગ કમાયા ખુબ હુવે પકકે સાહેબ. ૬

ભજન ૧૦૧ શ્રું.

સમય એક એવો આવશે, સુપ્રી સાહેબ ગયા ફરી ફરી
 પાન ખરના દિવસ આવશે પડશે પાટડાં ખરી ખરી. ૧
 વખત ભયાનક ભયંકર જોશે, કલ્લેજ થામશે ડરી ડરી,
 જેમ અગ્નિમાં લોહ ગલાયે તેમજ ગલાસો ઝરી ઝરી. ૨
 સર્વે ચેતજો સાફ કહું છું કરેલું પામશે ભરી ભરી,
 સુપ્રી સાહેબના પંથમાં રહેશે નિર્મલ જશે તરી તરી. ૩
 કલંકી આજ્યો કલંક લેવા પવિત્ર કરવા હરી હરી,
 અખંડ જ્યોતી રોશન કીધો મનન કરો સૌ વરી વરી. ૪
 નિચ ઉંચ મનમાંથી મુકો સન્નિદાનંદ છો ચરી ચરી,
 તેજ ધ્યાનમાં લીન રહો તો અમર થાશે મરી મરી. ૫

ભજન ૧૦૨ શ્રું.

હમ તો હે પરદેશી ખાવા હમ તો હે પરદેશી,
 નહી હમારા કોઈ ખેશીરે ખાવા હમતો હે પરદેશી. ૧
 જુઠા દાવા હમ નહીં કરતે જુઠે લાનતકે લાયક,
 જુઠી માયામેં સખ ભરમાયે કરતે હો દાવા સ્વદેશી. ૨
 માલ મીલકત ઓર ખાલ ખર્યે સખ તનમનધન નહીં હમારા
 હમ ન કીસીકે ન કોઈ હમા સન્નિ હે એક દુરવેશી ૩
 ઇલમ પઢે પર બુઝન આઈ આત્મ જ્ઞાન ન પાયા,
 હરસે હેત ન સાચા લગાયા તેરી ચતુરાઈ કેસી. ૪

ઇંધરસે લુટા ઉધરસે કાટા કરતે હેં જેસકસાઇ
 નંજના ન ખુઝા કહેલાએ મૈલાના હોગી ફજેતી ચહીયે વેસી ૫
 સુરી સાહેબ આત્મજ્ઞાની કે દોનો જહાન હે દાસા
 આત્મ દર્સો હુવા નહીં તું તો છોડ દે એ જુઠી ટેશી ૬

ભજન ૧૦૩ જી.

જ્ઞાની સમજે ચતુરસુજનીરે જ્ઞાની સમજે ચતુરસુજની-ટેક.
 માયા મમતા ન છુટી તમારી એધી છે હેરાની
 લાખો બીઠાય તારી આગળ થયા તારી એ ગતિ થવાની ૧
 સરદારો સાથે બરાબરી કરતાં આત્રી પડી પરેશાની
 છતી આંખોએ આંધળો બીલકુલ વાતો કરે મનમાની ૨
 કૃપા દ્રષ્ટિ ગુરૂની નથી તો કોઇની ન થાય મેહરબાની
 પોતાના ગુરૂને હલકો જે સમજે પંથ તેનો શૈતાની ૩
 ગુરૂ ચઢાવે ને ગુરૂ હિતારે ગુરૂની શાન સુબહાની
 ગુરૂ મારે ને ગુરૂ જીવાડે ગુરૂ વીના ખુલધાની ૪
 તન મન ધનના માલીક હમારા મનસુર ગુરૂ તુરાની,
 મીસકીનશાહ તેજ સુરતા સાંધીને પુરા થયા તેના ધ્યાની. ૫

ભજન ૧૦૪ થું.

બદમાસોની ખાલ ઉતારું મીસકીન નામ હમારું
 નર્કસ્થાનોના જીવડા થઈને ખુવો છે સરબં તમારું. ૧
 તમે ફરાસતથી છો અબજા બોલો મોટેમી બોલ,

તમારી હાલતથી નથી હું અજાણું ખામોશ બેઠો ભાઈ ૨
 સાહેબના જોતાં પાપ કરો છો સાંભળતાં બોલો વાકું,
 કંઈ જગ્યાએ જઈને ઉભા રહેશો કુટ્યુ છે હૈયું તમારું. ૩
 હવે તો હદ ઉપરાંત થયું છે સત્યાનાશજ થાજે,
 ચોદા ભુવનમાં કોઈ નવ સંશ્લેષે સાંકો થશે ભાઈ ભાઈ. ૪
 કારેગ બાબા શ્રાપ દીએ છે કલંદરી તલવારે,
 ચારે તરફથી સરવે સદાચર ઉજડ થાવો તમારું. ૫
 અત્રે કોઈનું કામજ નથી ભુમી ભક્ષજ તમામી,
 આજેજ છોડી દીધી કાલ માતા ભક્ષણ કરશે તમારું. ૬
 સીદ્ધીક સમદાની કોપ કરીને શ્રાપ દીએ છે છેવટનો,
 ઉજડ ગામ થાજે તમામી તેમાં ધામ રહેશે હુમારું. ૭

ભજન ૧૦૫ મું

એ નથી જોતા અનાદીરે, જ ની શું જાણે સંસારી....ટેક
 જોગળી કરીએ ને જોગળી કરીએ અપસરા સારી જોગવીએ,
 ચોદા ભુવનમાં રમતા ભમતા કહેવાઈએ પ્રજાચારી. ૧
 ચોસઠ જોગણી બાવન વીરા મહાત્મા રૂપીને દેવા,
 ત્રેત્રીસ કોટી દેવતા સર્વેમાં ફરતી આણુ હુમારી. ૨
 પીર પયગમ્બર ગૌસ કુતુબ એહલે વીલાયત કુલમાં,
 દુનીયાની સરવે હકુમત ભીતર ફરી રહી હુહ ઈ હુમારી, ૩
 ટોપીવારો હમણા રાજ કરે છે તે તાજવાળાને સહારી,

મહાત્મા મોહના તમામી થાકી ગયા જખમારી, ૪
 એવી સજા ફરી આપશું એને કરશે ફરી ડાંડાઈ,
 જે સજા થાશે તે અખદી થાશે સાંભળો સૌ નરનારી. ૫
 એકાદશી ચક્ર આવેા ખુદાવંદ એશીયા ખંડ ગુજરાતે,
 કલંક સર્વના હરનાને તેરવવા સુપ્રી સાહેબ જહે લલકારી. ૬

ભજન ૧૦૬ ઠું.

ગુરુ પ્યારા કોઈ એસાં કરો તદખીર, પીલાવો અમૃતનીર. ટેક
 અમૃતકા પ્યાલા બરફે પીલાવો, અમર કરોને શરીર,
 દરશનકા હું મેં તેરા દિવાના, હીખાવો નુરી તસવીર. ૧
 સમા કરીને નિગાહ કરજો માફ કરો તકસીર,
 ચરણકમલમાં માયું પડયું છે, મારો છવાયે મારા પીર. ૨
 દુનિઆની માયા નર્કની જાયા, બચે કોઈ મહા વીર,
 સુપ્રી ખાવા કહે સતગુરુ ચરણે રહીને જીવેા તન વીર. ૩

ભજન ૧૦૭ ઠું

તેરા કોઈ નહીરે તેરા કોઈ નહી,
 એતો કુલ માલીકકા માલ. ટેક
 ઉસકી સજ પર દાખ હકુમત,
 કયા ભુપ ઓર કંગાલ. ૧
 જેસા ઉસકા હોય ઇશારા,
 એસી ચલે સજ ચાલ. ૨

સખકા દાતા વોહી બીધાતા,
 વોહી સખકા રખરાલ. ૩
 ઉતપતી પાલન પ્રલયકા અધિકારી.
 વોહી હે ગુલ જલાલ ૪
 સુફી બાવા તેરે મનસુખે,
 બને કુલ એહવાલ ૫

ભજન ૧૦૮ મુ.

તેરા કોઈ નહીરે, તેરા કોઈ નહીરે, એતો સખ માયાકે લાલ. ૧
 કોઈ લલનાકા કોઈ સ્વર્ગકા, કોઈ બંગલેકા ગાલ,
 કોઈ હકુમત કોઈ રીયાસત, કોઈ ચાલે જહોજલાલ. ૨
 કોઈ ઘોડેકા કોઈ હાથીકા કોઈ ખેતીકા જાલ,
 નિર્મલ ખાલેસ કોઈ ન પાયા, સખકી જુદા હે તાલ ૩
 કોઈ હસખકા કોઈ નસખકા મગરો મતવાલ,
 એસે પાણ કથીર સખ કોઈ ફીરખી બજતવે ગાલ. ૪
 સુફી બાવા ફીર તેરા કહે અય અમ્મેનવાલ,
 ન કોઈ તેરે તુસખકા રખરહમાન રહીમ કમાલ ૫

ભજન ૧૦૯ મુ.

સુફી બાવા અગમ દેશ સીધારો, ટેક
 જગતની માયા મોહની સરવે ભુતોને મુકો ઉતારો.

કરોડીઓ બહુ તાર બાંધે છે એવા છે મનના વિચારો. ૧
 સંકલ્પ વિકલ્પ તર્કવિતર્કમાં વળત વીતી જાય છે તમારો,
 મન ભુતનો મંતર શીખ્યો પછી મરે ન કેમ એ ધુતારો. ૨
 તમે તમારી આત્માજ્ઞાનમાં લીન રહો એકાકારો,
 બીજો ત્રીજો ચોથો છોડો નથી કોઈ ચડાં તમ રો. ૩
 મોહની કાપી મનને મારી આત્મા ઉગારો,
 અમરનગરના અમરસિંહ થઈ મોટે નાદે લલકારો. ૪
 સ્વર્ગ અપ્સરાને બાળી મુકી નિકળી રહી છે વરારો,
 મુકી સાહેબ નિર્મલ રૂપે તેજમે તેજ ઝળકારો. ૫

ભજન ૧૧૦ મું.

હસ્તી લીધી મસ્તી આપી ચઢાવી પ્રેમ ખુમારી,
 અમર પીયાલો ભરીને પાયો મોતથી લીધો દગારી. ૧
 પ્રસન્ન થઈને દર્શન આપ્યા વિજેગડાં સર્વ કાપ્યા,
 નિરખી પરખી હરખી હું તો ગાઈ છું ગુણો લલકારી. ૨
 સખી સાહેલી સરવે છુટી સ્વાર્થી માયા તુમી,
 સ્વામી અંતરજામી મળ્યા, અદલાહુ અદલાહુ સમારી. ૩
 મુકી બાવા કલંદરે આઝમ ખુદાવંદે વકતે ઝમાના,
 દરશન કર્તા સ્વગ લોગવે મટશે સૌ વિપતિ તમારી. ૪

ભજન ૧૧૧ મું.

બંદા નથી હમો કોઈના નથી કોઈની ઉમમતમાં
 મઝહુબ મશરબ નથી કોઈના નથી કોઈની મીલતમાં. ૧
 ખીલા મીલાસે બીલકુલ ન્યારારે પર્મહંસોકે સરદાર
 અવિનાશી અમરાપુરનાસી ચૌદ ભુવન સૌ ખીજમતમાં. ૨
 નખી વક્ષી એર ગૌસકુતુબ મજઝુબો મજતુન તમામ
 હશ્વરાવતારો રૂપી દેવતા એ સર્વ છે દોલતમાં. ૩
 રાજા બાદશાહ વજીરશાહાં હે કાયમ સબ ફરમાંસે
 હકુમત સબપર ચહી સ્વતાંત્ર મુનકેર છે સવલાનતમાં. ૪

ભજન ૧૧૨ મું

એ મુરખા તે મુરખાઈ ન છોડી, ટેક
 શીયાળનો જેણે વાઘ બનાવ્યો તેનાજ ઉપર તું ધાયો
 છેવટ પરિણામને નહીં સમજો આખર રીછ કહેવાયો. ૧
 હાથી આલોકે ટેકીંગલાય છે જ્યાં લાખો માખી મચ્છર મરીબય
 તેનો તે પાપ હોય કેને માથે લાખો વખતે કચરાય. ૨
 હાથીઓના જ્યાં તોલજ ચાલે ઉંટડા ધડામાં ગણાય
 મોટા સાથે બાથ ન ભીડીયે મુરખાનો મુરખ ગણાય. ૩
 ભરમાસુરની અકલ બગડી તો પોતેજ ભરમીત પામ્યો
 લોખાશંભુનું તેમાં ગયું શું તે શું પારવતીજીને પામ્યો. ૪

હીંમતવાળાએ હજી પી સમાદ્યો થોડો ઘણો છે જે બાકી
સુકી સાહેબ સાથે સુનાવે છેવટે મુકશું હાંકી. ૫

ભજન ૧૧૩ મું.

રે ભોગી ધ્યાન ધરો હર ધુનમે. ટેક
શ્વાસ શ્વાસ સારંગી બજા તું રહો સદા સુમરનમે
ગગન ગુફા અંધારા ફેાડો જલ્દીએ પ્રેમ અગનમે ૧
સ્થુલ સુક્ષ્મ લીલને કારણ આનેદો મત મનમે
દરપન દીલકા સાફ બનાવો હુબ રહો દરશનમે ૨
ત્રીન ગુન ચોર ત્રીન અવસ્થા કોઈ નહીં ચૌદા ભુવનમે
આપ સાહેબી અપની કરીએ જમે રહો આસનમે ૩
સડ જાવે યા કે ગડ જાવે લગાદે આગ ઇસ તનમે
સાફ કુંદન બનકે રહોગે મોહુ રહો મોહનમે ૪
સફી સાહેબ કરે સાહેબી બેઠે અપને આસનમે
બેલા મેલાસે સખસે હો નિર્મલ કુચ કરો દરશનમે ૫
સંબોધક કલંકી સાહેબ ગુર્જર દેશમાં જન્મ્યા છે,
ગુર્જરેશ્વર કહેવાયા એકાદશી પુર ભમ્યા છે.
ગુજરાત સરવે ન જાત પામી ચલો પુરબકો અચ બાબા,
સખકુ ઉસકા હક પોહ્યાદો નકલંકી હો જગત બાબા.

કલામ સંગ્રહ

કલામ ૧ ભુ. પ્રાર્થના.

મુજકો હિદાયત દે ખુદા મેરી રહેની ન છોડું,
 જો કુછ હોના હોયરે લેકીન મોહ ન મોડું.
 સાચા સાહેબ આપ હો મેરા ટેક નિભાવો,
 લોકોં કે મકરો ફંદસે આપ મુજકો બચાવો.
 લોકોં તો જાને જુઠ હો ભેદ દિલકે તુમ જાનો,
 પ્રેમ ખુમારીની લહેરોમાં હું તો તેરો દિવાનો.
 મેં તો હું આજીઝ કમતરીન મીસકીન કહાયા,
 દોનો જહાંમેં કી માયાસે અપને મનકો ઉઠાયા.
 હુમ હો દિવાને આપકે લોક ઠાહોકો બોલે,
 જેસા હું વેસા આપકા આપ મત ભુલે.
 તોહમતાં તાના બોલીમાં ઘોલ ઘોલ પીલાયા,
 તુરશી શીરી ગરમે ધરદ નોશ કરકે રીઝાયા.
 આપકો સખમેં દેખકે હુમને નેન ચુરાઈ,

ગેર ખુદી હુધ મર ગઈ સખડી ખેર મંગાઈ.
 ખોદ રખું અળ કીસકા લાખોદજ લાખુ,
 સામર્થ સ્વામી માથે હો લીજજત પ્રેમની ચાખું.
 સુદી સાહેબ કાદરી મસ્ત રોજે અઝલકા,
 આપને મુજકો કર દીધા બીના અપની અસલકા.

કલામ ર જુનું.

મનસુર દાતા પારી રે પ્રેમ રસ પીલાયા,
 પ્રેમ પીલાયા પ્રેમસે અવિનાશી બનાયા.
 હાથ જોડી શીશ નામીને દાસ હોકે સદા રહું,
 ગાહ દીખાઈ અગમદેશકી બલીહારી હે તુમકુ,
 મુરદા પડા થા ગોર મેં આપને આ જીલાયા,
 મેરે મસીહા આપ હો લાખોદ જનાયા.
 નામ તુમારા શીરીં હે રાહતે જાં હુમારા,
 આપ હુમારે શાહ હો મેં હું નોકર તુમારા.
 મે તો હું આજીઝ કમતરીં મેરા કામ સંવારા,
 ગીદળકો કરના શેરરે ચે હે કામ તુમારા.
 અય મેરે દાતા આપને મેરી બીગડી બનાઈ,
 મોહ માયા સખ દીહટા રગ રગ પ્રેમ ચઢાઈ.
 સારી ઉમર મેરે પીરજી આપકે ગુન ગાઈ,
 શીરભી અઢાં ન હોય રે મુરશીદ સાચા સુનાઈ

મીસડીન સુપ્રી આપકા મેરે મનસુર દાતા,
લેદ અનલહક સમજયા ઓર કીયા મહમાતા.

કલામ ૩ જુ.

અમેરે જોગી અગમદેશના આવો જોમ શિખાવું,
પ્રેમીજનોને પ્રેમીઓ પ્રેમ રસડો પિલાવું.
અમૃત ભરી છે મારી તુંબડી એમાં નથીરે વટારો,
લાખો કરોડો અખલે પીયે તો પણ નથીરે ઘટારો.
વર્ણ અઠરોનો હું ગુરુ જગત ગુરુજી કહાઉં,
એકાદશી મારો ચક્ર છે સમજે તો સમજાઉં.
અનંત જુગોનો હું જોગીડો બદલી વેશને રહીએ,
મર્મી હોય તે બજશે બીજને કેને કહીએ.
હું તો નિરાકારી રૂપ છું સરવે રૂપ હમારા,
સુપ્રી સાહેબ સર્વત્ર છે કામ સૌથી છે નવારાં

કલામ ૪ થું.

જોગી હમે જુગો જુગના રમતા ફરીએ અવિનાશી,
સારંગી હરદમ વગાડીએ અમરાપુરીના વામી.
અલખ ધુનો લગાવીએ દેશાટન કરતા ફરીએ,
બોધ સરા મુમુક્ષોને મોક્ષ મારગ દઈએ.
અમૃત ભરી મારી તુંબડી પીતા ધારો સજવન,
એમાં વટારો કંઈ નથી પીયો ભંગી બરેહુમન.

સતજીગ દ્વાપર ત્રેલો કલ્પીયુગ સખ જીગ હમારા,
સરવે જીગોનો હું જોગીડો ખહુ રયામમ હમારા.
જ્ઞાન ચક્ષુ જ્યારે ઉઘડે થશે ત્રિકાળ જ્ઞાની,
શુભ વિદ્યાની પ્રાપ્તિ થશે સાંભળશે દેવ વાણી.
જ્ઞાની અનુભવનું સુખડું સરવે સુખથી અનુપમ,
સુશી સાહેબ સાચુ ભણે અનુભવીઓ પુરષોત્તમ.

કલમ ૫ રું.

સાચુ કહોને સાહેબડી રાત સારી જાગાં,
લાલ તમારી છે આંખડી કોની સાથે મન લાગાં.
આવો સોહાગણુ બેનડી આપણે ગોઠડી કરીએ,
જ્ઞાન ગરથની વાતડી એકાંતોમાં કરીએ.

કલમ ૬ રું.

સહીયર હમારી સાંભળો પીયુ દેશમાં ગયાં,
રાત તમામ દશન પરે નજરો જોડી રહ્યાં થાં.
હોતેથી હાથે જાલીયાં સીના સાથે દબાવી,
હર રહ્યો નથી મને કોઈનો પીયુને લીધો મનાવી
છાની વાતોમાં ગુજરી રાતડી કેફ આંખોમાં એની,
લાલ છે હમારી આંખડી બીજી સહીયર તે શેની.
એક રાતનું શું પુછવું અનેક રાતો ગુજરી,

મસ્તાની અઝલો અબદની તેની છે આ ખુમારી.
સુફી સાહેબ પરમહંસ છે એનો ચારો છે મોતી,
શ્વાસે શ્વાસોના તારમાં એ મોતી હું પરોતી

કલામ ૭ મું.

જહાંરે દેખું વહાં વોહ બસે મેને દુખ ન પાયા,
બહુરૂપીયાં સાંઈ બબજા સ્વાંગ અપના દીખાયા.
હરેક રંગોમેં વો રંગીઝેને જલ્વા અપના દીખાયા,
અલ્લાહો નુરુસમાવાતો, વલઅરદો સમાયા.
ખુલખુલો, કુમરી, કાખતા ઓર હુ હુ કબુતર,
તીતર, બટેરાં, કોયલાં સબ રબ અલ્લાહુ અકબર.
ઇન્સાનો, દેવો, જીન્નો, પરી, હુરો, ગીલ્માનો, વીલ્દાન,
નારો, જન્નત, લોહો, કલમ, અર્શો, કુરશીમેં સુખહાન.
શજરો, હજર, ખુશ્કી, તરી, ઓર આલમ તમામી.
સબમેં મેરા સાંઈ બસા માઆખુદ ગીરામી.
ચાંદ સુરજ સબ તારો મેં ઓહી પાક ચમક હે,
આશોકોકે દિલમેં તડક હે વોલી વોહી તડક હે.
રંગ રાગો જઝબો વજહમેં રકસમેં સફીયોમેં,
નુરાનીઓ, રહાનીઓમેં કુલ કુદસીઓમેં
બહુરૂપીઓંકે રૂપમેં એક એ સુફી સાહેબ,
મનસુર શાહ રૂપી મોહીયુદીન ખુદા ખુદા હે નાએબ.

કલામ ૮ મું.

સંત સમાગમ કીજીયો તુમકોં સંત બનાવે
 સંત સમાગમ બંદગી બડી સખમે કહાવે.
 સંત હુમારા હે ગુર હુમકો સંત બનાયા,
 સખસે જો ન્યારા પંથ હે વોહી પંથ બતાયા,
 આઝાદ આઝાદ કર દીયા પરમહંસ બનાયા,
 પુનમ જહાં પર હે સદા વાંહી બાસા બસાયા.
 અબ તો બને કુછ ઓર હુમ આજતક થે હુમ બંદે,
 કાયા, માયા, સ્વર્ગો, નરક જલ ગરે સખ ફંદે.
 સદગુર પારસ હે મેરા મુજકો પારસ બનાયા,
 રાજ નીયાજ કુલ બાતેની રમ્મ જોલ સમજાયા.
 આંખોઠી દેખી બાતહે જુઠ હરફ ન જોલું,
 સુરતા તસવ્વુર ખેચકર નકશા રૂહોંકા જોલું.
 સુરી સાહેબ કાદરીકા હે મુરશીદ રંગીલા,
 સંતને મુજકો કરદીયા પરમહંસ અલખેલા.

કલામ ૯ મું

તેરી બગલમેં સર્પ હે ઉસકો કચું તું રમાવે;
 કાટે બીના એ તો નહીં રહે દુધ મીસરી પીલાવે.
 દુશ્મન તો દુશ્મની કરે હોસ્ત દુરગીઝ ન હોવે,
 દુશ્મનસે ગાફેલ જો રહા અપની ઈજ્જત ખોવે.

દુન્યવી સાપાં ગર કાટે તો ફકત દેહ ગુમાવે,
 બગલી સાપાં કાટે તો દીન ઇમાં ગંવાવે.
 ઉસકે દો જેહરી દાંત હે સંતોને વો ગીરાયા,
 સંતોને ઉસકે તોડકે નામ અમર બનાયા.
 મંત્ર ગુરૂકા સાધવો સાપ કાળુમે આવે
 કાળુમે એસા આવે જો પ્રીર શીશ ન ઉઠાવે.
 એ સાંપકો મત પાલીઓ ઉસકો કાળુમે ઈજો,
 સુપી સાહેબ કાદરી કહે તામીલ ઈજો.

કલામ ૧૦ મું.

ધ્યાન હુમારા હે વહાં જહાં ધુમ મચી હે,
 તસ્વીર નુરી ચારછી ચૌદીસ ધુમ રહી હે.
 નુરી તજલ્લીયાં એકપે એક ઝુમ રહી હે,
 ચૌદ ભુવનમેં અલ્લાહુ અલ્લાહુ ધુમ રહી હે.
 કેશ ખુમારી પ્રેમછી રૂમે રૂમ રહી હે,
 તકદીર તાબેદાર હો કદમેં ચુમ રહી હે.
 ખ્યારા હુમારે પાસ હે આવો સહીયો મીલાવું,
 ભર ભર કટોરા પ્રેમ રસ મેરે સંતો પીલાવું.
 દુઈ ખુદી બહેમ ગેરકે તુફાં માર હટાવું,
 ઇશક મોહુખ્ખતઠી આશની બાલે બાલે ચઢાવું.
 જાપ અજંપા જાપકુ કર હુ દીલ ખીચ જારી,

મઝહરે જાના હે ચેહી સુન મૌલાઠી ખ્યારી.
 પ્રેમ કટારીના ઘાયલી ખવાળ ગફલત ન આવે,
 વજદકે ઉપર જઝબહો દરજા હકકાની પાવે.
 સુસા ગયે કોહ તુર પર મેરા કોહતુર સીના,
 ગુઠનો કે આંદર સીર ઝુકા દેખ મેઝરાજ લીના.
 મેઝરાજે કુકરા હે ચેહી સુપ્રી સાહિબ પાચે,
 સતીઆ હમારી દેહ હુઈ ખુબ કુલે ફલે હંચે.

કલામ ૧૧ મું.

દગેલાં કરસણ સુઠીયાં મૌલાજી લેજો રેહમત
 રેહમતભી હો તો એસી હો જુસ્મે' હો ખુબ ખરકત.
 કાચા કરસણ લાગા સુકવા એને જોધએ છે પાણી,
 સખક તો રહમતી ખર ગઝળ તારી શાન છે જાણી.
 પૃથ્વીને કરજો સોહાગણી એવો ઝેવર પહેનાવો,
 ખરકતી રેહમત મોકલી એને ખુબ સજવો.
 લાજ મારી તારા હાથમાં મારી બહારેરે ચઢજો,
 લાજ મારી તેજ તાહરી મૌલા મંજુર કરજો.
 સુપ્રી સાહિબ કાદરી જેસે પ્રેમ રસ પીતે,
 એવાજ સૌને પીવાડજો મુવે કરસણ હો જીતે.

કલ્પામ ૧૨ મું.

મૈલા ઝડૂંબે બેઠ કર સખકા મુજરાંરે હેવે,
 જેસી હો જીસી ચાકરી વેસા દેખકે દેવે,
 જેસા કરોગે વેસા પાઓગે ખાસો આમ સખ જાને,
 ખંટાઓવે ગીહું કયું ઉગે આઠીલ લોગ ન માને.
 મીસરી મીસરી મુસે કરે મુંહ મીઠા ન હોવે,
 દાગ લગા વોહ કયું મીટે સાણુ દેકર ન ધોવે.
 જખ તક નૈના તેરી ન ખુલે કયું કર મીટે અંધાપા,
 હુશીઆર હો જાવ લાઇઓ આન ધોહયા ખુઠાપા.
 અંગી શમશીર કયું સાફહો શીકલીગર જો ન પાવે,
 પાવે શીકલીગર જો તુજે સાફ કરકે દીખાવે.
 ખીજમત તો એસોઠી ઠીજયો ખીજમત દુજોઠી છોડા,
 શીશ ઝુકા તન મન ધન પ્રીત એસોસિ જોડા.
 એસે સંતો કે દીલ દીજયે તાકે સંતોષ હોવે,
 સુરી સાદિખ, શીશ માંગે તો શીશલી અપના ખોવે.

કલ્પામ ૧૩ મું.

વાજાં વાગે રંગ મહોલમાં હું તો સુતેલી જાશું
 શીશ નામી હાથ જોડીને દાન દરશનનું માશું
 દયા કરી દરશન દીધારે મૈલા તું મારો બેલી
 હું તો તમારા પ્રેમમાં પીઉજ થઈ ખુંરે વેલી

પ્રેમ ખુમારીની લહેરોમાં પીયુષ થઈ મદમાતી,
 પ્રસન્ન થઈ દરશન દીધારે મને કીધી રંગસતી.
 ઈશ્વર મોહખતમાં રાખજો મુજને દીન સતી,
 હું તો છું દરશનની લાલચુ તારા મુખડાની માતી.
 જોશ વાપ્યો મને પ્રેમનો સુમરન તારું જ ભાવે,
 સુપ્રી સાહેબ કાદરી ચુલુ તારારે ગાવે,

કલમ ૧૪ મું.

ઓહું જ સોહું ગને હું થું કરું કલમો છે મારી પાસ
 કલમાને સુરતે સમારીએ જારી પાસ અનકાસ.
 સાધુડા ભરમ ગઢાવીને ભટકે, દેશ વિદેશ,
 ખાલી જનમારો ગુમાવીઓ પાયો ના અગમદેશ.
 ટીલાં ટપકાં બહુ તાણીઆં રૂદરાક્ષની માળા,
 સમાધી પ્રણાએમ ખેચીઆં નહી ખુલા ઘટ તાલા.
 રામ લક્ષ્મન સીતા થું ભજે ગોથાં ખાઈને મરશે,
 એલ્લેલ્લાહુ શબ્દ સમારશે તોજ ભવસાગર તરશે.
 સાધુએ કલમો જાપતાં તારી મટશે ચોરાશી,
 તમને ઉતારે અમરાપુરમાં જ્યાં છે અલખ અવિનાશી
 પરદો જ્યારે તારો તુટશે તેજ તું ઘઈને રહેશે,
 તત્ત્વ મસીના અર્થમાં જુદો તું કોને કહેશે.
 સુપ્રી સાહેબનો મશરબ કાદરી કલમા તૈયબ સમારી,
 સચ્ચીદાનંદ નિર્મલ થયા મટી ગઈ સળ અધારી

કલ્પામ ૧૫ મું.

ઘટમાંહી બેસીને બોલતા પીયુષ નિરવાણી,
 નિરવાણી પીયુષની વાત છે સતો અનુભવીયે જાણી.
 શબ્દને ઘોડે બેસી કરી ધ્યાની અગસ ધાસો,
 આંદ સુરજ બેને એક કરો શબ્દ ચાલે શ્વાસે શ્વાસો.
 નાભેથી શબ્દ ઉઠાવજો શિખર ઉપર ચઢાવો,
 ઉલટી નેતર અપની કરો જીભ તાળવે લગાવો.
 ધ્યાન ધરો સનમુખ ધ્યાનીઓ મોહુ માયાને મારી.
 પાંચ પચીશને વશ કરો મટશે વિપત્તિ તમારી.
 હીંમત ચલાવો પ્રેમીઓ જીવત મરી મરી જીવો,
 અવિનાશી થાવું હોય તે હુસ્તી પોતાની ખુવો.
 તરવેણીના ખેલ ન્યારા છે જાણે અનુભવી કેઈ,
 સતગુરૂ બાલક વીરલા તેજ એ ખેલ જોઈ.
 શીશ અગમ ગઢપર જઈ કરી જોયા અનહુદ તમાશા,
 નોખત નગારાને વાંસળી શંખ મૃદંગ તાસા.
 સી-તોર હજાર પડદે તોડકે સુશી સાહેબ ધાયે,
 દાગ જીદાઈ મીટ ગયા નૈન નૈન મીલાયે.

કલ્પામ ૧૬ મું.

પ્રિતમથી અપની પ્રિત છે સુરતે શબ્દ રમાણું,
 સાતે કમાનના દરવાજા ઝટ લઈને ઉઘાણું.

પ્રેમ ખુમારીની લહેરોમેં ધ્યાન સુન મહી લાચે,
કાયા નગર થાશે જંગતું ચોર સૌ પલમે ભાગે.
વગર અવાજના શોરમાં અલ્લાહ અલ્લાહ ધુમે,
દરશન નિરાકારી તેનેમાં મસ્ત હો કર ઝુમે.
શાહી વગર હરફ પડે અલ્લાહ અલ્લાહ તુરાની,
ઘેલી હું તો તેમાં મોહી રહી દરશન તણી દીવાની.
સાચી સખી અપને પીયુજસે યુંહી ધુમ મચાવે,
પ્રેમ ખુમારીની મોનેમાં સુપ્રી સાહેબ પાવે.

કલામ ૧૭ મું.

શબ્દ ગુરૂજનો સાધવી સુરતે શબ્દ સમારો,
મન પવનને વશ કરો કામ ક્રોધને મારો.
કામ ક્રોધ તૃષ્ણા મન માયા એ પાંચોને માંરી,
એ પાંચે મરે તો તું નિપજે વાત માનો હુમારી.
જ્ઞાન ઇંદ્રીઓ બીજી પાંચ છે મારો મનને ઠરાવી.
જીસમ છોડી ઇસમ સહી કરો સુરતા ઉપર ચલાવી.
જીસમ ઇસમને પડતા મુઠીને ત્યાંથી આગળ ચાલો,
નિર્મલ થાશે ત્યારે તમનેરે મળશે નિર્મલ બહાલો.
સાતે દરવાજા ખંધ કરો તુરી શાન દેખાશે,
સુન મુન સુરતા રાખશે ચાંદ પુનમનો ભાસે.
તેમાં દેખાશે એક સુરતી જેની છે સુરતા મીઠી,

પુનઃ આંખોમાં આવીરે તેને નજરેરે દીઠી.
 નેનાથી નેના મેળવી તેમાં પરવેશ કીધો,
 થકતાઈ પુરણ મેળવી પાછે ઇમસાલ ધરીઓ.
 ઉપદેશ ખાતર ઇમસાલમાં આવી વેશ બદલીઆ,
 એકાદશ એવા રંગથી જુગો જુગ ગુજરીઆ.
 સુનને મહાસુન સહી કરો તમે ગગને સીધારો,
 ગગન મંડલ એક તેજ છે સ્વામી નીચકાર મારો.
 સુપ્રી સાહેબ કાદરી ખાસ દરશને મોહ્યા,
 દરશન જોઈ જોઈને મોહ્યારે પોતે પોતાને જોયા.

કલામ ૧૮ મું.

ઇશકકુ આયા જોશ તો દીલ ધડકન લાગા,
 નિંદ લાગી મેરી નેનસે ઉઠ ફડકન જાગા.
 માલ મતા સરવે દુસ્મનાં જોડે દરજંદ જેડી
 દિલ તો થયું છે માડું ધાયલી શું કાદરો છેડી
 જોવાને લાગી માછલી ચૌદીશ પાનીરે પાની
 ખીજું ત્રીજું નથી સુઝતું સખરખ તુર તુરાની
 લાજ છોડી સરવે લોકની થઈ રહી અલગેલી
 જહાંરે દેખું વહાં વોહ ખસે હું છું દરશનની ઘેડી
 સુપ્રી સાહેબ મોહ્યા મોહમેં મેં હું અન્ધા દિવાના
 અરદો સમા મેં અલ્લાહુ અલ્લાહુ નજરે અમાના

કલામ ૧૯ મું.

સંસારનું સુખ સ્વપ્નું છે ભુલા ભટકી ન ભુલો
 એમાં જે આવી ભુલીઓ તે તો આખરે કુલો
 જાકર કબરમેં સડ ગયે કેસે કેસે કુલ ખુરે
 શેરભી હો ગયે જેરે સળકે અરમાન તુરે
 માયા મોહનીયાં હે ડાકણી ઝટલે અળકુ ખાયા
 સંતોને ઈસકું તર્કથી વાકો હરનામ ભાયા
 નર હે દિવાના નુરકા ખરખુસોંમેં ભમતા
 પર્મહંસા જોગી દાયમી ચૌદા ભુવનમેં રમતા
 અંતઃકરણમાં હર ખસે સુપ્રી સાહેબ ખુઝા
 મુરશીદ કામીલ સેવીઆં ગેળી તમાશા શુઝા

કલામ ૨૦ મું.

નૈન પિયાળની કારમી લાગી દીલ ખીચ ગોરી
 નારદલાહ સળગી જોશસે ભડકી ચૌદીશ હોળી
 સંસારનું સુખ દુખ તો સરવે નાખ્યું મેં ચોળી
 કાસન દેહાકા નોશકર ગાંઠી પ્રેમની દોરી
 પ્રેમ રસનો હું છું લાલચું હું છું દરશનનો ભોળી
 વગાડી અલસ્તો વાંસળી હું છું તેહનો જોગી
 પ્રેમ પિયુનો વહાલો છે બીજું કડવું રે લાગે

તુરી તજલીય િઆવીને મારી આંખોમે વાગે
 ડાબી જમણી નીચે ઉપર તુર તુરજ જોઈએ
 એવી હાલતમાં કેમ કરી કેને સીજદો કરીએ
 સંસારના સુખને શું કરું ખાલી ખાવાના ગોથાં
 એમાં મને શું લુલવો એ તો છે ખાલી થોથાં
 રાજ નિયાજની વાતમાં રૂબરૂમાં રહીએ
 સુશી સાહેબ ઇસ્તેગરાંકમાં મર્મ એ કેને કહીએ

કલામ ૨૧ સું.

જ્યારે જોઉં ત્યાં પાણીરે નથી જડતો કિનારો
 જહાજ માંડે તેમાં ચાલીઉં મુરશીદ પાર ઉતારે
 શબ્દની લાગી ચોટરે ધાવ કારી ન રૂઝે
 સંસાર જુવે બહારથી અંદર ધાવ ન સુઝે
 હું છું દિવાનો આપનો બીજનો નહિં કહાઉં
 સોના ચાંદીના ઢગ વાળે તો પણ મન નહિ ડગાઉ
 પીયુજસે લાગી આંખડી માંડે મન તો નહીં માને
 મન તો નહિં માને માહરું છે હટીલું દિવાને
 પ્રેમ કરતા પીયુજ મળ્યા તુરી દરશન જોયા
 દરશન જોઈ જોઈને વહાલમાં મારા મનડારે મોહયાં
 મેં તો જે જોયું તે સત્ય છે જુઠું સંસાર જાણે
 છેલ્લે છપીલી ગોરીયાં હોય તો મોજેરે માણે

સુપ્રી સાહેબ તારો ફાંકડો તુજથી રંગ લાગો
 દોડતા ઘોડા બાંધ્યા હાથમાં આવી બાગો

કલામ ૨૨ મું.

સંત સમાગમ કીજ્યો તન મન ધન ઉસકું દીને
 જન માગે તો જનબી ઉનકો બક્ષિશ દીને
 રાજ તેરેસે સંત હો જન કિસમત જાગી
 તેરી અલાખલા નેહુસીયત જન લે સખ ભાગી
 મુરશીદકી સુરતા સાંધકર ધ્યાની ધરોરે ધ્યાના
 ને કુછ હે સખ ઇસ્મેં હે સાબીન કરોરે ઈમાના.
 સુપ્રી સાહેબ કાદરી ધ્યાન મુરશીદમેં મસ્તા
 ઢાંગ ધતુરે ઓર સખ કાહિકો કાયા કસતા

કલામ ૨૩ મું.

પ્રિતમ ખ્યારા પાસ હે દુર કાહિકો જાવે
 આપકો ઉસમેં શુમ કરો ખાસ વોહી દીખાવે
 ખેલ રહા સાંઈ સંગમે જાને ખ્યારી સોહાગન
 આંખે હો જીરફી અંધીઆં જાને વો કયા અલાગન
 આંખે તુમારી અંધીઆં દરશન કેસે દેખાવે
 ખફકાશ હો કે શમ્શ કયું તુર નજરો ન આવે
 ખફકાશ કે મન હે યુંહી સખ જગતહે અંધા
 શમ્શ હે તાબાં હો પહુર જાને અનુભવી સંધા

હો કેઈ સાહેલી અલખેલી વેહી આંખ લગાવે
 આંખ લગાવે આંખસે જળકને ન પાવે
 સુનરે સખી મેં હું પીયુજી પીયુજી મેરા કહાવે
 અરસા પરસી મોહીયાં એ તો હમકો સોહાવે
 સુપ્રી સાહેબ અલખેલડા પીયુસેં મીલજીવ રહેવે,
 ઇસમે હલાવત બે મીલી હોઠ ચાટકે રહેવે.

કલામ ૨૪ મું.

પ્રીતમ ખ્યારા પ્રેમમાં બીના પ્રેમ નહીં પાવે,
 પ્રીત કરે મેરે પીયુજીસે તુમકો જલવા દીખાવે.
 પીયુજી ભોગી મેરા પ્રેમકા બીન પ્રેમ ન રીજે,
 પ્રેમ પીયુજીસે કીજીયો તન મન ધન અર્પણ કીજે
 ભંવરા લોભી કુલ કારે કલી કલી ખાસ લેવે,
 ખુશખુદી અંદર જાન દે જળ ભી મોંહ ન ફેરે.
 પીયુ પર વારી મેં જાઉરે મુજકો અપના બનાયા,
 જલવા દીખાયા નુરકા પાક દરશન દીખાયા.
 મેં હું દીવાના નુરકા સાંઈ બીન કુછ ન સુઝે,
 આરેકે બિલ્લાહ હોયરે અપના મર્મ વો ખુઝે.
 હીંમત કરતે હુર મીલે ઓર સખ કુછ પાવે,
 તોહમત તાના મશકરી ઓર મનમેં કુછ ન લાવે.
 બોલી કરે તો કરને દો દેખો ગફલત ન હોવે,

નેનાસે નેના લડમધ વહસિ હટને ન પાવે
 આરેક વાકેક કયું ડરે મર્મ ગુપ્ત સખ જાને,
 સુપ્રી સાહેબ સાહેબી માંહી મસ્ત દિવાને.

કલામ ૨૫ મું.

આશક જમાલે ખાસ હું ખર તુર ખોસમી,
 કોહ તુર સીના હે મેસ રખેઝરની કલામી. ૧
 શયદા જમાલે પાકકા હુયે સુસાકે માનીંદ,
 દેખા જમાલે ખાસકુ દીલકે જખસેહે આનીંદ. ૨
 ઝલકાર તુરદલાહકા આવી આખોમે વાગે,
 ઝોકે યગાને ગતમે હું ગેર ખુદ સલ લાગે. ૩
 દયાનકે અંદર ગર્ક હો કરકે સુરત ચલાઈ,
 ગગનો ગુફા તોડ ફોડકે લા મકાનોપે ધાઈ. ૪
 તુરકે શોઅલે ઉડ રહે દેખ નૈના જમાઈ,
 અરસો કુરસી ફરશો જમીં એકાએક દીખાઈ. ૫
 ઈરશાહે મુરશીદ હુક હે હુજે મનસુખે છોડો,
 મેહરાબે અખર દેખકે ટીક ટીકી ઉસમેં જોડો. ૬
 શાને ઇલાહ હર શાનમેં જલવા ખુબ દેખાઈ,
 આશીકોંને ઉસકુ દેખકે રકસ ધુમ મચાઈ. ૭
 મન અરફકો ખુજકે ફકહ અરફ પર પોંહ્યા,
 નહુનો અકરબકા મર્મ યા અપની મતલબકો પોંહ્યા. ૮

સુશી સાહેબ કાદરી રૂહુલ આઝમ કહાયા,
કલંદરે સુખહાની કા દરબા બઢકે પાયા.

૬

કલામ ૨૬ સુ.

સેરો મેં સેર બઢકે હે સખસે સેર વજુદી,
ખેરસે સેર વોહુ કરે મહા સંત શુહુદી.
આંખ તસવ્વુરમેં લગે શ્વાસે શબ્દ સમારો,
હીલટી આંખે ઉપર ચઢો અનુભવી ગગને સીધારો.
નાલે કમલ આસન કરો દર સખ બંધ લીજો,
સુન સીખરસે ભી ઉપર ખેંચ ખેંચ કર લીજો.
ચાંદ સુરજ જખ એક હો રસ્તા સાફ હો બાવે,
સીધી સઠઃ જુકો મીલે કોઇ પેશ ન આવે.
ધંગલા પીંગલા નાડીયાં સોયમ સુખમણુ નાડી,
ઇસસેભી ઉપર દેખીયો ચોથી હે બંક નાડી.
સોયકે સુરાખસે ભી હે વાકા સુરાખ બીના,
ઉસમેં સે નિકલે કોઇ ફાંકડા ચરમ હીલટી હો બીના
વહાંસે ભી ઉપર તુમ ચલો ઘર પાંચ વાં આવે,
છટી ભુમીકા હે વોહી જો હાહુત કહાવે.
આનંદી નાહો કા શોર હો બેહુત હો રણુકારા,
તુરેન અલા તુરે ખુદા ખુબ બખકે બખકારા.
પ્રીરભી વહાંસે ચોર ચલો ધ્યાની અટક ન બાના,

નુરોં મે બાબે મે જો ફંસા ઉત્તને વસ્લ ન પાના.
 સુરશીદ કામીલ અનુલવી હો ઉપર ચલાવે,
 છોડવાવે ફાની દેહકો વિદેહી મુક્ત બનાવે.
 છોડો નસીરાબી વહાં મેહમુદા સીધારો,
 સાતવાં ઘર ચેહુ ખુબ હે અરશો કુરસીને ઝારો,
 અરશો કુરસીકો છોડકર એહલે ઝોક આજે ચલીયો.
 બેચુ' ચગુની શાનમેં તુમ જા આજે મીલીયો.
 મેઅરાજે અહલુલ્લાહ ચે હુયતે હુકમેં ગુમ હો.
 બીલકુલ જુદાઈ ન રહે વસ્લ કેહતે હે ઉસકો.
 સુપ્રી સાહેબને કર લીયે સેરહક્કાનીયે કુલ,
 દેખા જો દેખા કયા કહું અહલાહુ અહલા બીલકુલ.

કલામ ૨૭ મું.

સુન મંડલ એક દેશ હે જામે સેર કરંતે,
 પાની પવન વહાં ન જા શકે ચોર ન પંખી ઉડંતે.
 ચાંદ સુરજ વહાં ગયે નહીં નહીં નવલખ તારા,
 અરહે હુકકાની હી વહાં જાકે મારે નઝારા.
 કુલ સીરૂ પ્રીલ અરહે જો કહા વોહીએ સેર કામીલ,
 સેર ઉલુહીયત હે ચે કહે અનુલવી વાસીલ.
 ઇશકકા દીવા સંગ હો કુટે સુન અંધારા,
 કતરા દરીઆમેં જા મીલે લાગે વહેમ તુમારા,

સુનમેં જાકે જો ઘુસા મહા સુનકો દેખા.
હદ બેહદ છોડા અનહદી અલખ અવિનાશી લેખા.
સુપ્રી સાહેબ કાદરી કર લીયા મોજ પુરી,
ચકતાર્ધ હાસીલ હો ગર્ભ તુરી અલ્લાહુ તુરી.

ક-૧૫ ૨૮ મું

કોઈ કદરહાન હે નહિં પ્રેમ ક્રીસકો પીલાવું,
બાતેં મેરી બુઝે નહિં લેદ કયું સમજાવું.
આબેહયાત અપને પાસ હે પીતેહી હો સજવન,
શીરસે કબી વોહ નહિં મરે યાદ રખેજો હરિજન.
ચાહતા હું અપની કોમકો મૌલા રાહ દીખાતું,
શીરી મોહખત આશની બાલે બાલે ચઢાઉં.
કોમે બ વાહેર દાના હે લેહીન મગરૂરબી હે,
બાહિશબી હે બેઅદબ પુરે પુરા સખી હે.
દીજે હીદાયત કોમકો મેરે હાદી ઇલાહી,
આબાએ રાહે રાસ્ત પર છોડ દે ગુમરાહી.
હાદી હીદાયત દીજીયે આપસે ઇશક લાગે,
કદરે આઈના કયું કરે હોવે અંધો કે આગે.
જાને જહાસે ઇશક કરો મેરા ઇરશાદ માનો,
શીરકો દેતે હર મીલે બીલકુલ સસતા માનો.
સુપ્રી સાહેબ કાદરી તુરી દરશન કુ દેખા,
માન સરોવર બોલતા હુંસા અવિનાશી લેખા.

કલામ ૨૯ સું.

આંધારે લાલન ઘરમેરે તુજથી રંગ લાગો,	
નીંદ નહીં મેરી આંખમે પ્રેમ ઇશકમે જાગો.	૧
કામ ક્રોધ વશ કીયા મેં વાસ કીયા દુર,	
તૂજા મન માયાકુ તર્કકી હુવા તેરી હુજુર.	૨
મેં વાસ માર મેદાન કીયા ગેરખુદીકા નાશ,	
દીનો ઇમાંસે હું પ્રીદા તુજસે હે મેરી આશ.	૩
ગેર ખુદી આપા વહેમ કે સખ લગા દીયે ચોર,	
ઘરમે કરમ સખ ખોચુકા ખાંધી પ્રેમકી દોર.	૪
સુપ્રી સાહેબ કાદરી વજહુદલાહકા ખવાહાં	
કરમ કરીમા દીજીયે દરશન દીયો દીલમાહાં.	૫

કલામ ૩૦ સું.

નેન કટારી લગ ગઇ ઘ વ લાગોરે કારી,
 નાસુર ભીતર પડ ગયા સુન મૌલાકી ખ્યારી.
 સુનરે સોહાગન લાડલી પીયુ પીયુહી સુઝે,
 સતીયાં સોહાગન હે વોહી પ્રીતમ પ્રિતમહી બુઝે.
 કારી લગા હે ધાવરે અલ્લાહ કયું કર રૂઝે,
 ઇશકસે વાકેફ હો કોઈ સખીયાં તો વોહી બુઝે.
 નૈના હો જુસ્ફી ઢેરીયાં એક કા દો દીખાવે,
 ઢેરસે આંખે સાફ હો એકા એકહી પાવે.

આવોરે પીયુજ મેહમાન મે તો તેરી કહાઉં,
 સેજ બીછાવું નૈનકી નૈનો મેં સુલાઉં,
 આપ મેરે સીરતાજ હો મેં હું રાજ દુલારી,
 હર હર વાસો વાસસે પીયુ પીયુ પોકારી.
 દોઝબસે યે કયું ડરે જળ જન્નત ન ચડે,
 નેન હટે નહિ નેનસે કુરસદ કાહિકો પાવે.
 આવોરે સહિયરો પ્રેમસે મેરા પિયુજકો દેખો,
 કયા કયા મગા વો ઝોકહે નૈના જોડકે દેખો
 લાલનસે લાગી આંખડી દુખડાં સરવેરે ભાગે,
 દીસમત જાગે ખુબરે સુખ સારા ફરાગે
 પીયુ પ્રેમીને તો કહી પિયરીયું ન છાજે,
 પીયરીયામાં પડી રહીયે તો પિયરીયાના લાજે.
 સુનરે સહિયર મારી બેનડી પીયુ બીન કેમ રહીએ,
 પીયુ બીન રહીયે તો પછી કહો કોને ઘેર જઈએ.
 સુરી સાહેબ પીયુજકા જગમેં આશીક કહાયા,
 પીયુજસે પીયુ મીલ ગયા લીજનત વસ્લકા પાયા.

કલામ ૩૧ મું.

આવો મોહન મારા મોહોલમાં હું થઈ રહી છું અકેલી.
 દરશન આપો દાસીને પ્રેમની છું છકેલી.

સરવે સાહેલીના સાથને મેં તો મુક્યો અડસેલી,
 મોહન તારા મોહમાં મોહી રહી હું તો વેલી.
 પ્રેમ લક્ષણ પ્રેમદાને તે શું સમજે પેલી,
 મોહન મોહનના નાદમાં નાચી રહી અલખેલી.
 તન મન ધન અરખી કરી થઈ છું રંગ રેલી,
 મજનુના શબ્દે શબ્દમાં પ્યારી લેલીજ લેલી.
 પ્રેમ રસની લજ્જત શું જાણે પેલી છે હુશ્યા મેલી,
 સુદી સાહેબની રીતને જાણે સોહાગણ સાહેલી.

ફલામ ઉર મું.

લાહુતી બાજાં બાજાં આઈ કેફ ખુમારી,
 શોર બોહતેરા હોયરે વહાં મુરતી હુમારી.
 જોશ વહેદતકે જોશયે સખ હોશ ભુલાયા,
 દરૂએ વસ્લ નોશકર મદ હોશ બનાયા.
 તુરસે તુરસે જળ ચલી અપની આગે સવારી,
 હુરોને મંગલ ગાયારે રકસમેં આઈ સારી.
 હુરાં આઈ સારી રકસમેં ગાયન કરતીથી ખાસા,
 બત્તીસ બાજો છત્તીસ રાગની ખુબ દેખા તમાશા.
 માઝાગલ બસરોકે ઉપર હુમને અમલ બજાયા,
 એઈ તમાશોમેં નહી ફસે કુછ ધ્યાન ન લાયા.
 ગગન ગુફામેં જળ ચઢે મર્મ મેઅરાજ ખુજા,

રૂઝવણી અપ્પેહિમા અવહા ઇદમ લહુની સુખા.
 મોતકા ખટકા થા મીરા મોતકી મોત આ ગઈ,
 હુકે અંદર હુ હુવે હુયતમેં સમા ગઈ
 કતરા ગીરા એક આખે હયાતકા મેરે હલકેમે આયા,
 ઉસકી હલાવતને હમે ત્રિકાલજાની બનાયા
 અયસી બની ખુલંદ બા જહાં ધુપ ન સપા,
 યતજલાહો હવ હંકા મોહુ હો કે સમાયા
 પુતલી કા ભેદ ન્યારા હે કર્યા પાતર ન માંવે,
 એ દરજે કે વોહી ચહે ને ફોઈ આપા ગંવાવે.
 હશર કરે બરપા આપ પર હક્કાની હો કે રહેવે,
 રહાનીયાં તુરાનીયાં કુદસીયાં શીર બુતવે
 હેરત પર હેરત હુઈ ચોર કુછસી ન દેખ,
 દેખા તો અપને આપકુ ચોઅતરાફ દેખા
 કાહતુર મુજકો જાગળ છુટતી હે તજલીયાં,
 આંખે હુઈ મસ્તાનીરે ખુબ ઝગડી બીજનીયા.
 મુકી સાહેબ કાદરી ખુબ કુદરત હે ન્યારી,
 પંડે આદમ પ્રહ્યાંડ હે ઇસમેહે ઇસમેહે મોજ સારી.

કલામ ૩૩ સુ.

દરીઆકી મોજાં જોશમેં ચૌદીશ પાનીરે પાની,
 દુબ નહિં કોઈ સુઝતા અયસી હું મેં દિવાની.

ખીજલી ઝળુકે કર રહી ગગન ગાજને લાગા,
 છુટી ચોતરફસે આધીયાં ભાગી ચીડીયાને કાગા.
 ઝલઝલા આયા બરજમી દુનિયાં હોવત કાની,
 એસે સપાટોમે વોહુ ટકા ને હે લામકાની.
 કાનીમેં બાકી વો રહા ને હે પુરા ધ્યાની.
 વનો દેખા ફીસ્મુરે હે ચેલી મોહા બધે અમાની.
 ગફલતસે તું હુશીયાર હો જવામ હે ચે જમાના,
 ગફલતકી મન કર દોસ્તી ઉસમેં મન હો દીવાના.
 યદ હે વો આબાદ હે ગાફિલ બરબાદ બનેા,
 મન અરફકો યુઝકર ફકદ અરફ પીછાનેા.
 અલખ નિરંજન એક હે વાકે ધુધટ અનેક,
 બહુરૂપી રૂપ દેખાયકે આખીર એક કેા એક.
 સુફી સાહેબ કાદરી ચલીયો તે ફરકે સળકે,
 ફરજી ફરગતા ફન મળા બત, મીલો અપને રબકે

કલામ ૨૪ મું.

ચલનેકી ચીતા કીજીયો તાલેમઅમી હે સચેરા,
 ગફલતકે અપની દુર કર રોશન કરોરે અધેરા.
 નાસુત સે તું જા ગુજર પ્રેમ મલકુતી આવે
 મલકુતકા નેશ જબ ચઢે મલલલાહુ લાવે.
 મલકુતકે આગે ચલો નેશ જબરતી મોહે,

શીશ મહેલમેં દેખીયો પ્યારા નૌસા હી જોડે.
 જખરતકા જોશ મસ્તાના હોશ સારા બુલાવે,
 ગેન કા તુકતા દુર હો એ ન સારા દીખાવે.
 જખરતસે આગે ચલો મદહોશ ન રહીએ,
 લાહુતમેં લાહોજીયે હાહુત હુ હોઈએ.
 ગંજે ખરી અસલીમકા અપની અસલમેં જઈ હો,
 દરમ્યાન ન અટક ગયે દેખો ફીર ફસી જઈ હો.
 અસલમેં વાસીલ હો ગયે હુઈ પરદારે તુટા,
 જસને એ મંજલ સહી કીયા પરમહંસહો છુટા,
 સુપ્રી સાહેબ કાદરી ઉસકે અંદર મચે હે,
 વસ્લકા દારૂ નૌશકર મસ્ત હોકર નચે હે.

કલામ ૩૫ મું

અય મેરે મૌલા હે મુઝે દિલસે પ્યારી ફકીરી,
 ચહીયે ન દોલત દુનયવી ઓર ન મખમલ હરીરી,
 કરકે ફકીરી પા ચુકે કામીલ ખેર કસીરી,
 હીકમતકી નહેરે જોશમેં પાયે મુલકન કખીરી.
 મુતુકબલ અન્તમુતુ હુવે પાયે અમર અમીરી,
 રોશન હુવે ખિલ્લોરસે કદખે રોશન અમીરી.
 ગેર ખુદી હુઈ માર હી દેખા માહે મુનીરી,
 ઇદમે લહુન્ની સખ ખુલા તેરા બુતકે ફકીરી.

ગંજે કીના અત સમ્રકા બક્ષા મૌલા કહીરી,
હમકો ખરાખર હે સખી રૂખા સુખા ખમીરી.
સુદી સાહેબકી નૈન મેં બક્ષા તુરૂલ બસીરી,
કીલ્લા અગોચર જીતીઆ પાયે ફત્હો નસીરી.

કલામ ૩૬ મું.

રસ્તો નિરખી પરખી ચાલવું સુરતા કાયમ રાખો,
બંક નાડીએ ધ્યાન દો અનુભવી રસ ચાખો.
પ્રેમ ખુમારી ચઢ ગઈ રમે રમેરે વ્યાપી,
જીસમ છોડી ઇસમ સહી કીયા જાય અજ પાળાપી.
છોડી ખુદી બેખુદ હુવે હુવા ધરતી કંપારા,
પાસ અનકાસની દોરીએ જઈ પોંચે હુરદવારા.
અદલાહ અદલાહુ શાહ ઉઠે કાની કરોરે આતનકુ,
મગન થઈ આનંદીઓ સીધા ચઢોરે ગગનકુ.
જીસમ ઇસમ બેવને તજો તોડો પરદે તમામી,
ભુત પલીતસે શું ડરો એ સૌ કરશે ગુલામી.
સુદી સાહેબ કાઠરી રમ્મે કુદરત હે ન્યારી,
કાલ બે આદમ મેં ખુદ બોલે મૌલાકી પ્યારી.

લામ ૩૭ મું.

શોર કરે જહાં સરમહી વહાં ધ્યાન હમાના
 વગ દો જાળો કે જોશમેં ચહુઓર દીસ્યા દીહારા.
 એક તજદસ્તી દેખ કે મુસા હોશ ગંવાયા,
 છસકો ઇશારે રાજ હો ઉસને કેસા સમાયા.
 કયા કયા મઝ વો લુટક હે કેહને મેં નહીં આવે,
 જાને સો વાને ચે મઝા પીયુસે આંખ લગાવે.
 જો હોય સોહાગન લાડલી પીયુકે સંજમે રમતી.
 ચે જાતે તો હેગી કઠીન વાહી જાને જો ખમતી.
 અર્શ કંચુરે ઝલકેરે ઉપર ચલ કર કે દેખા,
 સન્નારા સાંલસીલે જર્સકા વાકા પાર ન લેખા.
 સદરતુલ મુન્તેહા પર ગયે દેખે ફરીશ્તે નુરી,
 તન્મી ખવાની મે હે સખી વહાંસે પોંચા હુન્નુરી.
 ચેર બેહિશ્નોકી કીયા દેખા હુર કુસરો,
 શજરે તુખાકી શેરકો દેખા ખુબ ભરપુરો.
 ચે સખ તમાશા દેખકે લા મકાનમેં ધાયા,
 અસલમેં જા વા સીલ હુવે ખુંદ સમન્દર દીખાયા,
 હુહા હુહારી મીલ ગયે એશકકી મેં કહું કયા.
 કેહનેમેં આતા નહિં જો રસ મેને લીયા.
 મુપ્રી સાહેબ કાહરી નુરી જલ્વા કહાયા,
 હુર હુઈ સખ અખદીયત અહદીયત દીખાયા.

કલામ ૩૮ મું.

ચૌસર બાજી ઇશકી જેત્રે મેરે ખેલારી,
 સુરત તુરત કે દો પાસોસે જાની જેત્રો વિચારી.
 જાની અનુલવી વીજાની જેત્રે એ સખત ચૌસર,
 ઉસકી નીગાહમેં આઈ રે ચૌહા ભુવનમેં હરહર.
 ચૌસર હે એતો પ્રેમકી પ્રેમી સહીયાં ખેલારી,
 આમને સામને જલ્વા દે જેત્રે દુહ્ધા દુહ્ધારી.
 હું મેં સોહાગન સાંઈકી સુનો સહીયર ખ્યારી,
 બાજી બીકટ એ જેલીઆં ધ્યાન પછા સમારી.
 પૌ બીન એ બાજી નહિં ચલે જેત્ર હરગીજ ન ચાલે,
 જીસકુ મીલી પૌ સખ મીલા પુરા ધ્યાન જમા લે.
 ધ્યાન જ્ઞાનસે ખેલસે નરદ અપની ચલાવે,
 સુરત તુરત કે પાસોસે દુજી નરદ હટાવે.
 અપની નરદ પીછે નહીં પડે હરીફાં કે હરાના,
 સુરતાસે પાસા ડાલકે નરદ આગે ચલાના.
 પાસા ફેંકે મેરે ધ્યાનીઓ પૌ ઝોર બારા આવે,
 માથે પે પકડો તુમ જગે કોઈ પાસ ન આવે.
 મેરા રસીલા મોહના ખેલવે રાત સારી,
 ખેલને આઈ સાહેલીયાં ખેલ ખેલકે હારી.
 ઇશક મોહખખત કે જોશમેં હમને જેલીએ બાજી,
 નેના સે નેના મીલાયકે બુઝારાઓ નયાજી.

વેહદાનીયત હાસીલ હુઈ એસી આંખ મીલાઈ,
 જાણ એ પુરી જીત લી વજદો જઝખમેં આઈ.
 માગા વોહી પાસા પડા જીત હુઈ અપની કામીલ
 નરદ નિરંજન મેં મીલી પરદા તુટા હુઈ વાસીલ
 જારા માગે જોર નવ પડે ઉસકી કીસમત ફૂટી
 નરદે તુમારી દેખનાં હીગર નરદે હે છુંટી
 મંજીલે સાજી તે હુઈ ખુલા ઇલમે લદુની
 માશુક આશીક એક હુવે પુરી હુઈ સખ કહાની
 જાણ હે એતો ઇશકકી સુફી સાહેબ ખુઝા
 ખેલ એ જાહેર કા નહી ખેલ જાતે ન ખુઝા

કલામ ૩૯ મું

ભગતાણ ઢાંગ તમામીએતેરે, ભગતાણ ઢાંગ તમામીએતેરે,
 ખુઝા બીના શીશ ફેરે, ભગતાણ ઢાંગ તમામીએતેરે.
 ગાંજેકી ચીલમાં જર જર પીવે, જોફ નખીકા ન લાવે,
 જગત હીખાવેકુ મસ્ત હો ડાલે, લેહ અસલ કયું ન પાવે. જ.
 જાંગી શરાખી હોકે મુનશી, કેરી હો તાર લગાવે,
 જગત યું જાને કે હે કોઈ મસ્તા, લોકોકુ કયું જરમાવે. જ.
 ગાવે ખજાવે સે મૌલાજે પાવે, તો કબાલ કુલ મોક્ષ પાવે
 અવિનાશી હંસા યું નહી પાવે એતો સખ ઢાંગ કહાવે. જ.

પ્રેમ ખુમારી ઇસકુ ન કહીએ, એતો ખુદી કહેલાવે,
 દીન નખીજીસે મરદુર હો ગયે, ભુત એ ખાસ કહાવે. ભ.
 તુંહી તુંહી જાને હમકા તંબુરા. ગુનગુન દાનો કીરતારા,
 પ્રેમ ખુમારી લહેરાં જો ઉઠે, તો જા પોહયે હરદુવારા. ભ.
 આપ મીટઇહો અનમીટ હુઇ હો, અવિનાસી હંસ હોજાવો,
 સંતોકો દેખા દેખી ન કરના, સતગુરુકે દાસ કહાવો. ભ.
 સતગુરુકા ફરમાન હો વો જાજાવો, મર્મ છુપા જાજ તો પાવો,
 હરિશાહ મુરશીદસે મુંહ શીરાયા ધોકાહી ધોકા ખાવો. ભ.
 ગાંજા ભગત ઓર વાજા ભગત જગમે ભગતાકા નહી તોટા,
 સુશી સાહેબ યું કર કહેવે, એ ધંધા સજ ખોટા. ભ.

કલામ ૪૦ મું. પૂરબાત.

હીલ આશીકકા આરસીરે, કયું ન નિરંજન સુઝેરે,
 મુરશીદ અંજન આંજીયારે, ઝાહેર ખાતે ન સુઝેરે.
 આંખકે પડડર ખુલ ગયેરે, દરશન ઝલમલ ઝલકેરે,
 ખીજલી કરે ચમકારે, ભાઇ દેખત અખીયા ફરકેરે.
 અનહુદ ગુંજા ખાયરે, સન્નાટા હોય અપારારે,
 ગગન ઘટા ચોતરફથી ઉઠી, મેવલો મુસળધારારે.
 દરશન હીલમેં દેખીયેરે, ભુલા હે સંસારારે,
 ધ્યાન કરી જો અંતરજામી, દેહ માંહી હરદવારારે
 સુશી સાહેબ યું કહેરે, સતગુરુ બક્ષા ખ્યાલારે,
 સુલમત સારી ફર હટ ગઈ, પુનમ હુવા ઉજ્યાલારે.

કલામ ૪૧ મું. પરભાત રજું.

સુરત તેરીસાંવરાં લાગી મુજને ખ્યારીરે
 તુજ પર વારી જાઉંરે તોરી જતીઆં સખસે ન્યારીરે
 તન મન ધન સખ દે દીયારે આપ કરો દીવ દારીરે
 દીવખર તુજસા કોનહોરે સો સો જનસે વારીરે
 દરશન તેરા દેખતેહી આશીક હુવા મદ માતારે
 જખ તું મેરા યાર હોતો ફીર હું મે કખ ડરતારે
 સુરત તેરી દેખસેરે આત્માદરસી વીરલારે
 આત્મા દરસી દેખસેરે મોહસે અરસાપરસી રે
 સુપ્રી સાહેબ યું કહેરે, હું ઉસકા મેં જોગીરે,
 દરશનનો છું લાલચુરે, છું મુખડાનો લોગીરે.

કલામ ૪૨ મું. પરભાત ૩ જું.

સતગુરુ એસા સેવીએરે, મુરદા મન જીવડાવેરે,
 દીલ દરખનકુ સાફ કરકે, મોહી મુરત દીખલાવેરે.
 મુરશીહ હોવે મેહોરખાં તો, રાજ હોય રહેમાનારે,
 જો કરના હોય સો કીજીયેરે, પીછે હોય પસ્તાનારે.
 અંતઃકરણકો સાફ કરકે ઉસમં દરશન દેખોરે,
 નિરવાણીસે બોલતા હે વોહી નીરંજન લેખોરે.
 જોત તુરાની ધ્યાનીયોરે, રહ્યા છે પરકાશીરે,
 દૂર નહી હે જાનીયોરે, વો હે તુજમે ખાસીરે.

અંતરજામી આપ સ્વામી અનુભવીઓએ દીઠારે,
મનહુ મારું મોહનરે મોહનીઓ બહુ મીઠારે.
સુદી સાહેબ યું કહેરે સતગુર મનસુર કહેવેરે,
સંત કે જેસા હોયગારે જો સંતનકુ સેવેરે.

સાખી

તત્ત્વમસીમાં લીન છું ઓમબ્રહ્માંરમી હોયો,
બહુ સ્યામમ રચના રચી સર્વ બ્રહ્મને જોયો.
કોઈ હે મુલ્લાં પઢાવે ઇદમે લહુન્નીકે સખક,
ઇદમ ઇલાહીકા સખક યા ઇશક ઇલાહીકા સખક.

કલામ ૪૩ મું પરભાત ૪થું.

ગગન મંડલમેં તુરકી જોતી તુર નિરંજન ન્યારારે,
વોહી સોહાગન સાંધકી સાચી તનમન ધન હસને વારારે.
સુરતા સુરતકી ચાલ ચલાઈ અગમ અગોચર ધ્યાનારે,
તહાં પર તેજ કરે અખકારા વહાંસેલી ઉપર જાનારે.
તુર નિશાની ચમકે જોતી ત્રીજલી કરે ચમકારારે,
તુરાની મોતી નેનોસે ચમકે અનહુદના રણુકારારે.
જાપ અજંપા ત્યારે જાગી એલ્લાહુયા તારારે,
એસે તમાશોમેં અટક ન જાના આગે કરે ધસારારે.
જો નગારાં નોખત ગગડે ગગન મંડલ ગાળ ઉઠ્યારે,
પ્રેમેથી પીયુછને લીધો મનાવી આવી મલાં સૌ રૂઠારે.

મનસુર શબ્દ પીર હકકાની મુરશીદ કામીલ પીર બનાયારે
રંગ વેહદત ખુબ ચઢાયા ભેદ છુપા બતલાયારે.
સુફી સાહેબકો હરબાઈ ખુજો અય મેરે સંતો જ્ઞાનીરે,
આત્મા દરશી ભેદ એ પાવે દુજી તો હોય દીવાનીરે.

કલામ ૪૪ મું. પરબાત ૫ મું.

જાગો સહીયેરો ગફલત છોડો પીયુજીસે નેના જોડારે,
પ્રીત કરી પ્રેમે પીયુને મનાવો માયાસે મુંહ મોડારે.
સતગુરુ સંતના સંગજ કરીએ મુરશીદના ઘર સાચારે,
ગુરુ વિના ગોયા ખાસો અજ્ઞાની ખાસો માયાના તમાચારે.
મુરશીદ ચરણે શીશ નમાવો દાસ થઈને રહીએરે,
કોણુ તમો છો તે ઓળખાવે દાસ હરીના થઈએરે.
પીર પ્રીતમજીસે પિત બંધાવે મુરદા મન જીવડાવેરે,
કાયા નગરીઆ રોશન થાશે ચોર તમામી ભાગેરે,
પંડ બ્રહ્માંડ સબ એક હીખાવે પરદા તમામી તુટેરે.
જ્ઞાની અનુભવી આનંદી યોગી તેજ એ ભંડાર હુટેરે.
સુફી સાહેબ કહે અય મેરે મોલા મેં હું તેરા દિવાનારે,
એલેલેલાહુકી ધુમ મચાઈ રમ રમ હુવા મસ્તાનારે.

કલામ ૪૫ મું.

સુફી સાહેબ સાચા સુનાવો સાચા સુનાવો,
કબસે હુવે આપ પયદારે, ખાત્રા.

કેસે બને હો કેસે હો આયે,

કીસયે હુવે આપ શયદારે, બાવા.

કોન નગરીઆસે આયે પીઆરે, આઝે પીઆરે

કોન નગર હોગા બાસારે, બાવા.

કીતની ઉમર આપ પાયે સુનાવો, પાયે સુનાવો,

કીસકો બને હર સાસારે, બાવા.

થા નહીં ચંદા થા નહિ સુરજ, થા નહિં સુરજ,

થે નહીં નવલખ તારારે, બાવા.

પાંચ તત્વો મેં સે કોઇ નહીં થા, કોઇ નહી થા,

સુન્ય મયદાન અંધારે,

જ્ઞાની હુઠો હમારી નીશાની. ટેક.

નઇન્ટેહા મેરી, ન ઇન્ટેહા મેરી, ન ઇન્ટેહા મેરી,

હરહર ઘટકા બાસીરે, બાવા.

નહનો અકરબ મીન હબલીલ વરીદા, હબલીલ વરીદા,

અસલ મેરી અવિનાશીરે, જ્ઞાની.

સર્વત્ર પ્રગટ પ્રત્યક્ષ આપ પ્રત્યક્ષ આપી,

સ્વયંભુ ગુર ગુરાનીરે બાવા.

બલહુમફી લબસીમ મીન ખલકીન જહીદા, ખલકીનજહીદા,

બલકત થું સુરતા ચુકાનરે, જ્ઞાની.

યૌદ્ધા ભુવનમેં કોઈ નહીં થા, કોઈ નહીં થા,
 ત્રિકાલકી નહીં નીશાનીરે બાવા.
 કૃતમદસલલહા બશરન સવીચ્યા, બશરન સવીચ્યા,
 રાઅચલહકમરરઆનીરે જ્ઞાની.
 અહુદીયતમેં થા આપ અકેલા, આપ અકેલા
 કસરતમા ધુંધટ લે આચારે. જ્ઞાની.
 કઅન્નહુ હોવા જલવા તમામી, જલવા તમામી,
 આપહી આપ હો આચારે. જ્ઞાની.
 નારલ્લાહ જે લાગી ઇશકકી, લાગી ઇશકકી,
 ફખલકતુલ ખલક બહુરૂપારે. બાવા.
 ખાલીકને ખલકતકા પેરહુન પેહુના, પેરહુન પેહુના,
 એ પરદોમે હે આપ છુપારે. જ્ઞાની.
 તસુખખુસાત અપના આપ રચાયા, આપ રચાયા,
 ખલકત નામ ધરાયારે બાવા.
 અવવલો આખીર ઝાહેરો ખાતીન, ઝાહેરો ખાતેન,
 આપહી આપ તચાચારે. જ્ઞાની.
 બેચુ અશુની હે શાન હુમારી, શાન હુમારી
 નૈનોમેં બીલકુલ ન આવરે બાવા.
 સખમેં અરાઅર રહેતા હું ન્યારા, રહેતા હું ન્યારા
 અમકી અખીયા ન પાવેરે. જ્ઞાની.

કહીંસે ન આયા કહીંએ ન જાઉંગા, કહીંએ ન જાઉંગા
હર જાઈ નામ હમારાંરે બાવા.

અલ્લાહી અલ્લાહુ હે નામ હમારા, નામ હમારા
રટન રટે હર સાંસારે. જ્ઞાની.

એ પુતલીઓંછી રચના હમને રચાઈ, હમને રચાઈ
એ ધુમ સખ હમને નચાચારે બાવા.

હાથોમે અપને હે કુલ દીલછી દોરી, કુલ દીલછી દોરી,
ચાહા વેસા નચાચારે જ્ઞાની.

વનોદખતો શીહી મીરઝહી હે હમ, મીરઝહી હે હમ,
એ મોરલી તો હમને બજાચારે બાવા.

કુદસીયાને જખ યે સુન પાયા ડંકા, સુન પાયા ડંકા
આજુઝ હો સીરકુ બુકાચારે. જ્ઞાની.

ચાંદ સુરજ નવલખ તારોમે, નવલખ તારોમે
ચમકે હે તેજ હમારાંરે બાવા.

ચૌદા ભુવનપતિ આપ હું જ્ઞાની, આપ હું જ્ઞાની
આરેફાને હમ ન બારારે જ્ઞાની.

સુશી સાહેબ સાચા સુનાવે, સાચા સુનાવે
શોર કરો મત કોઈરે બાવા.

જો કોઈ જાને પેહચાને હમકો, પેહચાને હમકો
અમર જુગો જુગ હોઈરે. જ્ઞાની.

કલામ ૪૬ સુ.

જાને હમે કોઈ નાહીરે, હમકો જાનત હે ના કોઈ,
હમકુ જાને વોહી નરસોહીરે હમકો જાનતહે ના કોઈ. ટેક
હમ નહીં જીતે હમ નહીં મરતે હમ નહીં આવે ન પીવેરે બાવા
હમ નહીં જાવે હમ નહીં આવે અવિનાશી હંસ કહાવેરે. હમકો.
હમ ન કીસીકે બાલક બચ્ચે હમ ન કીસીકે જાયેરે બાવા
હમ નહીં ટુટે કુટે જાની હર હર શૈ મે સમાયારે. જાની.
હમ નહીં બોલે ચાલે જાની જન્નત દોઝખ ન સેવેરે બાવા
અનંત જુગોસે જોગી હો પ્રીરતે ભેસ બદલકર રહેવેરે. જાની.
નહીં જોગી મુની તપસ્ત કહાવે નહીં મુલ્લાં નહી કાજરે બાવા.
બીન હરફેંકી ભેદ પઢે હમ સોહમ શખ્દેસે રાજરે. જાની.
નહીં હમ ગ્રહસ્થી નહીં બ્રહ્મચારી નહીં વાનપ્રસ્થ સન્યાસીરેબાવા
સબ રંગોમેં રંગ હમારા કેહલાવે અવિનાશીરે હમકો.
ભેદુ હમારી બાનીકો ખુઝે દીગર કોઈ ન ખુઝેરે બાવા
બાતી ન હકીકતકા મર્મ ન ખુઝે અહિરમેં મીટી સુઝેરે હમકો
સુપ્રી સાહિબકી ઠેઠકી બતીયાં સંત મહા સંત પાવેરે બાવા
ખોજ કરે ચોર મર્મ એ જાને વોલી અવિનાશી કહાવેરે હમકો

કલામ ૪૭ સુ.

હમકો સુઝ પડે ના કોઈરે, પ્રીરમેં કેસે ઠરાવું દોઈ. હમકુ
બલક કહે ખેત ચીડીઆં સમાલો, આવે જરાયત બોઈ,

ફ્રીસકુ સમાલુ ને ફ્રીસકુ ઉડાવું હે ન ચહાં પર કોઈરે. હમકુ
 ફ્રીસપર હકુમત અપની ચલાવું ધમંદ્રી દે ફ્રીસકુ ડરાવું,
 ફ્રીસકુ બચાવું ને ફ્રીસકુ મેં મારૂં ગેરમે ફ્રીસકુ ઠરાવું. હમકુ
 ગેરખુદી દુઈ જલ ગર્મ સારી જો કુછ હે સખ તુહી
 દીલપર હમારે હિરત છાઈ દરશન મેલાપર મોહીરે. હમકુ.
 ખલક કહે સખ હાહા કરૂં મેં જગડા મેં ફ્રીસસે મીલાવું,
 હાથોસે હાથ કાટા ન જાવે એ ભેદ ફ્રીસે સમજાવુંરે. હમકુ.
 હુંઠત હુંઠત આપ જોવાયા, જો કુછ હે સખ સોહી,
 સુગ્રી સાહેબકો ધસિ બીન ન સુજે અકલ ચહાં ગુમ હુમરે. હમકુ

કલામ ૪૮ મું.

ફ્રીસે પુકારૂં મેં ફ્રીસે પાઉં આપ હું હરજાઈ. ટેક
 મેનેહી બહુ રૂપ હો અપને કારને રચાયા કુલ સંસાર,
 ઇન્સાનો દેવો છુન્નો પરી સખકા હું મેં અસરારરે. આપ
 સેર તમાશે કે લીએ એકસે હુવા અનેક,
 તસુખો સાત દીખાયકે આખર એક કો એકરે. આપ
 જોશ હુવા જબ ઇશકકા જુ' દરીઆ લહેરાય,
 હિરત મેં ખુદને કહા એ સખ કયા દીખલાયરે. આપ
 મન પવન કો વશ ફ્રીયા ખતરોંકા ફ્રીયા નાશ,
 દેખા જો અપને આપકુ આપહી હે અવિનાશરે. આપ
 તત્વ મસ્તીમાં લીન છું ઓમ બ્રહ્માસ્ત્રી હોયો,
 બહુ સ્થામમ રચનાં રચી સર્વ બ્રહ્મને જોયોરે. આપ

શ્રીરીસ્તોને સીજદા કીયા આદમ હુમારા નામ,
 ખીલ્લત કલેમત રૂહીયત સખમેં હુમારા મુકામરે. આપ
 હકીકતે ઇન્સાની ખુલી હુવા બખેડા સુન,
 અબ્દ રખ દો ગુમ હુવે નહી પાપ નહી પુનરે. આપ
 લોહ મહકુઝ મગ્જ હે બેહરશી પદું કુરાન,
 વહીઓ ઇલ્હામો નીદા દુઈકા પરદા બનરે. આપ
 ખુદા ખુદા સખ કોઈ કહે મર્મ ન બને કોઈ,
 લોક કહે યુ મેં કહું કાફેર મુશરેક હોઈરે. આપ
 કેહના હુમારા સીદક હે લાવો સુન ઇમાન,
 શક ઇસમેં ને કોઈ કરે ગુમરાહ હે ના ફરમાનરે. આપ
 પ્રેમ ખુમારી મોજમેં લેદ હુવા સખ ખ્યાન,
 લી મઅલ્લાહુ વકતમેં ગેર હે સખ કુફરાનરે. આપ
 કુદસી હે લાવા મેરી ખાકી ન પાવે કોઈ,
 એ લાવા બુજે વોહી ને કુદરત સ્થાનકા હોઈરે. આપ
 સુપ્રી સાહેબ આપહી આપહી શાહ મનસુર,
 ધરમ કરમ કા મરમ મીટા નુરુલ્લાહ હે નુરરે. આપ

કલામ ૪૯ મું.

સાચામાં સાચું નામ સાહેબનું બીબું તો સરવે ખોટુંરે,
 સાચાને છોડી બુઠાને ભજ્યો કોણ છે તેનાથી મોટુંરે.
 સાચાને છોડી બુઠાને ભજ્યો ભજ્યો તો ભટકી મરજ્યોરે,
 બ્રમણમાં ભટકી જનમ ગુમાવો પસ્તાવો પાછળ કરજ્યોરે.

લગતો લગ્ને લવતારણ મૈલા સ્વાસો સ્વાસ સમારીરે,
કામ ક્રોધ તૃષ્ણા મન માયા એ પાંચોને મારીરે.
પીર મુરશીદનો દામન પકડો ધ્યાન અગોચર ધરવારે,
એકત્રતાઈ કરવી હોય હાંસીલ મનમારી જીવત મરવારે
જીવત મરી મરી અમર થાશે અમર નગર કરો બાસારે
મહા પદવી પદ મળશે તમોને અનુલવી જીવે તમાસારે
સુધી આદમ દમને દમીને દમને તો કીધો છે સીધારે
સમર્થ સ્વામીનો પ્રેમ રસડો હેત કરીને પીધારે.

કલામ ૫૦ મું.

સુન સખી હું છું પીયુજની ખ્યારી નિર્મલ પાણીમેં પીધારે
મનમોહન પર મોહી રહી છું તન મન ધન અર્પણ કીધારે
લન તનાલુલ બેરસહત્તા તુનફેક મુજબ અમલ પુરા કીધારે
લોકોના તાણા મેણાં સહીને કડવા મીઠાં ઘેરી પીધારે.
ખુશીથી ઘેર આવો પીયુજ હમારા નસીબ યયા હવે સીધારે
માયા મોહનીયે બહુ લોભાવા ધ્યાનમેં કોઈને નવ લીધારે
દીલાસો દઈ દઈ મને સમજાવી ઉઠાહરણ બહુ દીધારે.
સુધી સાહેબ હેત કરીને કામ તમામી કીધારે
હુંતો હવે નથી ડરતી કોઈથી તન મન ધન સરવે દીધાં

કલામ ૫૧ મું.

દાર પીલા કર પીરે મુખાને દીલકો હમારે ઉછાંલારે
 મસ્તી સરાપા ખુબ બઢાઈ, સાક્ષીને હાલત સમાલારે
 મયખાના સાક્ષીકા ખુબ ભરાહે આશોકા પીતેહે લાલારે
 ખ્યાસ લગીહો તુજકો એ ખ્યાસે ખુમ કે ખુમ નકાલારે
 જોગ કરતે જોગી બીહારે હારે શીરા શીરા માલારે
 અયસે તો ખ્યાસ ન જુઝે તુમારી ચોર ન ખુલે ધટતાલારે
 દુરવેશી હુમકો ખ્યારી લગતહે ચહીએ નશાલ દુશાલારે
 પ્રેમ ખુમારીકે જોશકે અંદર ચૌદા ભુવન હે ઉજાલારે
 અયમેરે સંતો સત સંગમે રહીએ ઈશાહે મુરશીદ બખ્તલારે
 પુનેમચંદ હે માથે પર રોશન તુને ન દેખા હે હાલારે.
 સુપ્રી સાહેબ તો છે સાહેબના ખ્યાસ બક્ષા હે નુર જમાલારે,
 ગેબી બખ્તનોકે માલીક બને હે બક્ષા હે કામીલ કમાલારે.

કલામ ૫૨ મું.

ધ્યાન ધરીને ધણીને નિરખ્યો રૂપ નિરાકારી પરખ્યોરે,
 તેજમેં તેજ મિલતો સંતો હૈયા હમારા હુરખ્યારે.
 સાત કમાનકો શીશ મહેલ હે ડુંગર ઉપર દેખાય,
 બીના ચોબકી વહાં નોબત બાજે જેનો અણકારો.

રણુ ઝણુ રણુ ઝણુ છું છું છું. ટેક
 પાંહુચે નહીં જહાં પવન પાની નહી ચહો પહોંચે સુર,

બીન બાંસ બીન મુરલી બજત હે જેનો રણકારો
 રણુઝણુ રણુઝણુ ભું ભું ભું ટેક
 લાંગડા વહાં પર લાગા નાચને બહિરા હુવાં મસ્તાન.
 હુંડે વહાં પર ઢોલ બજતવે જેનો ધનકારો
 રણુઝણુ રણુઝણુ ભું ભું ભું.
 સુપ્રી સાહિબ ફી ખાતોકે ઉપર કરો અચંબા ન કોઈ
 બીન અવાજે વાગુ એ વાગે જેનો ઝણકારો
 રણુઝણુ રણુઝણુ ભું ભું ભું.

ફુહા.

ગગન મંડલ સૌ ગાજ્યા બીજલીના ચમકારા
 મેવલો વરસ્યો જોરથી વરસ્યો મુસલ ધારા.
 સમયોમાં રૂંડો સમયએવો નવ આવે
 સુપ્રી ખાવા સાચુ ભણે ઈન્છાપુર પાવે

કલામ પ૩ મું.

સહીયર મારીછે અલખેલી સૌ સેજડીએ સુતીરે
 ચતુરાઈના ચારેત્ર એવાછે હનુતો અછુતીરે
 કુવડ સખીયા છીનાલ જાણે પતીવૃતા સતી ક્યાં થીરે
 ઘેલી ઘેરે ઘેર સાસરીયાં પવિત્ર રહે તે ક્યાં થીરે

અપાર લીલાની ગતી ન્યારી સર્વની નજરે બાંધીરે
 ભેધએ છે પણ નથી સમજાતું કીડા એવી બાંધીરે
 નાજ અહાને નખરે ચરકે લટકે કોઈ નવ પરખેરે
 વેશ પહેરી આ તરેહ તરેહના અનુભવી સાથે નિરખેરે
 નિરખી પરખી સૌસ્વાંગોમાં હુરખી આનંદ માતીરે
 ધ્યાને લીલા દીઠી મીઠી બેઠી થઈ મદ માતીરે
 સુરત અંદર સુરત ભેધ તનમન ધન સૌ વારીરે
 તે સુરત નહીં હાથમે આવે છે નિરમલ આકારીરે
 સુંદર ઝલકીને દેખડાવે છે તરફમાં સરખીરે
 પરમપવિત્ર નિર્મલ સુંદર જ્ઞાનેશ્વરોએ નિરખીરે
 અપાર લીલા સુક્ષ્મકીડા પાર ન કોઈ પામેરે
 ભાનુમંતીના ખેલ તમે છો અકળીત કીડા નામેરે
 સહીયરની સૌ લીલા પરખી ચરિત્ર કીડા બાણીરે
 સુપ્રી બાવા સહીયરમાં મોહ્યા પવિત્ર મોળે માણીરે

ગરબી સંગ્રહ

ગરબો ૧ લો.

સખી ગુરુજને નામી શીશ ગરબો બોલુરે	
સખી જ્ઞાન ગરથની વાત મુખથી બોલુરે	૧
સખી મુરશીદ આવા ઘેર હીસમત બગારે	
સખી મહ્યા સુરીજન સ્વામી વજોગડાં ભાગારે	૨
સખી નાલે કમલ ઘરમાંહે હંસો બોલેરે	
સખી ઇલદલાહુની કેફ ખુમારીમાં ડાલેરે	૩
સખી તાર ન ટુટે એક ધ્યાન ન છુટેરે	
સખી રટન રટે હુદ શ્વાસા દરશન લુટેરે	૪
સખી નાલે કમલમાં એક દીપક જલતોરે	
સખી પંડ પ્રહ્લાંડ સૌ માંહી તેને પરતોરે	૫
સખી ચાંદ સુરજ કરો એક સુખમણાં હાલોરે	
સખી હરી સાથે કરી હેત સુખડાં મહાલોરે	૬
સખી તરવેણી ઘરમાંહે ચંદા અખકેરે	
સખી અખકે પુનમનો પુરો નુરી લપકેરે	૭
સખી પુર્ણિમાનો ચાંદ કામેલ જોતીરે	
સખી ઝલમલ વરસે નુર ચમકતા મોતીરે	૮

સખી તેમાં છે મુરત એક મનડું મોહયુરે	
સખી મથુરાસન પર બેઠી નજરે જોયુરે	૯
સખી ત્યાંથી આગળ ચાલો મકામ નસીરાંરે	
સખી અનહુદ વાગે તુરના રણકારારે	૧૦
સખી ત્યાંથી આગળ ચાલો હયાં નવ અટકોરે	
સખી અટકો યહાં જે કોઈ તે તો ફટકોરે	૧૧
સખી મહેમુદા મુકામ પર જઈ અડવાંરે	
સખી અરસો કુરસી છોડી ઉપર ચઢવાંરે	૧૨
સખી ચાલો તમે લામકાન સૈને છોડીરે	
સખી પંડ બ્રહ્માંડી તમાશા સર્વે ફેડીરે	૧૩
સખી પીઉજની નૈના સાથે નૈના જોડીરે	
સખી જે જે મનાવીએ શો તે સૌ થોડીરે	૧૪
સખી હેતે કરીને હરિએ ઝાલી હાથેરે	
સખી પ્રેમ કરીને ભીડી મુજને બાથેરે	૧૫
સખી તન મન થયાં બેઉ એક ભાગી જુદાઈરે	
સખી મોહયાં અરસાપરસી એક દીખાઈરે	૧૬
સખી હુમો અસલના જોગી દરશનના ભોગીરે	
સખી ખીરહા અગનના છીએ જલાયા ખીરોગીરે	૧૭
સખી કોઈ સોહાગણુ હોય મર્મ એ જાણેરે	
સખી છેલ છબીલી ગોરીયાં મોજે માણેરે	૧૮
સખી મનડાં હુમારા મોહયાં દરશન દીઠારે	
સખી મનમોહનનાં મુખડાં લાગ્યાં મીઠારે	૧૯

સખી મનસુર મુરતી દરશન નીરખી પાસીરે
 સખી પર્મહંસા રૂપ થયા અવિનાશીરે ૨૦
 સખી કૃતેહુ શાહકૃતહુલ બાળ સાદુ મેદાનારે
 સખી હુમો ખરાબાતીમાં ફરીએ દીવાનારે ૨૧
 સખી સુશી સાહિબ મનસુર ગુરૂના દાસારે
 સખી ઈલદાહુ હુ જપત હુર શ્વાસારે ૨૨

ગરબો ૨ જો.

સખી નાણુંદના વીરાને સખી જ્યારે મનાવી લીધોરે
 ચઉદા ભુવનમાં થઈ માનીતી અમૃત રસડો પીધોરે ૧
 સાસુડીના છોરાની સાથે હલી મલી બેઠ બેઠારે
 અરસાપરસી મોહી રહ્યાં કેાઈએ નવ જરી દીઠારે ૨
 સુખડું એવું મધ્યું અનુપમ બીલકુલ સર્વે ભુલારે
 મા બાપ ને બહેન સાહેલીએ પણ સર્વે હુલારે ૩
 સ્વર્ગ નકંને દીધાં છોડી ભય કેાઈનો નવ રાખ્યોરે
 નિર્ભય થઈને ચાલો સાહેલી અમૃત રસડો ચાખ્યોરે ૪
 સુશી સાહિબે નિરખો પરખો જોયો અંતરજામીરે
 સર્વ અરાચર રહ્યો વ્યાપી તેજ હુમારો સ્વામીરે ૫

ગરબો ૩ જો.

તનમન ધન સૌ અર્પણ દીધાં થયા પીયુષ પરશનરે
 પ્રેમ રસની ચઢી ખુમારી મળને આપા દરશનરે ૧

સર્વે તરફથી માયા તોડી સંતોના સંગ છીધારે
 સંતો સંગે રમતા ભમતા પર્મ મહાપદ લીધારે ૨
 સંત હુમારા ફતેહમહુમદ શાહ હુમારા પેહલારે
 આવી મલીયા પીરો મુરશદ મનસુરશા અલખેલારે ૩
 કૃપા તમારી સદગુરુ દાતા ધન્ય વાદછે તમનેરે
 સર્વે વાલે પૂર બનાયા ચક્રમા ચુરજ હુમનેરે ૪
 સુપ્રી સહેબદાસ તમારો વિનવે હાથો જોડીરે
 રજા હવે તમે હુમને આપો રહી છે મુદદત થોડીરે ૫

ગરબો ૪ થો.

સાહેલીઓ સંતો સાથે રમજો ભોગ ભવિષ્ય તમે ખમજો
 અમૃત પ્રસાદી તમે જમજો સાહેલીઓ સંતો સાથે રમજો
 ઇન્નદલાહા માઅસ્વાબેરીન, ઇન્નદલાહામા અસ્વાદેકીન
 વખતગુ છે વસીલો આરેફની સાહેલીઓ સંતો સાથે રમજો
 સાસેબ સત્યની સાથે છે સ્મર્યજ તે સ્વામી માથે છે
 સતસંગે રહેવા ફરમાવે છે સાહેલીઓ સંતો સાથે રમજો
 મૌન તપસ્યા મૂકો પડતા ભોગ વૈરાગ્યમાં ન સડતા
 સંતોના ચણામાં જઈ પડતા સાહેલીઓ સંતો સાથે રમજો
 હાથ જોડીને પાચે નમજો ભમરાની માફક પાછળ ભમજો
 ચઢિદ ભુવનમાં પછી રમજો સાહેલીઓ સંતો સાથે રમજો
 પ્રહક્ષિણા ફરી ક્ષમા માગો માયા મલીનતાથી ભાગો
 પ્રેમ ભક્તિમાં સદા જાગો સાહેલીઓ સંતો સાથે રમજો

સંતોની સંગત મહાપદવી પામશેા સહેલાઈથી પદવી
 ઐક્યતા ઇશ્વરીની પદવી સાહેલીઓ સંતો સાથે રમજો
 અલ્લાહુ અલ્લાહુની દોરી પ્રેમ પીયુની સળગી દોરી
 પીયુજ મનાવી લો ગોરી સાહેલીઓ સંતો સાથે રમજો
 ભુલી પડી સાહેલી છે ભમતી મજને એ વાત નથી ગમતી
 પીયુ ઘેર પોંચાડીએ નમતી સાહેલીઓ સંતો સાથે રમજો
 તત્વ મશીમાં પ્રલયે થજો ઓહમ પ્રહ્લાસ્મી રહેજો
 સુરી સાહેબ ઓકારા ને સાહેલીઓ સંતો સાથે રમજો

ગરબો ૫ મે,

સતસંગ વિષે.

જીજ્ઞાસુઓ સતસંગમાં રહેજો,

મુમુક્ષો સતસંગમાં રહેજો,

હુરિ ન મળે કાયા હમતાં હુરિ ન મળે વનમાં ભમતાં,
 મળે ગુરૂ ચરણે નમતાં મુમુક્ષો ગુરૂ ચરણમાં મરજો.
 ખટ કર્મો કરી કરીને મરજો કુંભક રેચક પુરક સહ કરજો,
 કસ્ટે ન ભવસાગર તરસો મુમુક્ષો સતસંગમાં રહેજો.
 રાત ખધી તું ઉઘો લટકે નટડી વાંસ પર જેમ લટકે,
 સતસંગથી દુઃખ સૌ અટકે મુમુક્ષો સતસંગમાં રહેજો.
 સતસંગ ઉત્તમ ભક્તિ છે એને તાજે સર્વે શક્તિ છે,
 સંતજ ભગવાની વ્યક્તિ છે મુમુક્ષો સતસંગમાં રહેજો.
 સંતોના ચણામાં નમજો ખમણું પડે તે તમે ખમજો,

આનંદ અનુભવિ થઈ રમન્ને મુમુક્ષો સતસંગમાં રમન્ને.
 સંતોની દૃષ્ટિ અમૃત છે સર્વે ગુણોમાં તે સમર્થ છે,
 સંતો નામનો ઉલ્લે અર્થ છે મુમુક્ષો સતસંગમાં રહેન્ને.
 કામ ક્રોધ તૃષ્ણા મોહ માયા એ પાંચોમે આગ જલયા,
 સતસંગી બી સંત કહેવાયા મુમુક્ષો સતસંગમાં રહેન્ને.
 તન મન ધન અર્પણ કરવા સંત સમાગમમાં મરવા,
 ભવસાગર સતસંગે તરવા મુમુક્ષો સતસંગમાં રહેન્ને.
 સંતોના દર્શનમાં રહીએ પર્વત સંતોના મન કરીએ,
 ત્યારેજ ભવસાગર તરીએ મુમુક્ષો સતસંગમાં રહેન્ને.
 સંતોના દાસ જે કહેવાયા તે સર્વે સંતો જન કહેવાયા,
 કાયા તજીને મુક્તિ માયા મુમુક્ષો સતસંગમાં રહેન્ને.
 સુપ્રીશા સંતોને ચર્ણુ શીશ નમાવી રહ્યા શરણે,
 ત્યારેજ નાથ નાખ્યો નયણે મુમુક્ષો સતસંગમાં રહેન્ને.

ગરબો ૬ ઠા.

બારામાસી.

કારતકે કંથ ગયા મેલી બની તેહના વીજેગમાં વેલી,
 મજનુ વિના ફરે જેમ લેલી ભર જોખનીયામાં હું અલખેલી

મારી ખખર આવીને લેન્ને

દરશનીયાનો લાભ મને દેન્ને,

માગશરે ડંડ ઘણી વાચે નાથ વિના નીંદ નવ આવે
મહેલ અગાસી ખાવા ધાચે એખલડાં તે કેમ સુવાચે

હયાળુ હયા કરી અહીં રહેજે

દરશનીયાનો લાલ મને દેજે.

૨

પાષે તે જોસ ઉઠા ભારી ટાઢની ચઢી કંપારી
વીજોગે રહી બહુ મન મારી દુનિયામાં એવી કેવી ચારી

કૃપાળુ આ સુની પડી સેજે

દરશનીયાનો લાલ મને દેજે.

૩

માહુ ચોથો આવ્યો ન તમે આવ્યા મારા દુઃખનો અંત ન લાવ્યા
સુનો આજીજી મારી મન લાવ્યા તન મન ધન વારૂ જોધર આવ્યા

મંદરીયામાં રાત વાસો રહેજે

દરશનીયાનો લાલ મને દેજે.

૪

કાગણે કાગ રમે સર્વે પોતાના પીયુજ સાથે ગર્વે
અંખીર શુલાલ મારે હળવે તે જોઈ તમ વિના જીવ બર્વે

સ્વામી એ આનંદ મને દેજે

દરશનીયાનો લાલ મને દેજે.

૫

ચૈતરે ચીત ચુકી દુઃખ પામી ઘેર પધારા બહેલા સ્વામી
ક્ષમા કરો મારી સૌ ખામી લોંડી તમારી છું હું સ્વામી

અખંડ સુખડાં મને દેજે

દરશનીયાનો લાલ મને દેજે,

૬

વૈશાખે વાય વંટોળ આંધી બીહામણા દીસે જાણે ખાધી
અપવાસી છું ખાતી નથી રાંધી નિર્ખું છું સુરતા તો તમ આંધી

મળવાનો દિવસ મને કહેજો

દરશનીયાનો લાલ મને દેજો. ૭

જેઠે તો સૌના સ્વામી આવ્યા નવાઈ નોખાઈ લેતા આવ્યા
સોળ શણગારો સજાવ્યા પોતાના પતીયોને રીઝાવ્યા

મારી તો સુની રહી સેજો

દરશનીયાનો લાલ મને દેજો. ૮

અપાડે ઘટા વીજળી ચમકે આકાશ ઘેરાઈને ધમકે
ગગન મંડલ ગાજ્યાં ઠમકે મોરલીયાં ટહુકે ડુમકે

મુશળધારા શું હુંબે

દરશનીયાનો લાલ મને દેજો. ૯

આવજી આવ્યો અરે સ્વામી આટલી બધી વાર શુકામી
ઠાઠરમાં ધુન્નું હું બદનામી તમે રહ્યા છો અંતરજામી

ધુંબટ ખોલ્યો સખીએ જો

દરશનીયાનો લાલ મને દેજો. ૧૦

લાદરવો તો ગાજી રહ્યો જેહવો શીશ મહેલ ગાજે છે તેવો
બીજલી બુખી રહી અહીંયા દરશનીયાનો આપો મને મેવો

વિજેગડાં ગઈ વસી સેજો

દરશનીયાનો લાલ મને દેજો, ૧૧

આસોએ આસ પુરણ થઈ વાહલા ગોઠડીયો થઈ
જુદાઈની આકૃત સખગઈ એકા એક થઈ તૃપના મટી ગઈ

સુપ્રી સાહેબ સાહેબ પ્રશન છેજો

દરશનીયાનો લાલ મને દેજો. ૧૨

ગરબી કુદરૂપીઆમાં ૭.

ખીરો સુરશીદ બાપછ હું શાવરીયે નહી જાગરે,
 શાવરીયામાં જાઉં તો હું દુખીયારી બહુ થાગરે. ૧
 શાવરીયામાં શવથી ભુતી શાશુડીની શૂળીરે,
 શશરો માહરો તેથી ભુંડો જાણે ભુતી કુળીરે. ૨
 પૈણા મારો હુઠા જેડવો કાળુમાં બહુ રાખેરે,
 નણુદી મારી વાંકુ દેણુ બોલી મારી નાખેરે. ૩
 ખીરો સુરશીદ અરજ હમારી ધ્યાને પુરી થરજેરે,
 દુખીયારીને દયા કરીને પીયરમા રહેવા દેજેરે. ૪
 શુણે હમારી શાણી દીકરી શીખામણુ આ માહરીરે,
 દીકરી માહરી અણુસમણુ છે અણુસ ગગડી તારીરે. ૫
 પીયરીયાના કુળડાં મીઠા શાશાવાના દુખ ખીડાંરે,
 કામના દાહડા પયરયામાં જાતા દેણુ દીકરીરે. ૬
 પૈણા તાહરો શામળીયો છે પણ છે કામણુગારેરે,
 પૈણા સાથે નૈના જોડો દીવસ જોશો સારેરે. ૭
 શાશું નણુદી શશરો બોલની ધાક શુ કરવા રાખેરે,
 છોને શરવે ટક ટક કરતાં ગંણુ ગંણુ કરવી માંખેરે. ૮
 પૈણા સાથે નૈણા જોડો કાલે ધારો પનોતાંરે,
 શામળીયો બગીયો છે શવથી બીજાને નવ જોતાંરે. ૯
 આવલાવને હિતમીતથી રહેવામાં જશ તાહરેરે,

પતીવ્રતાના ધર્મ જાળવેા પતીને શવમા ભાસેા રે. ૧૦
કંથ કહે તે પંથ ચાલવા તેહને કરજો રાજી રે,

પતીને પત્ની વાહલી છે શું કરશે મુલ્લાં કાજી રે ૧૧
સતી ધર્મ છે દીકરી એહવેા પતી કહે તેમ કરવાં રે,

તન મન ધન અને ધર્મ આત્મા શરવે અર્પણુ કરવા રે. ૧૨
પતીને રાખો રાજી રાજી એ ધર્મ સતીને સાચો રે,

લોક વખાણે તેમાં શું વળીયું સાંભળ ઉપદેશ સાચો રે. ૧૩
તને વખાણે કે વખોડે જગત તેહને શું કરવા રે,

પીયુજ સાથે પ્રેમ નજરથી ઊમંગે દર્શન કરવા રે. ૧૪
પીઊ પ્રેમમાં લોક વગેાવે તો પણ હરવાં નાહીં રે,

પીઊ પીઊજ રટન પ્રેમથી રટો સુરૌદા માહી રે. ૧૫
નજર જહાં જમ પડે તમારી સઘળે પીઊજ ભાશે રે,

શશરો શાશુડી નણુદીના ભુત એ શરવે ના હશે રે. ૧૬
શામળીયાના દર્શનીયામાં પ્રલય તમારો પાશે રે,

શુપ્રી મીશકીન અમર થઇને અમરાપોર તે જશે રે. ૧૭

સાખી

કલંકી આવિયો જગન તારવા સર્વ જગતને તારી

ભુલ ભુલવણીમા શું ચવાયા જાણે નહી સંસારી.

આપખુદીમા શહુ મસ્તાની કરે છે ખેંચા તાણી,

ગુર્જરેશ્વર કલંકી ભુમી જાણ્યા વીના જખમારી.

ચોપાઠ કકકો.

સુપ્રી સાહેબનો કકકો ખરો બ્રહ્મ જ્ઞાનમાં પકકો ખરો
કૃપા દીયા સાહેબની વાણી સર્વજ્ઞ સામર્થ્ય તે મોટો ધણી

કકકા :—કામ ક્રોધને સુકી દે તૃપ્તના મનમાયા તણ દે

કલ્પના રૂપી વહેમ તમામ ઉપદેશકનું સત્ય કલામ
કઠોર મનને કરતું ઠોર મન તાહરું છે હરાયું ઠોર
મનને તેં વશ કીધું નથી શું કરવા અમથો મરે મથી
લાખો વરસ કરેતું જોગ મન વશ કર્યા વિના સઉ જોગ
મન પવન વશ જ્યારે થાયે ઘટમેં પરગટ સાહેબ થાયે

પ્રેમની દોરી દીલમાં બાંધ સુરતામાં સતગુરને સાંધ

સાખી :—સુપ્રી સાહેબ સાચુ ભણે માનજો આટલી વાત

એટલું કરે હર નહિ મલે માર પીઠ પર લાત ૧

બાબા :—ખંત કરી ખાલીકને ભણ્યે તે વિના સૌને તણ્યે

ખોટું તને કહેતો નથી શું કરવાને મરે મથી

શબ્દ તાર અંદરથી સાંધ નાલે કમલ અદલાહુ બાંધ

શબ્દ સીડીયે શીખરે અડે શીશ અગોચર જઈને અડે

સાધો શબ્દ ધરીને ધ્યાન આત્માની કરો પેહ્યાન

રૂહ હકિકત મલે નિશાન કામીલ થાશે તાહરું ઇરફાન

અનુભવ પુરો તુજને થશે ભુત પ્રેત ખતરા સૌ ખસે

સાખી :—રમજ સમજીને રહો ખુઝ અનુભવી સાર

ભવસાગરસે પાર હો જા પહોંચે હરદાર ૨

ગગ્ગા:- ગુરુ વિનાનો ગોથા ખાએ તુ કોણ છે તે મર્મ ન પાએ
 ગાંઠ ગુરુના શબ્દને તુ ધ્યાની ધ્યાન ધરીને તુ
 ગુરુ કહે તેમ આસન માર ગગન મારગે થા તૈયાર
 દેખા દેખી નો કરતાં મહનત કરીને નો મરતો
 દેખા દેખી કરસે ભેગ ઉત્પન્ન થાયે નબળા રોગ
 સુરશીલને ચરણે જઈ રહેા ધીર ગંભીરતા રાખી રહેા

સાખી:- સૂરી સાહેબ સગ દહે વાણી સાચી એમ
 સદગુરુ સેવ્યા વિના મોક્ષ પામશે કેમ ૩

ધવા:- ઘટના પટ ઉઘટે પ્રગટ જ્યોત ત્યારે જળહરે
 તૃણાઓ દુટે તાહરી રમે રમે પ્રેમ ખુમારી
 પ્રેમ ખુમારી લહેસ ખાએ સુરતા રાનકુખ દોડી જાયે
 વાહુઅલલાહ હરદમ જપે આપો આપ સાહેબ પરગરે
 ઘટપર ઘટની ખખર પટે ખોવાણો હીરલો તુજને જરે
 માયામેં શુંચવાણો તું અંધારં જેથી થઈ ગયું
 પોતાના તારમાં કરોળીયો જેમ શુંચવાણો તું શુંચવાયોએમ

સાખી:- તારં ઘર તું તપાસજે ખીજને શું કરે
 સૂરી સાહેબ તું તેજ છે પણ જ્યારે જીવત મરે ૪

ચવા:- ચૈતન્ય સ્વરૂપ છે તાહરં તને નડીયું તારં અંધારં
 સચ્ચીદાનંદ સ્વરૂપ છે તું જ્ઞાન ચક્રથી જોજે તું
 ગેરખુદીને ખોયા વિના દુઃખીયો છે અનુભવ વિના
 ઉપદેશ હમારો માને તું જતાવું તેમ જો ચાલશે તું

જાપ અજંપા ત્રીલમાં જાપ મટી જાશે સંધા સંતાપ
 નહ થઈ જાશે સર્વે પાપ સાહેબ મોચુક આપોઆપ
 મુદગદોહત પોતે તમે રમે રમ અલાહુ સમે
 સાખા:-માયાએ બીરમાલ્યા મોટા મોટા ભૂષ
 અંધાપો આઠાવ્યો નાખ્યા મોટે કુપ ૫

સાખા:-છેક તું નાદાન થયો હજુ વાકેક નહિ થયો
 પાડું વાણરડું જોવાય ફાળે ફાળે શોધવા જાય
 એટલો મોટો વાહલો નથી શું કરવા ખાલી મરે મથી
 બદલીત વહેમી જોયું સહ માયાએ મન લલચું બહુ
 જેબન જેતાં જેતાં ગયું મુખડું તારં પ્રીકું થયું
 ભવસાગર જે તરલું હોય સદગુરુ સમાગમ કરો સૌ કેઈ
 હાથ જેડી સીરપાયે નામ લઈ પહોંચાડે અલલી ધામ

સાખી:-માયા બડી બલવાન હે સબકુ લીયા લપેટ
 હિમર સખી પુરી હુઈ તોખી ભરા ન પેટ ૬

જવા:-જુહું કહેતો નથી પ્રેમ તમારા લીલમાં નથી
 માયા મમતા જુહી રો સાથે નથી આવવાનો જવ
 તને માયાએ લીધો લુટી અંતે મરશે માથું કુટી
 જેતા રણીયામણા ફાટુઆફ હાથ મારે તો ખાલી હાથ
 રામકૃષ્ણની મુરતી જોય તેથી કાંઈ દરશન નહિ હોય
 એ જેતાં નહિ થાએ દરશન મલે નહિ રામ નહિ કરસન
 એ ધંધા નકામાં સર્વ નકામો છે તેના પર ગર્વ

સાખી:—અજ્ઞાનતા સખસે ખુરી અયસા ખુરા ન કેઈ
અસત્ય સત્ય ખુઝા નહિ નાહકે ઝઘડા હોમ ૭

ઝઝા:—ઝલઝલાટ સર્વત્ર નુર એક નુરનું અનેક ઝહુર
અનેક જોવામાં છે પણ એક મર્મ ખુઝ અય આરેફ નેક
પડળ આંખે એ ફરી વળ્યા નુરાની તેજ નજરે નહિ પડ્યાં
ઝલઝલાટ ઝલકે સર્વત્ર નુર ચંદ્ર પુનેમને! છે ભરપુર
મારી સર્વે દોહલ ભાગી અખંડ યાદ અંદરમાં જાગી
અહંકાર અંદરથી જોતું જ્ઞાનચક્રથી આપને જો તું
માની લે આ વાતને તું પહેલો જો પોતાને તું

સાખી:—જ્ઞાનચક્ર જ્યારે ખુલે થોદીશ સુઝે રામ
સુપ્રી સાહેબ અનુભવી યહી આત્મારામ ૮

ટટટા:—ટુંકી વાત વિચાર જો ભજવા હોએ દીરતાર
જા સતગુરનો કરી લે સંગ ચઢાવશે વહેદતનો રંગ
પોથાં થોથાં છોટો થંથ ગુર કહે તે ચાલો પંથ
એહદીયતનો રંગ ચડે ફસમ વજહુન નજરે પડે
આંધળો રસ્તે ચાલે કેમ દેખતો ખતલાવે જેમ
મુરશીદ કામીલ કરે મહદ પામે તું અલ્લાહુસ્સમદ
ઉપાધીનો આવે અંત સતસંગે તું થાશે સંત

સાખી:—મુરશીદસે મોલા મીલે મુરશીદ તારનહાર
દંયા કરે જો સદા ગુર ભવસાગર હો પાર ૯

કઠકા :- ઠાઠ આટલો સા પર કરે તારું મારું કરીને મરે
ભવસાગરમે ઠોકર ખાય નર્કસ્થાનમાં સુખે જાય
સ્વપ્નામાં લોભાઈ રહ્યો સુખો કેવળ સુખો રહ્યો
હંસાને તેં જોયો સહી જન્મ વ્યર્થ ગયો વહી
જે જે કારણે જનમ્યો અહીં તે તો તેં કાંઈ કીધું નહીં
સાખ સંતોની માનતો નથી માથું અમથો ફાટે મથી
પુરૂ સાર્થ કરવો જોઈએ યોગી અનુભવી થવું જોઈએ

સાખી:- શ્રેષ્ઠ પદવી જન્મ સર્વથી પુરૂષોત્તમ કહવાએ
પુરૂષોત્તમ તમો નહિ થયા પાછળથી પસ્તાએ ૧૦

કઠકા:- ડહાપણ તુજમેં હોય આત્મ સ્વરૂપ શું છે તે જોય
આત્મદર્શી વીરલો કોઈ પ્રમાત્મા દર્શી હીરલો કોઈ
રહાની ઈતેહા જ્યારે મલે બંધન સર્વે તારાં ટલે
જ્ઞાન ઉત્તમછે અય સંત મહા પદનો છે ન્યારો પંથ
પુરૂષાર્થ કંઈ પૈસોનથી પુરૂષાર્થ કંઈ જથ્થો નથી
પુરૂષાર્થ રમાયો ક્યારે અખંડ જ્ઞાની થયો ત્યારે
મન અરફને સમજે તું ફકદ અરફને પહોંચે તું

સાખી:- ડાપણમેં કુળી મુવો મલ્યો ન સીધો પંથ
તત્વમશી છુઝા વિના કુળી ન આવે અંત ૧૧

કઠકા:- ઢમકી જોયા જનમ તેં તારો જોજ્યો નહિ મરમ
તીર્થ જાત્રા શું કરવા કરે અર્થ તાહરો એમાં નહિસરે
ઢાલ જ્ઞાનની હાથમાં હોય શંકાઓ નાતે સૌ કોઈ

હરાયું ઠાર ઢમકીને મરે જાન વિના જે જાતું રે
 શબ્દનો ખીલો નાલો જાળ તશબ્દરે સુરશીતને લાળ
 શબ્દ જાલે જાલ જપે હુહુયતમેં તુંની જાપે
 પહેલો તું પેતાથી મરે પ્રભ પત્નીમાં જમ રહે

સાખી:-ઢમકીને ભટકે સદા જેમ હરાયું ઠાર

જાહેરથી તું સ.અ.વે અંદર છે એ ચાર ૧૨

બુબુબુ:-ભીની મોહટી વાત સુદમ સરવમાં તેની જાત
 અનુભયો બુઝે સાક્ષત આરેક વાળે જાત ગીદાત
 હી ગયાં કરોડો શીશ તે પો નહિ પામ્યા જુલોડીશ
 સંત અવલીયા જુને પંડ આપ જણુએ ખંડખંડ
 પંડેથી પ્રભાંડે ચડે અગમનીગમની જાગર પંડે
 ધણીની સુરતા નજરે પડી અંત હરાયુમાં આવી જાડી
 તેને જેતાં થયો ફકીર ભુજો સર્વે જાન શરીર

સાખી:-વાત માનજે માહરી ધીરજથી ધીર પ્યાન

જાન ભૂલશે તાહરે દેખ પડે સુખલાન ૧૩

તત્તા:-તર્ક વિચારતું ગાને કરે મોહ મળશે નહિ બીન મરે
 જીવત મરે તો અખંડ થાયે પડીત ભુત જમરા સીડ જાએ
 જુડી માયા ને સાચો પ્રેમ પ્રેમ વિના પીયુ મળશે દેશ
 પ્રેમજ જેના હીલમાં નથી તે સંસારમાં ચાણુજ નથી
 પ્રેમ હરક વિના સૌ ધુળ વિશલેલલાહનો જેમ છે મુગ
 મુગમાં જ્યારે મુગજ નથી શું કરવા જાડી મરે મર્થ
 પાયા વગર કાચું સૌ કામ કાંથી મલશે અસલી ધાર

સાખી.—પ્રેમ વિના પ્રેમી જનો પીયુ મલેવાનો ના એ
સુખી સાહેબ પ્રેમમાં પીયુ વર્યો કહેવાએ. ૧૪

અથવા:—થાએ પ્રેમ હવે તાહરે તું કહેછે માહરે માહરે
જ્ઞાન અક્ષુથી તું જો ખતરા તારા મનના ખો
માયાની સુરે સો જાલ તુરે ઈલાહી ખુલે જમાલ
આંખો છે તારી આંખથી પ્રગટ જોત રહોવા જ્યાહુળી
ખદાથી, આંખો લાયક નથી સુર્ય સ્વરૂપ જોવાતું નથી
સૂર્ય સ્વરૂપ સંદે હરપુર ચાથે આસમાન છે તુર
સૂર્ય તેજે સવળું દેખાય જ્ઞાન સુર્યે બધું પરખાય

સાખી:—પ્રકાશીત સર્વત્ર છે શંભુ શું ને કદીર
મન પવનને તથા કરે ધ્યાન ધરે ધરી પીર ૧૫

વહવા:—હુ:ખીયો શા મારે પ્રાપ્તે જ્ઞાન વિના ગોથાં ખાએ
દૂર હાકિલત જાએ વિના પ્રાપ્ત સ્વરૂપને પામ્યા વિના
હુ:ખ બધુજે ઉત્પન્ન થયું જ્ઞાન વિનાતું તે આબરું
ચીરાગ વિનાતું સુઝે નહિ પાંચ હોય પણ બુઝે નહિ
ચીરાગ અંધાર કરે રોશની મહા પદની આજે આજની
ચીરાગ અખંડીત છે હરજ્ઞાન આહુવનતું સુખ છે જ્ઞાન
જ્ઞાન સૂર્ય ઉગ્યો છે આજ આહુવનતના રથા માહરાજ

સાખી:—આંખ ખોલ અયમૂળાં કરજે સુખ તપાસ
તુજમે નાશા કેણુ છે અને કેણુ છે અવિનાશ ૧૬

ધૃધ:- ધ્યાન કરી મનને કર ઠોર તન નગરીના પકડો ચોર
 ચોર મરે તો નીરભય થાએ નીરભય થાએતો સંકટભયે
 કઠોર મનને કરતું ઠોર પ્રેમની હીલમાં બાંધી દોર
 ચંદા ઉપર ચક્રોરી જેમ એમ થતો નથી તું કેમ
 એ સીડી સુરશીદથી મલે તે સીડીએ આકાશે ચડે
 સ્ત્રીખરે ચઢો મરદાના સુર સર્વ બ્રહ્મ નુરજનુર
 ભગવાન સ્વરૂપ અવિનાશી થશે વિજેગ મટી સંજોગીથશે

સાખી:-નિર્ભયતાથી જેવળે ચોસર બાણ આજ
 શુભ્રી સાહેબ જેલકર લીયા ફફીરી તજ ૧૭

નન્ના:-નિરમલ તું સર્વથી નિર્લેખી સચીદાનંદ સર્વથી
 બ્રહ્મ સ્વરૂપ પોતે ખરો પોતાનો અનુભવ નહિ કરો
 મટી જાય સર્વ તું ને હું જ્યાં જોઈએ ત્યાં તું ને તું
 તું સંતાયો બાહરા માંચ એ અચંબા જેલું દેખાય
 નિરાકાર સર્વમાં વસ્યો માયા નોહીનીમાં કેમ ફર્યો
 નિર્લેખી લેપાઈ ગયો બ્રહ્મ જ્ઞાનમાં બ્રહ્મા નહી થયો
 કોણ સત્યને મિથ્યા કોણ અજ્ઞાને વળ્યું એ રોહણ

સાખી:-કસ્તુરી મૃગ નાભામાં જાણે મૃગ નહિ જેમ
 જીયુંમેં પીયુ વસ્યો રહ્યો અજાણ્યો એમ ૧૮

પપ્પા:-પાંચ તત્ત્વથી તારી દેહ તારાથી સા જુદા એહ
 દ્રષ્ટા તું તો સર્વનો છે દ્રષ્ટા ન્યારો સાથી રહે

અદ્રશ તું અવિનાશી હંસ નથી તારો કોઈ વારસ વંસ
 નિરાકારનો પણ તું છે અંસ અવિનાશી નિર્મલ નીસંસ
 અદ્રષ્ટ નિરાકાર ભગવાન સ્વરૂપ તુજથી ચમકે સાયોને ધ્રુવ
 ચેતન્ય સચીદાનંદ તું ખરો તત્ત્વમશી પુરો તું ખરો
 આત્મા મનનમાં લીન નથી અનુભવ કર્યો તેં તારો નથી

સાખી:-પાંચ ભૂતથી દેહ આ નાડી ગણુએ સાંઠ
 એનાથી જુદો છે તું અખંડ જાત દેખાત ૧૯

દ્વેષ:-દ્વંદ્વ શું કરવા મારે મળે નહિ અવિનાશી સારે
 દેખાદેખી કરવા જાયે તે મૂર્ખ મૂંઢ તો ઠેસવા ખાચે
 ઠેસવાં ખાસે પડશે કુપ પામે નહિ પર્મહંસા રૂપ
 ફરી ફરી આ જન્મ રતન મલે નહિ કરે લાખ જતન
 મનુષ્ય દેહ ભવતારણ નાવ આત્મહત્યાનો કર તું રાવ
 કરવું હોય તે હમણા કર આજ કાલ પરશું નો કર
 અસલ ધામ આત્મા જઈ કરે અમરાપુરમાં વાસો કરે

સાખી:-મોક્ષ મેળવે માનવી નહિ તો ઢાર કઠોર
 સુપ્રીસાહેબ જન્મ ગયો તો પણ થયો ન સીધોદોર ૨૦

જાળા:-બ્રહ્મ વિના બીજું કંઈ નથી હંબ્રહ્માસ્વી જુદો નથી
 તત્ત્વમશીને સમજ્યો નથી બ્રહ્મ સ્વરૂપ સાક્ષાત તુંથી
 શ્રીઅન ફાસે કુંમ સમઝી તું તત્ત્વમશી બુઝી લે તું

ફનો ફળો: મીરર ફાડીમાન નહનો અકરળો એલોહિજન
લાએલાહ કે માને બુઝ મલ્લુલાહી આવે રુઝ
ફસમ્મે વજ્રદુલ્લા દેખાય સર્વ ખલીદમ પ્રહા સમજાય
ગેરખુદીને ખોતું હવે પકડી લગામ ઘોડો કર સવે

સાખી:—ધરમ કરમના પ્રમમાં બંધન ન રહ્યું દવામ
મમ્મા ડાકળીએ તને રાખ્યો કરી ગુંવામ ૨૧

ભલ્લા:—જાંતીમાં પ્રહા ભૂલ્યો પોતાની અમલને ભૂલ્યો
અરેરેરે તખ્ખોદ ગણું હાય હાય સત્યાશ થયું
અમકેલી રેત પાણીનું જ્ઞાન એવો તુંળી થયો નાજાન
જ્યારે મૃગ્યો પાસે ગયો રેલી જોઈ સરમાઈ ગયો
પોતાનું માનવું ફોગટ ગણું તૃપ્યા મઠી નહિને મરવું થયું
મૃગ નામે કસ્તુરી ખરે પ્રમમાં ભૂલી ભટકી મરે
ઘટમેં સાહિબ હુઠે હુર સુફી સાહિબ હાજરાહખુર

સાખી:—પ્રમમાં તું ભૂલ્યો નહ્યો છે તાહરો પ્રમ
સુફી સાહિબ અચ દહે મળશે પછી કેમ પ્રહા રર

મમ્મા:—મખફી સર્વમાં તું અનુભવી થઈને જો તું
તાહરું સુરતન કયાં ગયું જોજન તો જોતામાં ગયું
જીવત મરે તો નીપજે તું મટી જાય સર્વમ તું હું
ઈશ્વરય પ્રાંતી હાંસીલ કરો એકયતાઈ હાંસીલ કરો

મુતુકળકે અન્ન મુતુમાન ન પીસાડેબધા હે કરમાન
 હાસ ગુરનો થાએ તું પમંધામને પામે તું
 મુશી સાડેબ ગુરનાદાસ અત્માદર્શી થયા અવિનાશ
 સા.ખી:- વ્યાન વ્યાન બાલકાવીને દરશન આપે તેહ
 લવસાગરથી તેરવી રૂપાળા લાવે છેહ ૨૩

કા.યા:- ચારી પરનારીની ઊઠ પ્રમ નૈવસે નના જોડ
 સંગ સમાગમે સદારહી લવિખ્ય લોગ સર્વને કાઢી
 હાથર ગમને નાસવું નહિ વાચક થયા તો હટવું નહી
 સીર સદેજે સાડેબ મને અસ્તો છે તું બાણ ભલે
 મેઝરાજ અઢાવે અનુભવીપીર ગગન ગુફામાં ચઢ અવધિર
 ન જહ રટન હરસાંસાંચમે શું વાત છે સાડેબ નહીં મળે
 લાગ અજંપા જાળ્યા વિના ચોર નરે નહિ દેહીતન

સા.ખી:- મોલા પુરો મંદરબાન નિગાહ મુશીદ હોઈ
 મુરશીદસે મોલા મીલે શંખા કરો ન કોઈ ૨૪

વરરા:- રાજ નિયાજનો છાનો લેદ સગજ્યો નથી ત્યાં સુધી જેદ
 અઠાર પુરાન ને પાંચો જેદ આત્મજ્ઞાન વિના સૌ જેદ
 રાગ નિયાજ સુક્ષ્મ છે વાત અનુભવી જાહે સાક્ષાત
 જે સમજ્યો તે થયો ખામોશ સમાવવો હકકાની જોશ
 અનલહક મનસુર પુકારા હં પ્રધ્વારમી બળ નકારા
 મારેફત મહાપદ હાસીલ કરો ચોદા ભુવનમાં રમતાફરો

મુસકીલમાં મુસકીલ છે ઘાટ ગફલતમાં વળ્યો સૌદાટ
સાખી:-ગફલતમાં ડુખી મુવો વાળ્યો સત્યાનાશ

સુદી સાહેબ સુમરન કરો તુટે ન પાસ અનકાસ રથ
લલ્લા:-લીંગવાસનાને વશ કરો પરસ્તી નજરે નવ ધરો
હસે છદ્રિયોને વશ કરો છોગાળા થઈને બધે ફરો
ચરાચર ચૈતન્ય સૌ બુઝ્યો સર્વ બ્રહ્મમાં પોતાને બુઝ્યો
[તથા જાત્રા એ સું થાયે નજદીક સુદી ફર કેમ બાઝ્યે
કેડમાં દેયું શહેરમાં સાદ મૂખો આતે સું બેગદ
ખટકર્મે સું મલશે શ્યામ કબી ન પડોયે અસલી ધામ
જનાવટી નખરાં તું છોડઢોંગ ધતુરા પાખડ હોડ

સાખી:-ધ્યાન ધરો મન ઠેરવી ગુરૂ પર હો વિશ્વાસ
કેફ પ્રેમની લહેરમાં દરશન બુઝ્યો ખમાસ ફર
વળ્લા:-વેહલતમાં વાહેલજ થવું ખોવાય સૌ બુનું ને નવું
સ્થાવર જંગલ સર્વ છોડ બુડી માયા માયા ફાડ
ધ્યાન ધરોને ગગને જાવ અગમ અગોચર ત્યાંથી ધાવ
એકત્ર સર્વત્ર થઈ રહો હું તું ત્યાં કાંઈ નહિ રહ્યો
ઐક્યપણું જ્યારે તું લે મોક્ષ મમનો આવે છેહ
દંવેત ઉદવેત સઉ જાએ મટી મોહમાય સઉ જાએ હટી
કેહવા સરખો નથી ભેદ કેહતાં દીલમાં થાયે છેદ

સાખી:-સુદી સાહેબ પ્રતિજ્ઞા કરે જળ તક ગુકે ન શીશ
દરશન મેલા કયું બુલે મીટા નહિ પાંચ પચીસ રૂ
સરસા:-સાચી વાત કહું સુરાતન તાહરે કયાં ગયું

પહોંચી ગયા મેદાને ખુદા તુંમ કયું પડે રહે છે સદા
 ડાહ્યણ જુઠોં કરતો ફરે હીજડો નામદં થઈ શું ફરે
 પુરૂષ તણો પહેરીને વેશ પુરૂષાર્થ કર્યું નહિ લેસ
 સાધન સર્વે આપ્યા તને છતાં તાહુરાથી કાંઈ નળને
 માદ ખુદમાં દાયમ રહી અલખ નિરંજન કરવા સહી
 અંતઃકરણને કરો પવિત્ર છોડો મનથી ચિત્ર વિચિત્ર

સાખી:-સુપ્રી સાહેબ પહોંચ ગયે અગમ અગોચર ધામ
 અવિનાશી ગોતે થયા જીંદા હુવે દવામ ૨૮

શરશા:-શૌર ઘણેરો છે ભરપુર નોખત નગારાં મૃદંગ તુર
 ગગન ગાજે ભાદરવો જેમ અનહદ ગગડી ઉઠા એમ
 નાપાર જોયાં નુર જહુર દરશન જોયા હાજરા હજુર
 સુરતા ઉલટી ઉપર ચડાવ સાચા મનથી રાખી ભાવ
 નુરી ચાંદ ઝલકારા ખાણે ચકોર તે પર લહેરા ખાણે
 તે ચાંદનો હું છું ચકોર ઉંધે મસ્તકે લટકે ભોર
 બંડ છોડી પ્રહ્લાંડે ચડે ઠેઠ અંડે જઈ નહિ નીચે પડે

સાખી:-અનહદ વાજાં વાજ્યાં સુધખુધ સખ ખિસરાઈ
 રંગેરંગોમેં રાગ હે જું દરિઆ લહેરાય ૨૯

વખા:-પુષ્પાંતી સ્વપન નિંદ્રા ત્રણે ઘર માયાના ફદા
 એ ત્રણે અવસ્થા કહેવાયે એથી તું ન્યારો કહેવાયે
 નિર્લેપ છે તું અજર અમર અજ્ઞાન છે તું બે ખજર
 અનુભવ હોય તો બુઝે ખરો
 યા અનુભવીયોની ખીજત કરો

તત્ત્વમશી મહા વાક્યનો સાર સમજે તો સહ આવેપાર
 ઉપદેશ સત્ય તું માનતો નથી સતસંગે રહેતો પણ નથી
 કહીયે તેમ જો માનો તમો તો સાહેબ મેળવી આપુ હોય
 સાખી:-દર્શન કશન પોતે છે તું અસ્તિત્વ રહો અપિનાસ

નિરાકાર ન્યારા થઇ અમરાપુરી કરો વાસ ૩૦
 હૃદય:-હજરત મોહંમદનો કલમો પઢો એકલેમાંથી દેડ ચઢો
 લાખો વરસ કરે તું જોગ મોહંમદી યથા વિનાનો ફોગ
 જોગી જતી સાધુને સંત મોહંમદી થાયે તો આવે અન
 સંન્યાસી પ્રહ્લાયર્થ પંચ મનમાન્યા પુજે બહુ કંથ
 શરીર કાઢીર થઈને મરે પેરવિ મોહ મહી નાંહ કરે
 સંબોધક એવો કોઈ નથી દરજે ચઢો હરદ પહી
 નખાણ્યે પુરી મદદ કરી દરશન જોયાં જીવન નથી

સાખી:-નખા મોહંમદ સુન્નતદા ચઉદ જીવન મહારાજ
 એને: જોધ જોણે તજ્યો ને સમજે થયો તારાજ ૩૧

પાજના:-જીવ જીવમાં જોયો જન્મ જુઝ્યો નહિ તો હિંદ મર્મ
 મહા પદ પામ્યો નહિ ધામ રવડો ભટ્ટી ઠાણે ઠાન
 ઘંટ વગાડે કુંકે સંખ આંધળી થઈવાહરી અંખ
 મૂર્તિ પુંજ્યે શું વળે આજાહ તે નર્ક સંચર
 પાણી પથરા પુજી કરી નર્કમાં બેઠા વાસો કરી
 સદગુરના થાચા દાસ જીએ પછી થાશે અપિનાસ
 જગત લજ્યા રાખે શું બને આ છેલી વાણી કહું છું તને

સાખી:—નખી મોહમદને ચણે છૂટે સૌ સંસાર
પીર પયંબર દેવતા દૂલશી અવતાર ૩૨

ક્ષ:—ક્ષેત્રજ્ઞ આનનું જો સમયોરસ માપીને જો
આ તનમાં સર્વે છે ખેલ ચમત્કાર કુદરતનો ખેલ
એ ઇશ્વરી ધુંધટ છે ખરો અનુભવીઓ પરીક્ષા કરો
દર્શની મોજમાં રહો દાયમ અય આશકે સ્વાદીક આદમ
અય આશીક સ્વાદીક દુરવેશ દરશની મોજમાં રહો હંમેશ
મુરશીદ મનથુરે કરી મહેર સર્વત્ર થયું લીલા લહેર

સાખી:—તન નગરી હર દ્વારહે સય હે હરકા ધામ
કુખકી ઇસમે મારીયો મીલાહે પતા તમામ ૩૩

જ્ઞા:—જ્ઞાન વગર ટોટો છે તને ખરી વાત જો પુછે મને
જ્ઞાન થાયેતો દુઃખડાં મટે મોહમાયા જંજલ ઘટે
સાહેબ સ્વરૂપ પોતે થઇ રહો સર્વ બ્રહ્મ જ્ઞાની જુઓ
ખુદી તજેતો મલે ખુદા મુરશીદ પ્યારા તુરૂલ દુવા
જ્ઞાન ગર્થના આપ્યા ભેદ તોડી નાખી સર્વે કેદ
મોક્ષ ધામને હાંસીલ કરી વાસીલ થઇને બેઠા ઠરી
વ્યાપક સર્વત્ર થઇને રહ્યા અજર અમર અવિનાશી થયા

સાખી:—જ્ઞાન ગર્થના સારને જોને હરિજન કોઇ
શુદ્ધી સાહેબ જ્ઞાનમેં મસ્તર હો હર કોઈ ૩૪

ચોપાઈ:—શુદ્ધી સાહેબનો કકકો ખરો જ્ઞાની વાંચીને ગોરજ કરો
કકકો પુરો કર્યો બયાન મગજમા રેફત તોહીદ અયાન

મોક્ષ દ્વારનો ખોલો પંથ હરદ્વારે પહોંચાડે અંત
 મુમુક્ષોનો મોક્ષ જરૂર અધારેથી અબકે નુર
 હસીના મોતી છે એહ બનાવી દીધી આત્મા દેહ
 કાણુ મીથ્યા ને કાણુ છે સત્ય બતાવ્યું સધળુંતે જનેતત્વ
 કના બકાનો ખોલ્યો બેદ જાનીજનો ને છે આ વેદ
 મુમુક્ષોને મોક્ષની વાત સમજાવી સર્વ જાત સીકાત
 કક્કામાં જે છે ઉપદેશ બ્યાન દેશોતો ઘરો દુરવેશ
 સમજે વાંચીને જે સાર તે ઉતરે ભવસાગર પાર
 અજાની છે જેવા ઢોર ચક્રીન ધરતા નથી ઢોર
 વાછારકું પરોટા યસમે પથ્થર પોડીયા ટૂમ પરોડીયે હમે
 મર્મની વાતડી સમજે નહિ સમજેતો મોક્ષ પામે અહિં
 અલ્લાહુ જાપ અજાપા જગે પ્રત્યક્ષ આપ સાહેબ પરગટે
 પ્રત્યેક્ષયાએ જ્યોતી નુર મૌલા મલે હાજરે હજુર
 શામી જેને ચાહે સહી તેજ સુહાગણુ થાએ સહી
 સુરી સાહેબ આદમ નામ વીલેજ કાસમડી મુકામ
 તાલુકો અંકલેશ્વર ખરો જીલ્લો બરખનો નક્કી કરો
 ચોક ટેકરી જેનો વાસ અખંડીત આત્મા અવિનાશ
 પાવીયોમાં પાતેર શું કરે નકટાઓ નાકની નીંદા કરે
 સુરશીદ મનશુરશાહ ફકીર આઝીક સ્વાદીક કમાલપીર
 હું છું તેમનો સેવક દાસ ધણો મને તેમનો વિશ્વાસ
 મહાપદનો દેખાડ્યો પંથ નમસ્કાર કરું મહાસંત
 તમારો હું આજીજ મીસ્કીન મને તૃપ્ત થયું તસ્કીન
 ગુંણ તમારોગાયા કરીશ જ્યાં સુધી જગતુમાં રહીશ

ભવસાગરના તારન દારા કેમ ના ગાઉં ગુંણ તમારા
 ચણામાં પડ્યો છું દાસ દાસને દેખાડ્યો અવિનાસ
 દયાળુ કૃપાથી પ્રતાપી મહાન ચૌદ ભુવનનું આપું દાન
 તોવો પણ બદલો નહિ વળે તન મન ધન અર્પી ટળવળે
 પ્રદક્ષિણા કરી તવાફ કરું તમ મન ધન સૌ અર્પણુ કરું
 ક્ષમા ક્ષમા ક્ષમા મહારાજ ક્ષમા તમારું મોટું રાજ
 આ સર્વ તમારા બોલ એ બોલનો સમજું છું તોલ
 આ કકામાં જે છે ઉપદેશ બુઝી સર્વે થાઓ દુરવેશ
 આ કકાનુ બ્યાન કીધું હતું ૧૬૫૬ નુ વરસ હતું
 દુકાળ કોલેરાનુ જોર તોએ પણ નહી સમજ્યો ઢોર
 સ્વાન પૂછડી વાંકી તે વાંકી બાર વરસ રાખોને જાકી
 વીરા ઓ વીરપણુ રાખજો સ્વધામે જવાહીમત દાખજો
 સ્વનીતી મુકી કનીતી થયા ભુલ ભુલાવણી મા બેભાન થયા
 સંચીદાનંદ અસહીરૂપ બ્યાન બ્યાનથી પામે સ્વરૂપ
 હાથ જોડીને અરજ કરું આ કકકો હવે સમાપ્ત કરું
 ચોપાઇ સાખી સર્વ ગણી ત્રણસે શોળ વાણી બણી

સાખી:—આદમજી અબરામજી શુદી મીશકીન સાહેબ નામ
 કૃપા કરી જો સદગુર તો જોયા સર્વ ધામ
 તુમ જેસા દાતા નહિ અય દાતા મનસુર
 શુદી સાહેબ પ્રેમમાં થયા છે ચક્રમાયુર
 આદમજી અબરામજી જપતહે હુહુ નામ
 મોહુ હુવા હુધવત મને શુદી મીટા તમામ

૧ ધોર

શુદ્ધી સાહેબ રેઝે અઝલતા વૈરાગીરે

કામ ક્રોધ ત્રસ્નામન માયાના ત્યાગીરે

૧

એકાદશી ચક્રેની વાણી આક્રહી ચેરે

જુદાં જુદાં વેશ બદલી હમો રહીયેરે

૨

સાચે સાચી તદન વાણી હમારીરે

અનુભવી જાણે શુદ્ધ વિવેક વિચારીરે

૩

વરસ

પહેલો ચક્ર વસિષ્ઠરૂપી થઈ આવારે ૧૦૦૦૦૦

શીલોન

વરસ

બીજો ચક્ર સ્વતંત્રરાજ ચલાવારે ૩૦૦૦૦ પ્રત્ય ૪

ત્રીજો ચક્ર સુમેર પર્વતમાં યોગીરે

૨૦૦૦૦

તૂર

ચોથો ચક્ર કૈલાશવાસી વિયોગીરે ૨૦૦૦૦ યુરાશદમ ૫

પાંચમો ચક્ર મોહન મોરલી વારારે

વંદાવન

છઠ્ઠો ચક્ર હીરા પર્વતોમાં ગારારે

૬

સાતમો ચક્ર પાવાગઢ આબુમાં બેઠારે

આઠમે ચક્રે તારાગઢ ઉપર સુતારે

૭

નવમે ચક્રે સુરજવંશી કહાયારે

દશમે ચક્રે દેશ રટનમે ગવાસારે

૮

એકાદશી શુદ્ધી સાહેબ થઈને આવારે

મનશુર શાહકો મુરશીદ અપના બનાવારે

૯

સૌ ફેરાથી ફેરો આ શ્રેષ્ઠ છે જાણારે

આશીર્વાદો દેખ દેખ જવસાગર ઉતારારે	૧૦
દોશ દુશ્મન સર્વેને લાલ છે સરખોરે	
આંખો હોયતો દરશન જોઈ જોઈ હરખોરે	૧૧
હેતે જોસે સ્વર્ગે તે જાસે બહુ મુખેરે	
શુદ્ધી સાહેબ સાહેબરટો સર્વે મુખેરે	૧૨
એ ચક્રોનો હવાલ બધો નહિ ખોલુરે	
અંધ મોટા મોટા લખાય જો ખોલુરે	૧૩
એક મીનીટને સાર હમો અહીં આવારે	
દોશ દુશ્મન સર્વે લોકોને બક્ષાવારે	૧૪
શુદ્ધી સાહેબ છેલ્લે ચક્રોનો આવારે	
હવે જાશે ત્યારે પરલે સમઝો આવારે	૧૫

૨ ધોર.

વરતો ચાલ્યો છે પરણવા વાંકાજ વાજંતર વાજ્યાં	
જોવા ઉઠી સુહાગેણ આજ વાજંતર વાજ્યાં	
વરનો ચેહરો ચૌદમો ચાંદ છે	
એનું ચૌદ ભુવનમાં બહુ માન છે	
એને માથે હરીયાલો સોનેરીયો તાજ વાજંતર વાજ્યાં	૧
વરનો જામોતો ખુશખોમાં મશમશ્યો	
અક્યકતા કમરમાં પટો કશ્યો	
એ ત્રીલોકનો મહારાજ વાજંતર વાજ્યાં	૨
એની સુરમેલી છે બન્ને આંખડી	
એની જુદકો તો છે કાલી તાગેણી	

એની સ્વારીમાં છે ગૌહરે તાજ વાજંતર વાજ્યાં	૩
એના પગમાં છે ઝરદોજ છે જોડલો	
એને ગગને ઉડતો છે એ ઘોડલો	
એના સાજનીયા જાંદરીયા નાનારાજ વાજંતર વાજ્યાં	૪
હુંતો એ રૂપમાં મોહી રહી	
ચારે તરફ જોઈ છું વહી વહી	
વરને જોવાને મેંતો મુકી લાજ વાજંતર વાજ્યાં	૫
ઉઠો જુઓ વરઘોડો પેસો આવે	
એવો અવસર ફરી ફરી નહિ આવે	
છોડી બેઠી છું સર્વે કાજ વાજંતર વાજ્યાં	૬
એવા વરની માનીતીની કીસમત	
ચૈદ જુવનમાં પામે અઝમત	
પ્રેમીજનોની મેરાજ વાજંતર વાજ્યાં	૭
હાથ જોડીને શીશ નમાવીને	
એવા વરને લીધા છે મનાવીને	
હવે બેઠા સમારીને સાજ વાજંતર વાજ્યાં	૮
શુદ્ધી સાહેબ એ વરના દીવાના છે	
મારી આંખોમાં વરજી સમાના છે	
સર્વે પ્યારા છે નાજ અંદાજ વાજંતર વાજ્યાં	૯

૩ ધોર

શુદ્ધી સાહેબની સંતા ગોમડી
ચૈદ જુવન ફરીઆવા રમતારે સંતાગોગડી

જ્ઞાની અનુભવી વીરલા ભમતારે સંતાગોગડી	૧
અજલો આ દીઝનાદી અખદનો એ ધધો છે	
એ વાતો શું જાણે જે અંધો છે	
દ્રષ્ટી અગોચર દરશન કરતારે સંતાગોગડી	૨
શણુગાર જે જે પહેરાવિયા	
તે તે પહેરી તે વેશ ભજવિયા	
સસાર ભવસાગર પાર કરતારે સંતાગોગડી	૩
જુગો જુગના જોગી હમો રમતા	
નીરમલ નિર્ભય થઇને ભમતા	
સારંગી હમો હમ વળડી કરતારે સંતાગોગડી	૪
નિર્લેપ નીરમાયા થઇ રહીયે	
હમો સૌ મે વશીને ન્યારા થઇએ	
સ્વર્ગવાશી સૌને કરતા ભરતારે સંતાગોગડી	૫
જ્યાં જ્યાં રહીયા તે સૌયાદ છે	
શું શું ક્યાં તે સર્વ આખાદ છે	
ખંડે ખંડરમી ભમી ફરીયા ધરતાં સંતાગોગડી	૬
ત્રીલોકમાં જેનું રાજ છે	
એ મમં મેવાલો તે તો આજ છે	
એકો હંમ બહુસ્યા મંમ કરતારે સંતાગોગડી	૭
દોસ્ત દુશ્મન સર્વ સમાન છે	
સર્વ હમં પમં ધ્યાન છે	
ઓહંમ બ્રહ્મારમી ધ્યાન ધરતારે સંતાગોગડી	૮
શુદ્ધી સાહેબ સાહેબીમાં રમતા	

એ અનંતકાળોથી છે ભમતા

અમ્મની તો ખાલી બળતા ઝરતારે સંતાગોગડી

૬

આશિર્વાદો આપવાને કારણે

તાળુ વાસવા નકંને બારણે

સૌ દર્શન કરી સ્વર્ગ જાઓ મરતારે સંતાગોગડી

૧૦

બૈતુલ મામુર ગુલશને વહદત ઓફીસ
દરશની મંદીર કેસમડી

૪ ઘોર

નખી મોહંમદ રસુલ આવારે મારે મંદીરે

પાક નખીજી મકબુલ આવારે મારે મંદીરે

૧

સાથે સાહ્યાની મેહફીલ છે

એ મેહફીલનો ખુદ્દે મંજુલ છે

સંગમાં સર્વે રસુલ આવારે મારે મંદીરે

૨

શાખાનની રાતે ચંદરમી

તેર ચૌદને પંદરમી

થયો યહાંપર સૌનો નોખુલ આવારે મારે મંદીરે

૩

શીશ નામી પાયે લાગીને

અદબ બજવા સર્વ જોગીને

ફાતેમા બીબી બૈતુલ આવરે મારે મંદીરે

૪

૧૬૯

સર્વે સાહેબોથી હલી મલી	
કર્મા મુશાહકા હયદર અલી	
ત્રણે સારી રાતો રહ્યા મશગુલ આવારે મંદીર	૫
ધણાં ધણાં રાઝ નીયાઝોનાં	
ભેદ છૂપા ખોલ્યા રાઝોનાં	
તમે મહેબુબે બારી મકબુલ આવારે મારે મંદીર	૬
તમે કલંદરે શુબહાની છો	
તમે સીદોકે સમદાની છો	
એ ત્રણે દરજા બા વોસુલ આવારે મારે મંદીર	૭
એ આપી બસારત મેહફીલ ઉઠે	
હું મસ્તી મેં ચાલ્યો પુઠે પુઠે	
લોકા જાણે છે આવાતો ધૂલ આવારે મારે મંદીર	૮
ચૌદા ભુવનમેં શુક્રી સાહેબ	
પીર પયંબરોમાંના એબ	
ધન્યામો ઇક્રામો કુલ આવારે મારે મંદીર	

૫ ધોર

સાહેબના સુમરત હમો હમ કરી લેજો	
અંતર જામી દરશન હમો હમ કરી લેજો	૧
સંસારી માયા તને નડવાની	
એ હડકા કુતરાની પેઠે કડવાની	

સાહેબતો શુભર નથી પરશન દમોદમ કરી લેજો	૨
સંત નથી કાઠધી ડરવાના	
જે સંતાપસે તેજ ભરવાના	
એતો બદલો તો મલસે કઠન દમોદમ કરી લેજો	૩
સંતોના પંથ ન્યારા છે	
એતો ભવસાગરના ઉવારા છે	
એવા પર્મા હંશોના દરશન દમોદમ કરી લેજા	૪
ભવસાગરના એસંતોતો તારા છે	
સાહેબથી એ મેળવનારા છે	
એતો દરશન જોવાના દરપન દમોદમ કરી લેજો	૫
સંસારમાં શું કમાયો છે	
જન્મ નકામો ગમાયો છે	
છેવટે કરશે રૂદન દમોદમ કરી લેજા	૬
મારીસાહીયો પીયુજનેરાજી કરજો	
એટલુ પહેલું કરીને પછી મરજો	
અધાહ અધાહ હુના ભજન દમોદમ કરી લેજો	૭
સંસારી જીવડો કુખી મુવો	
જોયું નથીતો હવે જીઓ	
પછી જાશે તમો કાનીકન દમોદમ કરી લેજો	૮
હવે મુદતે જાંઘી છે થોડી	
ઉમેદો લાંબી નથી કાડી	
પહેરશે કાલે કફન દમોદમ કરી લેજો	૯

શુદ્ધી સાહેબ કહે સર્વ જાણુજો
 ઉપદેશ આ મનમેં આણુજો
 અક્ષાહુ અક્ષા રતન દમોદમ કરી લેજો

૧ પદ

સગી નણુંદના વીરાને સખી અમારે મનાવી લીધા રે
 ચૌદ ભુવનમાં થઈ માનીતી અમરત રસડો પીધારે
 સાસુડીના છોરા સાથે હલી મલી બેઠે બેઠાં રે
 અરસ! પરસી મોહીરીયાં કાઢ્યે નવ નજરે દીઠાં રે
 સુખડું એવું મહ્યું અનોપમ બીલકુલ સર્વે ભૂલાં રે
 મા બાપને બેન સહેલી એપણુ સર્વે કુલાં રે
 સરગ નરકને દીધાં છોડી લે કાઢી નવ રાખ્યો રે
 નીર્મે થઈને ચાલો સહેલી અમર રસડો રાખ્યો રે
 શુદ્ધી સાહેબે નીરખો પરખો જોયો અંતર જામીરે
 સર્વ ચરાચર રહ્યો વ્યાપી તેજ હમારો સ્વામીરે

૨ પદ

તન મન ધન સૌ અર્પણુ કીધાં થયા પીયુજ પરસન રે
 પ્રેમ રસની ચઢી ખુમારી મળને આપા દરશન રે
 સર્વે તરફથી માયાતોડી સંતોના સંગ લીધાં રે

સતો સંગે રમતા ભમતા પર્મ મહાપદ લીધાં રે	૨
સત હમારા ક્રતે મહામદશાહ જહાંમે પેહલા રે	
આવી મલીયા પીરો મુરશીદ મનસુરશાહ અલખેલા રે	૩
કૃપા તમારી સદગુરુદાતા ધન્યવાદ છે તમને રે	
સર્વે વાતે પુર બનાવા ચક્રમા ચુરજ હમને રે	૪
સુધી સાહેબ દાસ તમારો વીન બે હાથે જોડી રે	
રજા હવે તમે હમને આપો રહી છેમમુદત થોડી રે	૫

૧ કવિત

દેખનેમેં આપ નહિં કેહનંનમેં આય કયા	
કેહનંનમેં આપ નહિ સમજનમેં આય કયા	૧
સમજનમેં આપ નહિં કેહનંન કા કામ કયા	
ગદ્ધા કયા જાને કે અમરત કા જામ કયા	૨
સુધી સાહેબ તેરી બતીયાં હે જાનનકી	
ઈશકે મોહબ્બત મે ડરનેસે કામ કયા	૩

૨ કવિત

ભોગીતો ભમતા ભલા જોગીતો રમતા ભલા	૧
પાનીતો ચલતા ભલા જાડતો ફલતા ભલા	૨
સુધી સાહેબ સચ્ચા કહવે આશીકતો જલતા ભલા	૩

૩ કવિત

નંગડી બસ્તીમેં ઘોળનકા કામ નહીં	
પવિત્રનકી નગરીમેં કસબન કો માન નહીં	૧
ખારે મોગીલાંમેં કાચલકો ઠામ નહીં	
બદમેા ખ્યાસતમેં જાંવરોકા ઠામ નહીં	૨
અહમકકી મેહફીલમે રુનીકા રામ નહીં	
ગાફીલકે દીલમેહેા મૌલાકા નામ નહીં	૩
સુફી સાહેબ તેરી બતોયાં હે સાન કી	
ગધેકુ અતલસકી બુમનસે સાન નહીં	૪
સાખી:—હીરા પથર એક હે બેકહ રોકે પેશ	

૧ હોરી

સાંવરા તુને મોરલી બળાઈ રંગરમમેં આકે સમાઈ	૧
ઝમી આસમાં મેં નવો સૈન પાવે જીસને તુજસે પ્રીત લગાઈ	
તીલ તીલ પ્રીતકુ હમસે બળાકે છતીયાકુ અપની જલાઈ	૨
મોરલી બળાકરકે છીન લીયા દીલ ઈસ્કકી ધૂમ મચાઈ	
મોરલી બળાકરકે મુરદે જીલાએ કસેમા તૈયબ પઢાઈ	૩
ચાંદ સુરજ દોનો હોગએ અખીરે દેખે કીયામત આઈ	
સુફી સાહેબ હદ છોળકે નીકસે દેખા પાક લેકાઈ	૪

૨ હોરી

સાંવરા તોરી નૈના હે કારી અબર હે તેરી કટારી	
ધાયલ કીયા મેરા દીલ વ કલેજ નૈના જે દુરસે મારી	૧
જોખનકી ન મોજેં બેહત હી જાના જોશો મોહખત હે ભારી	
તેગ તોપંજકી ચોટાસે બચગએ નૈનાનેતો માર કારી	૨
તીરછી નજરસે જે દેખાતુને સુંબહ બુબહ બાગી હમારી	
કામીલ કશીશ એતે હાદીયું હોઈ તનમન ધન જાંસે વારી	૩
સાંવરા હમસે હોરીતો ખેલો ગદહે વસંત ઋતુ સારી	
સુફી સાહેબ મસ્તાના હે તેરા નૈયાં મોરી પાર ઉતારી	૪

૩ હોરી

સાંવરા હમસે ખેલોને હોરી કાહે રખત હે ચોરી	
પેતો તેરી એક હે કાલી કુબડી આપકુ ચહીયે ગોરી ગોરી	૧

સરમ રખોમત આ હમમે ખેલો પહેલું મે તોરે બસોરી ૨
 સખદ મુરશીદકી ઉજતી ગુલાલ અનહદકી બાજે નકોરી
 અરસશે ફરસ સખતુર નુરાની ઉડતીહે નુરી પીચકોરી ૩
 હોરી ખેલનકે કારન તુમસે ચુંદરી મોરી રંગમેં જોશી
 ગોરી ગોરી ચનસે એ કાલી હે બળગધ દીલો જનનંસે હું મે તેરી ૪
 કોઇ ન ભાવે તુમ બીન મુજકુ ન આવે નૈનનમેં ઓરી
 સુફી સાહેબ ખેલત હોરી તુ ચંદા ઓર મેં ચકોરી ૫

૪ હોરી

સાંવરા મોરી પ્રીત નીલાઇ બીગડી હુઈ મોરી બતીયાં બનાઇ ૧
 કાલી કુબડી મકબુલ કીયાતુ ગોરીયાં કરત હાઈ હાઇ
 અવલો આખીર જાહેર બાતીન ચમક તુ અપની દીખાઈ ૨
 દુર મીટાઈ પાસ બીઠાઇ જામે વસ્લ પીલાઇ
 દુરવેશ હું મેં તુ બાદશાહ હે એ સખહે તેરી ખુદાઈ ૩
 ય ગાયા બનાયા સખકુ ગવાંયા દુર હુઈ સખ જુદાઇ
 પાસ અન ફાસકી બંદગી હે જોરી નસો નસમેં ખુબ સમાઇ ૪
 બાબોં બાલોંમેં કેફ ખુમારી ફરીગઈ હે તેરી દુહાઇ
 તેરીહી હસ્તી અબતો રહી હે રેહ ગયા હા હુવહાઇ ૫
 છુંદ સમાયા દરિય કે અંદર સુફી સાહેબકુ પાક બનાઇ

૫ હોરી

સાંવરા આપહો રજાઈ હરએક સખીકુ રઝાઈ ૧
 હરએક શુહાગન પુંજતી હે કે મુજશે પ્રીત સગાઇ

ફાશલુવા જળ પરદા તુમારા હરએક શબ્દમે પાઈ	૨
કેશા અચંબા એ કેશી હૈરત અરે ક્યા ક્યા તુરંગ રમાઈ	
હોરી ખેલન કે કારન તુંમને ધુમ એ શારી મચાઈ	૩
તનહાય મેં એશા રંગ ન પાયા નહીં એશી મોજેં મનાઈ	
ઈમશાલી ખુરકે પેહન કે તુને લજત કામીલ ઉઠાઈ	૪
હરબાહ હરબા ખેલ રહાહે મુરખ કુ નહીં દીખાઈ	
ચાતુરને ચતુરાઈશે પાયા કુહળ શખી ગભરાઈ	૫
શુક્રી મીશકીન ચાતુર શખીને અલખેલી હોરી બનાઈ	
અલખેલી શખીયાં ખુશહો શમન્દે સમજ સમજ મુશકરાઈ	૬

૬ હોરી.

હરબાહ હો કે પાક રહત હો એ કેશી તેરી ચતુરાઈ	
ચતુરાઈ તેરી કીબશહદ હોગઈ શમજ પડે નહીં હાઈ	૧
શી અન ફાશે કુમકા રાજ ખુલાતો શખ કાઈ હે તેરી શગાઈ	
શગાઈ ખી એશી શાફ શફાઈ એકરંગ શખકો રંગાઈ	૨
હોરી ખેલન કા શખીયાં શંવારી નાજે અદાશે બનાઈ	
ચરીત્ર અબકુ અપના શીખાયા લીલા એ ખુબ દીખાઈ	૩
લીલા ચરીત્ર મેં ભુલી પડકે ધર ઉધર અથડાઈ	
અપની અંદર ખોનુરી તો ભેદ ખુલા હરબાહ	૪
અલખેલી રંગરશીલી શખીયાં પ્રેમ રશીયાં ચખાઈ	
પ્રેમ ખુમારીમા શુક્રી શહી હે ભર ભર જામ પીલાઈ	૫

•••••

੮ ਫ਼ਾਰੀ.

शांवर। तुझे तेरी दुहाय बेद मेरा पुल न गार्
 नायत दुदत लीजत लेवत गीलकुल रही न जुदाय
 मेरी शेजडीये गय आप आये जेहोश मुजके अनार
 आपने अपना कुल रश आपा हरगके काहे हमार
 रपीयाने जेयन रश शय आपा तुने मलभुया अपनी अनार
 जेय, हमारी शय दुर करदी यक्षी है पुय शकाय
 तेरा मेरा, अशक आर न जाने ओका इमेलीनी छुपाय
 यदयदन तोरा मुअडा तुंरानी जुलझांमे ली, जलजाय

હરએક તરફસે પ્રેમ છોડાકે અપનીહી ખાતર રખાઈ
 તેરી મેરી પ્રેમરસ લીનકી રીત જાહેર નહી હોને પાઈ ૫
 શુદ્ધી શાષ્ટી અલખેલી સહીપર કર જોડી યું અરજ સુનાઈ
 તુ મેરા હે પ્યારા મે તેરી હુ પ્યારી દીન્ને હંમેશાં નિભાઈ ૬

૯ હોરી.

શાંવરા મુજશે નૈન લગાઈ સોનેશે આકે જગાઈ
 નૈન લગાયા ચૈન ગંવાયા દીલકુ ચુરાયા નીંદ ન આઈ ૧
 નૈન કટારી નખરેસે મારી તોરી બક્ષીહારી તુજપર વારી
 એંસી ખુલાઈ ફીર ન હટાઈ ઘડી ન જુદાઈ ખુબ રીઝાઈ ૨
 પ્રેમ કટારી પ્રેમસે મારી બનાઈ ફુલારી ચઢાઈ પ્રેમ ખુમારી
 જોખન અપન દીલ હુવા દર્પન દેખલાયા દર્શન ખુબ શકાઈ ૩
 પ્રેમરસ ચાખા કશર ન રાખા સુન મોરી ભાખા અલખેલી શાખા
 શુદ્ધી મીશકીનકા સંયાં સુન મોરી સહીયાં આનંદ સૈયા સાચ સુનાઈ ૪

૧૦ હોરી.

પીઝી કુ કયા મોહ દોખાઈ સખીયોએ કયા ગે વફાઈ
 પીઝીજીકી નગરી ચત્રો સખી શગરી કાહેકુ ખીગરી લાજ ન આઈ
 એરસે મજરી મુશરીક ફકરી કહિ આ ડગરી નામ લખાઈ ૧

ગૌરશે માયા તુને લગાયા કેશે ચું લાયા લાજ ગમાયા

પીયુજ ખુલાવે કયા મુંહ દીખાવે કયુ કર જાવે શર્મ ન આધ ૨

સખ ઘટ વોહો ઓર ન કોઇ વાકુ ન જોઇ જન્મ તુ ખોઇ

આંખમેં દેરા કાન હે ખેહરા રોશન ચહેરા નજર ન આધ ૩

સખી ખેલો હોરી કાહે કુ ચોરી લાજકુ છોરી સુન ખાતેં મોરી

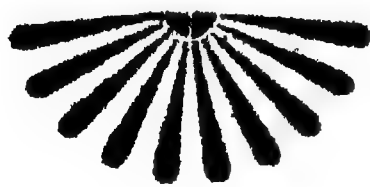
યુદ્ધી સાહેબકી સખીયો પ્રેમરસ ચખીયો લાજ ન રખીયો ખુશીયાં મનાઈ ૪

૧ છપ્પો,

સત્યને માથે છે દુઃખ એ દુઃખ નથી છે કસોટી
 સત્યને અંતે જે જય સત્યની પરીક્ષા મોટી
 સત્યને અંતે જે જય જુઠાનો તો લય જાણો
 સત્ય સાથે છે હરિ કુરઆન સાચું જાણો
 સત્ય સચ્ચીદાનંદ સ્વરૂપ સત્ય સંગે સાહેબ મલે
 સત્ય સર્વે તે તારે સત્યની મેખ નવટલે ૧
 સત્યમાં રહી શુદ્ધી સાહેબ સત્યસંગોમાં રમજો
 સત્ય સાહેબને ગમે રેણીમાં રહી સત્યને નમજો
 સત્યને નહીં છોડતા સત્યનો લેજો લાહવો
 સત્ય સ્વરૂપ સાહેબ તણુ પછી કરશે પશતાવો
 સત્યનો છપ્પો અનાદી તે કદી નવ ઉખડે
 સત્યનો મહીમાનો હશે કદી નિચો નવ પડે ૨
 સત્ય શર્વ ગમાકે નર્કમા જ્યો જોવામા આધે
 નિચ જાંચ મનથી તંજ જઈને ભેટ જોલાવે

૨ છપ્પો.

જુદ કદી નવ બાખો જુઠાનો સંગત છોડો
 જુઠો સરવત ખોડો જુઠાપર લાનતનો કોડો
 જુઠા પર ફીટકાર છે એ વાતતો સર્વે જાણો
 જુઠા પર લાનત છે કુરઆન પાક કહે જાણો ૩
 જુઠા પાસે નવ જવુ અને નવ કરવો વિશ્વાસ
 જુઠો ઉપરથી રૂડો જોવામાં સાફ ગલાસ
 જુઠો ચોર ઢોરથી જુરો શયતાનનો સરદાર
 જુઠોથી સો ગાઉ રહો સુધી કહે સમજો નરનાર ૪

૧ દુહા

સ્વાસ્થ્યમાં તું હુખીયો સેંકડો કીધાં ખુન
 અમર રાજ મધુનું નહિં નાહક થયો જખુન
 તારી સ્વાર્થ સાંધતા બીજનો કયો નહિ ખ્યાલ
 બીજનો બગાડ્યું તું પુરો ચંડાલ
 પરમાર્થ પર સ્વાર્થ બડા બહાદર જન
 વાકા મીશકીન શુદ્ધી યા લલા કરે ભગવાન
 શીર સાટે સરતો મલે તોપણ સરતો જાણ
 લંતનાબુલ બીરરા હતા તુન ફેકુ પરમાણુ
 તત્ત્વ મશીમાં લીન છું હમ અભારમી હોયો
 બહુ રયામંમ રચના રચી સર્વમ અભને જોયો
 શુદ્ધી મશકીન કયા કહે હે હક્કાની બાત
 જુજકુલ સખમેં દેખીયે હે સખ ઉસકી જાત
 નંગેસે નંગા મીલા કેન કીસીકી લાજ
 એક મેક દોનો હુવે ચૈદા ભુવન માહરાજ
 જમીન આવે જોશમેં બારાં હોવે તુજુલ
 ધાંસ પાત નીકલે સબી નીકલે ફલ ઓર ફુલ

જનો મરદ હંરીયાંન હો અને ખુબ સંભોગ
 અયસા સખસે પાકહો સાફ સુફ સંભોગ
 આહાં મઝાનો ખુબ છે હે દોનો લખે બંદ
 સુમ્મુન બુકમુન ઉમ્તજી યહી મહુખુબ પસંદ
 રાજ નીયાજની વાતડીમાં ગુજરી સખ રાત
 લયલતુલ મેઅરાજ છે પંદરવી શખરાત
 પંદરવી શખરાતકા જો જો હુવા ઉરજ
 રૂમે મરતમે સખ મીલે દુટે સખી નરજ
 અખેયાં વ ઝોલીયા જ્યારત હુખ બસીબ
 સુફી મીશકી મુશાહફા કર પોહચે કુરખો કરીબ

૨ દુહા.

દુંદેશે મીલતા નહી બીન દુંદે મીલજાએ
 આપ મીટે અનમીટ અને આપ આપ આપહો જાએ
 મારેશે મરતા નહી બીન મારે મરજાએ
 અધશુફી મીશકીન શાહ વહી અમર કેહવાએ

હુંદે વાકી ભૂલ હે નહી હુંદે ઐદી જાન	
શુંનમુન હો શાહેબ બને શમઝો ચતુર શુંજાન	૩
એરંગી કા રંગહે એ સારા બહુરૂપ	
રંગ એ રંગીમે મીલે બનીહે અશલી રૂપ	૪
તું ઓર ઓ એક રૂપ હે દેખન મેં દો દો	
એક કો એશબ મીટો નિરાકાર દીહો	૫
તત્વમશી બ્રહ્મારમી શર્વમ નિર્મલ રૂપ	
એ લીલાકી લહેર હે નદી નાલા ઓર કુપ	૬
એ લીલાકી લહેર હે અ રૂપી રૂપ અનેક	
શમ દ્રષ્ટી ચહીયે તુજે ગુપત જ્ઞાન વિવેક	૭
ઓનોર કલંકી બાનવા સંસાર તીરાવન હાર	
અપને અપને વહેમ મે ભુલત હે સંસાર	૮
પવીત્ર આતમા હૈયહી એહી મહદીયા જ્ઞાન	
કલંકી બાનવા આ ગયો જગત રહી નાદાન	૯
શુદ્ધી શાહેબ નામ હે જન્મ ભુમી ગુજરાત	
મોજે કોસમડી સહી અંકજેશ્વર પ્રખ્યાત	૧૦
ગુજર દેશ અવતાર લે તારે કુલ સંસાર	
પીર પયંબર રૂપીયાં જાત ન હે અસરાર	૧૧
બીન બજા યકતાઇકી પમ પવીત્ર બિપદેષ	
ઝગઝતા જ્યોતી લીપો બનો પાક દુર્વષ	૧૨

શીદ્ધિ કે સમદાની હે કલંદરે આઝમ	
કલંદરે સુખહહાની હે સર્વમસુ આદમ	૧૩
હોદુ મુશલમાં પારશી ખીરતી બૌધ યહુદ	
ખુદ પસંદગી આપહી મે હોવેંગે નાખુદ	૧૪
બીશતર લપટેંગે હમ બાદ અજ બસ પચાસ	
મહા પર્લય આવે સમય સખહી હોવે નાસ	૧૫
એક ઇશ્વરી જ્ઞાન ધ્યાન મેં રહેના સખ તલ્લીન	
વહેમ તમામી છોડદો યહી હે સચ્ચી બીન	૧૬
ઝતઝગતો જયોતી અંખડ જગ તારન કે કાર	
કલકી બાનવા કુદીયો જાત પાક કરતાર	૧૭
ઇશ્વરી વાક્ય સખ હેં વહી આકાશી હે વચન	
સખ હીવા ઉપર ચલો એકહો સખ બરેરનન	૧૮
કલંકી બાનવા યું કહે હેએ છોલ્લી બાત	
મનને કરો કલ્યાણ હો દોખો ન જાત કજાત	૧૯
કહી તો પેગંબર થયા કહી થયા અવતાર	
રૂપાંતરે કપડાં પહેરીયાં જગતને ઓધાર	૨૦
આદીથી કરતો રહ્યો અનાદી સુધી જાણુ	
સર્વ રૂપ છે માહરાં સમજીને મોજો માણુ	૨૧
આદમ રૂપ ધારણુ કરયું સર્વ જગતનો તાત	
ઇચ્છા રૂપ હવ્વાં થઈ જગમાતા સાક્ષાત	૨૨

હરી ઇચ્છા તે હુંજ છું હું પોતે સર્વરૂપ	
આહમણુ સૈયદ ઢેડ ચમાર રંકકે ભુપ	૨૩
આદમ એક અનેકમાં આદમને રૂપે	
સમજે જ્ઞાની વિરલા આદમ બહુ રૂપે	૨૪
ચહવા વહોવા ગોડ અને ગોશ ફેબુલ	
અક્ષાહ ઝંઈ ઇશ્વર સકળ કયા હું સર્વકુલ	૨૫
ઉત્પત્તિ પાવનને પ્રલય એ માહર પ્રારબ્ધ	
ત્રીન ભોક ચૈદા ભુવન હું સર્વમ સંકલ્પ	૨૬
જાત કળતનો નિંચ ગિચ સર્વમ વ્યાપક કહુ	
પછી તે કયાંથી આવ્યો પેલો હું ને તું	૨૭
તું તુજમે તક્ષીન થા તો તું પરગટ દોઈ	
તું જ્યારે તુંજ જનથી રહ્યો પછી નહી કાઈ	૨૮
આધો પાછો દોળીને શોધે છે શું કરવા	
તું તુજમે તક્ષીન થાને ચાહે સુધરવા	૨૯
સુધરેલા તો તેજ છે બીજાનો કહેવાના	
વીદવાન બારીસ્ટર થયા જગતને દુઃખ દેવાના	૩૦
ઇશ્વર કે અક્ષાહને શોધે શું કરવા	
હુંદ પહોલો તું તુજને શુરી કહે સુધરવા	૩૧
અહી આવ્યો અશરાહેયા અલક્ષ ગુનોકે નામ	
નામ ગુનસેં ન્યારા હે અલક્ષ ભુલા ધામ	૩૨

૩ દુહા

કયું સખી બેચૈનહે કીન બતીયાં દુઃખ દીને	
પીઉશે કય ખટપટ ભધ ગંગ જમન હે નેન	૧
ઝારી તો વોચીજ હે હો પથર લુહા મોમ	
પ્રેમ લક્ષણી પ્રેમદાથી ઉપર વારી હોમ	૨
પીઉ કશે રાજી ન હો પ્રીયા બની કીશ કાજ	
પ્રેમ રસ ચાખનકુ હે યા દેખન કે કાજ	૩
પીઉ લોભી હે પ્રેમકા સખી પ્રેમ લક્ષણી હોમ	
ઉસ શેજડીયે પીઉ ન હો ફીર ઐતો અચરત હોમ	૪
પીઉ પીયુ બકતી ફીરે દીલમે ન હોવે ચાહ	
એ બકના કીસ કામકા એ નેના કેસી આહ	૫
જીશ નેનનમેં પીઉ નહી ઓર મનમે નાહી મોહ	
ઉસસેં તો પુટી ભત્રી પક મરતી અજ કાહ	૬
અમ થુફી મીશકીનશાહ મર્મ હમારા ખોજ	
મર્મ ખોજ મર્મિક હુવા મોજ મોજ દર મોજ	૭

૪ દુહા

શોળસો ગોપીનો નાથ વગાડે ઉભો વાશળડી
બનાવ્યાં કહેવાં સારાં રૂપ રમાડે કેશવી રાશળડી

માથે મુગટ શોભતો પહેર્યો પીતાંબર લાલ
 પગ ઉપર પાની ધરી કૃષ્ણ કનહીયા લાલ
 કુદાવી નચાવી રહીયો લાલ વજનડી રહ્યો વાશળડી
 શખીયો કરે સેવક લોલ બળવી રહી છે ડાંડળડી ૨
 મુખથી વજનડે વાંસરી કહે હાથે ઇશારા દયકારી કરી
 જીવો પેલો કુણુ આવ્યો કલંકી અવતાર ધરી
 એના દર્શન કરો ને શવર્ગનીવો પેહરોને એહની આશળડી
 કલજીગ કલંકીનો પુરો વાગશે એહની કાશળડી ૩
 જગતનુ તારણુ કરે અવતાર ધરે ગુજરાત
 તમે શાંતી લો સર્વ ગોપીયો હમે બે રૂપે એક જાત
 નાંમ દેહ જીદા ધરી આવ્યા અનેક ધાટળડી
 નથી હમારા કાષ્ઠ માંબાંપ નથી રે કાષ્ઠ જાતળડી ૪
 પીર પેગંમજર દેવી દેવતા સર્વે મોહરા રૂપ
 માતા જોગણી વેતાળ કે કંગાલ હોષ કે ભુપ
 એ શર્વમાં રહુ છું હું આપ જીવે ન કાષ્ઠ આંખળડી
 એકાદશી ઐતાર નશીબ ગુજરાતળડી ૫
 કલકી આવ્યો ફરવા હરવા કલંક સર્વેના હરવા
 અજાની શું જાણે આંધળો પુટીરે એની ઝાખવા
 જ્ઞાની અશુરે જોહના હોષ જીવે તે છુપી જાતળડી

એકાદશી રે પુરી થઇ જોશોરે કાહની વાટળડી ૬
 તન પર કફની પહેરીયાં માયા ઉપર તાજ
 ઉપર પટકા બાંધીયો ચવદ ભુવન મહારાજ
 આપ્યા છે ન્યારેરે રૂપે પરખેરે ગુહ્ય આંખળડી
 પાશે છતા ન પરખે કોઇ શંશાર એહવી આંધળલી ૭
 લુંગ લટકતો પહેરીયો કંઠમા માળાહાર
 કમરબંધ હીમતે બાંધીયો જગત તારવા ભવપાર
 જગજગતો જયોતીનો નાથ પહેરી છે પગે આંખળડી
 હાથોમા ઝુડો ખુનકીદાર કહુ' છુ' સાચી વાતળડી ૮
 ઝીલ્લીમ મમદુદનનો પતી સર્વેનો ઔધ્ધાર
 નીરખો પરખો હરખજો આ છેલ્લો ઓંકાર
 કલંકી ગયા કેડે વરસે પચાસે વાશેરે મોહિટી વાવળલી
 પ્રલય થાશેરે મહાન શુદ્ધી બાવાની ગુપ્ત જાતળલી ૯
 કલંકી આવ્યો જગતમાં કલંક સર્વના લીધાં
 દેડ ચમાર બ્રહ્મ ક્ષત્રી સર્વત્રે જોણે એહના પાણી પીધાં
 સમય રૂડો આવ્યો જગત હાથ ઝાલોરે એહની આંગળડી
 આનંદ મનાવો સર્વે કોઇ સાંભળો એની વાંશળડી ૧૦

૫ દુહા.

હુ હુ કે મૈદાનમેં હુ હુ કા બન્ને સાજ
 ફેળએ હુએત અંદરેં ગિડા કોઈ શાહબાજ ૧

શુદ્ધી સાદ્ય યું કહે છોડ તુ અપના નાજ	
હીમત ફોતુવત પાંખશે હો વહાં પર વાજ	૨
અજબ હે ચેહ ફેરીયત અજબ હે ગિસકા રાજ	
આપ મીટ અનમીટ બને પાવે રાજ નીયાજ	૩
સાંપે છોડી કાયલી ગિડ ગએ ઝીંદગી પીયાજ	
શુદ્ધી સાદ્ય કહી ગયા બુઝો એ અંદાજ	૪

અશઆર.

ખ્યાલત તો કરતે હેં સારે બશર હજુરી સિવાહે સખી બે વકર	૧
હજુરી ન હોતો હલાવત નહિ હલાવત ન હોતો શીવાકત નહિ	૨
કરો એસી કાશીસ કે પાયે હજુર હજુરી ન હોતો ફીરતો તોખાલી મજુર	૩
હજુરે ઇલાહીમેં હોજા હલાલ મુગરરક તું હો ઉસમે અયબને પાક	૪
પુરકાનમેં પહોંચે કુરઆનમેં તું કર ફકમ એ ગેહરે તીબોયાનમેં	૫
હસ્તીસે બે હસ્ત હો તું તમામ યહી અસલહે તેરી અય નેક નામ	૬
તેરા માઅદન અસલી હેગા યહી, બુબુગેનિ ઇસકુ કીયાહે સહી	૭

અય શુદ્ધી સાહેબ રહો દર હજુર તુરે હકાએક હો સારા જહુર ૮
 ગયા દોર સખકા તેરા દોર હે શહબાએ વકતેસ્ત શાહઝોર હે ૯
 મગર ચક્ષમે આ અમાહે સારે ગવાર જરાએ ધલાહી ન કોઈ હુશિયાર ૧૦
 અઈ શુદ્ધી સાહેબ રહો ખોજમેં એહી ખોજમેં ઓર વહી મોજમેં ૧૧

મુશાહેદાત

અગર હકત દોજખ હો હમપર હલાલ
 મુશાહેદા હો તેરા તો ફીર કયા મલાલ
 અગર ખે મુશાહદાહો જનત તમામ
 દોજખસે બદતર હે ફીર વોહ મકામ
 મેરી દો જહાંમેં હો આપહી મુરાદ
 મુશાહેદા હો તેરા તો હરજા હું શાદ
 યહી મુદુઆહે યહી આરજુ
 મુશાહદા બદરશન રહું રખર
 મેરી આંખ રોઅવ્યતમે દીલહો હજુર
 કાનોમેં હો શમઆ તેરા જર
 જખાંમે હલાવતકા હો ઝાએકા
 ખવાશે બશરીયત પે હો બારેકા
 મેરી નેસ્તી તેરી હસ્તી મેં હો
 અજલે અબદ યુંહી મસ્તી મેં હો

મહી રાજે એહદીયતો પુલીયત
 તજરીદો તફરીદો દર એહદીયત
 મીશકીન સુકી કલંદર તેરા
 કતરા બદરીયા ચકંદર હુવા

૧ સાખીઓ

ચોપડા તાહરાં છોપડાં પોથાં તો સર્વે થોથાં
 સહયુર સેવ્યા વિના ખાલી ખાવાના ગોથાં ૧
 આખરં પેલું ખરં પોથામાં ગુચવાયો
 તાહરો નિવેડો નહી આવીઓ તું ખાલી વગોવાયો ૨
 એકડો તો ખરો કરયો નથી બગડો તગડો શું કરે
 યોગડા પાંચડા સર્વ ચાંચડા કરડીને દુઃખી કરે ૩
 એકડે એક એકજ ખરો એકમા એક મેક થવું
 પછી જે થવાનું તે થશે પણ એકડામાં એકજ થવું ૪
 અઃદમજ અલરામજ હુંવેણુ સાચુ ઓચર
 ગુરૂ વિના ગોથા બધાં બાળયુ તાહર ખોતરં ૫
 એ ઝગડા સંસારના રગડાની નથી ખોટ
 જન્મારો વિતે બધો આખર ખોટની ખોટ ૬

કાંકાં મારે શુ કરવા એહમાં કાંઈ નહિ મળે	
ગુરુ ઉપદેશ શ્રેષ્ઠ શર્તથી દુઃખડાં સર્વ ટળે	૭
ચોપડાં પોથા બ્રહ્મણને અર્પો કીતાબો અરપો મુલ્લાને	
તન મન ધન ગુરુને અર્પો પછી જીવો કુલ કલ્લાને	૮
આદમજી અભરામજી તુ વચમાંથી જ નીકળી	
ચૈતન્ય ચરાચર થઈ રહો લુણ માફક પીગળી	૯
પોથામા જોયું જોયુ બધું સવનાજ ઝંઘડા જુદા	
ચોપડાં જોઈ માંથુ ચઢ્યું છોડી દે ભુંડા	૧૦
કુરઆન કીતાબ ને વેદ સવે બરહક માની	
પણ તાહરા કામની નથી અર્ધ અનુભવી જાની	૧૧
દરશન જોવાં રૂબરૂ પછી નમન કરે શુ કરવા	
નમ નમ ભજન ને રટ નમ નમ એ સર્વ તેહમા ભરવાં	૧૨
છેવટીયો જે થઈ રહ્યો પંડ બ્રહ્મમાંડ પોતે	
આકાશ પાતાળ મૃત્યુ બધે જળ હળપો જોતે	૧૩
ભકત ભગવાન ભેગા મળ્યા અંતર જામી ચીત	
ભગવાન ભગવાન તે શું કરે શમજો જાની હીત	૧૪
આદમજી અભરામજી ભજન રટનથી તે ન્યારો	
પ્રેમમાંજ પરોવાયો પ્રેમમા પ્રેમીનો પ્યારો	૧૫

પાંચ તત્વ:—

૧	૨	૩	૪	૫
પાણી,	પવન,	માટી,	અરી,	આકાશ,
કામ,	ક્રોધ,	તપ્ના,	મોહા,	માયા,
ગુસ્સા,	હસદ,	કપટ,	કીના,	ધર્મા,

કર્મની પાંચ ઇન્દ્રિયા

૧	૨	૩	૪	૫
હાથ,	પગ,	ગુદા,	મૈથુન	જીભ્યા,

જ્ઞાન ઇન્દ્રિયા.

૧	૨	૩	૪	૫
જેવુંદ્રષ્ટા	શ્રાતા,	ગેરુધ,	સ્પર્ષ	સ્વાદ

૧	૨	૩	૪	૫
નાસુત,	મલકુત,	જળચીત,	લાહુત,	હાહુત,

૧	૨	૩	૩	૫	૬
અકલ,	વહેમ,	શીકર	ખીયાલ,	મુશવ્વેરા,	હાફેન્ન,

૭	૮	૯	૧૦	૧૧
મુદરેકા,	નફસ,	કલ્મ.	રહ,	કીયાસ,

૧ સાખી.

નકટાઓના ગામમાં નાકવાળાની થાએ હસી	
નાગાઓના ગામમાં કપડાંવાળાની ગણતી કસી	૧
પાવીઓની વસ્તીમાં પાતરનું શું માન	
મુંઢ મુખાં જહાં વસે ત્યાં જાનીતો હયવાન	૨
કાગડા રૂપે કાચલી પણ સ્વરમાં કાણુ મધુર	
સુધી સાહેબ કહી ગયાં સમજો નર ચાતુર	૩
ઉપર દેખે આંધળા દુનિયાદાર ખવીસ	
ભીતર ભેદ સુઝે નહિ માયા માંહે નજસ	૪
કેટલો મોટો આકેલ લાંબી નજરનો હોય	
પાંચસો કાસ જુએ ગીદળાં ધ્યાનજ ઢાંટે હોય	૫
દુનિયાતો મૂરદાર છે ઢાંઢા જેવી માન	
ઢાંઢાને વળગે કુતરાં નખી સાહેબ ફરમાન	૬
ગાફેલ હીલ દુનિયામેં ફર્યું આંખો એ અંધારી	
સુધી સાહેબ કહી ગયા તેણે રાત દિવસ અખમારી	૭

૨ સાખી.

એલા બન આવે કાઈ લે જોવે વે જ્ઞાન	
મુરશીદ બને ટકટક કરે પાવેગા અપમાન	૧

જોરે બને આવે અગર પીયુજ દેવે વીસાલ
 સુકીજો હરજાયહો દેના ઉસે નીકાલ ૨
 બેટા બને ખીદમત કરે વીરમ્મા પુરા પાએ
 સરદાર બને ઇન્સાફ ખીત વો ગધા ધકકે ખાએ ૩
 જાનીકા ગુલામ બન અજાનીસે ભાગ
 સુકી સાહેબ કહી ગયા ખવાય ગફલતસે જાગ ૪
 મુખાનો સરદાર નબન હો આકેલકા દાસ
 સુકી સાહેબ સમ કહે હે મુખો બદમાસ ૬

૩ સાખી.

સાખી:-હીરા પત્થર એક હે બે કદરોકે પેશ ૧
 સુમ્મન બુકમુ ઉમીચુન બને અય સુકી દુદવેશ
 બીંગલ બાબ જોશકા સુદ્ધ સુદ્ધ સબ બિસરાએ
 સુકી મરદ મયદાનહો વોહી રનમે ઝીપલાએ ૨
 પારસસે સોના બને વો પારસતો કચ્ચા હે
 પારસસે પારસ બને વો પારસતો સચ્ચા હે ૩
 તત્વ મશીમાં લીન છું ઝૂ બહાસ્મી હોયો

બહુ સ્યામંમ રચના રચી સર્વ બ્રહ્મને જોયો	૪
કોઈ મુલ્લાઈને જો પઢાવે દાદમે લલુન્ની કે સખક	
સરફ નહો છાળકે દે મોહવે ધલાહીકે સખક	૫
સખ જોગન કો જોગહે શખ જ્ઞાનનકો જ્ઞાન	
સખ શીધકો સીધહે આપેકુ પહચાન	૬
ચાર વેદકા ભેદહે ગીતાજીકા જીવ	
પહચાન અપને આપકુ બ્રહ્મ ત્રિશ્ર તુંહી શીવ	૭
સખ સાધનકો સાધહે સખગ્યાનકો ગ્યાન	
આપ મીટે અનમીટ બને હો પુરી પહચાન	૮
નાભ કમલમે સાંસમે અલ્લાહહુકો સાંધ	
શીશ અગોચર જામુએ ધ્યાન ગુરૂકા બાંધ	૯
સખ ધ્યાનનકો ધ્યાનએ સખ જાપન કો જાપ	
સુફી મીરકી આપસે મીટે હો આપે આપ	૧૦

४ साजी.

સત્તા આગળ શાન્તુ ચાલે નહીં લગાર
હોઈ સંતોખા શાંણુતો શોભે અપરંપાર

સત્તા વાળો માનવી વિના શાંણુ નકામો જાંણુ
 હોઈ સત્તામા શાણુતો દીપે ચંદ્ર પ્રમાણુ ૨
 સત્તાવાળાને કરજ છે લીયેશાંણુની રાય
 જજજ આપેછન્સાફ લીયે શાણુનો અભીપ્રાય ૩
 શાણુો સર્વત્ર શોભશે કરશે સારાં કામજ
 સત્તા તેહની શોભશે કહે આદમજ અભરામજ ૪

૧૭ ગરબી કુહણીઆંમા.

પીસે મુરસીદ બાપજ હું શાવરીયે નહી જાઉંરે
 શાવરીયામાં જાઉંતો હું દુઃખીયારી બહું થાઉંરે ૧
 શાવરીયામા સવથી પુરી શાશુડીની શુળી રે
 સાસરો માહરો તેથી લુડો જાણે ગુની કુળીરે ૨

પૈણાં મારો હુઠા જોહવો કાળુમાં બહુ રાખે રે	
નણુદી મારી વાંકુ ટેણુ બોલી મારી નાખેરે	૩
પીરો મુરશીદ અરજ હમારી ધ્યાને પુરી ધરજેરે	
દુઃખીયારીને દયા કરીને પીયરમા રહેવાદેજો રે	૪
સુણો હમારી શાણી દીકરી શીખામણુ આમાહરીરે	
દીકરી માહરી અણુશમણુ છે અકકલ બગડી તારીરે	૫
પીયરયાના સુખડાં માઠા સાસરાના દુઃખ મીઠાં રે	
ક્રોધના દાહડા પીયરયામા જતાં કોણુ દીઠાં રે	૬
પૈણાં તાહરે સામળીયો છે પણુ છે કામણુગારો રે	
પૈણાં સાથે નૈના જોડો દીવસ જોમો સારોરે	૭
સાસુ નણુદી સસરો એહની ધાક શુકરવા રાખોરે	
છોને સરવે ટગ ટગ કરતાં ગંણુ ગંણુ કરતી માખોરે	૮
પૈણાં સાથે નૈણુ જોડો કાલે થાસો પનોતારે	
શામળીયો બળીયો છે સવથી બીજને નવ જોતાંરે	૯
આવ ભાવને હેત પીતથી રહેવામાં જશ તાહરોરે	
પતી જતાના ધર્મ જાળવો પતીને શવમા ભારોરે	૧૦
કંથ કેહેતે પંથ ચાલવો તેહને કરજો રાજોરે	
પતીને પતની વાહલી છે તો સું કરશે મુલ્લાં કાજોરે	૧૧
સતી ધર્મ છે દીકરી એહવો પતી કહે તેમ કરવાંરે	

તન મન ધન અને ધર્મ આત્મા સર્વે અર્પણ કરવારે	૧૨
પતીને રાખો રાજી રાજી એ ધર્મ સતીનો સાચોરે	
લોક વખાણે તેમાં શું વળીયું શાંભળ ઉપદેશ સાચોરે	૧૩
તને વખાણે કે વખોડે જગત તેહને શું કરવારે	
પીયુજ સાથે પ્રેમ નજરથી ઉમંગે દરસન કરવારે	૧૪
પીઉ પ્રેમમાં લોક વગોવે તોપણ હટવા નાહોરે	
પીઉ પીઉજ રટન પ્રેમથી રટો સુરૈઠા માહોરે	૧૫
નજર જહાં જઈ પડે તમારી સધળે પીયુજ ભાસેરે	
સસરો સાસુડી નણુદીના ભુત એ સર્વે નાહશેરે	૧૬
શામળીયાના દર્શનીયામાં પ્રલય તમારો થાશેરે	
સુધી મીશકીન અમર થઈને અમરાપોર તે જાશેરે	૧૭

કલંકી આવિયો જગત તારવા સર્વ જગતને તારી	
ભુલ ભુલાવણીમાં ગુંથવાયા જાણે નહી સંસારી	૧
આપ ખુદીમા સવ મસતાની કરે છે ખેંચા તાણી	
ગુર્જરેશ્વર કલંકી ભૂમી જાણ્યા વીના અખ મારી	૨

મનસુરશાહની ચેલીરે કરજોડી ને કહું છું	
હું છે ઉ તમાહરી ઘેલી રે નમન કરીને કહું છું	૩

મજનું આંખમાં લેલીરે કરજોડીને કહું છું	
શું જાણે રંગ એ પેલીરે નમન કરીને કહું છું	
મદદ કરો પીર વેહલીરે કર જોડીને કહું છું	
તમે હમારા બેલારે નમન કરીને કહું છું	૫
મુસાફરી આ છેલ્લીરે કરજોડીને કહું છું	
રાખો નંબર પેહલીરે નમન કરીને કહું છું	૬
શાંભળ શહીયર માહરીરે દુઃખ જાણીને કહું છું	
સંભાળ તુ આખર તાહરીરે હેત કરીને કહું છું	૭
માયાની ખેંચાતાણી ખરાબ કરશે કહું છું	
માહર માહર જાણીરે દુઃખાયારી છે કહું છું	૮
પીલાર્ધ અંદર ધાણીરે ઝેહર હળાહળ પીધું	
પીધું ઉજળું જાણીરે તે નહી કરવાનું કીધું	૯
સુકી બાવાની વાણીરે સમજી નહી અવળી શીધું	
કરીયું શવ ધુળ ધાણીરે પતીવ્રત નવ લીધું	૧૦
સુકી બાવા થયા બાવારે પાક મહ્યું શીધું	
પ્રસાદી જમ્યાં વાલારે ગોઠડીયે સુખ દીધું	૧૧

ચોપાઈ.

શુરસે કપટ ચારચે ચોરી

યા અંધા હો યા હો કાળી

જો શતગુરશે રાખે ઘેર	
ઉશપે કયું ન બરશે કેહેર	૨
મા બાપકા ખાદીમ ગુરસેનૈહ	
ચૌદા ભુવનમે ખૈર સેરેહ	૩
ઉપદેશ ગુરકા ધ્યાને ધરે	
ઓ બાલકા ભૌશાગર તરે	૪
નગુરા કૈસાખી હો આકેલ	
ઉઠાયા જાયગા ખીલકુલ ગાફેલ	૫
ગુરકે નૈનસે નૈના જોડા	
ઉસને સારા બરબખ ઝોડા	૬
મુરશીદ કે મુખડે પર મોહા	
મુઢી સાહેબ બનાવો વોહા	૭

૧ ભજન.

જોગી બેઠા હે જોગ લગાઇ ચૌદા ભુવન મે અલખ જગાઇ
સારંગી દમકી બજાઈ અઘાહુ અઘાહ રટને જમાઈ ૧

બીક્ષા દર્શનકી હોના મોહનીયા ઇસકે કારન બનીહું જોગનીયા	
જોતશે જોત મીલાઇ હમનેહમને સારંગી દમકી બજાઇ	૨
ધ્યાનકા ધુના લગાયા જ્ઞાનકા જોત જલાયા	
સંત બેઠા અગંગ લગાયા હમને સારંગી દમકી બજાઇ	૩
પ્રેમ અગનીકા જલાયા સારી બલાએ લગાયા	
અખંડ મોરલી સુનાઇ હમને સારંગી દમકી બજાઇ	૪
પંડ બ્રહ્માંડ શબ દેખા પર્મ હંશા પ્યારા દેખા	
પ્રેમ ખુમારી ચડાઇહમને સારંગી દમકી બજાઇ	૫
માયાકુ માર મીટાયા નિર્મલ હુવા નિર્માયા	
ચક્રતાઇ રંગ રંગાઈ હમને સારંગી દમકી બજાઇ	૭
ગુજરને ગુજરી મીલાયા તાલ મીલાકર ગાયા	
પરસન હો દરશન દીખાઇ હમને સારંગી દમકી બજાઇ	૮
આપેકુ જબ અપને મારા રોશન હુવા ખુદ દીદારા	
જોગીજી જોગ કમાઇ હમને સારંગી દમકી બજાઇ	૯
સુફી સાહેબ સાહેબીમા રમતા ચૌદા ભુવનમા બેડર ભમતા	
માયા મોહનીકુ જલાઈ હમને સારંગી દમકી બજાઈ	૧૦

દોહા

માયા મોહની ડાકણી કલેણુ કાહડી ખાઇ	
સુફી સાહેબ કહી ગયા બચજો બેહન ને ભાઈ	૧૧

૨ ભજન.

શહીયર માહરી છે અલખેલી સર્વ સેજડીએ સુતી રે	
ચતુરાઈના ચરીત્ર એહવા હજુતો છે અચ્છુંતી રે	૧
પુવ્વડ સખીયાં છીનાળ જાણે પતીવ્રતા સતી ક્યાંથી રે	
ઘેલી ઘેરે ઘેર સાસરીયાં પવીત્ર રહેને ક્યાંથી રે	૨
અપાર લીલાની ગતી ન્યારી સવની નજરો બાંવી રે	
જોઈએ છીએ પણ નથી સમજાતું કીડા એહવી બાંધી રે	૩
નાજ અદાને નખરો ચશકો લટકો કોઈ નવ પરખે રે	
વેશ પેહરયા તરેહ તરેહના અનુભવી સાચો નીરખે રે	૪
નિખાં પિખાં સવ સ્વાંગોમાં હરખી આનંદ માતી રે	
ખ્યાને લીલા ડીઠી મીઠી ખેઠી થઈ મદ માતી રે	૫
સુરત અંદર મુરત જોઈ તન મન ધન સવ વારી રે	
તે મુરત નહી હાથમે આવે છે નિર્મલ આકારી રે	૬
સુંદર ઝલકીને દીખડાવે છે યે તરફમાં સરખી રે	
પર્મ પવીત્ર નિર્મલ સુદર જાનેશ્વરોએ નિરખી રે	૭
અપાર લીલા શુદ્ધકીડા પાર ન કોઈ પામે રે	
ભાનુમતી ના ખેલ તમેા છે અકડીત કીડા સામે રે	૮

શહીપરની સવ લીલા પરખી ચરીત્ર કીડા જાણી રે
સુકો બાવા શહીયરમા મોહ્યા પવીત્ર મોજે માણી રે

ભુજંગી છંદ.

જલ્મે જલાબ પરતવ ફેગન જુલ જલાલમાં
શાહેમે કમાલ ખુબો મસ્તાનોના હાલમાં
ઝલકારો ઝખકારો શર્વે જઝબો વજદો હાલમાં
હમો મોહાજેર છીયે તમારા ચક્રતાષ વિશાલમાં
દુનિયાના જે બાદશાહો રઘ્યતના રખવાલમાં
ઇનશાફ આપો દાનીશ આપો રાખો રૂડી ચાલમાં

૬ ઘોળ

હમો પોતે પોતાના પ્રેમે દરશન જેવા આવીયા
એકલાં બની શકે કેમે દરશન જેવા આવીયા...૧

પ્રેમમેં અલમસ્ત પોતે થયો

ધસ્ક અઝિમેં જાતે જાતે થયો

એકાદમ બહુશ્યામમેં દરશન જોવા આવીયા...૨

માયાની રચના રચાવી છે
સરવંમ બ્રહ્મ ભગવી છે

ચરા ચર પોતે ઠામે ઠામ દરશન જોવા આવીયા...૩

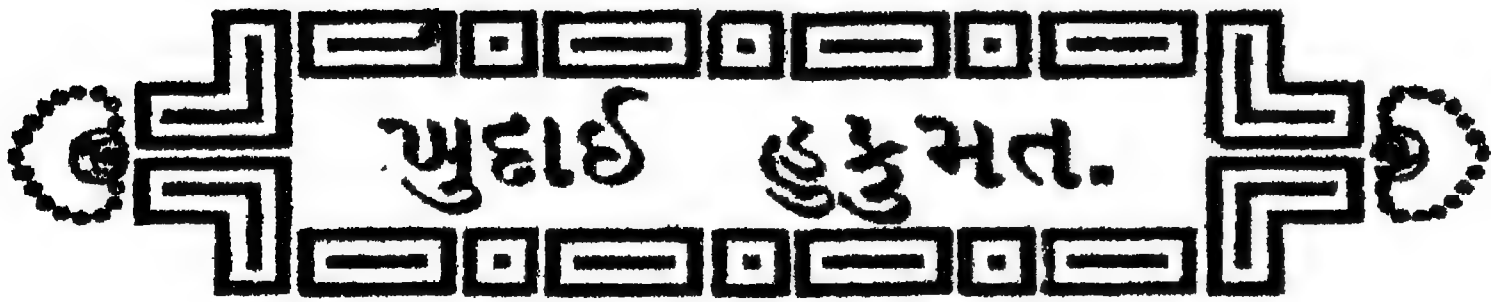
પોતે પોતાપર લોભાયા છે
બહુરૂપી થઇ થઈ આવા છે

રૂપે જુદા જુદા નામે દરશન જોવા આવીયા...૪

એકલ પણે નહિ બની શકે
પોતે બહુરૂપ થઇને બસેકે આસકે

મોહીત થયા ખુદપે પોતે દરશન જોવા આવીયા...૫

પોતે પોતાના દરશન કરીયાં
સુરત રચનાના દરપત કરીયાં

ખુદાર્થ હુકુમત જ્યોર્જ પંજમ ચમકી ખાલે ખાલામાં
દુનીયામાં, વાગ્યો છે ડંકો કામેલ ખાલે ખાલમા ૧
શેહનશાહત ખુદાર્થ એ છે સમજો આ સવાલમા
એહની શામમા જે કોઇ થાશે ગણા શો ચંડાલમા ૨

- બ્રીટીશો આવી પડવા લાગ્યા જ્યારે પાએમાલમા
 બાદશાહોની ચઢાઈ ચઢવા અંધા ધુંધી ભુચાલમા ૩
 માહતમાઓ મોલાનાઓ અધિક નિકળો કાલમા
 ખુદાઈ જ્યોર્જના તરફેણમા છે નથી કાઢના ખીયાલમા
 કલંકીને ફર્માનજ કયું રહાની ઇમમાલમા ૪
 બીલીમ મદદ પકડી ઊઠ્યા છાયો કયો વિશાલમા
 શલાહ શાંતમાં શવને આણ્યા રહાની કમાલમા ૫
 ઇંગ્લેન્ડની તરફેણ કરવી કુદરતે કપાલમા
 એહને નિચો કાણુ પાડે કાણુ લાવે ઝવાલમા ૬
 આત્મીક શક્તીવાળો ખુદા તરફનો ન્યાલમા
 તેહનિ પાશે રક્ષણ કરાવ્યું ઇંગ્લેન્ડે અબદાલમા ૭
 બારમી ડીસેમ્બર ઓગણીશ અગીયારીની સાલમા
 તાજ પોશી મહારાજાનિ મોહટા જાહે જલાલમા ૮
 દીન દીન અબકતો સીતારો છે બોલદે અકબાલમા
 ખુદાઈ છાયો છત્ર પકડી રહ્યો છે રખવાલમા ૯
 ઇંગ્લેન્ડની રાજ્ય રહી પોલીટીકલ ચાલમા
 ફેરશતા જેહવા છે રડા સદા છે આઅમાલમા ૧૦
 મહાજ્યનો પરતવ ચમક્યો આકાશે પાતાલમા
 રીયાસતનિ રેહણી શરખી ભુપોમા કંગાલમા ૧૧

- સર્વો પરીની રાજ્ય શોભે પુનેમ રૂપે ઉજ્યાલમા
ખીજી બાદશાહીયો તુટી કુડાં કપટી ખીયાલમા ૧૨
- ભુરી નજરે એમને જોશે તે પાશે ભુરા હાલમા
પટકાશે છુંદાશે ને પીટાશે કયરાશે વખાલમા ૧૩
- ખીટીશ હુકુમત દાનીશથી શોખે ચળકે જાહે જલાલમા
જેથી શર્વાપરી ખીરાજે રુલતાનોના હાલમા ૧૪
- મોહટા મોહટાઈ નવ ચૂકે ચતુરાઈની ચાલમા
કરો કુડા કર્મ બતાવે અકર્મી કુડી ચાલમા ૧૫
- સર્વો પરી મોહટાઈ જાળવી માહાત્મીકોની જવાળમા
મોહટાઓને પકડી જકડી સમજાવ્યા નિકાળમા ૧૬
- માહાત્મા ને માલાનાની વાતો રહીગઈ ગાલમા
રમ્યિત રાજ વચ્ચે રાખ્યાં વેરાંએ દજ્જાલમા ૧૭
- મોહટાઓની નીગાહ મોટી દુર અંદેશી કુડા કાલમા
આખર સાથે શવને રાખ્યા પૂરે પૂરી સંભાલમા ૧૮
- પોતે કહ ઉઠાવ્યુ માથે નિર્ભયથી હર જાલમા
ગંભીરતાથી ધીરજતાથી થોભ્યા મહા જજ્જાલમા ૧૯
- નથી ક્રોધના દીલ દુખાવ્યા ન્યારા રહીયા લાલમા
નિર્લેખી નિર્લાભી શોભે થોભે પોતાની હાલમા ૨૦
- હીમ્મતે બહાદુર થઈને ટક્યા અધાધુધી એ હાલમા

- ઇન્શાફે દાદો શવ આપે પકડયા છોડયા તાલમા ૨૧
 પોતાની ઇન્શાફી રહેણી ચુકયા નહી શંભાલમા
 રોબ દાબ દબદબા તન તના પૂરા જાહો જલાલમા ૨૨
 રૂપી ચીના જાપાની જર્મની ને ઇતાલમા
 ભુત ભવિષ્યે વર્તમાને આવ્યા શવ આમાલમા ૨૩
 આંખોમાં રયેતને રક્ષી છપનીયા દુકાલમા
 વિકટોરીયા દેવીક માતા મોહટાઇ દીવાલમા ૨૪
 યૂરપ અમરીકા અફ્રિકા નાટાલો ટ્રાન્સ વાલમા
 બોહોળા રાજ્યનો ફેલાવો ખડે ખડે ધંટાલમા ૨૫
 ઇશીયા ખડે સર્વત્ર બ્રહ્માને બંગાલમા
 હિંદુસ્તાન મુલતાને નેપાલો ભોપાલમા ૨૬
 આશુબ્ય વધજે રાજ્ય તપજે કામેલો કમાલમા
 દાયમ કાગમ જ્યોર્જ મેરી રેહજે માહાલા માલમા ૨૭
 સુર્ય તારાઓમા તપે છે પોતાના જલાલમા
 જ્યોર્જ શેહંશાહ પંચમ તપજે રાજ્યો ભૂપાલમા ૨૮
 નિર્લોભી નિસ્વાર્થીયો છું આનંદી એહવાલમા
 અંકલેશ્વર કોસંમડી ગામે ગાયું છું લાલ ગુલાલમાં ૨૯
 દુવા માંગી ખેર મનાવું જ્યોર્જ મેરી જમાલમા
 મન હર છંદ બનાવી ગાયું પોતાની ધમમાલમા ૩૦

થુફી સાહેબ કહે લલકારી પ્રેમજની પ્રેમાલમા
ટેકરીના ઉપર રહું છું મસ્તાનોના તાલમા ૩૧

વાર જુમા તા. ૨૧ જુલહજ ૧૩૪૨ હીજરી
થુફી સાહેબ કલંકી કલંદર આમદ.

દુહા.

શતા આગલ શાંણુ ચાલે નહી લગાર
હોઈ સત્તામાં શાંણુતો શોભે અપરમ પાર ૧
શતાવાળો માનવી વિના શાંણુ નકામો જાંણુ
હોઈ સત્તામા શાંણુ તો દોષે ચંદ્ર પ્રમાણુ ૨
સત્તાવાળાને ફરજ છે લીયે શાંણુની રાય
જજ આપે ઈન્સાફ લીયે શાંણુનો અભીપ્રાય ૩
શાંણુ શર્વત્ર શોભશે કરશે શારાં કામજી
સત્તા તેહની શોભશે કહે આદમજી અલરામજી ૪

મુખી.

મુખનિ સત્તા મળે મોહટે મે પુલાય
ગણુકારે કોઈને નહી પોતાના જશ ગાય

મુખેા મનમા મોહટડો માંગે મોહડે માન	
શન માન હરકોઇનુ નહી ન આપે કોઇને માન	૨
મન મશતાનો મુખેા ગણે ન આપ સમાન	
કહે આદમજી અબ્રામજી ભણ્યો છતા અજ્ઞાન	૩
મુખાને સતામળી ગાંડાને હથીયાર	
દાર પીએ વાદરો ઘેલીને ઝમકાર	૪
કરણુકળો હગખો થઓ પછી શુ કહેવાનુ	
વળાંકણી દીકરો જણી પછી શુ પુછવાનું	૫

દુહા.

શુકીને નિશવાશ છે સો વસા પૂરા	
હું મીશકીન છું તાહરો તુ છે પાક ગપુરા	૧
તાહરો ફેસ પહેરાવીયો હવે એને શોભાવ	
મીશકીન ફકીર છે તાહરો તુજપરશાયો ભાવ	૨
નગુરા તો કરે મશકરી મનમા રાખે ખેદ	
પણુ તુતો શર્વશ છે જાણે મનના ભેદ	૩
તુ ક્યારે દેખાડશે દરવશ નૂરાની	
પુકરાઇ શોભાવશે તેજસ્વી હકકાની	૪

એખલ ટેખળ કા અલાબેલી બેઠો તુજ ભરોશે
લાજ માહરી તુ રાખજે શદા શેવકી હેશે.

૫

રાગ લાવણી.

નથી હમો ભિમતી કોઈના નથી કોઈના મજલખમાં
 નથી કોઈના ચેલા બાલકા નથી કોઈના મશરખમાં ૧
 નખી વલીને રૂપી દેવતા ચૈદ ભુવનમા ફરી ફરી
 હમને સોધવા મેહનત લીધી મલ્યો પતો નહો જરી જરી ૨.
 શર્વે માનવી મોહમા મોહયા માહા જલ માયા માહરી
 માયા જલમા શવ ગુચવાણા સત્ય અસત્ય માહરી તાહરી ૩
 પરતો માહરો શર્વમા ચમક્યો વ્યાપક શર્વત્ર ચરાચરી
 સચ્ચીદાનંદ સ્વરૂપ નિર્મલ કરો અનુભવ ધ્યાન ધરી ૪
 તું તે પહેલો ક્યાંથી આવીયો ખોટા દાવા કરી કરી
 પોત પોતાના વાડા બાંધીયા જગતને ગોંધી વણી વરી ૫
 અશલ વાત વિસારી મુકો સ્વરૂપ ન જાણ્યું ખરી ખરી
 શુદ્ધી શાહેજ સાહેબી ગમાંધ જીવો પોતાથી મરી મરી ૬
 સર્વ ધામી અંતર જામી છું મન મારી જોવો ઠરી ઠરી
 કામ કોષ તૂળા મોહ માયામા તમો પીડાશે ખરી ખરી ૭

જગત ખીચારી અધ્ધરમાં લટકી ધરમ નિયમથી ડરી ડરી
 એક ધધરી તેજ ગમાયું જેથી જવાએ તરી તરી ૭
 હદો બાધી અટકાવા શવને અનહદ પોહ્યા હરી હરી
 નિરમલ નીલે જ્ઞાન આત્મા અશલ વક્તએ ખરી ખરી ૮
 નથી નિશાળમાં ભણ્યા નથી ગયા કોઈ મતલબમાં
 ગૂપ્ત વિધ્યા ઘણી ભણાવી અમૃત પીધાં હકાની મશરબમાં ૯
 ચૈતન્ય ચરા ચરા વ્યાપક સર્વ રહું છું શવના મતલબમાં
 સર્વ મુજબા હું છું સર્વમા હુંટી લીયો હમને શબમાં ૧૦

લાવણી,

રામ કહાની કળણ કહાની અઢાર પૂરાન કી શબબાની
 શીવાએ આત્મા મનન અઈ શાધુ સબકુ ચહૈરાની ૧
 કસસ અબીયાકી રરમા ઓલીયા હકકાની મસતીશે દૂર
 અશલ મર્મ મતલબ નહી જના જુમલા નાદાની ૨
 તેરી આત્મા મનનમે કુલહે જ્ઞાનનમે શબ કુચ માવા
 મીલે વજ્રત તંતર મંતર પાખંડા પન લીરમાની ૩
 નિજત મોક્ષ કુલ જ્ઞાન આત્મા દરશન આત્મા સર્મમે

એ હીરા હાથોમે આવે બને ચોકસી બાસાની ૪
 હવસ હુરમે સ્વર્ગ સુખમે ફરીગઇ શબ શંશારી
 શીવા આતમા મનન નીકમ્મા સ્વર્ગ અપસરા ઈંદ્રાની ૫
 શંશારી કુલ ગુમાન અંદર જ્ઞાન ગર્થ નઇ કોઇ પાએ
 દીમાગ અંદર સુરાગ ખોયા ખસલત હૈવાની ૬
 આહ હશરત હજાર અફસોસ કરકે કહેતાહું
 અભીમાની બેઇમાની હે લછમી આઇ નહી જની ૭
 ગપ શપ અંદર જન્મ ગંવાયા મોહ મોહની મેં મોહે
 ગુજર નોશીશે ગાફેલ મુરખ મશત હે અભીમાની ૮
 બાપ દાદોકે ગુનાહ ગાવે ઓર ઉશકે અવગુન જાંચે
 પુલણુજી પુલા ન સમાયા રહા સદા હો અહાની ૯
 કામ કરે સૈતાની સારે ઇનશાનીકે દાઅ વેમેં

આરતી કલંકની.

પુરુષોત્તમ પર્માત્મા પોતે પ્રત્યક્ષ થવા જોવા પોતે	
અખંડા નંદી નિર્મલ ન રૂપી દરશન કરવાને જોતે	૧
પોતે પોતાના દર્શન કરવા સંકલ્પ કરી કલ્પી સુરત	
પોતાની સુક્ષ્મ મુરતી ઉપરથી પડી તે છબી તુરત	૨
હમે છમે પોતાના જોહવી પુરુષ નારાયણ તુર	
નિરંજન નિમલ નરોત્તમ ન્યારા રહી વાપ્યા ભરપુર	૩
તુરમોહમદી એ ફેલવાઈ આદમ નારાયણ નામે	
નર નારાયણ દાદા આદમ શક્તી નહવા જોડાં સામે	૪
એક ચીત્તે સંકલ્પજ કલ્પ ફોટુ ઉતાર્યો પોતાનો	
શર્વ લીલા ક્રીડા છે તે તેજ તેજસ્વી પોતાનો	૫
પોતાના દર્શન જોવાને કાળે દર્પણ રૂપી એ ઠસ્યુ	
પોતાની રચના દર્પણથી દરશન પોતાનું કયું	૬
નિર્મલ જોતે ગુપ્ત રહીયા પ્રત્યક્ષ જોવાને કાયા	
સાથે કાયા માયા જોડીને બહુ માયામા મલકાયા	૭
નારાયણથી ઉપજી અસ્તી શક્તી કુદરત ફેલવાયા	

તેમજ આદમમાથી ઉપજી દાદી હજી લેવાયા ૯
 નર નિરાકારી ને નિર્મલ રૂપે અખંડા નંદ પોતે
 નારાયણથી શક્તી તે વેલી ચાલ્યો છે બહુ ભાતે ૧૦
 સંસાર આ સર્વ અખંડા નંદી નુરથી પ્રસીધ્વીમા આવ્યુ
 સંતા ગોગડીની ક્રીડા બનાવી રમેછે પોતે સમન્વયુ ૧૧
 નારાયણ એ નુર એહમદી જગતતાત બાબા આદમ
 આદમ એ નારાયણ નકિક અખંડા નંદીયો આજમ ૧૨
 આમ ઉચ્ચાર તે કુંન કહેવા ક્યકુન શબ્દ આકારી છે
 તેજે તેજસ્વી ચૈતન્ય સતચીત આનંદ ગુલબરી છે ૧૩
 નિર્મલ નિદારો પ્યારોસવનો અલ આના કમા કાનાછે હજુ
 બ્રીતપતી પ્રલ્યને પાલન અતે તેહમા શવ થારો રજુ ૧૪
 મોહટા બુધ્ધીવાન પૂરેષો ઊંચા નીચા બોધ કર્યા
 હઠ ધરમી અકરમીમા પોતાની તેહના ખંડનો કર્યા ૧૫
 ચક્રતાઈ ઇલાહી નિર્મલ બોધે શબોધકો થઈને તાર્યા
 એક બીજા પર રોબ દાખને માન મરતબા સીચવ્યા ૧૬
 એ હઠ ધર્મી શવ ધરમોમા મચો રહી બેચાતાણી
 વીધ્વાના એ મોહટાઈ સાચવી બીજાને નેડયા ઘાણી ૧૭
 તાઅસ્થુ હઠધરમી એહવી સંયદ્રાયો જુદા બંધાવી

જુદા જુદા નિયમોને ધરમો કરમોમા બહુ શપડાયા ૧૮
 નિચ ઊંચ મલેચ પવોત્ર અન્નેડ છેડની છેડા છોડી
 એ તકરારોના મુળ ઘાલ્યા એક બીજામા પેહડી પેહડી ૧૯
 અખંડાનંદનો ભાવર્થજ જુદોઅલ આનાકમાકાનાબુઝો
 આદી અનાદીસામર્થ સ્વામી વધ્યા ઘટયા નથીતે સમજે ૨૦
 જોહવા હતા તેહવા તે હજુ છે પોતાથી ઉતપન સરવન
 સંકલપી રચનાનો આત્મા સર્વમા રહી આનંદમ ૨૧
 બ્રહ્મક્ષત્રી વૈષ્ણવ શુદ્ધ વાર્ણાવરણી બંધાણી
 અંકબીજના મંડન ખંડન ક્રોધે કરી ખેંચાતાણી ૨૨
 મર્મીક મર્મા વિસારી મુકયો મતઆગલ પોતાનો કરી મૂકી
 પોતામા મદાનમત થઈ શવ ક્રોધે મોરલી કુકી ૨૩
 અસલ ધર્મ મનુષ્યો શવ અખંડાનંદ તેજસ્વી છે
 તે હબીબનુ પ્રતીબીબ તમોછો મનન એ ધ્યાને કરવી છે ૨૪
 હઠ ધર્મી અકર્મી વાડાના ઝઘડા રગડા ભોકાયા
 તકરારો વઢવાઢો રોપી જન્મો જન્મી ઝ્રોકાયા ૨૫
 પેગંબર હીગંબર રૂપી અવતારો ધંશરો બાધે
 શર્વ શર્વની તેજસ્વી શક્તીના પ્રમાણુએ સોધે ૨૬
 પવોત્ર પંથ પોતાનો ખરો છે બીજામા ખામી કાઢી

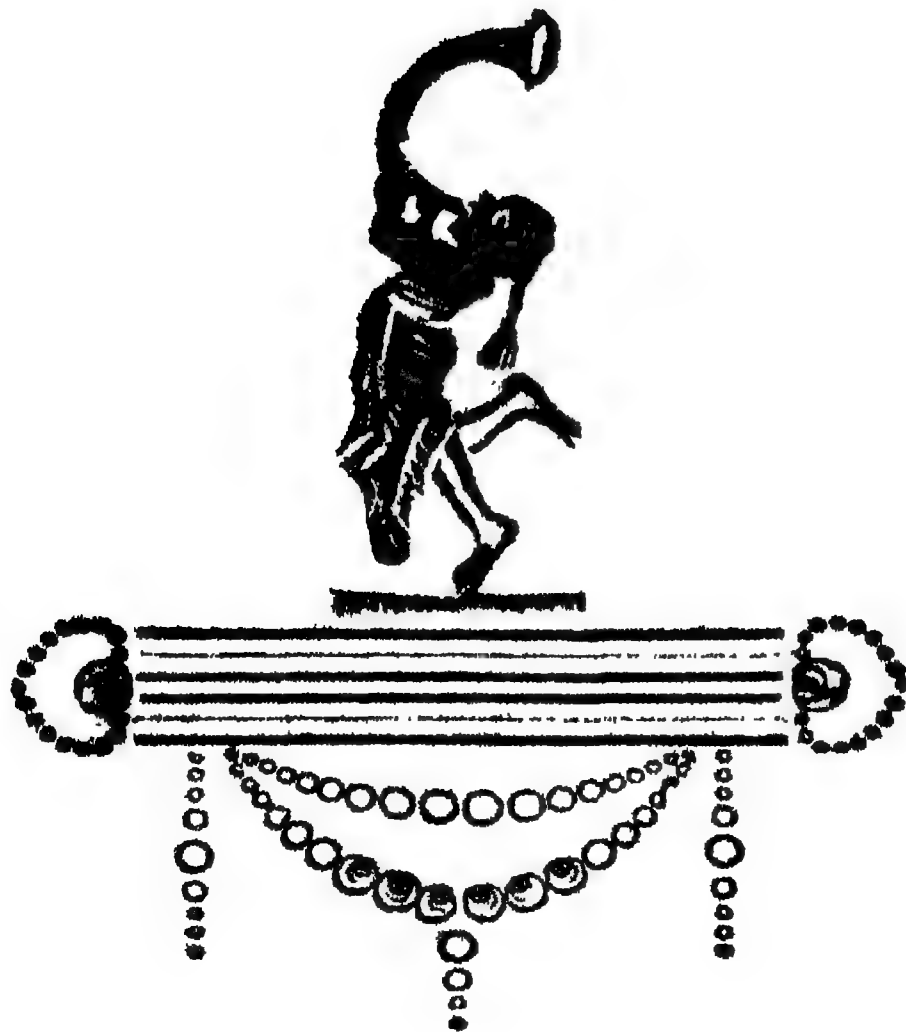
ખંડન મંડનની તકરોએ ઉત્પન થઈ વાદાવાદી ૨૭
 રહાની આત્મીક શુક્ષ્મ મનન તે તો ઓવાયુ
 ટેલીફોન આત્મીક શક્તી હતી તે શર્વ ઘોવાયુ ૨૮
 શર્વના ઉચો ઉડે વાવટો નામ જગતમાં મોહાના
 સંપ જંપની શાંતી કાનતીનો નાશ થયો છે સવ જનો ૩૯
 નિરાકારી નિરંજન નિર્મલ અખંડાનંદ છે ખીખ પ્રકાશ
 તેહતે પ્રતિખીખ પ્રકાશ્યા જગતરૂપી શવ આમો ખાસ ૩૦
 પ્રતીખીખ ખીખ આકારેથી નિરાકારી સાફ રહી છે
 સમ્યા સંવંમા ધામ ચરા ચર અખંડા નંદ ખલીહારી છે ૩૧
 અઢાર વરણો અઢાર આલમ શર્વમા શુક્ષ્મ રહી રમ્યા
 જગત રૂપી તેહને! પડછાયો તે પોતે શવ શાય જમ્યા ૩૨
 હેડ ચમાર ભંગોને પ્રાણેણુ ખીશતી મુશલમીનાને બાધ
 પારસી યાહુદી વીગેરે સર્વ આત્મા રૂપી એકયને સોધ ૩૩
 કોણુ અભડાયો કોણુ વટલાયો કારણુ સમજે વલ્યુરોણુ
 ધીરજે જ્ઞાની ચક્ષુથી ઇન્શાફી થઈ નિરખી પરખોકોણુ ૩૪
 કલંકીયે ગુર્જર ભુમીપર ન કલંકી સંસાર કરી
 કલ્યાણુ કરી શર્વ જગતનુ દર્શન એમની ખલીહારી ૩૫

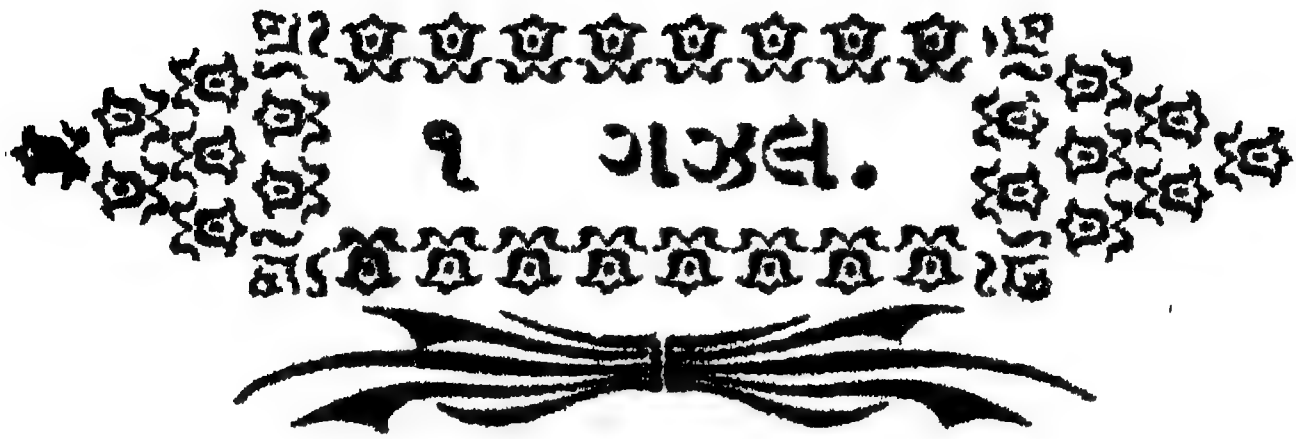
કલંકે શવના પોતે લીધા કલ્યાણ થયુ સૌની સ્થાપી
 મહી માય કલંકી માન્ય કરીને નીર્મળ થાલ શવ સંતાપી ૩૬
 ઉપરના તોફાનો મટાવી હરવાં દુખો શરવેના
 કલંકી કલ એક ગુજરી વળડી શાંભળો સર્વે ગરવેના ૩૭
 કોસમડી ગામે અવતર્યા મીશકીશાહુ તે કેહવાયા
 ગુર્જર ભુમી સોહાગની થઈ આનંદ કરીને ઉતરાયા ૩૮
 ગુર્જરેશ્વર નામે કલંકી તેજ કલંદર આજમ થઈ આવ્યા
 મનુષ્યામા શવ આવી આવી બોધ કરો તેમ ન ભાવ્યા ૩૯
 મોહમદી મેહદીને માને હોંદુ છાને કલંકીને
 ખ્રીસ્તી જાણે પવીત્ર આત્મા ઈશુ મશી પહોંચે આવીને ૪૦
 શુદ્ધ બોધ નીર્મલ જ્ઞાને મોહટાએ સળેંધ કર્યો
 તે ઉપર વાડાની રચના વીધવાનો કરીને જગ રોર્યો ૪૧
 શવ શવના વાડામાં સોધે તેમ તેતો કયાથી
 મનુષ્ય દેહદારી સંપુર્ણ મનોબોમા તે આવ્યાથી ૪૨
 કલંકીનો નથી કોઈ વાડો નિયમ ધરમથી અળગો છે
 અખંડાનંદ ઓમ અલ્લોહ એજ શબ્દનો પડધો છે ૪૩
 મોટે શર્વ મનુષ્યો શમજે ધર્મ મનુષ્યો શમજી કરી

નાત જાત કન્નતના ટંટા વરણા વરણી તણ કરી ૪૪
 બાધ કલંકી ગુજરી માતા ગુર્જર ભુમી શ્રેષ્ઠ ગણી
 જગત્રાતા ને કલંકી કીધી ખડે ખંડને ગણી ગણી ૪૫
 શર્વે શર્વે લેવાનો પોતે પોતાનો હકે ખરહકે
 મતલબ શવના પારજ પડયા વઢવાઢી ન કરો નાહકે ૪૬
 દશ અવતાર વિષ્ણુના છે પણ કલંકી નારાયણ રૂપે
 અખંડાનંદ શર્વમ કરવાને પોતે પોતાના અશલી શ્વરૂપે ૪૭
 પોતે પોતાના નર નારીપર જોઈ અતી ખેચાતાણી
 શક્તી શાયે વિચાર કરચો મનુષ્યોમાં છે ઘુલ ધાણી ૪૮
 પોતે કલંકી બાધ કરીને ન કલંકી ખંડો કરવા
 ગુર્જર ભુમી પસંદ કીધી ગુર્જરેશ્વર થઈ તેરવવા ૪૯
 ચકંદર મુરતી અખંડા નંદી તે ઉપરથી શવ ભાવ્યા
 પોતાના આકર્ષણથી આકર્ષી શર્વને શોભાવ્યા ૫૦
 ચકંદર તેજની કલંદર મુરતી તેજ કલંકી તેજસ્વા
 ચાહુદી હીંદુ કે મુશલમા પારશી બાધ કે ખ્રીસ્તી ૫૧
 મનુષ દેહમાં કલંકી આવ્યા પોતે પવિત્ર બાધ કરી
 કોઈના ધર્મો નિયમો શાયે કેમ બંધાઈ શોધકરી ૫૨

કલંકે શર્વાના પોતે મઘવે તે ચાલે કોહને ધર્મ
 એહનો ધર્મ નારાયણને! ધર્મ અશલ વાત તે પાકમર્મ પ૩
 દવા વિવાદ કરવા નથી આવ્યે નથી ખંડન મંડન કરવા
 મહોમા કલંકી શાભલી કરીને ત્યાર રહો આ ભવ તરવા પ૪
 ગુજરી હુમારી મનન કરજો ખીગલ શાભલો એક કાને
 ગુર્જરેશ્વર કલંકે આજમ કલંકીનો મહોમા માને પ૫

સોમવાર તા. ૧૦ જુલાઈ ૧૩૪૨ હીજરી
 અકરી ઇદે હા. પોતે.

- ફીરતે હેં હમ જોગી રોઝે અઝલ કે નીકલે
અકસર લીબાસ બદલે હે હમ અસલકે નીકલે ૧
- કરતે મુસબ્બરી એ દેખા બહા અચંબા
ફાદુ એ જીતને નીકલે અપની સીકલકે નીકલે ૨
- મુતલક વજુદકે એ આધનેહે તમામી
શમાઅકા નુરી લમઆ રંગે બદલ કે નીકલે ૩
- બહુરૂપ આપહું મેં બોહતેરે નામ અપને
દેખો એ રંગ બરંગી જલવા બદલકે નીકલે ૪
- જાની અસલ ઉપરસેં હોતી હેં સારી નકલે
નકલે અસલકા નકસા અપની અસલકે નીકલે ૫
- ઈમસાલેં કુલહે અપની અય શાહ શુકી સાહેબ
અહલે હીજાબ કેસે જાને અકલ કે નીકલે ૬

૨. ગઝલ.

કાર જુગતે કસબ કરતા હું
 સનમકી સુરત દીલમે ધરકે
 ઇશક યારકા દીલમે ધરકે
 કહી શોહનશાહ ગદા ભિખારી
 ઇશ ગુલશનમે હરહર ગુલમે
 તન લૌલાકી તનમે પીન્હાં
 જામે મહોબતકા મસ્તાના
 ઇલ્લાહુ નકશ કલબ પર
 ફીરાકે યારસે દીલ જલતા હય
 વસ્લ કભી હાંસીલ હોતા હય
 નઝર જુગર પર સખ્ત લડાઈ
 હાલ દિગર ગુ હય ઇસ દીલકા
 ખીના તેરે અય દીલખર જાની
 તેરે મીલનકે શોક ઝોકમે

ઔર મસ્તાના ફીરતા હું
 આસ મીલનકી કરતા હું
 હર હર શેએમે ખસ્તા હું
 કહીયે હસતા રોતા હું
 ઉશીકી ખૂશખો પાતા હું
 ઉસકો ખૂબ છુપાતા હું
 આશ ઉસીકી ધરતા હું
 ઉશીકે નકશમે રહેતા હું
 તનો જુગરસે જલતા હું
 હો અલમસ્ત ઉછલતા હું
 અશકસે મોકિ ઘોતા હું
 હસ્તા હું કભી રોતા હું
 મેં કબ તનહા રહેતા હું
 તુંહી તુંહી રબ કહેતા હું

અય જગદીશ જગતકેતાઅને	તુહી ખુઝકે સહેતા હું
હર ફેાદુમે હર નકસોમે	તેરા તસવુર પાતા હું
સચ્ચા ગુર મનસુરકા ચેલા	મીશકીશાહ કહાતા હું
ઈલદલાહુકા હર હર દમ	ચન ચન ચંગ ખખતા હું
અય સુફી મુશકીન ખુઝલે	વહદતકા રંગ પાતા હું
જીધર દેખતા હું ઉધર તજલ્લી	યાર નજરમે લાતા હું

૩ ગજલ.

અય બોદ સખાલાદે ખખર યાર કહાં હય
 જલદીસે ખખર લાદે વોહ દીલદાર કહાં હય
 પહેલું શે મેરે લે ગયા વોહ દીલકુ નીકાલે
 છાન ગયા દીલકુ વોહ દ દાર કહાં હય
 સરમદ કી તરેહ કેહ રહા હું મન ખુદાયમ
 દેતાહું મેરે દીલકુ વોહ તલવાર કહાં હય
 જીસ તરહકું દેખું હુંમે જલવાહે ઉસીકા
 ગયેર દીગરકી યહાં તકરાર કહાં હય

જલ્દવચ્ચે ખુદા દેખીચ્ચે નૈનાકોતો ખોલો

દીલો જાસે કીદા હોકર તલખગાર કહાં હય
મૈયનોશ હું મયખાનેમે બીસ્તરહે હમારા

મુજસા કોઈ ગુજરાતમે મયખવાર કહાં હય
શોકે લોકામા હુવા મસ્તાના ચ્ચે દીલિમન

સરદેકે તલખ કરતાહું ઇશારા કહાં હય
મરગચ્ચે મુક્તીચ્ચે જહાં ફતવાના લીખા

તાર અનલ હક હય મેરા દાર કહાં હય
હોશ હુવે રક્તાચ્ચે ગફલત હય અમાના

ખવાખ જમાનાહે તો બેદાર કહાં હય
ચશમે બતુનોસે જરા ખુદ કો તો દખો

અય તાલીબે દિદાર વોહ દીલદાર કહાં હય
નકશા તમામો હય વોહ નકકાશ અઝલકે

તાહીદે ઇલાહીમે વોહ ઇનજાર કહાં હય
મહફીલે જાનાંચે જહાંહે દરશનાં મેલા

ચશમ તેરી ઉસ્કે સજવાર કહાં હય
મતલબ નહિ મુજ સુફીચ્ચે મોસકીનકુ દીગરશે

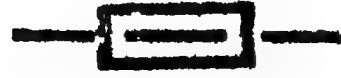
ઇશક મેરા કાર દીગર કાર કહાં હય

૩ ગઝલ.

ઉલકત ઉનકી હર એક શયશે બેશક મુજકુ પ્યારી હય
 સબ મુલતાનોં કી મુલતાની ઉનકે પેશ બિચારી હય
 તાજે શકાઅત સર ધર આયા ઉનકી બાત ન્યારી હય
 નામ મુબારક એહમદ બિન્કા ઉનહોંસે અપની યારી હય
 તુરમોહમદ સે ખાલીકને સબ દુનીયા ખીસ્તારી હય
 ઉનકી આમદ કી બરકત સે દલ ગઘ સબ દુશ્વારી હય
 જલવા વહદતકા અહમદ હય ચેહી મેરી ગુફતારી હય
 શાન પ્યારી વોહ મહબુબી ખુરાકકી અશવારી હય
 દીલબર મેરા શબ પર બાલા ફૈક ઉનકી સરદારી હય
 કલમા તૈયબ પઢાને વાલા વોહી રસુલે બારી હય
 નબી મોહમદ મુરસીવ સચ્ચા ફૈઝ ઉન્હોંકા જશી હય
 સલ્તેઅલ્લાહ મહબુબે ખુદાકી ક્યા કુછ અઝમત ભારી હય
 ખીસંત ઝતુમેં મેરે મોંસે મદહત કી પીચકારી હય
 શુકે ઇલાહી નામ હમારા ઉમ્મત મરહુમા જારી હય
 સુફી સાહેબકા કાઠ ન છેડો ચેહ પુતલા સરકારી હય
 નબી મોહમદ નામ હે ઉનકા ઉન્હોંસે હોંગમ યારી હય

૪ ગઝલ.

તુજે દુઆ હય ચેહી હમારી નવ ખંડ તેરા રાજ રહે
 તેરે શહેનશાહીકે ડંકે દોનોં જહાંમે બાજ રહે
 રંગ સુનેરા માહતાબાની સરપર તેરે તાજ રહે
 રશક ઝોહરા એક સીતારા ઉસમેં તુજકુ છાજ રહે
 સરપરતું ચમકાર તેરા વોહ હોકર પખરાજ રહે
 હજુરમે મુનકર હો કોઇ તા મહશર તારાજ રહે
 મેરે સર જલ્લે તુમહારા અય સાહીબ મયેરાજ રહે
 હજુર પાક કે હે બે ગુલામાં કીસીકે નહિ મોહતાજ રહે
 સ્વલે અલાકા શોર હુવા જબ કૈસેને મયરાજ રહે
 અર્શ ખરીપર તન લૈલાકી જાકમેલ બેરાજ રહે
 ચૌદા તબકમેં યુંહી હંમેશાં નાફેજ તેરા રાજ રહે
 તેરી સવારી કે અગાડી અનહદી બાજે બાજ રહે
 તેરી બરકતસે અય મેરે મોત્રા તેરે અબ્દકી લાજ રહે
 સુકી મીસકીન ફીદાહે તેરા સદા ઔજસે આજ રહે

૫ ગઝલ.

સ્વલે અલા મહબુબે છલાહી અહમદ છબ્બે અબ્દુલ્લાહ
 દોનોં જહાંકી ચે હે રખ્યાની વોહ બરહક રસુલુલ્લાહ

મેં હું હૃદયે ઝાપેદ આશી મુજસા મુજરીમ કોઈ નહિ
આપ શહેનશાહ શકીઅ હમારે મદદ કરો । મકબુલુલાહ
દસ્તમેં મેરે દામન આપકા સીદક યકીનેસે કહેતાહું
હર એક રંજસે હર આફતસે મુજકુ હુધ અમાનુલ્લાહ
હમદો સના કે કાબીલ બેશક વોહી રસુલે બારી હય
અપને નબીપર દરદ પદો ઓર ખૂબ પદો સલવાતુલાહ
સના નબીકા કરના સુફી એન સઆદત હય તેરી
તુજકુબી મુદાહ બનાયા લાખ ઝખાસે શુકુલ્લાહ

૬ મઝલ.

કામીલ ફૈઝુલ બારી શૈખ અબ્દુલ્લાહ સત્તારી
વાસેલ ફીલાહ બારી શૈખ અબ્દુલ્લાહ સત્તારી ટેક
હિંદમે હુકમે હકસે આયે ફૈઝ હિન્દોંકા બારી
દાઅવત હકકી બેર શોરસે બગ્નદીયા નક્કારી...૧
ગૌસ કુતુબ અબ્દાલ કલંદર નૈ સીલ સીલાહે બારી
બેબાક સીલ સીલા પાક જહાંમે મશરબ હે સત્તારી...૨
નિગાહમે તાસીર અકસીરી હસ્તી હો હુધ નારી
કુરબતમેં કુલ્લ સે હો બાલા દરગાહે સરકારી...૩

મરદ

સત્તારી સરકારી હય સખ અનજુમ દરબારી

ફી મકઅદ સીદક ઇનદમ લૈકીન ઉનકી મહશીલ સારી...૪

મુસાહેદામે હમને દેખા મેહશીલ ઉનકી સારી

મહુવસ્ત કુલ લેકાએ હકમે અજુબ હાલત ત્વારી...૫

વજુદ વાહેદ ખીલ કુલ બગનએ ફરક નહિ કુછ ધારી

૧૦૦૦૦૦ લાખ બરસ ઇશ હાલમે ગુઝરે ચોટ લગી હય કારી...૬

ઔર મશરબકી સખીયાં સારી મુસાહેદા કર હારી

ઇશ મશરબમે મહેનત નહિ હય મુસાહેદા હેં બારી...૭

કુતુબ કલંદર ગૌસ અવલીયા ઇશી ગીરાહમે બારી

ઇબતેદા મે ઇસ ધરકે ઔર મુનતેહાસે બારી...૮

કીલઆ મદોમે મઝાર ઉનકા બની ખૂબ ગુલઝારી

જ્યારત એક મરતબા કલે કીસમતકી બલહારી...૯

સુફી મીસકીન ધર બેઠે કયા હુવા યેહે ફઝલે બારી

ઇશરાર ખુતુની પાયા તુને મશરબ હય સત્તારી...૧૦

૭ ગઝલ.

ખુરઝે વહદત કી ઝયા હાશીઝ મહુયુદીન પીર

તાલેબોકે હુકતુમા હાશીઝ મહુયુદીન પીર...૧

આરેફાં મેં રોશની હય આપકી માહે કમાલ

મઝહરે તુરે ખુદા હાફેઝ : મહયુદ્દીન પીર...૨

પીર મેરે હઝરતે મનસુર હય તુમ પર ફીદા

હમલી હંય તુમપર ફીદા હાફીઝ મહયુદ્દીન પીર...૩

નાએએ મોહશનઅલી એર હક તઆલાફે વલી

તુર અહમદકી બીના હાફીઝ મહયુદ્દીન પીર...૪

કારીએ કુરઆન હફતી સાહેબે ધરફાને હક

વારેસે ખયરલવરા હાફીઝ મહયુદ્દીન પીર...૫

જુલ્હે બારાખંગી એખંડી હય મોઝએ પુરફેઝા

ફક્રનગાહ વહાંપર બના હાફીઝ મહયુદ્દીન પીર...૬

પીર મેરે હઝરતે મનસુર હય તેરે ચિરાગ

અશલી મઅદાનહય બકા હાફીઝ મહયુદ્દીન પીર...૭

યેહ ચીરાજે દાયમી એસા જલ્લાયા આપને

રોશની તુરન અલા હાફીઝ મહયુદ્દીન પીર

ફર્શસે તા અર્શ આલા લામકાં સૈરે કીનાન

અસલીયતમેં જા મીલા હાફેઝ મહયુદ્દીન પીર

સુપ્રીયે મીસકીન યેહ ઝીલ્લે દાયમી હય આપકા

હાદીયે રાહે ખુદા હાફેઝ મહયુદ્દીન પીર

૮ ગઝલ.

અય મેરે હઝરત બયાબાં મુરશીદે મનસુરશાહ
 અય જનાબે શેખ દૌરાં મુરશીદે મનસુરશાહ
 આરેફે હક વાકેફે સરરે કદમ રાઝો નેયાજ
 રાઝદારે રમઝ પીનહાં મુરશીદે મનસુરશાહ
 આપને જો જો કહાયા મેને સખ વોહ પા લીયા
 બન ગયા હું તુર લમઆ મુરશીદે મનસુરશાહ
 કીબ્લએ કાઅબા હમારા ઓર હકીકત મઆરેફત
 તુર ઇમાં શમએ ઇમિકાં મુરશીદે મનસુરશાહ
 આજ હમકુ ઇદિ હે ઇદુદદોહા કા રોજ હય
 લાખ સરહો કરદુ કુંરબાં મુરશીદે મનસુરશાહ
 સેંકડો દુરવેશ દેખે આપકા સાની નહિ
 અવલીયાએ ફરદ વઝદાં મુરશીદે મનસુરશાહ
 દાર પર મનસુરને અપને કો કરડાલા ફના
 ઉસસેબી બઝહ કર હે મરતાં મુરશીદે મનસુરશાહ
 રહનુમાઈ હકનુમાઈ આપહીકા કામ હે
 હીલ હમારા મસ્ત નાલાં મુરશીદે મનસુરશાહ
 હદલુલ્લાહે ઝલુલ્લાહ સીબગતુલ્લાહે રંગહુ

રહમતુલ્લાહ કુદરતુલ્લાહ મુરશીદે મનસુરશાહ
દેખતુલ્લાહ અજમતુલ્લાહ ઓર લેશાનુલ્લાહ હક

હે યદુલ્લાહ દસ્ત દામન મુરશીદે મનસુરશાહ
સુરતે જૈયા તુમારી જમગઢ નૈનામેં આ

શુદ્ધત હક હય તેરા ફરમાં મુરશીદે મનસુરશાહ
સુફીયે મીશકીન ફાની હોયુકા મનસુરમેં

ઝાહેરી મનસુર પીનહાં મુરશીદે મનસુરશાહ

૯ ગઝલ.

તેરા દરબાર શાહાની મહયુદીન જીલાની

તુમહારી શાન લાસાની મહયુદીન જીલાની

અલીકે ખાસહો ફરજંદ વ ઝોહરા પાકકે દોલખંધ

રસુલે પાકકે જાની મહયુદીન જીલાની

બબર શેરોકા કરદે ઝેર કુત્તે તેરી દરગાહ કે

હે નાફેજ સબપે ફરમાની મહયુદીન જીલાની

અય મહબુબે હબીબુલ્લાહ અય મરગુબે વલીયુલ્લાહ

મદદ અય ગૌસ સમદાની મહયુદીન જીલાની

અગર ચે હો કુતુબ ગૌસો વલી ફરમાન મેં જુમલા

અય મહબુબે સુખહાની મહયુદ્દીન જલ્લાની
જલ્લાયા આપને દીને મોહમ્મદકે કરામતસે

તુમહેં મઆશુક હકકાની મહયુદ્દીન જલ્લાની
કીયે અબદાલ ચોરોંકુ નિહાયત મેહરબાનીસે

તુમહારા જ્નેશ રહમાની મહયુદ્દીન જલ્લાની
ઝમીનો આશમાં અંદર અજી મોખત ગૌસીયત

ગુને મઆની ગુલીસ્તાનો મહયુદ્દીન જલ્લાની
પરીયો જન્નો ઇન્શામે મલાયક હુરો રીદવાંમે

સોતારા હય દરખશાની મહયુદ્દીન જલ્લાની
મોરીદી લાતખરૂ ફરમાન હે હમસે ગરીબોંકુ

મિટાઇ સખ પરેશાની મહયુદ્દીન જલ્લાની
વોહ મયદાને ક્યામતમેં તેરા જુઝા ખાગા હોગા

હમે જુલવાઇયો જાની મહયુદ્દીન જલ્લાની
ફના ફીલાહકા શરખત ચખાહે આપને સારા

અય કામીલ ફર્દ યઝદાની મહયુદ્દીન જલ્લાની
હજ્જેરોં અવલીયા આએ ન ચેહ દરજા કોઇ પાયા

ઉઠાઇ સખને ફરમાની મહયુદ્દીન જલ્લાની
તુમહારે દરસે અય જાનાં કહાં જાવે ચેહ દીવાના

તજલ્લી તુર તુરાની મહયુદ્દીન જલ્લાની
તુમહારા અબ્દ હું મીસકીનમેરે દીલકે હો તુમ તરકીન

હમારી જન કુરબાની મહયુદ્દીન જલ્લાની
તુમારી બારગાહુ આલમ પનહા મીલજ વમાવાહી

નહિ હય ખોશ નિરાની મહયુદ્દીન જલ્લાની
લગા દામન તુંઘારે જો હુવા બખ્તે સઆદત વોહ

પહોંચા કુરબે રખ્યાની મહયુદ્દીન જલ્લાની
સલાતીને અમાના હાલ માઝી ઓર મુસ્તકબલ

કરે દરગાહ કી દરબાની મહયુદ્દીન જલ્લાની
મુરીદાં આપકે શાહાંસેં બહેતર ઓર બરતર હય

તેરી અકમલ હે સુલતાની મહયુદ્દીન જલ્લાની
અલા ઇન્ના અવલીયા અદનાહે લા ખૌજુન તુમારી શાન

મેરી કીજીયે નીગેહબાની મહયુદ્દીન જલ્લાની
મુરીદાં કેા તુમહારે નામકી તરબીહ બ્યારી હય

અય બ્યારે શાહ દૌરાની મહયુદ્દીન જલ્લાની
વલી ગૌસો કુતુબ અબદાલ મેં હય આપકા ડંકકા

મદદ અય શાહે ગીલાની મહયુદ્દીન જલ્લાની
કરામત ઓર વિલાયત ઓર હિદાયત આપકા સૈવાહ

હમારે તુરે ઇમાની મહયુદ્દીન જલ્લાની
તેરા સાયા હુમાઈ હય તેરી હરજ દુદાઈ હય

કરો મેરી કદરદાની મહયુદ્દીન જલ્લાની
તુમારા સુફીયે મીસ્કીન હે દીલકેા કરો તસકીન

તુમહારા ફૈજે રહાની મહયુદ્દીન જલ્લાની

૧૦ ગઝલ.

દીલદારકુ દીલ દેકે મહોબતકો ખરીદા
 સરદારકુ સર દેકે સયાદત કુ ખરીદા
 ઇશક મહોબતમેં ફના હોના ચેહી બસ
 ગફલત કુ હટા તુરે હિદાયત કુ ખરીદા
 તસલીમ રખા આશીકે શેદાકો જરૂરત
 હીરસો હવાછોળ દિનામત કુ ખરીદા
 જામે અલસ્તો સે હુવા મસ્ત કલંદર
 કાતુબલા કેલકે ઇબાદત કુ ખરીદા
 ખુદકો ફના કરદે મોહબ્બત મેં મેરીજાં
 દુનીયાકો તમ્બા છોડ સયાદત કુ ખરીદા
 ઇશકે ઇલાહીમે ઇમામોંકી તરફ દેખ
 સરકે ફીદા કરકે શહાદત કુ ખરીદા
 દુનીયાકી તન્બા ઇખ્તે જરૂરકુથી નિહાયત
 યુસુફ કે તઈ બેચકે દોલત કુ ખરીદા
 યુસુફકી દિવાનીથી ઝુલેખાહી કદરદાં
 તુરે ખુદા ગુલશને કુદરત કુ ખરીદા
 યાઅકુબને રોરો કે બસારત કો ગંવાયા
 યુસુફ કે ગમે હીજરમેં હસરત કુ ખરીદા

યુસુફ કે કલંદર થે વોહ યાઅકુબ જુલેખા

છોળ વોહ દુનીઆકો સઆદત કુ ખરીદા
ઈશ્કમેં આશીકને દીલો જાન જલાયા

જસ્વએ ખુદા તુર કરામત કુ ખરીદા
શૈતાને અના કરકે ઇઆદતકો ગંવાયા

રાંદાએ દરગાહ વ લઆનત કુ ખરીદા
આદમ હુવે મખતુબ વ ઝલુમવં વ જહુલા

ખુદ રક્તા હુવે ઐસી જેહાલત કુ ખરીદા
આદમને ગૈરીસે ખતા અપની કબુલી

સરકો ઝુકા.ખાસ ખિલાફત કુ ખરીદા
હુર પરી જીન્નો મલક હાર ગયે સખ

આદમને ઇસરારે અમાનત કુ ખરીદા
સુફીયે મીસકીન હય દિદારકા ત્વાલેખ

બનકે ગુન્હેગાર શકાઅત કુ ખરીદા

૧૧ ગઝલ.

શહીયો લાગી પ્રેમ કટારી તીર જઝરનો લાગ્યો મને કારીરે
પીયુજ પીયુજ હરજ દેખા યા બાલે બાલે પ્રેમ ખુમારી રે

નુર નિશાના સુન માંહી ઝલકે
 જો દેખા સો કહેનેમે નહિ આવે
 દેખો સહીયો ગૈબી તમાશા
 મુરશીદ મેરા રાહ દીખાવે
 મુરશીદકા હક કયું કરકે અઠા હો
 મુજકુ ગૈબી રચના દિખાઇ
 ઝલકી નુરી જોત નિશાની
 હરહર રંગમે નુર દીખાયા
 યાદ ખૂદસે ગાફીલ મત હો જાઓ
 સહીયો સુફી મીસ્કીનકો સાંધને

ઉળનતી હય નુરી પીચકારી રે
 જાને કોઇ મૈલાકી પ્યારી રે
 બાજ તાલ મુદંગ નકારી રે
 દુર કીયા સખ દીલકી અંધારી રે
 ચેહતો મેરે સર હય બોજા ભારી રે
 મનુશુર દાતા આપકો બલીહારી રે
 બોલકે અંખીયાં દેખો નરનારી રે
 તનમન ધનસે સો સો જાનસે વારી રે
 ઇલલાહુ સાંસ સમારો રે
 તીરછી નૈઘયાં કરહે ચોટ મારી રે

બૈત.

યારને ચહેરાએ જોયાકા જો ઉલટાયા હિજાબ
 નુરકે પુતલે તમામી હોવે રોશન જરરેનાબ
 હોગએ શરમીદા બે નુર આફતાબો માહતાબ
 દર્શની મૈલા નજર આને લગા મિશકીન શાહ

૧૨ ગઝલ.

મૈલા ઝુલા રહા હય ઝુલોમેં રહમ પુરા
 નાજો અદાસે પાલા પુલોમેં રહમ પુરા

જુરમે ખતાકે ઉપર ફેરા કલમ ઉપકા
 રખા નવાઝેસોમે ભૂલોં મે રહમ પુરા
 ગુજરે હેં ચહેલસાલાસેં ઉપર ઉમરભી તેરી
 જુલમત ઉઠાકે રખ્યા તુરોમેં રહમ પુરા
 મોંમે હય બે વફાઈ અહેશાન કયા ફરામોશ
 જુદો કરમશે બાલા ગોદોમેં રહમ પુરા
 ભળકી હય નારે દોજખ ચો તરફ દાસેદોંકી
 અમનો અમાસે રખ્યા ચુતોમેં રહમ પુરા
 ઘર બેઠે ફેજ હાંસીલ તુજકો હુવાલય કામીલ
 જામે કી દમ પીલાયા રહેંમેં રહમ પુરા
 ફરદાનીયતકા જામા તન પર તેરે શખયા
 રોશન ચિરાગે દક હય ધૂતોમેં રહમ પુરા
 દેખો ચમક ઉઠીલય હરખએ શાને વદદત
 મીશકીન શાહ સુકી ફેઝોમેં રહમ પુરા

૧૩ ગઝલ.

તું કાઅબેસેં જાકે આયા હાજી	ખતાદે મેરા ખુદા કહાં હય
વહાંસે તુજ મંદીને પહોંચા	ખતા વોહ સમસુદ્દુહા કહા હય
વસંગે અશવદ કો તુને હાજી	દીયા મોહખતસે ખુબ બોશા

બતાવે તારીર ક્યાહે ઉસકી
 સફા વ મરવાકી બીચ દોળા
 કહા હય લબૈક હાજી તુને
 તવાફે કાઅબા કીયા હય તુને
 વ આબે ઝસઝમ પીચાહે તસના
 વહાંપે શૈતાંક મારા કંકર
 અગર ચે મારાબી તુને કંકર
 હજ વહ ઉમરાહ બજ તું લાયા
 વલે ન આપેકુ તું ગવાયા
 હજર દાનોંકી ડાલ તસ્ખીહ
 હુવાતું મશહુર હાજી સાહેબ
 શરાબ વહદત પીયા ન તુને
 રમુઝ વસલત ન ખુઝા તુને
 અરબકુ જાકે ગજબ તું લાયા
 સવાબ સારા ગંવાદીયા હય
 હજુર ચેહ હજસે કયું હો રાજી
 ઇધર ઉધર દીલ ભટક રહા હય
 અય હાજી આ પાસ મેરે જલદી

હુવા તેરા દીલ સફા કહાં હય
 વોહ જબલ અરફાત પરબી પહોંચા
 સુની વોહ અશલી નીદા કહાં હય
 સુની વોહ અશલી નીદા કહાં હય
 દરદકા દાર પીયા કહા હય
 નેહાં હય શૈતાંન તન કે અંદર
 બતા વોહ શૈતાં મુવા કહાં હય
 વ હાજી તું જબજબ કહાયા
 ચેહ નફસ ફરમાં હુવા કહાં હય
 બજે બજે સાયા ઓર જુબબા
 ચેહ હજજ તેરી રવા કહાં હય
 મઝાકે ઉલફત ચખા ન તુને
 બતા તેરા દીલ સજા કહાં હય
 કહાં તેરે દીલકા હય ડોકાના
 ચેહ હજ તેરી રવા કહાં હય
 નહિ મહબબતકી ખુઝી બાજી
 દરદસે ચેહ દીલ જલા કહાં હય
 શરાબકા એક પીજ બેતલ

હુજીર જલવા અભી દીખાવે	તુ દેખતા વોહ જીયા કહાં હય
ચેહ જનબે હકસે હુઈ મુનાદી	અય બંદગાને ખુદા મુનાદી
અય રખતેહો હુમસે કયું એનાદી	તુમહારી આંખ હકનુમાં કહાં હય
અઈ સુફી મીશકીન કરીબ ખારા	બઈદ ઉસકો ન કોઈ જનો
હમેં ખતાદો જરા ચેહ સાહીબ	ખુદાસે આદમ જુદા કહાં હય

૧૪ ગઝલ,

મસ્ત અંદર કીખીયાહે	કીખીયા ફિરતાર	મસ્ત
મુરસીલાં અંદર રીસાલત	આહુમદે મુખત્યાર	મસ્ત ટેક
તાલેખાં દર કુદહે મસ્તે	કુદસીયાં દર મદહે મસ્ત	
ખૂબ રયાં નાજ મસ્તે	આશોકાં દીદાર	મસ્ત...૧
માહેયાં દર આખે મસ્તે	માફેયા શુકતાર	મસ્ત
તાચેરાં પરવાઝ મસ્તે	આહવાં રફતાર	મસ્ત...૨
માફેરાં દર મકર બાઝી	હાસેદાં અંદર હસદ	
હે મજીસી નાર મસ્તે	કાફેરાં જીન્નાર	મસ્ત...૩
કુદકાં દર ખેલ મસ્તે	ગાફેલાં દર કીલો કાલ	

કાળેખાં દર કંઠખ ગોઠ	સાદેઝાં ઈકરાર મસ્ત...૪
કારેખાં અદગામ ગુન્ના	શાએરાં ઇશઆર મસ્ત
ફરદ દીલખરમે હે આશક	ખસ કલંદર વાર મસ્ત...૫
દાગખાં દર ઈસ્તેયાકે	હજ હાજ દર કઝાત
ચુગદ દર સહેરાયે મસ્તે	ખુલ ખુલાં ગુલઝાર મસ્ત... ૬
જાહેલાં દર જહેલ મસ્તે	અનંદરં કીકરે મઆશ
આલેખાં દર પુસ્તગુ	પરવાન હા અનવાર મસ્ત...૭
તાજેરાં દર બેઆ દીવાને	મુલકમેં સુલતાન મસ્ત
અકવાલીયાં સરતાલ મસ્તે	રંડીયાં ખુદ દાર મસ્ત....૮
કોઈ તવંગર માલ મસ્તે	કોઈ કલંદર હાલમસ્ત
ઝાહિદાં ફીરદાર મસ્તે	સુફીયાં ઇસરાર મસ્ત....૯
મસ્ત નીમેં હર ચકીરા	દર જમીનો આસમાં
ગોર કર દખા જો મેંને	જુમ લગી બાઝાર મસ્ત....૧૦
સુફીયે મીસ્કીન મીસ્કીનીમેં	અપને મસ્તહે
રૂયે જાનાં પર ફીદાહુ	શોકશેં હર બાર મસ્ત....૧૧

૧૫ ગઝલ.

અખ ઈશકો ગરમો ખઝારહે મેરે દીલકો ન સખરો કરાર હે
 નૈના મેરી ઝામે ઝાર હે મેરે દીલકો ન સખરો કરાર હે ટેક ૧

મુજે ઇશ્કમેં અપને જલાદીયા ઝીદાં ગોરમેં મુજકો સુલાદીયા
 જખસેં હુઈ નના ચારહે મેરે દીલકો ન સખરો કરાર હે...૨
 ખાકે ફનામેં મીલાદીયા મેરા નામો નીશાં સખ મીટા દીયા
 અપના ન ચહાં કોઈ વાર હે મેરે દીલકો ન સખરો કરાર હે...૩
 ખલકતકી આંખોમેં ખારહું ઔર આશોક કે ગરદનકા હાર હું
 મેરે સરપે અમાનત કા ભાર હે મેરે દીલકો ન સખરો કરાર હે...૪
 ડાલી નઝર મુજપે ચારને મુજે મઝનું ખના દીયા પ્યારને
 કફની મેરી તાર તાર હે મેરે દીલકો ન સખરો કરાર હય...૫
 દુરકત સે રોતાહું ચાર મેં નહીં ખવાખ હે અખતર મુમારમેં
 પહેલું મે દીલ બે કરાર હય મેરે દીલકો ન સખરો કરાર હે...૬
 બીરાહ અગનને જલાદીયા મેરે કલખ હગરકુ બુના દીયા
 જખસેં સદા મુજકો પ્યાર હે મેરે દીલકો ન સખરો કરાર હે...૭
 પહેલું મેં દીલકી પોકાર હેં મેરા જલ્વા નુમા કહાં ચાર હે
 નૈનાકી લાગી કટાર હે મેરે દીલકો ન સખરો કરાર હે...૮
 હરગીઝ હમેં મત સતાચીચો આપહું રોરહા મત રલાઈયો
 થુંહી હમારા ગુઝાર હે મેરે દીલકો ન સખરો કરાર હે...૯
 જામે મોહખખત પીલા દીયા અલમસ્ત ખનાકે નચા દીયા
 હુ હુ કા ખજા સીતાર હે મેરે દીલકો ન સખરો કરાર હે...૧૦

ਓੜਕ ਕਹੇ ਵਾਹ ਵਾਹ ਦੇ ਆਰ ਘਲਕ ਕਹੇ ਤਪਾਹੁਰੇ ਹੇ
 ਦਾਨਾਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਧੇਹੁ ਮਾਰ ਕੇ ਮੇਰੇ ਦੀਲਕੋ ਨ ਸਯਰੋ ਕਰਾਰ ਹੇ...੧੧
 ਸੁਖੀ ਮੀਰੀਨਸ਼ਾਹੁ ਦੀ ਧੇਹੁ ਆਰਜੁ ਮੈਲਾ ਹੁਮਕੁ ਰੱਖੋ ਅਪਨੇ ਰੱਖ
 ਮੁਝਕੁ ਨ ਦੁਨਿਆਈ ਆਰ ਹੇ ਮੇਰੇ ਦੀਲਕੁ ਨ ਸਯਰੋ ਕਰਾਰ ਹੇ...੧੨

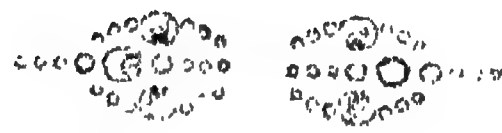
|| || ||

੧੬ ਗਲਲ.

ਓੜਕ ਸੀਤਮਗਰਦੀ ਮਾਰ ਹੇ ਮੇਰੇ ਦੀਲਕੋ ਨ ਸਯਰੋ ਕਰਾਰ ਹੇ
 ਓੜਕ ਕੀਸੀਕਾ ਨ ਧਾਰ ਹੇ ਮੇਰੇ ਦੀਲਕੋ ਨ ਸਯਰੋ ਕਰਾਰ ਹੇ ਟੇਕ ੧
 ਘੁਲ ਘੁਲ ਗੁਲੀਸਤਾਂ ਮੇਂ ਘੁਲਸਾ ਸੈਯਾਦਲੀ ਪੀਛੇਸੇਂ ਘੁ ਧੁਸਾ
 ਸੈਯਾਦ ਦੀ ਧੇਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੇ ਮੇਰੇ ਦੀਲਕੋ ਨ ਸਯਰੋ ਕਰਾਰ ਹੇ....੨
 ਓੜਕਮੇ ਸਰਮਦ ਨੇ ਸੁਰਦੀਯਾ ਆਰ ਮਨਸੁਰਨੇਲੀ ਭੁਭਾਦੀਯਾ
 ਧੁਲਾਂਤੋਂ ਤਲਵਾਰ ਹੇ ਆਰ ਫਾਰਹੇ ਮੇਰੇ ਦੀਲਕੋ ਨ ਸਯਰੋ ਕਰਾਰ ਹੇ....੩
 ਸ਼ੀਰੀਂ ਵ ਕੁਰਹਾਦ ਮਰਗਯੇ ਨਾਮ ਮਯਨੁੰ ਵ ਲੈਲਾਲੀ ਕਰਗਯੇ
 ਨ ਕੜਨੀ ਰਹੀ ਨ ਧਯਾਰ ਹੇ ਮੇਰੇ ਦੀਲਕੋ ਨ ਸਯਰੋ ਕਰਾਰ ਹੇ....੪
 ਫੋਰ ਵ ਰਾਯਾ ਕੁਨਾ ਹੁਵੇ ਰਾਯਾ ਰਤਨ ਪਦਮ ਯੇ ਨੀਸ਼ਾਂ ਹੁਵੇ
 ਨ ਉਨਕਾ ਕਹੀਯੇ ਮਯਾਰ ਹੇ ਮੇਰੇ ਦੀਲਕੋ ਨ ਸਯਰੋ ਕਰਾਰ ਹੇ...੫

ન હુરોંકી ખવાહીશ રહી હમે ન દોઝખકી હશેશત રહી હમે
 ન મતલબ હમે કોઈ કાર હે મેરે દીલકો ન સખરો કરાર હે....૬
 બીરાહ અગન જે ભગત ઉઠી મેરી જોખન જવાની સખી લૂટી
 અખરું કમાંકી ચેહ માર હે મેરે દીલકો ન સખરો કરાર હે....૭
 મેંખાના દારસેં ભરગયા મેનાશોન આકર હે પીલાયા
 અરશેં બરીં તક નજારહે મેરે દીલકો ન સખરો કરાર હે....૮
 જોશને હમકુ મયા દીયા જઝબો વજદને હમકુ નયા દીયા
 ઇશક કલંદર વાર હે મેરે દીલકો ન સખરો કરાર હે....૯
 મોસ્કીન સુફીકુ જોશ હે બેહોશ નહીં બાહોશ હે
 ચૌદા તબક એક તાર હે મેરે દીલકો ન સખરો કરાર હે....૧૦

૧૭ ગઝલ.

અબ ઇશકકી આઈ બહાર હે મેરે દીલમેંભી સખરો કરાર હે
 આખોં મેં ભી જોશે ખુમાર હે મેરે દીલમેં ભી સખરો કરાર હે ટક ૧
 દીલકુ હમારે ચુરા લીયા ફીર વાપસ હમેં તુને નહીં દીયા
 ન સૌદા હે ન વોહ બઝાર હે મેરે દીલમેંભી સખરો કરાર હે....૨

ઇશ્કને સીના સફા કીયા ફાસ અનફાસને દીલમેં જા લીયા
 બજતા ચેહી તનમેં તાર હે મેરે દીલમેંબી સખરો કરાર હે....૩
 આંખોં ઊઠા કર નઝર કીયા હેતો મઝહૂર જાનાં હે જખજખ
 જઘવાગર હરબ વોહ યાર હે મેરે દીલમેંબી સખરો કરાર હે....૪
 ઇશ્કકી મોજેં કા નેશહિ દોજહાં કા ન આશેકફ દૌશ હે
 ઇશ્ક હમારાહી યાર હે મેરે દીલમેંબી સખરો કરાર હે....૫
 ઇશ્કકી લઝઝત ખયાં કરેં કહિના કા નહીં હુકમ કયાં કરેં
 યાદે અખાકો ખહાર હે મેરે દીલમેંબી સખરો કરાર હે....૬
 દેખેં વોહ નકશો નીગાર હે ઓર રખર મહિરે નીગાર હે
 મેરી હુઈ નૈના ચારહે મેરે દીલમેંબી સખરો કરાર હે....૭
 ખલકત સેં હે મેરી ગુફતગુ ઓર મૌલાસેં દીલ અપના રખર
 હાંસલ હુવા ચેહ સુમાર હે મેરે દીલમેંબી સખરો કરાર હે....૮
 માલ મતાસેં હું બે તમઆ દીલ રોશન હુવા અલમેઅ સમાઅ
 સોતે સરમદ શોરો શાર હે મેરે દીલમેંબી સખરો કરાર હે....૯
 સુફી મીસ્કીન કુ વસ્તે યાર હે ફરહાનીયત કી ખહાર હે
 મઆદને અસલી ઇસારાર હે મેરે દીલમેંબી સખરો કરાર હે...૧૦

હુમકુ અપની જનસેં યેશક પીયારા ઇશક હે

આશોકી દીલમે મેર લૈલુન્ન હારા ઇશક હે ટેક ૧

હુમતો અપને ઇશકમેં આપહી હુવે હેં મુખતેલા

ઇશકહે રે ઇશકહે દીલકા સીતારા ઇશક હે ૨

દર રગો રગ દર નમોનસ કોઇ જા ખાલી નહીં

કશવરે તનમેં બના ખૈઠા ઇજતરા ઇશક હે ૩

ઇશકકી તો સૈફ કામેલ પૂછીયે બા કામેલાં

સખસેં અચ્છા ઇશકહે સખમેં નકારા ઇશક હે ૪

આશોકે લૈલાહે મજનું કૈસકી શૈદા હે લૈલ

હુઝરતે ફરહાદ શીરીફુલો મારા ઇશક હે ૫

ઇશકકી આશોકે જુલેખાં યુસૂફ કીનઆં તમામ

જાન માલો આબર સખકા લુટારા ઇશક હે ૬

મરર રઆની કી નીદા ઔરલી મઆલાહ કી સદા

લૈસ ફીહીલ જખખતી જુઝ વોહ પુટારા ઇશક હે ૭

ઇશકહી ખોલા અનલ હુકે રખે અરનોલી કહા

લનતરાની કહેકે ફીર મુસાકુ મારા ઇશક હે ૮

ધરક બોલા લાગેલા ધલ્લા અનાહા રૂઆબોદુ

મન ખુદાયમ ધરક બોલા સર ઉતારા ધરક હે ૯

ધરક આયા જોશમેં તો કાફનુન કી હુમ નીદા

અરશ સેંતા ફરશ ચેહુ મઆલુમ સારા ધરક હે ૧૦

ધરકસેં અરદો સમાં ઔર અરશકુરસી ખરકરાર

સંગખારા ધરકહે ઔર ગુલ હુજારા ધરક હે ૧૧

નાહનો અકરખ ધરક હે ફીઅન ફાસેકુમ ધરક હે

વહોવ મઆકુમ ધરક હે વઆખુદ ખીચારા ધરક હે ૧૨

યઆને અલ ધરક હોવલાહહે હુમા અઝ વેસ્ત ઓસ્ત

કયા ખજા ચૌદા તખક અંદર નકારા ધરક હે ૧૩

ધરક કાફરકે સોવા આયા નઝર કોઈ નહીં

કુન્તો કનજન મખફી હે ઔર આશોકારા ધરક હે ૧૪

એ પીયારા ધરક તેરા હે અઝલસેં શોરો જોર

હેનીદા હરજન તેરી ચેહુ કલપસારા ધરક હે ૧૫

એ પીયારે ધરક મેં આશોક તેરા હું અઝલ

તુમક મેરા ધરક હે હુમક તુમહારા ધરક હે ૧૬

ધરકકી ધજજતો છલત કીસ તરેહ હોવે ખયાન

હુમહેં આશોક ધરકકે ખીલકલ ચેહુ સારા ધરક હે ૧૭

અવ્યક્તો આખર જહાં મેં જાહેરો બાતીન તમામ

ઈસ્કહે હે ઈસ્કહે બીલકુલ ચેહુ સારા ઈસ્ક હે ૧૯

ઈસ્ક અલ્લાહ ઈસ્ક મુરશીદ ઈસ્ક હે કુલખોવતી

ઈસ્કહે સખમેં છુપા સખસેં નીયારા ઈસ્ક હે ૧૪

ઈસ્કહે આશોક હુવે હમ વોહ મેરા આશોક હુવા

આશોકો મઆશુક દોનાંકા ગુઝારા ઈસ્ક હે ૨૦

મીસ્કીન શાહ મુઝીબીહે ઈસ્ક હુલ્લાહકા મહેર

તીના દુનીયા દોઝબો જાનત બીસારા ઈસ્ક હે ૨૧

૧૬ ગઝલ.

એ બાદે સખા લાદે ખખર ચાર કલાં હે

જલ્દીમેં ખખર લાદે વોહ દીલદાર કલાં હે...ટેક ૧

ખેલુમેં મેરે લે ગયા વોહ દીલકુ નીકાલે

છીન ગયા દીલકુ વોહ દીલદાર કલાં હે ૨

સરમદ કી તરેહ કેહે રહાહું મનખુદાયમ

હેતાહું મેરે સરકા વોહ તલવાર કલાં હે ૩

જસ તરકકુ દેખું હું મેં જલ્વાહે ડિરીકા

- ગૌર દીગરકી યહાં તકરાર કહાં હે ૪
જલ્વાએ ખુદા દેખયે નૈનોકુ તો ખોલો
- દીલો જાનસે શીદા હોકે તલખગાર કહાં હે ૫
મૈ નોશ હું મેખાનેમેં ખીસ્તર હે હમારા
- મુજસા કાઈ ગુજરાતમેં મૈખાર કહાં હે ૬
શૌક લેકામેં હુવા મસ્તાના દીલમન
- સરદેકે તલખ કરતા હું ધિસરાર કહાં હે ૭
મરગયે મુક્તીએ જહાં ફતવાના લીખા
- તાર અનલ લકહે મેરા દાર કહાં હે ૮
હોશ હુવે રક્તએ ગફલત હે ઝમાના
- ખવાય ઝમાના હે તો બેદાર કહાં હે ૯
અશ્મ ખુતુનીસેં જરા ખુદકુતો દેખો
- એ તાલેબે દીદાર વોહ દીદાર કહાં હે ૧૦
નકશ તમામી મેં વોહ નકકાશ અજન્નકે
- તોહીદે ઇલાહીયે તુજે પ્યાર કહાં હે ૧૧
મહેશીલે જાનાં જહાં હે દરસની મૈલા
- અશ્મ તેરી ઉરકે સગખાર કહાં હે ૧૨
મતલબ નહીં મુજ સુકીયે મીસ્કીન કુ દીગરસેં
- ઇશક મેરા કાર દોગર કાર કહાં હે ૧૩

૨૦ ગઝલ.

લગાકે આંખ હમકુ વોહ બદનામ કરગઈ	
આરામ મેરા લેગઈ જે રામ કરગઈ....ટેક	૧
મસ્તી હુઝુર ઇશકી સરના બપા છળી	
જે ખુદ જહાં સેં મુજકુ પીલા જામ કરગઈ	૨
તેરે નીગાહને મુજે ખીસ્મીલ બનાદીયા	
મુજકુ બનાકે જે ખખર વોહ ધામ કરગઈ	૩
હું મેં શીરાફે ચારમેં ખીલકુલહી બેકરાર	
ખુલ ખુલકુ મજનું અપના વોહ ગુલકામ કરગઈ	૪
કયા કયા મઝાહે ઇશકમેં કયા કયા નહીં હુવા	
તરક આસેકાં કુદ્ર ઇસ્લામ કરગઈ	૫
ઇશકમેં ગરદન કટા તળેં હે સારે આશેકાં	
ઇશક કરકે નામકુ ગુમનામ કરગઈ	૬
દીલકુ હમારે ચૈન અબ એ ઇશકે હે નહીં	
જખસેં જમાલે પાક લખે ખામ કરગઈ	૭
ઐ યાર સીતમગર તુજે કયું યાદ ના કરે	
આરામ લીયે ગયે મુજે બેરામ કરગઈ	૮
ઉમૈદ તેરે વસ્લકી ઐ યાર થી મુજે	

તયુરી છુળાકે વાહવાહ દશનામ કરગણ	૯
આંખ મુજસેં ઐ મીયાં કયું ના મીલાવોગે	
મનમુર દરમીયાનમેં પૈગામ કરગણ	૧૦
મીસ્કીન મુશી ધરકમેં જલતાહે શમ્મેસાં	
જલ્તેકા હમે હુકમ સુખહો શામ કરગણ	૧૧

૨૧ ગઝલ.

ઠોકરસેં મુરદે હોગ્યે જીતે તમામ આહ	
શોરો ફગાં મચાદીયા આયાકયામ આહ...ટેક	૧
હમને કહા-રહેમત હુઈ મગફેરત હુઈ	
હુશિયાર હોકે સખ રહો છોળો મુનામ આહ	૨
શોતેમે લેયલ કટગઈ ઝકઝકમેં દીન ગ્યા	
ઔવકાત નાંચેઅ હોરહી ખુઝા કલામ આહ	૩
જીન્દાં કરને આયા કોઈ ગાંધીનો સુનો	
મગર મસ્ત હો રહે ચુકે વોહ કામ આહ	૪
જીના હકીકી ચાહીયે મરના હકીકી હો	
નજાત હો હયાત હો કાયમ દવાંમ આહ	૫
મુરદે સમજ ગયે સખી મુરાદ પા ચુકે	

૨૫૨

- નગાફેલોં ને કુચ્છભી કમાયા બદામ આહ ૬
જોકે કરનાથા વોહ રેહગ્યાયે યાર
એ વક્ત શીર કહાં હુવા જાએઅહરામ આહ ૭
મીસ્કીન શાહ સુફી જો કરના હે કરકે ચલ
અમર બળ સુનાકે સખકુ સલામ આહ ૮

૨૨ ગઝલ.

ધશ્ક સે પયદા નિદા હુઈ ઓર નિદાસે પયદા કુરાં હુવા
દાગ મોહબત દીલપર ખાયા રમજ માઅરેફત બ્યાં હુવા.....ટેક
નુરસેં ઉરકે બની તજલી દેખ ઉસેં ચકચુર હુવા
વોહી તજલી સે ખાક તાર વોહ જલકર કે કોહતુર હુવા
નુરસેં ઉરકે હુવાહુ રોશન જલવાસે માઅમુર હુવા
જુસ્ને માઅતા કીયા ન' ઉરકા વોહ મેહફીલસે દુર હુવા
ધશ્કસે પૈદા નિદા હુઈ ઓર નિદાસે પયદા કુરાં હુવાઈ રક્સેં પૈદા ૧
વહેદત સે કસરત હુઈ જાહેર વોહ કસરતમાં નિહાં હુવા
દમસે આદમ શફી હુવે આદમ સે કુલ્લ જહાં હુવા
હુવાસે પૈદા હવાં હુવે ઓર હુવા ખીના કુચ્છ કહાં હુવા
તીર બના મીઝગાસે ઉરકે ઓર અબ્રોસે કમાં હુવા ધશ્ક પહેલે ૨

નૈયનસે શમશેા કમર હે તાંબા ઓર નઝરસે નિશાં હુવા
નીદાયે કુનસે બના વોહ ફયકુન પિન્હાંથા સો અયાં હુવા
બનિ બાલસે લૈયલ પ્યારી ઓર દીનબી દરમીયાં હુવા ઇશ્કસે પહેલે
નીદા હુધ ૩

દીલ ચેહ નાલાં હુવા હે જૈયસે જૈસે એહ મહબુર હુવા
મગનુંકી લો લૈયલ લૈયલ હે આલમમેં મસહુર હુવા
બોલા આખર અનાહું લૈયલી દુધ ખુદીસેં દુર હુવા
ચૌવદા તખ્તમાં ચેહીહે જલવા સાફ સાફ બીલોર હુવા ઇશ્કસે પહેલે
નિદા ૪

ઇશ્મઝાત અદ્દાલસે ખુજો ચહેરાયે ઇન્સાંન હુવા
વહેદત કસરત ઓક હે પ્યારે જબ કામીલ ઇરફાંન હુવા
શોક ઝોકસે અપને અપના દીવાના દિલગ્ગાંન હુવા
હુખાબ બહેર કે માનીંદ પ્યારે વહેદતસે સબ આંન હુવા ઇશ્કસે પહેલે ૫

બની ઉલફતસેં ઐયની તેરી તુન શિકત હો નૈયન હુવા
નૈયન તુમારી જુસ્કુ લગગધ વોહ શૈયદા બેચેન હુવા
તુર ખૂદાઈ જલવા તુમાહે ગૈયન મીટાકર ઐયન હુવા
ઐયન ઐયન સે ઐન લગગધ ઝેર ચઢા બેચેન હુવા ઇશ્કસે પેયદા
નિદા ૬

વહેદતુલ વજુદાં સબ પુતલોંકા ગોરકરો ઇન્સાંન હુવા
નામ હામ સબ અલગ અલગ હે એ કસરત પેછાન હુવા

૩૬ આઝમ સખ પુતલોમેં એકહી ખાસી શાન હુવા
 આખરતો વહદતુલ વબુદહે ગંજખશીસે અયાં હુવા ઇશ્કસે પહેલે
 નિદા ૭

વહદતુલ વબુદકા મસલા જખસે હલ હુવા આરામ હુવા
 ગોસકુતુખ અખદાલ વલીસેં બાદા અપના ધામ હુવા
 વાહરે સાકી અજખ તઆજુખ કાંમીલ મમલું જાંમ હુવા
 જાંમ પીલાયા શોક ઝોકસેં અપના સારા કામ હુવા ઇશ્કસે પૈદા
 નિદા હુધ ૮

હમને હમકું જાંન કે દીલખર શાંન તુમારી શાંન હુવા
 સુરત મેં સૈયરત હે આપકી દીલ અપના દીવાન હુવા
 સુફી મીસ્કીન સિવાય મારેફત હો જુમલા નાદાન હુવા
 સુરતે મુરસીદ કરો મસાહેદા અપનાં યેહી બ્યાન હુવા ઇશ્કસે પહેલે
 નિદા ૯

૨૩ ગઝલ.

અજખ ઇશ્કને આકે રંગત દીખાઇ
 લેકાકી તમન્નામેં હીજરત દીખાઇ...ટક ૧
 દીયા સરકુ સરમદકે એ ઇશ્ક કટવા
 અજખ તુંને આલમમેં શહરત દીખાઈ ૨

૨૫૫

હીલ્લાજ મનસુર સુલી ચઢાયા	
સીતમખર ગેહ ક્યા તું શરારત દીખાઈ	૩
લૈલાકી કુદરતમેં મળતુંકે મારા	
ફરહાદ શીરીકુ કુલકત દીખાઈ	૪
ગમે યુસુફી મેં ઝુલેખાંહે નાલાં	
કીસીકુ નહીં તુને રાહત દીખાઈ	૫
રાગ્ન રતનકુ પદમકુ જલાયા	
તુંલી ફીર રાગ્નકુ કુદરત દીખાઈ	૬
મેરે પીર મનસુર કુ ધરિક તુને	
હકીમાકી સંગતમેં અહમત દીખાઈ	૭
નમુજ કમતરીન કુબી છોડાહે તુને	
બુલંદી પેલેખાંકે વહદત દીખાઈ	૮
કીસે આહઝારી કીસે બેકરારી	
નઅે તોરકી સખકુ આકત દીખાઈ	૯
જમીં આસમાંમેં ન વોહ ચૈન પાયે	
જુસે ધરિક કાફેરને સુરત દીખાઈ	૧૦
દોઝખો જન્નત ફરામોશ દોનો	
ધરકે કંલફર કેયામત દીખાઈ	૧૧
નાલાં વગીરયાં સબી આસેકાં હાઈ	
પકડ દસ્ત શમશેર દહશત દીખાઈ	૧૨

૨૫૬

અઝાઝીલકુ ઇશકકી હે ન લઝઝત

ઇસીકે સખખસે લઝઝાનત દીખાઇ ૧૩

આશોક કલંદર અઝલસે થા આદમ

તાજે કરામત ખીલાફત દીખાઇ ૧૪

૨૪ ગઝલ.

રીઝકકા ઝામીન આપ હે મૌલા

હવસકા હાઇ હાઇ કરના કયા મતલબ...ટેક

ફના ફની જબ જોનાં સખકુ

હાઇ હાઇ કરના કયા મતલબ ૧

મજરહ હોકર ધાયલ બનગયે

રે રે કરના કયા મતલબ

ફકીર હુવે તો ફના હો જના

મેં મેં કરના કયા મતલબ

જબ દુરવેશી લેકર ખેઠે

દર દર શીરના કયા મતલબ

દીલમેં જળ દીલખરકુ પાયા

જાહેર કરના કયા મતલબ

દરીયા અંદર કુદ પડે ફીર

એં એં કરના કયા મતલબ

ફીર હુવે તો ફના હોજના

મેં મેં કરના કયા મતલબ ૨

એ જાહેલ વોહ સચ્ચા ચારકુ

ચાર ન કરના કયા મતલબ

ચશ્મ ખીનાં જાનખુજ કર

અઆમા કરના કયા મતલબ

આંખિં સેં જરી હે આંખું

ભેં ભેં કરના કયા મતલબ

ફીર હુવે તો ફના હોજનાં

મેં મેં કરના કયા મતલબ ૩

જળ દુન્યા સેં દુર હુવે

અદેશા કરના કયા મતલબ

લીયા કીનારા જળ ખેશાસેં

તજકર કરના કયા મતલબ

જખ સપડાયે બીચ શીગુન્યાં

ચેં ચેં કરના કયા મતલખ
ફકીર હુવે તો ફના હોજનાં

મેં મેં કરના કયા મતલખ ૪
આશોક હકહો મતલખ જન્નત

હુરકી કરના કયા મતલખ
હુર એક રંગમેં હુરક પાયા

હુર હુર કરના કયા મતલખ
પ્યારેકુ પેછાન લીયા ફીર

નહોં નહોં કરના કયા મતલખ
ફકીર હુવે તો ફના હોજના

મેં મેં કરના કયા મતલખ ૫
તસખીહ જરી દમકી હોગઈ

માલા ફીરના કયા મતલખ
જખ મરને સેં પહેલે , મરગાયે

ફીરસેં મરના કયા મતલખ
કામ નહોં ઇસલામ કુફરસેં

દીન દીન કરના કયા મતલખ

રપટ

ફકીર હુવે તો ફના હોજના
મેં મેં કરના કયા મતલબ ૬

સૂફી મીસ્કીન રાઝ નહુક્તા
અફશા કરના કયા મતલબ

દરદર્દી ચોંટે દુખોયા જાનેં
શીકવા કરના કયા મતલબ

ઘાયલકી ગત ઘાયલ ખુજે
ટેં ટેં કરના કયા મતલબ

ફકીર હુવે તો ફના હોજનાં
મેં મેં કરના કયા મતલબ ૭

રપ ગઝલ.

કહેતાહે દીલેઝાર મેરા યાર કહાં હે
જસ્તાહે જુગર હીજરમેં દીલદાર કહાં હે
મહજુર હું મગમુમ હું હેરાનો પરેશાન
ખીસ્મીલકુ હો આરામ વોહ તલવાર કહાં હે...ટેક ૧

પુરકતે ગુલમેં હુવા બુલબુલહે દીવાના

મઆલુમ નાહીં મુજકુ વોહ ગુલઝાર કહાં હે
ઐ કસેદે બેફાલ ખખર લાવે સનમકી

કુછતો સુના હાલ ખખરદાર કહાં હે ૨
હૌશ રૂખા હૌશ મેરા લેકે ગયા સખ

મદહોશ કલંદર હું બનાદાર કહાં હે
ઐ રશક પરી હુર સીફત નાઝબરી નૈન
જલ્વા દીખા દીજીયે વોહ દીદાર કહાં હે ૩

ઠોકરસે જીયે મુરદા હઝારાંહી પીયારે
દેતાહે નીદા કુમકી તો હરબાર કહાં હે
નાઝબરી નૈનતે તળાફા દીયા મુજકુ

મારતા વોહ નૈનકુ તો હરબાર કહાં હે ૪
બેચૈન દીલેઝાર હે આરામ ગયા સખ

ચલતાહું કદે દસ્તા દીગરકાર કહાં હે
સુફીયે મીસ્કીન બેલા દીદ પરૈશાન

નાઝો અદા અપની દીખા ચાર કહાં હે ૫

૨૬ ગઝલ.

દીલકે અંદર જૈસે ઇલલાહ, પુકારા હોગયા

ઝરબ ઇલલાહસેં રગબન, દીલ હમારા હોગયા
હુજરયે તનકી અધેરી, હોગઈ રોશન સફા

બુરજે વહેદતકા, તલુઅ નુરી સીતારા હોગયા...ટેક ૧
દીલ હમારા ઇશકકે, દરીયાઓમેં તીરને લગા

બેક બેક સબ વહમો, ખતરોકા કીનારા હોગયા
ઐ સનમ અબ મહેરબાની, કર દીખા અપના જમાલ

બેહ હમારા દીલ નહીં હે, અબ તુમહારા હોગયા ૨
ચાલ કાનીસેં નીકાલા, મુજકુ બાકી કરદીયા

કુછ અજબ ઊલટકા, તૈરે ઐક ઇશારા હોગયા
ઇશકને આ કરકે દીલમેં, જબ ચકાયક ધરકીયા

માલ તાબાં હો ગયા, નુરી નીયારા હોગયા ૩
ખાર આતે હેં નઝર, દૈખા બધર ઐ ચાર મન

ઇશકકે ગુલહઝારા બેહ, ગુલ હઝારા હોગયા
દુન્યાયે મુરદારકુ અબ સુફી મીસ્કીન કયા કરે

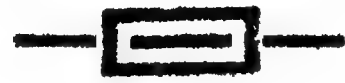
ઇશકકા કુલ કશવરે તનમેં ઇન્સા હોગયા ૪

૨૭ ગઝલ,

દીલો જાનસેં શીદા હોકે તલખગાર હું તેરા
 રખતાં હું મેરે દીલમેં સદા પ્યાર હું તેરા
 કાહરતુરપે જાજાકે કહા રખે અરેની
 મુસાકી નમન આશકે દીદારહું તેરા
 ઝાહરમેં મુજે દેખેહું ખાકક પુતલા
 બાતીનમેં કરે ગોરતો અનવાર હું તેરા...૨૬ ૧
 અરખઆ અનાસરસેં તો મેં દુરહું બીલકુલ
 પોશીદા પસે પરદેયે ઇસરા હું તેરા
 દુન્યાકી તરફસેં મુજે જરરા ન હક્સ હે
 એક બાર નહીં ચારમેં લખબાર હું તેરા ૨
 ખવાબ નઝર આયા તમામી ચેહ ઝમાના
 બુલબુલકી તરેહ સૈદાયે ગુલઝાર હું તેરા
 કસરતસેં નઝર તોળકે વહદતપે નઝર હે
 દેખાહું મેં તુજે સરે બાઝાર હું તેરા ૩
 કરતાહું મેં નાલાં વ ફગાં આહ વસોઝાં
 દારએ શફા દેક મેં બીમાર હું તેરા
 લાકરકે કીયા કૈદ મુજે મુલકે ધરમસેં

એ ઇશક કીદા હોકે તરેહદાર હું તેરા ૪
 તેરા હું મેં તેરા હું મે તેરા હું મે તેરા
 દીલો જાંકું કીદા કરકે મેં દીલદાર હું તેરા
 સુકીયે મીરકીન કલંદરકી તમન્ના
 પહેલું મેં મેરે આકે તલખગાર હું તેરા ૫

૨૮ ગઝલ.

ખાસહે લૌલાક શાનત ઐ મોહમદ મુસ્તુફા
 જાખજાહે તૈરી શહરત ઐ મોહમદ મુસ્તુફા
 દેખનેકા શૌક દીલમેં મુદતોં સે હે ભરા
 દીલહો નાલાં કબહો ઝીયારત ઐ મોહમદ મુસ્તુફા...ટેક ૧
 જીરને દેખા આપકુ બસ ઉરને દેખા આપકુ
 હમકુ દીખલાઈ હૈ ન્યામત ઐ મોહમદ મુસ્તુફા
 એક નઝર કરદે હમારે દીલપે ઐ હઝરત નબી
 હૈ અયાં સખરાઝ વહદત ઐ મોહમદ મુસ્તુફા ૨
 ચશમ નાબીના કુ તેરી એક નઝર અકસીર હૈ
 હો હુસુલ એક હમમેં બસરત ઐ મોહમદ મુસ્તુફા

સુક્રીયે મીરકીન પ્યાસા હૈ તુમહારે જામકા

દૈ મુનશ્શી જામ શરખત ઐ મોહમદ મુસ્તુફા

૩

૨૯ ગઝલ.

પુરકત કે સીતમ આહ કહાં તક મેં સહુંગા

દેખુંગા ન દીદાર તો ક્યા જતા રહુંગા

ઐ દીલતું કીધર જાયેગા લેજાયેગા કીસજ

જસ તરફ તું લેજાયે ઉધરકુ મેં ચલુંગા ટેક ૧

દુન્યાકી મોહબ્બત હે મુજે ઝહેર કે માનીંદ

સાખીત હું તૈરે ઈશ્કમેં હરગીઝ ન ટલુંગા

કોહકે માનીંદ હું મઝબૂત પીયારે

લાખ હીલાવે વલે હરગીઝ ન હીલુંગા ૨

ન ડન કે ચેહ દુન્યાલી (૧૩૦૩ હીન્દીમાંલી) મેરે સામને આઈ

કુસલાને લગી મેનં કહા કુછ ન સહુંગા

કેદીકે નમત દીનહું ગુઝારં મેં ચહાંપર

લલચાઉં કીસપર ન મીયાં મુહીં ફીરુંગા ૩

શૈતાનભી લગા મુજક હટાને ઐ પીયારે

ધમદાદ તુમહારી હૈતો ઉસસેં ન કરંગા

કરખાનકી (૧૩૧૨ હીજરી માહે મોહરમમે) મસજીદમે મુજે ઉસ્ને સાતાયા

લૈકીન ન ચલા મુજપે ખસ લાહવલા પશુંગા ૪

ધમદાદ તેરી મુજક વહાં આનકે પહોંચી

ધરકમેં કીર કયું ન મેં ખઝખૂત રહુંગા

સરકુ કીલ કર દીયા લાખૌક હું ખ્યારે

લાખોં હી મેરે સરહો તો કુરખાન કરંગા ૫

સીરરે હકીકત કે તંઈ ખુઝકે દીલમેં

રખુંગા છુપા કરકે કીસી કુ ન કરહુંગા

કહેકર કે મેરે ઘરમેં જો આતાહો તુમહારા

યહીં કભી આવોગે કીર મેંહીં ન રહુંગા ૬

આપને આતેહી મીયાં મુજક ગવાંયા

ઐસે તો ઊખલ જાઉંગા સૌદાઈ ખનુંગા

સુકીયે મીરકીન કહાં હૈ સો તું રહીયે

ચહુ ભૈદસેં દીલ છૈદહે હુરતમેં રહુંગા ૭

૩૦ ગઝલ.

- તેરે જીવકે પરદેમેં આયાહું આદમ
 રગો રગમેં તેરી સમાયા હું આદમ.....ટેક
 હુવા ઈશ્કે અપને નઝારે કા મુજકું
 કસરત કા બુરકા લેઆયા હું આદમ
 મોહુબ્બતમેં મસ્તી સેં કુનકી નીદાકી
 ફયકુન હો આપ આપ છાયા હું આદમ ૧
 તું ગુમગશ્તા હો તુજમેં ઝાહિર હોખાઉં
 ખુદીમેં તુમહારી છુપાયા હું આદમ
 ન જંઝમ મનમ દર ઝમીન આસમાનમ
 શકીસ્તા દીલોમેં સમાયા હું આદમ ૨
 સુરતપે અપની કીયાહું હુવૈદા
 મૈરા જલ્વા તુજમેં દીખાયા હું આદમ
 સુરત તમામીમેં સૈયરત હુમારી
 તુમે અપને ખાતીર બનાયા હું આદમ ૩
 તુંહી તુર મેરા તું મુજસેં હે શેશાન

મેં અપને પે આપહી લુભાયા હું આદમ
અના સરકે પુરકાઅ મેં મહુબુબ હોકર

ફરીશતોં સેં સીજદા કરાયા હું આદમ ૪
અગર અપને આપેકુ તું પાલીયા હે

ચેહુ શાને હકીકત સુનાયા હું આદમ
ફના હોકે મુજમેં તું મીટજાએ બંદે

તું મફકુદ હોં ખુદ ખુદાયા હું આદમ ૫
એ બંદે વફાદાર પૈછાન મુજકુ

ઇરફાં કે ખાતીર બનાયા હું આદમ
ઇશક મોહબ્બતમેં અલમસ્ત હો તું

તુજે જામ વહુદત પીલાયા હું આદમ ૬
મુરદે કી સુરત પળાયા ખબર નહિં

જાવૈદ ઝીંદદા જીલાયા હું આદમ
તાજે ખોલાફત અમાનત હેખા કર

હુમા રાઝ વહુદત બતાયા હું આદમ ૭
નીકલ ગંજ વહુદત સેં કસરત મેં આયા

મેરી શાન હુરજ દીખાયા હું આદમ

લગા ખેંચને જળ મેં ફાડુ મરાફી

તો અપને હી પુતલે બનાયા હું આદમ ૮
સભી મુરતેં હેં તુમાયા હુમારી

સીવા અપને ઔર કુછ ન લાયા હું આદમ
તુખમે મોહબ્બત જળ પેળ ફેલા

બેહુરૂપ અપના દીખાયા હું આદમ ૯
મુલાકાત મેરી હુ મેઅરાજ તેરી

૧૧
તુને આરવાં દોર લાયા હું આદમ
મુલાકાત તેરી હુ મેઅરાજ મેરી

૧૪
તુને ચૌદવાં દોન દેખાયા હું આદમ ૧૦
વહદત કે બીંગલ બળયા બ જોશમ

મસ્તાના વશકર નચાયા હું આદમ
કહી બનકે મનસુર હાદી હુવા હું
મીસ્કીન સુરી બનાયા હું આદમ ૧૧

રૂબાઈ.

કલંદરે આઝમ સીદીક સમદાની મહબુબે બારી
કલંકી ઔતારી, સુરી, મીસ્કીનશાહ કાદરી શત્તારી

૩૧ ગઝલ.

શીકવા	જખાંન	પર આગ્યા	ઉલટત	કહાં	રહી		
તકરકા	મેં	પળગ્યા	વહુદત	કહાં	રહી	૧	
ધકકરાર	અહદ હો	ચુકે	તરકૈન	સે	કમાલ		
સાખીત	રહા	નહિ	તુજે	ગયરીયત	કહા	રહી ૨	
ધંધર	ઉધર	બક	રહાં હે	સીયાહ	સુરખ	ઝરદ	
હકકલ	યકીન	કી	તુજે	એનીયત	કહાં	રહી ૩	
તકરકા	જખજાંમે	અધંચત	મેં	નહિ	રહા		
વહેદતકી	સૈયર	તૈયર	મેં	કસરત	કહાં	રહી ૪	
કુરખો	બધદ	ટલગ્યા	હે	જહુત	તરક	કુદલ	
પરદા	દુધ	કા	ઉઠ	ગયા	કુરકત	કહાં	રહી ૫
મહુવ	મહુવ	તખદીલત	ગૈયરીત	ભી	ઉઠ	ગયા	
એકતાઈ	રાંન	પા	ચુકે	કુરખત	કહાં	રહી ૬	
મઝાહેદા		મકાસકા	મશાહેદા	ભી		નેસ્ત	
દર્શન	કહાં	રહા	યહાં	રોઅયત	કહાં	રહી ૭	
અપના	તમારા	બીં	હે	મઝહુરમે		અપકે	

મઆલુમ	ધલમ	ગુમ	હુવા	ધલમત	કહાં	રહી	૮
ઝહુદો	તકવા	ઉઠ	ગયા	નીશા	શરાખ	સખ	
મુશમ	ધસ્મ	ગુમ	હુવા	શહેરત	કહાં	રહી	૯
(અખ દીયત)	ઝયલ	હુધ	કલ	હુટ	ગધ	હદ	
કૌન	કીસોકા	અખ	રહા	હસરત	કહાં	રહી	૧૦
સફરે	ખીઝરલી	ઉઠગયા	મુકામાત	ના		રહા	
માઅદરે	અસલી	હુએ	હયરત	કહાં		રહી	૧૦
ન ગુર	નાર	હુરપરા	દેવ	ઔર		ખવીસ	
કૌતાહ	કીસ્સા	હો	ગયા	કલમત	કહાં	રહી	૧૧
આસેક	મઆશુકકે	ઉતર	ગયે			લેખાંસ	
ચકતાઈ	ફીરતો	હો	ચુકે	ઐનીયત	કહાં	રહી	૧૨
સુફીયે	મીસ્કીન	શાહ	ધસરા	હુકક	હે	કલ્લ	
તુલુઅ	આફતાખ	મેં	મુલમત	કહાં		રહી	૧૩

સાખી

કર કરછો ન જીજી
એન કોઈ એમ નહી કહે

ત્રયણેવ રાખે વશ
અહીંથી આખો ખસ

૩૨ ગઝલ.

જીસ ગુફામેં હુમ રહેતે હેંઉ સ્કી ડગરી ભારી હે
 વહાં ન કોઈ પૈદલ જા સકતા ઔર ન કોઈ અસ્વારી હે...૧
 ચાંદ મુરજ ઔવર નવલખ તારોંકી ભી નહિ નઝારી હે
 ફરીસ્તાં ભી હયરાન વહાં ઔર ગુલમાં હુર યેકારી હે ૨
 જોગી જતી મુની તપસ્સી ન સન્યાસી ખત્તયારો હે
 ધ્યાન સમાધિ હાર ગયે વહાં ખ્યાલ કુભી દુસ્વારી હે ૩
 પાની પવન ઔર ખાક આતશન કોઈ પરીનદાં ગુઝારી હે
 નહિ વહાં છનદે ગુઝરતે ઔર પરીભી હારી હે ૪
 નહિ જહાં આકાસો ધરતી રહેની વહાં હુમારી હે
 સુફી મીસ્કોન જા વહાં પોંચે એ આતમાં અવવતારી હે ૫

૩૩ ગઝલ.

વેહ જમાલે નાઝની પર દીલ દીવાનાં બનગયા
 દેખકે અબરોં ક્યાં ખીસ્મીલ દીવાના બનગયા
 રૌર ગુલઝારે ધરમકી બુલબુલોંકુ હૈ નસીબ

દેખકે ઉસ ગુલકુ યેહ બુલબુલ દીવાના બનગયા...ટક ૧
ઉરકે હુસ્ને તાબ પર તાકત હે કયા દેખે કમર

મુસ્તરી ઝોહરા ઝહલ મંગલ દીવાના બનગયા
અરકકી ખૂબખોકે ઉપર હૈ ફીદા અરવાહરવાં

અતરો ખૂશખો ઔર ગુલસંદલ દીવાના બનગયા ૨
ખાંજરે અખરોને મુજકુ કરદીયા ઉરકા શહીદ

દેખ મીઝગાં હીરકુ ધાયલ દીવાના બનગયા
બરક ચમકી ગળગળાયા આસમાં બરસા મૌતીર

ઉરકી મેહફીઝમેં યેહ હૈ દાખ દીવાના બનગયા ૩
આપને ચમકાઈ ખીજલી હુમનેલી બરસાયા મેહ

દેખ ગીરચાં ચશ્મકુ બાદલ દીવાના બનગયા
યેહ હીલે દાનાંતો બરકુ દેખ દીવાના બનગયા

અકલ રક્તા હામઘ આકેલ દીવાના બનગયા ૪
ચારનૈના હૈ તેરી યેહ દીલ મેરા મઝેનું હુવા

દેખા દેખી કરકે કયું જાહેલ દીવાના બનગયા
સૂફીયે મીસ્કીન દીલકી તરફ તો દેખીયે

યેહ તળશીકુ મેરે કાતીલ દીવાના બનગયા ૫

૩૪ ગઝલ.

સીવા ઉરકે નહિ કોઈ
 હોવલ અવલ હોવલ આખીર
 હોવ જાહેર હોવલ ખાતીન
 હમા જાગો ન ગુરોશન
 વોહી નુરસ સમાવાતે
 વોહી દર અરખ ગુજરાતે
 નહિ હે વોહ નહિ હે તુ
 અગર હે હાવ હુ હુ હુ
 એ હસ્તી હસ્તી ઉરકી કુલ
 તેરી મોહુમો હસ્તી હે
 એ ખુરકા પોશો ઐયશી હે
 ચેહ તેરી ખુઝ કૈયસી હે
 ચેહી રાઝે શરીયત હે
 ચેહી સીરરે હકકીકત હે
 વુજુદ ઉરકા તમામી ચેહ
 નમુદ ઉરકા તમામી ચેહ

ફકત અલાહી અલાહ હે
 ફકત અલાહી અલાહ હે ૧
 ઉસીસે જલવાગર રોશન
 ફકત અલાહી અલાહ હે ૨
 વોહી ફીલ અરદ દહહાતે
 ફકત અલાહી અલાહ હે ૩
 નહિ હે ચે નહિ હુ મેં
 ફકત અલાહી અલાહ હે ૪
 નહિ ખસ્તી દિગર ખીતકુલ
 ફકત અલાહી અલાહ હે ૫
 ચેહ વોકાખાઝી જૈયસી હે
 ફકત અલાહી અલાહ હે ૬
 ચેહી રમઝે તરીકત હે
 ફકત અલાહી અલાહ હે ૭
 શહુદ ઉરકા તમામી હે
 ફકત અલાહી અલાહ હે ૮

યેહ ઇસતગરાક હે કામીલ, યેહ ઇસતહલાક હે બીલકુલ
 પતા હે બે પતા મીલજુલ ફક્ત અલાહી અલાહ હે ૯
 વાહી હે સુધીયેહ મીસ્કીન મનસુરો મોહીયુદ્દીન
 વહી અશમે અસરીયત હે ફક્ત અલાહી અલાહ હે ૧૦

૩૫ ગઝલ.

બાદ બરસોંકે ચહીં હોગા ન આના આપકા

કીસ તરેહ સૈદા જીયેગા પ્યારે જાનાં આપકા ટેક.

હમહેં સૈદા આપકે બસહો હમારે તુમ હખીબ

મહેરબાની સેં હો સખ તશરીફ લાનાં આપકા

કરવટેં લેતેહી લેતે શખ તમામી ગઘ ગુઝર

હૈ તસવ્વુર પૈશ મેરે પીયારે જાનાં આપકા ૧

હીજરકે ગમને કહેજાં ખા લીયા કીસકું કહું

આતશે દુરકત મેં હે હમકું જલાનાં આપકા

ઐ મસીહા મેં તેરા બીમાર હું જલ્લા બતા

કુંમખે ઇજની કેહ સુખન કેહ ઉદાના આપકા ૨

लाभदा परसों तलक व्यापार : मै जाना रहे

काम तशनों के लीये हैगा पीवाना आपका
मुद्दतोंसें है हमें दरशन के तेरे रोजदार

छह होवे हमकुं जनां रे दीजाना आपका ३

सूरे कुंदा करदीये जीदां तमाभी धस्तपवांछ

जीन्दये जववेदा प्यारे है जलाना आपका
हील लज्जी ऐसी कुं मत् आशिकोंसें हीलइया

में नीगाहे तीरंका : हुंगा नीशाना आपका ४

जुल गंध सारी हकीकत अज्य हमारे नैनमें

जुस्मों ज्ञान रहो रवां में है समाना आपका

हमकुं गुम करदेंके प्यारे आप करतेहो अहुर

आंपदी के रंगमें रंगीन बनाना आपका

आशिके मआशुक होना टखंगध कीर कौन है

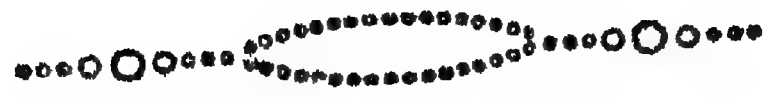
अव्यवो आपर तमाभीमे दीजाना आपका

सूदीये भीरकीनकी जुमला रंगोमें है तुंदी

हम तुंही गावेगे प्यारे रोज जाना आपका ५

૩૬ ગઝલ.

તેરી મોહબ્બત મેં મેરી જાન જલુંગા
 ખામોશ જલુંગા ન કહી આહ કહંગા ૧૬
 તું અપની મોહબ્બતમેં મુજે ખુશ નીગાહ રખ
 નએ તૌર મચલ જાઉંગા દીવાના બનુંગા
 કયા તું દીવાના નહીંહે કહેને લગા વોહ
 દીવાના બના કયા મેં એકેલાહી રહુંગા ૧
 જો અપના દીવાના હો ચેહ ઉરકા હે દીવાના
 વહનાહ યકીન માનગો મેં સીદ્દક કહુંગા
 મશરબો મઝહબલી તુજે દીનલી તુંજકો
 ઇમાન તુજે દેકે બે ઇમાન કહંગા ૨
 દાગ જુદાઈ કે કહાં તકમેં ઉઠાડિં
 રોરોકે સદા નૈનકુ આજું મેં લહંગા
 માહીકી સીકત હું મેં મીયાં જહેરે નઝરમેં
 દીદાર કે દરીયામેં હમેશાંહી તીરંગા ૩
 વહદતમેં મેરી આંખ લગી ગૈર મીટાયા
 કૌદ છુપા દીલમેં કીસીકુ ન કહુંગા

સુધીયે મીરકીન કલંદર હે દીવાના
તૈરી મોહબ્બત મેં ચેહી મસ્ત રહુંગા ૪

૩૭ ગઝલ.

ચોટ લગી ઈશ્કનાહુકી ખુશ બજત હે નકકારા
ચઉદા તબક્કમાં ઝેરો બાલા ગુંજત હે ચેહ અનકારા ૧
ભંવરા ગુંજત હે હું હુ કા બોલત હે ડરકારા
શંખ બજતહે ચંગ બજતહે ખુશ બજતહે દોતારા ૨
તાલ પખાવ મરદંગ બાજા ઓર મોરલીકા સુર સારા
જેયસે ભાદુ બાદલ ગાજા આખે હયાતીકી હે ધારા ૩
દશતરેહં સે અનહદ બાજે ધ્યાન ધરો સાધુ ખ્યારા
ઝેહી જરસ અનહદ હે ધંટા ચેહી સુલતાનુત્ર અઝકારા ૪
અરશ ફરશ ઓર ચૌવઉદા શુવનમેં ઉસીકા ડંકાહે સારા
સુધી મીરકીન ચલો યહાંસે યહાં નહિ મોહન ખ્યારા ૫

૩૮ ગઝલ.

કાશીસ હો હકકાની હો કામીલ જબ પાવે ચેહ ઇસિરારા

મુરશીદકી જખ નીગાહ હોતો ક્યું ન ખરસે અનવારા
 નૈયનસે નૈનાળે મીલાઈ હુવાં તઝલલી ચમકારા
 દહનમે આવે દહનકુ ડાલા અલમસ્ત બનાયા મતવારા
 દુધ ખૂદી સખ શકા હુઈ ફીર હે વહેદતકા નઝઝારા
 ફકરો ફનાપર ફકીર પહોંચા મકઅદ શિદક હે ખ્યારા
 મેરાજ લગીહે અશ ખરીપર ચદો ગગનમે મતવારા
 પશો પેશમત દેખો બીલકુલ્લ તેહો જખ રસ્તા સારા
 ઇસ્તગરાક હુવા જખ ઉસ્મે ઇસ્તહલાક હો અંતીયારા
 કુરખ બોતકા કંઘડા છુટા હજુર હાજર હે ખ્યારા
 મુશકીલ ડગરી બીકટ મામલા તલવાર પડી હે ચૌધારા
 મુરદુદ હુવા મગજુલ હુવા જે ચહાં ફીસીને હમમારા
 નાઝરો મનઝુર હુવે કમસીયા દે મશહુર કુળ
 સુરીખાવા અજખ તાઅજુખ જે પાયાં હે ઇસારા

૩૯ ગઝલ.

શરકટા દેગે મગર હરગીજ તુ ડર જાયેગે હમ
 કયા ફકી તુજકું એ જાહેદ જો મરજાયેગે હમ

શોખતકી લજતકો પરવાનાં હે જાને આહ ઉહ

ફરહાદ મંજનુંકો નમન થેક નામ કર જાયેગે હમ ૨

આશીકો કરના નહિ હાં દેખો ગભરાના નહિ

કાર મરદાને મુંદા ફે ચલાંપે કરજાયેગે હમ ૩

વોહ રખેજાના કે દિવાના હુવા હું હાયે બસ

હુસ્ન માંશુકાંકે અંનદર મહવ હોજાયેગે હમ ૪

ધ્યાન મેં હમ ઉરકે ગુમ હે જ્ઞાનમે લાખોફ હે

હમજહાં રહેતે હું બસ કુચ્છ શોર કર જાયેગે હમ ૫

કુદશીયાં રહાનીયાં તુરાનીયાં કરાખીયાં

તોફ કરતે હું તુમારા પર ન ઇતરાયેગે હમ ૬

જેસ ઇશકે ચારને તો રકસ શિખવાયા નહિ

હીલતે હુરમત કે ફતવેગે ન ઉરે જાયેગે હમ ૭

અસ્મ નાખીના તુમારી આહ ચેહ એહલે લિઆમ

કુફર ઓર ઇસ્લામકી હદસે નિકલ જાયેગે હમ ૮

બેહિસ્ત દોઝખ છોડ તરફે હમ ગયે એયરાફ પર

વહાંસેબી ઉપર નિકલ ગયે પર ન દીખલાયેગે હમ ૯

આંખ સે જબ આંખ લગેગાહ સોર ઘોઘા હોગયા

લજઝતે બે મિસ્લ ચખખી પર ન ફરમાયેગે હમ ૧૦

સુફીએ મીસ્કીન શાહ મહમુખીઅત ખારી હુવા

ન્યાંગતેં મહુખી હે ચેહ શુક ચેફરમાંગે હમ ૧૧

૪૦ ગઝલ.

- દીલમેં વોહ જાને જહાં લેકીન નજર આતા નહિ
 તુજમે હે ઉસ્કામકાં લેકીન નજર આતા નહિ ૧
 અવલો આખરો ઝાહેર બાતીન હરજાહે વોહ
 નહનો અકરબ હે ફગાં લેકીન નજર આતા નહિ ૨
 વહોવા માંઅકુમ ઐયનમાં કુનતુમકા હે ડંકા બગ્લ
 હે નપોશિદા અયાં લેકીન નજર આતા નહિ ૨
 હાઝેહીલ આમાં ફહોવા ફીલ કયાંમત આમાહે
 પેશહે તુરે જહાં લેકીન નજર આતા નહિ ૪
 હઝરતે મીસ્કીન સુફી દર ખરાબતે ખુદા
 દીલમેં અરશે બે નિશાં લેકીન નજર આતા નહિ ૫

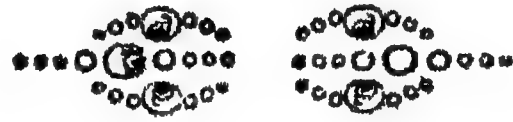

૪૧ ગઝલ,

નબી મોહમદ રહેમત આલમ મૌવલાકા મેહુખી બના

આશીક સારીખુદાઇ ઉનપર તાલેખ વોહ મતયુખ બના
 મીમ નિહાં અહમદ કહેલાયા ખુદ રાગેખ મરગુખ બના
 નુરકા પરતો સારા કિનકા ખ્યારા ખાસા ખુખ બના
 રાજ નિયાઝ આશોક માઅશુકકે ઔર ન કોઈ જાને હે
 કામ જાલાલકા દરમીયાન ક્યાથાં ઉસે ન કોઈ જાને હે ટેક ૧
 મીમદાલકે અહદકે અંદર અહમદ હો આયા શરર
 ચમક દમકસે હો હુવેદા ફીરે શહેનશાહી છત્તર
 પાક મુખારક સરકે કિપર ચમક રહા તાંખાં અખતર
 ચતીમ મીરકીન નામ ધરાયા દુશમન સારે ખાઇ ચકકર
 લાલ બદકશાં શરમાજવે ગરદેખે દનદોં ઉનકે
 નાખુન હમચુ હે લાલ રોશન હે લાલબી કુરખાં ઉનકે
 પાક દમકી બરકત સે હો સંખપારા મરઝાં ઉનકે
 ગર દેખે નાઅલેં કુલ ય સુરજ પુલસૌ હો હેપરાંન ઉનકે ૨
 વોહ ખુશખો ઉડતીથી ઉનકે અતહર પાક બદનકે ખીચ
 અરક જોટપકા બદનસે ઉનકે પુલ બને હર ચમન કે ખીચ
 ફીદા ખુદાઇથી સખ ઉનકે લહેરી નાઝ ચલનકે ખીચ
 શાન ધલાહી નુરે ખુદા હે લાશાંતી હર કરન ખીચ ૩
 ઘરસે બાહર આપ નિકલતે ખુત ગીરતેથે ઝેરે કદમ
 કોઈ ચહેરે પર મરતાયા ઔવર કોઈ નાલેં નવગા બેદમ

નિકાળસે બે હિઝાબ હું એતો માહતાબકુ આઘ શરમ
 રાજ નિયાઝ મખ્મદી ખોલદુ તો હો શિકસ્તા મેરી કલમ
 અહદ અહમકા સૌદા હે અહમદબી મફતુ ઉનકા
 એક તુરકા ઝહુરહે એ હે શિરરે મકતુ ઉનકા ૪
 અહદ અહમદમેં નહિ જુદાઈમેં બી હું મજનું ઉનકા
 કલામ હક હે કલાંમ ઉનકા રોશન હે જગનું ઉનકા
 એક પલકી ઝલકી અંનદર આશીક શબ્બ બે ઝાંન બને
 શાકી જુસ્કા આપ હો પ્યારા વોહ આશિક મુસ્તાક બને
 નઝર જુનોપર પડ ગઈ ઉનકી વોહ કામીલ હન્શાંન બને
 સુરી મીસ્કાન ફીદાં હે ઉન્કા વહેદતકી એક શાંન બને ૫

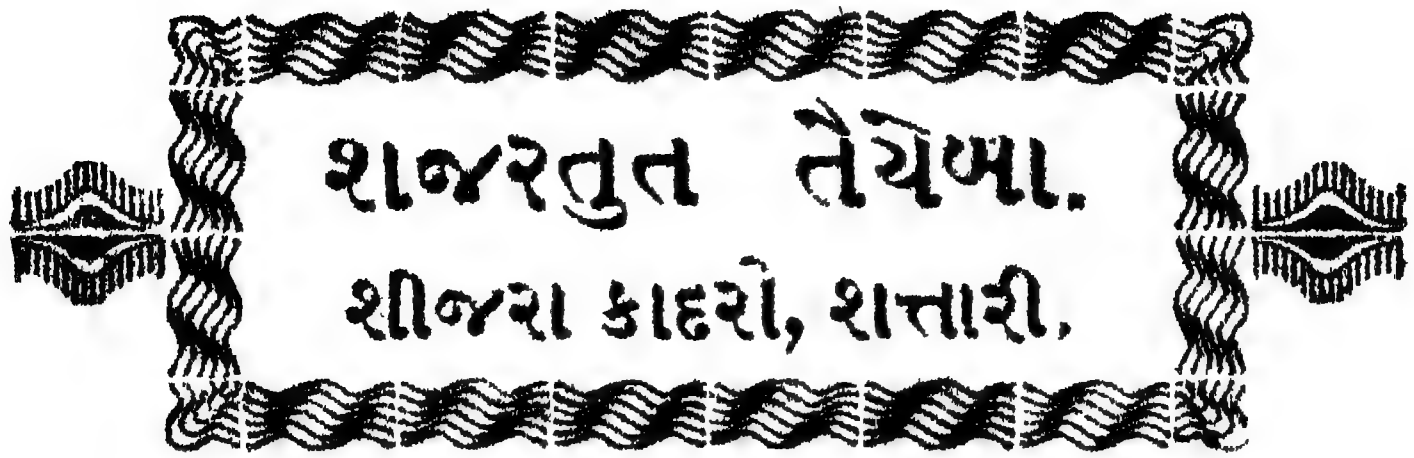
૪૨ ગઝલ.

તસન એ કૌવસર હમે કૌવસર પિત્તાના યાદ હે
 કુબ્બે ઇઝતી કહે કે મુરદા દીલ જુલાના યાદ હે...ટેક ૧
 તાલેબે હકક હકક નુંમાઈ કે લીયે હાદી હુ મે
 બહરમેં ફીસ્તી ચલાના ઓર તિરાના યાદ હે ૨

મઝહર જાતે સમઢહુ હુમે ઇસરારે લતીફ
 આશિકોંકુ રાહે મખ્શીકા દીખાના યાદ હે ૩
 મસ્ત મેરી બાંસરી પર ગોપીયાં ચોવિસ હઝાર
 તાલેબોંકુ રકશમે લાકર નવાના યાદ હે ૪
 શરકસી મતકર યે ગાફીલ સરજુકા રાહે સબુદ
 કેહ અનલ હકક અપની ગરદનકુ કટાના યાદ હે ૫
 તોલેબે દિદાર મેરે હાથમે તુ હાથ દે
 જોસ વેહદતકા ચઢાના ઝોર ઘટાના યાદ હે ૬
 ગુલશનો વહેદતકા ખુલખુલ હુ વઝુદે વહેદતેએમ
 જાકે સજરે મુનતહા પર ચહચહાના યાદ હે ૭
 સજર તુખા આશીયાના લામકાં પરવાઝ મન
 દમકી સારંગી હુમે અચ્છી બખના યાદ હે ૮
 ખાર ખસસે દુર હોતુ માહ હવસસે આકે મીલ
 ધુમ્મ ઇસ્ક યારકી દીલમેં મયાના યાદ હે ૯
 હઝરતે મિસ્કીન સુફી માઅરેફત મેં મસ્ત હે
 તાલેબાંને કીબ્રીયા રગત ચઢાના યાદ હે ૧૦

હાથ ઉઠાયાહુ ધલાહી અમ દુઆકે વાસ્તે

હાજી શજરે તૈયેખા ઝલ્લે તુમા કે વાસ્તે

જલ્લએ વહલત દીખાદે અય મેરે માહે મુનીર

સૈયદે કૌનેન શાહે અખીયા કે વાસ્તે

ધસ્કકી મનઝલ મુઝે મબલા નઝર આધ કહન

કીજીયે આશાન અલી મુસ્કાલ કુશા કે વાસ્તે

હિંમતે આલી ધનાયત કરકે સર કરદું ફીદા

સૈયદે શોહેદા ધમામુલ અશપીયા કે વાસ્તે

તુજકો મીલનેકા ધલાહી આશકોકો ધસ્ક હો

અવ્લો આખીર નીલા જતુલ એખા કે વાસ્તે

સૈયદે બાકર વ જાઅફર કાઝમે મુસા રજા

દીલ મુનવર કર ધમામે બા સફા કે વાસ્તે

દીલકુ રોશન કર ધલાહી સુરતે શમ્સો કમર

હઝરતે મઆરફ કરખી જુઅતા કે વાસ્તે

મઆરેકત કા બેશ તેરે આરેકાંમે હો સદા
 સરરી શક્તી ઓર જુનૈદે પારસા કે વાસ્તે
 અખુખર અખુલ્લાહ શીખલી ઓર અખુલ વાહે દસ્ત
 ધરકમે કામીલ બના ઇન અવલીમા કે વાસ્તે
 યુસુફે તરતોસ સૈદા શેખ હંકારી અલી
 વસ્લ દે તું જુ સંઘદે પેશ્વાકે વાસ્તે
 અય ખુદા કૌનેનમે તેરે સીવા દર કાર નેસ્ત
 જલ્વએ વહદત દીખા ગૌસુલ વરાકે વાસ્તે
 સૈયદે અખુરઝઝાક શેખ ઇબ્રાહીમ પીર
 શોકકા દારપીલા શેખુલ હુદા કે વાસ્તે
 બાઅફરે એહલે સફા ઓર સૈયદે શેખે અલી
 અપના જલ્વા દે મોહંમદ રહનુમા કે વાસ્તે
 હઝરતે ગફાર સીદીકી મોહંમદ હકનુમા
 કરે દુઆ મકબુલ મકબુલે ખુદા કે વાસ્તે
 સૈયદે અખુર રઉફે જુઆતા અખુલ વહાબ
 બક્ષ મય ચકચુર કરે ઇન હકનુમા કે વાસ્તે
 શાહ અબાઉદ્દીન શતારી સીરાજુલ અવલીયા
 ફજલ તેરા હો ખુદા એહલે સફા કે વાસ્તે
 હઝરતે સર મસ્ત કામીલ ખાસ સર મસ્તે ઇલાહ

પ્યાર દે હરમ બદમ અપને લેડા કે વાસ્તે
શાહ ઝહુરલ હક મહમદ ગોસ વજહુદીન પીર

શોક ઝોકો ધરક દે હર ઔલીયા કે વાસ્તે
શીખગ તુલ્લાહ અરશ આજમ કે હે ખુરશીદે બકા

હઝરતે અબ્દુલ અઝીમુલ અશશીયા કે વાસ્તે
સૈયદ મહમદ હે મોદરસ ઔર જનાબે શાહ કરીમ

તુજપે હું મવલા રીદા તુરલ ઝીયા કે વાસ્તે
સૈયદે સાદત તાહેર શાહ મીનલ્લાહ શાહપીર

તુર તુરાની હો યેહ દીન હકનુમા કે વાસ્તે
હઝરતે સૈયદ મોહમદ હઝરતે દાઉદ શાહ

વસ્ત દે ત્વાહેર વલી ઉલ્લાહ બકાકે વાસ્તે
શાહ જંગલી શાહ કલંદર ઉન્કે હંચ મોહસન અલી

બક્ષ મુજકુ મચ્ચારેફત પૂદહે તુમા કે વાસ્તે
શાહ મોહૌયુદીન જનકા નામ હય મૂખત્યાર શાહ

કર દુઆ મકબૂલ સૌખુલ અશખીયા કે વાસ્તે
એહને દીલકે દીલસે મસ્તી તાહશર હોવે ન દર

મુરશીદે મનસુર શાહે હકનુમાકે વાસ્તે
સુફીએ મીસ્કીન શાહકી આરજુ હય સોતો હય

મુંદુઆ બરલા મહમદ મુસ્તફા કે વાસ્તે

માસીવા તેરે ફના હો જીમલગી હીરસો હવા
 મેને પકળા હય વસીલા બસ લીકાકે વાસ્તે
 અઝ તુફેને ખવાજગાને કાદરી જલ્દેએ લાહ
 નેઅમતે સખ ગર હુઆ તું મુજ ગદા કે વાસ્તે
 સુફીએ મીરકીન શાહ તેરા હે એક કમતર ફકીર
 પાર કર નૈયા મેરી કુલ્લ અવલીયાકે વાસ્તે

૧ કસીદા.

વજહુદ્દીન અમદાવાદવાલેકે હકમે.

આપકે મકબૂલ યઝદાં શાહ વજહુદ્દીન પીર	
શાહ શાહાં કુતબે દૌરાં શાહ વજહુદ્દીન પીર	૧
અહમદાબાદ આપકા હે મોલદે મસ્કન શરીફ	
મઆરેફતકે માહતાબાં શાહ વજહુદ્દીન પીર	૨
યઆને ચરખે મઆરે ફતકે આપહો ખુરશીદે તાબ	
ખાદીમોકે તુર ધરકાં શાહ વજહુદ્દીન પીર	૩
રાઝઘરે મઆરેફત ઓર સાહેબે અંદાઝ નાઝ	

- શમ્મે બ્રમ્મે જીન્નો ધનશાં શાહ વજહુદ્દીન પીર ૪
કાદરી શત્તારી આલમગીર પુખ્તા સીલસીલા
- હમ મુસલસલ ઇસમેં શાહાં શાહ વજહુદ્દીન પીર ૫
પેશવાએ જીન્નો ધનસાં હાદીયે તુરલ હુદા
- આશોકાં કે જોશ જોશાં શાહ વજહુદ્દીન પીર ૬
હે તુમહારા હોઝ શાશી તોતનોંકે વાસ્તે
- હર મરઝકા હે ચેહ દરખાં શાહ વજહુદ્દીન પીર ૭
નામ દૌવા આપકે જોહોં વોહ હે લાખૌફ કુલ
- સરહ હોગધ બિનપે નહેરા શાહ વજહુદ્દીન પીર ૮
હો મોહમ્મદ ગૌસકે તુમ મંજુરે નઝર
- કતખીયતકે તાજપોશાં શાહ વજહુદ્દીન પીર ૯
બસ મઝારે પાક પર મેં પળરહા હું ચેહ અઝલ
- અશ્મમેં રોશન દરખશાં શાહ વજહુદ્દીન પીર ૧૦
આપહો મોહ હીદાયત તાકેયામત રોશનંદ
- કર રહા લાખોંકુ ખાસાં શાહ વજહુદ્દીન પીર ૧૧
આપકા શજરા હે મર્યુ શજરએ તોગ્રાહ બુલંદ
- કિરકા શાયા ઝલ્લે સુગહાં શાહ વજહુદ્દીન પીર ૧૨
શાખ ખાખે બરગે ઔર સમર કુલ શજરેકે
- જૌશ હકકાનીસેં બઝાં શાહ વજહુદ્દીન પીર ૧૩

આપકા કમતર હું મીરકીન પર હું શાહ બાઝે બુલંદ
એ મેરે વાલીશાહે શાહાન વજહુદ્દીન પીર

૨ કસીદા.

હકતઆલાકા પીયારા સૈયદે કૌનેન હે
આમેનાજ કા દુદહારા સૈયદે કૌનેન હે
ખાસ નુરે કિઆયાઇ ઝાત પાકે એહમદી
સર નખુવ્વતકા સીતારા સૈયદે કૌનેન હે હા
લુત્ફસેં ઉનકે મુનવ્વર હે કુલુમે મોઅમેનાં
હશ્રમેં શાફેઅ હમારા સૈયદે કૌનેન હે
કયા હમે ડર હે અઝીઝા દરમીયાને દોજહાં
અહમદે મુરસીલ હમારા સૈયદે કૌનેન હે હક
રહમતુલ લીલઆ લમીન મેહેબુમે રખ્મુલ આલમીન
મતલૂખ હર દીલકા પીયારા સૈયદે કૌનેન હે
નુર અહમદકી ચમક હે જુમલગી કંદીલમેં
નામ શીરૌ યું નીયારા સૈયદે કૌનેન હે હક
હર ગુલોમેં ઉનકી ખુશખો હર તરફ મેહેકી મહક

કલયોં કલીયોં ગુલ હઝારાં સૈયદે કૌનેન હે
 રહ અહમદ પર પદો સલવાત તુમ એ મોઅમેનો
 જુનો ધનસામે પૂકારા સૈયદે કૌનેન હે લક. ૪
 સુમતાહે નામ અહમદ લેતેહી લક મોંહ મેરા
 જુરજે બહદતકા સીતારા સૈયદે કૌનેન હે
 લીજયે મેરી ખબર તુમ યા નખી બેહરે ખુદા
 સુકીયે મીરકીન તુમ્હારા સૈયદે કૌનેન હે લક. ૫

૩ કસીદા.

મનસુરશાહકા આપકે સુરશીદકા.

ઉઠકે તઆઝીમ સબકરો અબ મુસ્તુફા પૈદા હુવે
 ઉમ્મતે આસીકે રહબર રેહતુમા પૈદા હુવે...ટેક
 જનકી આમદકે લીયે કરતે મલાયક જુસ્તજુ
 વોહ રસુલે પાક દીલ સલ્લે અલા પૈદા હુવે ઉઠકે ૧
 હકને અપને તુરસેં પૈદા કીયા ઉસ તુરક
 આજ વોહ જાતે નખી તુરે ખુદા પૈદા હુવે

એ બધાં મૌલુદકા દીલસેં સુનો યે મોંઘમીનો

આખરી વકતે નખી હમદે સના પૈદા હુવે ઉઠકે ૨
હકને ઉનકે શાનમેં કુરઆન યેહ નાઝીલ કીયા

વોહ શકીઉલ મોઘમેનીન (શમશુ દુહા) પૈદા હુવે
હમકુ અબકુહ ૩૨ નહીં પૂલકા મોહીખ્ખો દોરતો

રહમતુલલીલ આલમીન રાહે સફા પદા હુવે ઉઠકે ૩
કુફરી ઝુલમત મીટી ઇસ્લામ નુરાની હુવા

વોહ રસુલે હાશમી બદર દુગ્મ પૈદા હુવે
અબ મોહમ્મદ નામ પર કરદે ખતમ મનસૂરશાહ

અહમદે મુરસીલ હખીખે કીખીયા પૈદા હુવે ઉઠકે ૪

૪ કસીદા

જવાબ મીસ્કીનશાહકા.

ઇસ ઝુલમત મેં રોશન આકે જગ સાહિબ લૌલાક હુવે

દીલ ઉનકે હૈબત કે મારે કુફરાં કે આક હુવે

ટૅક... ૧

પૈદા હોતેહી સીજદા કરકે ફરમાયા યારખ ઉમ્મતી

યારખ ભલી ઉમ્મતી મન ખૈયર રયા ઇફલાક હુવે

૨

ખુશી કરો એ મોઝમીન લાછયો બેશક ચેહ હે જયે ખુશી	
ઉમ્મત કે વાલી હુવે પૈદા ખુશયો સેં તરનાક હુવે	૩
ચૌદીશ કામીલ પળી મુનાદી ખતમે રસુતકા રાજહુવા	
બૌતુલામેં ખુત જીતને થે વેહ સારે ગમનાક હુવે	૪
જૈસા રખને શાહ બનાયા વુઝરા વૈસે અતા કીયે	
વજીર આઝમ ચારેં બિનકે સાહેબે ઇદરાક હુવે	૫
ઇસ મેહફીલમેં ખુશયોં છળકે ઝાતી જલ્વા આ પહોંચા	
આ પહોંચે ઉમ્મતકે વાલી એહત્રે મેહફીલ પાક હુવે	૬
નખી સાહેબકી આઇ સવારી સમલજ્જયો સુફીમીરકીન	
પઠેં દરદાં હોકે મોઝહદબ વેહ સાહેબ લૌલાક હુવે	૭

૫ કસીદા

મહેશરમેં હોગી ખાસ નીદાયે મેહમ્મદી
 ઠહાંહે આજ મસ્ત લેકાયે મોહમ્મદી
 સાયાઅમેં આવો ગરમીએ મેહશરસેં દોસ્તો
 ખુલંદ હે આજ ખાસ લેવાયે મોહમ્મદી...ટેક ૧
 રહેમત કે જોશમેં હે જનાબે કરીમ આજ

- મુસ્તાક હો રહા હે ખુદાયે મોહમ્મદી
 હંગલી ઉઠાકે કલમા શહાદત સેં મસ્તહો
 દોળેગેં :ન્નેશ ખાકે ગદાયે મોહમ્મદી ૨
 મતવાસે બનકે રકસમેં આવેગેં આંશેકાં
 ચલેંગે સરકે બલકો ફીદાયે મોહમ્મદી
 દશકે હુજુરમેં વોહ મઝાહે કે કયા કહું
 ચલો મોહીબ્બો દેખો લેકાયે મોહમ્મદી ૩
 મન્નલ કીસકી હે નો ચલાબાયે ખુદમેં
 જખતક નહોગી ખાસ રઝાયે મોહમ્મદી
 આદમ નખીસેં હઝરતે ઇસા તમામ કુલ
 મુસ્તાક મુનતઝર હે ફીદાયે મોહમ્મદી ૪
 દીલ લગાવો અપના રૂબે મુસ્તાફાઈસેં
 બનોં દીલો ચશમ લગાયે મોહમ્મદી
 મીરકીનશાહ સુફી જમાલે રસુલકા
 મુસ્તાક દીલસેં ખાસ રેઝાયે મોહમ્મદી ૫

૬ કસીદા

જમાલે કાચ્યએસેં બઢકે દેખા, હે હમને બેશક જમાલે પુકરા
કમાલે અરશે બરીસેં ચઢકર કે પાયા, હમને કમાલે પુકરા...ટેક ૧

નબીકે વારેસહે બિદમાએલીન, ફકીર વરસેંમેં વરસુતુલ હક
વીસાલે હકકી અગર તલખહે, હુમુલ કરલો વેસાલે પુકરા ૨

બયાંને કુશ્યાંનમે શાન પુકરા, હદીસ નખવી અલ ફકરો ફખરી
વફકરો મીન્ની કમાલ ઉનકા, અજબ તઆબુબ હે હાત્ર પુકરા ૩

હદીસ કુદસીમેં યું સુનાયા, હું ઉન્કા આશોક અસ્શહે શૌકા
શકીએ દરગત કૌન એસા, હે હકકે યેહ નૌ નેહાલ પુકરા ૪

હે કાઇ આશોક ખૂદા જહાંમેં, ખુદાહે ખુદ આશોક ફકર હે
હશરમેં પુકરાસેં અજઝ હોગયા, મેઝાજ પૂરસી મલાલ પુકરા ૫

ઇબ્રા અનંતોમુલ ફકર હોવશ્લાહ, મઆઅલ પુકરા હે બસ મઆલાહ
અરશસેં ફરસ છા રહાહે, યહાં ૧ હૈબત જલાલે પુકરા ૬

ફકરકા સૌગા અજબ હે મો દુઆ રમુઝ ઓર મગઝસેં બરાહે
મચીહે હુરો મલક વજન્નો, બશરકે અંદર ધમાલ પુકરા ૭

પાનસદ સાલાહ બાદશાહાં, વઅગનેયાઓસેં દખ્લ જતલ

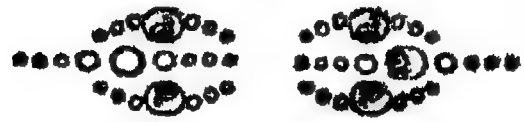
૨૯૫

- પેશતરસેં ચેહ રૌર કરતે, ફીરેગે બસ ખૂશ ખૂશલાલ પુકરા ૮
- હદીસ દીગર હે હુખ્મે પુકરા, હે ખાસ મીફતાહ જન્નતોંકી
- વલે મુસીબતનો ચેહ હુછહે કે હોના પૈછાન મહાલ પુકરા ૯
- ફકીર ફીરતેહેં જગમેં અકસર, વલે અસલ હે ફકીર કમતર
- ઈન્ન અનતોમુલ ફકર હોવલાહ, કહાપે હે ઇસ મીસાલે પુકરા ૧૦
- ફકર હુવા જીસ ગદાકુ હાંસીલ, ફકીર સફી હુવા વોહ કામેલ
- હે એસે સાહેબ ફકીર કહાંપર, મીલે કહીં ખાલ ખાલ પુકરા ૧૧
- ફકીર દર દર નહીં હે ફીરતા, નહીં કીસીસે ફકીર ડરતા
- નહીં મલક મૌત સેં વોહ મરતા, નીયારી હે રસ્મ ચાલ પુકરા ૧૨
- ફકીરકે ફૈઝકે હેં ભૂખે, જહાંમેં કુલ અગનેયાં વશાહાં
- કરો દીલો જાંસે ઉનકી ખીઝમત, કલામે હક કીલો કાલ પુકરા ૧૩
- ઔલેયાઘ તહતે કુખાઘ, કુદસી (લાયઆરે ફો હુમ) ગૈરી
- ચેહ શાન પુકરા બયાંને પુકરા, રફીએ દરજા મઆલ પુકરા ૧૪
- ફકકરકી ગોદળી નખીને પહેની, હૈ હૌલ ઇસરાહ મેં દસ્ત હકસેં
- ચેહી મોરકકા સજાહે હકસેં, ચેહી હે શમશે મહાલ પુકરા ૧૫
- કોઈ હે સૌદાયે હુરો જન્નત, કોઈ હે તરસાં વઝરઝાં દોઝખ
- મહુવ હો મસ્ત લેકાયે હકમેં, ચેહ જુમતે વજદ હાલ પુકરા ૧૬
- ફકીરકા શાહ બાઝ આજ કલ હે, જહાંમેં મનસૂરશાહ હાદી
- કદમમેં ઉનકે હૈ સર હમારા, હૈ શાન ઉસે તવાલ પુકરા ૧૭

વલી કુતુબ ગૌસ ઓર કલંદર, હૈ સખસેં ખાલા મુકામ ફકકર
એ સુફી મીસ્કીન શાહ દીલસેં, રખ્યો હમેંશાં ખીવાલ પુકરા ૧૮

દુહા

મોહયુદીન ચોખંડીવાલે
હાફેઝ સાહેબકા

જગમેં દુશ્મન ત્રીન હે, ઓરત માલ જમીન.
ઇન ત્રીનોકે ફંદસેં, ભાગ મોહયુદીન.

જવાબ મીસ્કીન શાહ સુફી સાહેબકા.

જગમેં દુશ્મન એક હે જરકા તમ્યા હે નામ
સુફી મીસ્કીન આપપર કરલો તમ્યા હરામ

કસીદા પીર દસ્તાગીર વજહુદીન અલવી
ગુજરાતી એહમદાબાદી ડહસલાહે સરરકુલ અજીઝકા
૭ કસીદા.

બગ્મ મુદકોંમેં હે ડંકા વજહુદીન અલવીકા
તજલ્લા ખૂબહી ચમકા વજહુદીન અલવીકા

મોહમ્મદ ગૌસકા પ્યાર નખી સાહેબકા દુહારાં

સીતારા અનવરી ચમકા વજહુદ્દીન અલવીકા...ટેક
મશરૂખ પાક શતારી નસબ હે કાદરી અલવી

કેયામત તક બજે ડંકા વજહુદ્દીન અલવીકા
હૈ દર ગુજરાત અહમદાબાદ ઉનકા રોઝયે રીદવાન

બેહીસ્તી દર ખુલા કીનકા વજહુદ્દીન અલવીકા ૨
સાળે તીનસો બરસોસે આબે હૌઝ ખાલેસહે

કરીશ્મા ઝાહિરા દેખા વજહુદ્દીન અલવીકા
શક્ર ગુંગો વતશનોં કુ વોહ આબે હૌઝ નૌશીહે

મુબારક ચેહ કરમ કીરકા વજહુદ્દીન અલવીકા ૩
મુંગજહીદ વકતકે અપને ચેહ લાદી મેહદીયે કામેત્ર

મરાતખ કુતબેયત કુબરા વજહુદ્દીન અલવીકા
વોહ આસુદા અંદર ખાન પૂર બને બનાનાં

ચેહ હૌલતખાના હે બાબા વજહુદ્દીન અલવીકા ૪
ફૈઝ બાતેનીસેં હે ચૌદાસો વલીયુલ્લાહ

સખા દરયા દીત્રીપાયા વજહુદ્દીન અલવીકા
વીલાયત આસમાનીકે વોહ માહે ચારદા સ વર

ખઝાના હે ખૂદાઝકા વજહુદ્દીન અલવીકા ૫
નીગાહે પાકમેં તાસીર બખશી હે ખુદાને વોહ

ફીરે હરગીઝ નહીં નંગા વજહુદ્દીન અલવીકા

ગીરોહુ ચારદાકા સર ગીરોહ સૌખલ મશાયખ યેહ

ખીલાફત તાજતુલ અકબર વજહુદ્દીન અલવીકા ૬

યેહ માલેક નૈયમતે કુબરા વોહ દૌલત આઝમ હે ઉનકી

અરબસે તા અજમ ઝુંડા વજહુદ્દીન અલવીકા

તેરે દરબાર શાહના પે આયા તેરા દીરાના

અરે તું કીસ્કા હે સૈદા વજહુદ્દીન અલવીકા ૭

બેહીસ્તી સીલ સીલા તેરા મોરીદાં હે તેરે લાખૌફ

ખુદાકુ નાઝ હે પ્યારા વજહુદ્દીન અલવીકા

દૌલતખાનાયે દોગર ખાનપૂર અવલાદસે આખાદ

યેહ સૌરી સીતસીલા ખાખા વજહુદ્દીન અલવીકા ૮

દૈબર શબ્બતહી અલ વકત ખળા સાહેબ અખ્દુલાહ

ખળામીયાં હે ગુલખૂટા વજહુદ્દીન અલવીકા

કસીદા લીખતે દીલ ચમકા કલમ અપના ઝલક ઉઠા

યેહી જામે મોહબ્બતકા વજહુદ્દીન અલવીકા ૯

વોહ મેઅખાનાયે અલવીકા હૈ તું મૈનોશ મરતાના

દરશન જીસ્નેહી દેખા વજહુદ્દીન અલવીકા

અરે મીસ્કીનશાહ સુફી હૈ ઉનકા નામ લૈવા તું

તૈરા મશરબ વ મૈખાના વજહુદ્દીન અલવીકા ૧૦

૮ કસીદા

અવલો આખર મેં હે ધસરાર મોહમ્મદ
 ઝાહેરો બાતીનમેં હે અનવાર મોહમ્મદ
 શમ્શ બઝમેં મુરસીલાં સરકાર મોહમ્મદ
 હૈ શરીએ આસીયાં મુખતાર મોહમ્મદ
 મરઝે ફલક મેં ન મીસાલે મોહમ્મદ
 સલ્લુઅલા મોહમ્મદીવ વચાલે મોહમ્મદી (૬૩૬) ૧
 લાસાની હે અંદર જહાં દરખાદ મોહમ્મદ
 ખતમે રીસાલત શહે અખરાર મોહમ્મદ
 કાન હીદાયત હે બસ ગુફતાર મોહમ્મદ
 તાજ સફાઅત સરે સરદાર મોહમ્મદ
 જુમલહા નેક પાક ખેસાલે મોહમ્મદી
 સલ્લુઅલા મોહમ્મદીન વચાલે મોહમ્મદી (૬૩૬) ૨
 મુરદા ઝીંદા હોતે અઝ રફતાર મોહમ્મદ
 તુર હીદાયત હે વોહ તલવાર મોહમ્મદ
 બાદશાહાને જહાં બેગાર મોહમ્મદ
 કાઅબતુલ્લાહસેં સીવા ધરખાર મોહમ્મદ
 મુસ્તાક ખુદા ખાસ જમાલે મોહમ્મદી

સલ્લુઅલા મોહમદીવ વચ્ચાલે મોહમ્મદી (૬૩૨) ૩

જખ ચલે. મેઅરાજકુ સાજારે મોહમ્મદ

ખાઠુ થે ખુરરાકપે અસવાર મોહમ્મદ

અરશીયોને કર લીયા છકાર મોહમ્મદ

હુરો મલક સખ હુવે બલહાર મોહમ્મદ

ચાહતા હે કિષ્તીયા ભી વેસાલે મોહમ્મદી

સલ્લુઅલા મોહમ્મદીન વચ્ચાલે મોહમ્મદી (૬૩૬) ૪

સૌયદે કૌનેન હે અખયાર મોહમ્મદ

જુદો સખા બખ્શકા ગુલઝાર મોહમ્મદ

ઉમ્મતી આસીકા હે સત્તાર મોહમ્મદ

દોઝખી હો જો કરે ધનિકાર મોહમ્મદ

બોલે મલક દેખ જમાલે મોહમ્મદી

સલ્લુઅલા મોહમ્મદીન વચ્ચાલે મોહમ્મદી (૬૩૬) ૫

જસને દેખ પાયા હે દીદાર મોહમ્મદ

યાર દીગર ભી હો તલબગાર મોહમ્મદ

હો ગયા હે સુદી મીસ્કીન પ્યાર મોહમ્મદ

૬૩૬ જારી દીલમેં હે એકતાર મોહમ્મદ

લારૈય બેઅદદ હે કમાલે મોહમ્મદી

સલ્લુઅલા મોહમ્મદીન વચ્ચાલે મોહમ્મદી (૬૩૬) ૬

૬ કસીદા

સાહેબે લૌલાક મોહમંદ રસુલ હે
 પીયારે ખુદાકે પાક મોહમ્મદ દસુલહે
 વોહ રંગઝેખ ખાકે મોહમંદ રસુલહે
 સાયાએ ઈફ્તિહ મોહમ્મદ રસુલહે
 યા સા મોહને મેહફીલે એહવાલે એહમદી
 સદ્ગુ અલા મોહમ્મદીન વઆલે મોહમ્મદી (૬૩૬) ૧
 અબ્બલ હુવા પૈદા વોહ મોહમ્મદકા તુરહે
 જુસ્તજુ મેં ઉનકે મલાયક વ હુર હે
 મોઅમીનો કે દીલ સદા ઉનસેં સરર હે
 બદખખ્ત હે જો ઉનકી મોહખ્ખતસેં દુર હે
 યાસા મોહને મેહફીલે એહવાલે એહમદી
 સદ્ગુ અલા મોહમ્મદીન વઆલે મોહમ્મદી (૬૩૬) ૨
 અરશેં બરીસેં બેહતર એહમદકી શાન હે
 એહમદસેં મુનવ્વર હુવા કૌનો મકાન હે
 સાઅયરે મએરાજ નખી લામકાન હે
 કુરબાન મોહમ્મદ પે આશોકાં કી જાન હે

યાસા મોંઘને મેહફીલે અહવાલે અહમદી
 સહુ અલા મોહમદીન વચાલે મોહમ્મદી (૬૩૬) ૩
 આવો શીતાબી દોળકે મેહફીલે રસુલ
 જીસમેં ખૂદાયે પાક કા કામીલ રહમ નુજુલ
 ઉનકી બરકતસેં કરે કિશીયા કબૂલ
 બરગુઝીદા કિશીયા પ્યારા નબી રસુલ
 યાસા મોંઘને મેહફીલે અનવરે અહમદી
 સહુ અલા મોહમદીન વચાલે મોહમ્મદી (૬૩૬) ૪
 યા નબીજી સુફીયે મીરકોન હે ઝઘક
 આકા હો પેશવા હો મેરે લાશમી શરીફ
 જુમલહા અંબેયાસેં કીયા આપકુ લતીફ
 હમદાદ લીલાહ કીજીયે હે કમતરીન ઝઘક
 યા મોંઘન મેહફીલે અહવાલે અહમદી
 સહુ અલા મોહમદીન વચાલે મોહમ્મદી (૬૩૬) ૫

હુમરી

મેને ફેરીહે સમરનકી માલા

દુરવેશ દીનખર તેરા હું દીલસેં, મુંજકુ ચાહયે ન શાલ દોસાલા

મેને ફેરીહે સમરનકી માલા ૧

ચહેરા તુરાની માહતાયાની દેખા, હાં મેં વહદતકા પાયા ઉન્નલા

મેને ફેરીહે ૨

કલ્મ જીગર અલમસ્ત હે દોનો, હાં તુંને બખશા જો પરેમકા પીયાલા

મેને ફેરીહે ૩

ગંગન મંડલમેં ચંદાજો કુગા, હાં ઉસ્કા ચૌદીસ હુવાહે ઉન્નલા

મેને ફેરીહે ૪

ચોપાઇ

અલહાદી હોવલ્લાહ

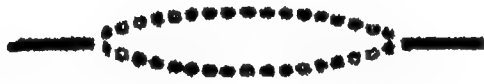
પેતે પૂરકા મોહન બાસી,
મહેલ્લા તુરી માહ નગરહે,

વાંકીશાન સદા અવિનાશી
હશન તુર બાફકા ધરહે

સીતાપુર જીલ્લા કી ખસ્તી, સુંનતા હું હે વહાં વોહ હસ્તી
ઐ હમજોલી કોઈ ખતારે, માહ નગરમેં કહેતેં સાયેં

જવાબ

માહ નગર રોશન હે ખાસા જુસ્તજુમેં ફીર ક્યા રાસા
મનસુર યીયાકી હુમેં ઘેલી પરેમ ખુમારીકી અલોમેલી
હમાએ ખાગ કુદસી સયમોત્રા સુફી મીન્કીન દંસ અલમેલા

સાખીઓ.

તલખ તુજે હે ચારકી રખ મુરશીદસેં ખર	
ઔર રટન રટો હર સાંસસેં ટુટે એક ન તાર	૧
મુરશીદમાં મોલા મીલા મુરશીદ તારન હાર	
મહેર કરે જો સતગુર ભવસાગર હો પાર	૨
મુરશીદ ચરનો સટ ધરો રખો પ્રેમ ઔર ભાવ	
પ્રેમ ભાવ જખ હો નહીં કિન્કે ધર મત જાવ	૩
તન મન ધનસે બીક ચુકા સતગુરકે હાથ	
સુફી મીન્કીન સતગુર ચોદા ભુવનકા નાથ	૪
સંગત સંતોકી કરો રખો સંતસે રખો ભાવ	

સત સંગે સરજન મીઝે કીની ન હો અટકાવ	૫
સુફી મીસ્કીન સત સંગમેં હુવા બહોત આરામ	
હુબધા સારી દુર હુઈ મીલા પરેમ પદવી ધામ	૬
બૈદ પૂરાન કુલ શાસ્તર પઢે પઢાએ અનંત	
ધન સખમેં એક સચ્ચતકી બળી હે સંગત સંત	૭
સત સંગ સખસેં બઢા ચૌદા જુવન કે માંચ	
સુફી મીસ્કીન યું કહે સખ સંતન કે માય	૮
મુરશીદ ચરનો સર ધરો એ સુફી મીસ્કીન	
મોહર ઉન્કી કામેલ હોવે દીલકુ હો તરકીન	૯
ગૌસ હુવે કુતુબ હુવે હોગયે શાહ અમીર	
યેહ સખ હોના સહેલ હે મુશ્કીલ ફના ફકીર	૧૦
સુફી સંત ફકીરકા સખસેં ન્યારા પંથ	
હૈ વોહ સુહાગન ચારકી નહો દૈખે જુઝ કંથ	૧૧
એ પ્યારી હમ જોલીયાં કરલો ખટકા દુર	
મનાવ ખૂશીયાં ચારકી હરદમ રહો હજુર	૧૨
એ પ્યારી હમ જોલીયાં ચલો પીયાકે ખાસ	
તન મન ધન અરપન કરો સુનો ન કોઇ બકવાસ	૧૩
એ પ્યારી હમ જોલીયાં ગહેરી પીત જખ હોય	
(યહ બહુમ વચહ બહુ નહુ) રહો આપમેં મોહય	૧૪
એ પ્યારી હમ જોલીયાં બાંધો પ્રેમકી દોર	
દરશનમેં પરશન રહો જૈસે ચંદ ચકોર	૧૫

ઐ ખ્યારી હમ જોલીયાં નઝર ન દીગર આય	
દીગર તવક્કલ શીરક હે જુઝ યાર ન દેખા જાય	૧૬
ઐ ખ્યારી હમ જોલીયાં પેહનો વાકા સુહાગ	
ઐ સુફી મીસ્કીન શાહ વાકે બળે હે ભાગ	૧૭
કરો તીલાવત વુજુદકી ઐ સુફી મીસ્કીન	
ઇતમીનાન દીલકુ હો કામેલ હો તસકીન	૧૮
સુલેહ કુલ હો જાઇએ રખીયે સખસેં મૈલ	
પરેમ ભાવ સખસેં રખો વહદતકા દેખો ખૈલ	૧૯
સુલેહ કુલ હો જાઇએ કરીયે સખદી સૈયો	
સુફી મીસ્કીન (મેહેદીયતમેં) કૌન મીયાં (મેહેદીયો)	૨૦
સુલેહ કુલ જો હોગયા દૈખે એકલી શાન	
નોચ ઉંચ પેહ શીરક હે નૌન કા હે તુકશાન	૨૧
આઅમા અશમ હે તેરી કેસે પાયે ખુતુન	
(વતરાહુમ યનઝોરના ઐલૈક વહમ લા યુખસેરન)	૨૨
ગોર તફકકુર ખૂદમેં કુખ રહો ખેચુ	
(કુલીલલાહે સુમ્મ ઝરરહુમ શીખવદેહીમ યલખુન)	૨૩
સાફ પાની હે વોહી જો કલી ન હો નાપાક	
આરેફ વાકેફ હે વોહી જો સખસેં હે બેખાક	૧૪
ખલકત કોઇ થી નહીં ન આદમ કી તસ્વીર	
સુફી મીસ્કીન પેશતર ઉસસેં ફના ફરીર	૨૫

શયેર.

શૈખ આદમ સુરીએ મીરકીન શાહ, શૈખ કામેલ ઉન્કા હે મનસુર શાહ
 રખ્ખના અતમીમ લના વનુરના, ખાનેમા બીલખૈર કુન ફગફીરલના
 મઅદદતુલ મઅાનીમાં પહોંચા રખ્ખના, મહઝને અસલીમે લેખ લલ્લના
 મનમ મહપૂર તું મુશ્કીલ કુશાઈ, મનમ મોહતાજ તું હાજત રવાઈ
 અનલ મીરકીન શાહ મોહતાજ કમતર, ગની મગનીએ અંનતદ્વાહો અકબર
 તમ્મત, બીલ ખૈર, વધરલામે, અલા, મન, તબઅત, હોદા અજ,બરાયે,
 મકમુશાહ, ખલીફા, સૂફી મીરકીન શાહ, કાદરી શતારી

—●—

ભજન દાદા હાજીપીર મનસુરશાહ સાહેબ દુરવેશ.

૧. ભજન.

આવો સખી સખદેખો નજરસે, અમર નગર કા શાંવરીયાં
 ચારો તરફ હે તુરકી ઝંઝકી, બાજ રહી હે ઝાંઝરીયાં
 સમસો કમરકા જમાં સોહે, હોળે કાલી કામરીયાં
 હેરતકા સખ સાઝ બના હે, બાંકી છબહે નાઝરીયાં
 બુલબુલ અપની જોત દેખાવે, ટુંક રહાહે બાંસરીયાં

૧

૨

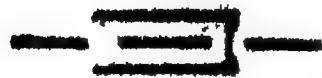
જુસ્કા મુરશીદ કામીલ હોવે, અમર બતાવે ડાગરીયાં
કીતનો ઇસમેં હુબ ગયે હેં, જો કરકે જોઠે માકરીયાં ૩
અંતકે ભેદકું જાનત નાહી, બનગયે સાધુ આંકળીયાં
એસા ભેદ જબ કહીએ મનસુરશાહ, જબ ખાલી ન જાવે સાંસરીયાં ૪

૨ ભજન.

જહાં કું દેખા તુજમેં દેખા, પરદા ઉઠાયા નજરમેં દેખા
નહનો અકરબ કહાહે કીસને, માઅને સમજકે જગરમેં દેખા ૧
રખ્યહે અરેની લતતરાની, મુસા કલીમ કે અસરમેં દેખા
હરએક શેયમેં હે જાત ઉસ્કી, બુઝાતો શજરો હઝર મેં દેખા ૨
આશીકકું દેખા સુલીપે ચઢકે, અપસકુ ખોયે અસલમેં દેખા
મુરશીદકા પહાંપર હે કુચ્છ ઇશારા, મનસુરશાહને સખરમેં દેખા ૩

૩ ભજન.

તસ્વીર મેરે યારકી યહાં આછકે ચમકી
બેહોશ હુવા દેખકે અનવાર કી ચમકી ટેક ૧

દીલ હો ગયા દિવાના મેરા દેખ ઝલખકુ	
અખ કીસ્સે કહુ જાકે જો ઇસરારકી ચમકી	૨
જખદેખા તજલ્લી હે તેરી યાર હે ભરપૂર	
ચારોં તરફસે દેખલે એહ પ્યારકી ચમકી	૩
દેખ તજલ્લી સૂચે કોહતુર પે મુસા	
બેહોશ હોકે ગોર ગયે જો ઇકરારકી ચમકી	૪
આશોકાં કું ચાહીએ એ કામભી કરલે	
માલુમ તો હો જાયે જો તલવાર ચમકી	૫
ઐયનલહકક અખ બોલદે ઇસજન'યપે મનસુર	
હો જાયે એહી શૌર જખ દારકી ચમકી	૬

૪ ભજન.

સુનાઇ તુને હૈ ઐસી બતીયાં, હુઇ દીવાની એ સૂનકૈ સખીયાં
 બનાયા આદમ કો શકલ અપની, ન ભેદ પાયા જો તુને રખીયાં ટેક
 હઝારો આયે ચલે ગયે સખ, લગાકે અપની હરજાંપે અખીયાં
 સરા હદીસસે યેહી હૈ સાખીત, મીટા ન પાવે જોતુને લીખીયાં ૧
 મનસુરશાહ હે ઝાહેલ હે બીલકુલ, પાંચે હે મુરશીદ જો મીસ્ત્રે સતીયાં
 જહાંસે સાખીત ગયા ન કોઇ, લગાયે બૈઠે હે ચોર ધતીયાં ૨

૫ ભજન.

દીખાદે મુજકુ તુરાની સુરત	
અજાજ તરેહ કી રહેમાની સુરત	૨૩
કીસી જગે પે જુદા નહીં હૈ	
સમજમેં આઘ નીચાની સુરત	૧
નહીં હાથમેં કુછ બી હૈ આયા	
કહું મેં ફૈસી જાયાની સુરત	૨
દીખાકે ઝલકી સૌદા બનાયા	
ગુમશુદ હુવા દેખ ગુમાની સુરત	૩
ઐયનલહક અબ બોલે તુ જલ્દી	
સુત્રીપે ચઢકે દીખાની સુરત	૪
મનસૂરશાહ ચેહ સમજ કે કહેના	
મુરશીદ બતાયા દીકાની સુરત	૫

૧ મુનાકેબ.

છશક હો ગયા હૈ છુડાના ચેહી મુશકીલ
દાગ લગાદે તો ધૂલાના ચેહી મુશકીલ

ભેદ ફકીરી કેા સુનાના યેહી મુશ્કીલ

મન અરફી બાત છુપાના યેહી મુશ્કીલ
જો મરગયા હે લોટકે આના યેહી મુશ્કીલ

અફસોસ રહા દીલકુ જલાના યેહી મુશ્કીલ ૧
ભેદ યેહુ પરદેકા કોઈ કહે નહીં સકતા

એસી ઝલકી દેખકે કોઈ રહે નહીં સકતા
સૂરતે શમશેર કોઈ સહે નહીં સકતા

જો મર ગયા હે આપસેં શીર મર નહીં સકતા
જો મરગયા હે લોટકે આના યેહી મુશ્કીલ

અફસોસ રહા દીલકુ જલાના યેહી મુશ્કીલ ૨
પુશ સેં ગુઝર જાયેતો રહેજાયગા અકસીર

જીતેજી મરજાયે તો બનજાયગા અકસીર
હૈરતમેં જો દેખાતો સમજ જાયેગા અકસીર

સચ્ચા સુખન બોલકે કહે જાયગા અકસીર
જો મરગયાહે લોટકે આના યેહી મુશ્કીલ

અફસોસ રહા દીલકુ જલાના યેહી મુશ્કીલ ૩
અહદને અહમદકો દેખા ખુશ છીપાયા

એક મીમકા પરદાબી ઉસમેં એસા લગાયા
ઉનકોબી નહીં મોતસે ચારો હે બચાયા

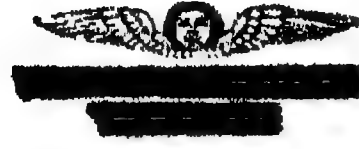
ફીર કહો કૌન રહેગા જો કોઈ હે આયા
જો મરગયા હે લોટકે આના યેહી મુશ્કીલ

અફસોસ રહા દીલકુ જલાના યેહી મુશ્કીલ ૪

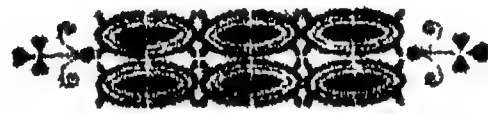
તુંતો યહાં કહેતાહે મેરા હે ચે તેરા
 ભુલકે જોઈએ મીયાં કરકે અંધેરા
 સોચ કરો યાર અભી હેગા સમેરા
 જબ આગઈ મૌત ન મેરાહે ન તેરા
 જો મરગયા હે લોટકે આનાં યેહી મુશ્કીલ
 અફસોસ રહા દીલકુ જલાના યેહી મુશ્કીલ ૫
 અપનીતો જવાની યે મીયાં મુક્ત ગંવાઈ
 કુછ સોચ નકીયા જો હોજાયેગા કમાઈ
 યેહ ખાત તેરે દીલમે હેગી કૌન સમાઈ
 જબ આગઈ મૌત ન બાબા હે ન માઈ
 જો મરગયા હે લોટકે આના યેહી મુશ્કીલ
 અફસોસ રહા દીલકુ જલાના યેહી મુશ્કીલ ૬
 અહમ્મેં અહમદબી નહોં યાર ખુદા હે
 ઝાહેરીતો નુર હે ખાતીન મેં ખુદા હે
 મનસુરશાહ દીલસેં હુવા ઉનપે ફીદા હે
 જબ આગઈ મૌત ન શાહો ન ગદા હે
 જો મરગયા હે લોટકે આના યેહી મુશ્કીલ
 અફસોસ રહા દીલકુ જલાના યેહી મુશ્કીલ ૭

૧ કસીદા.

ચત્રો જલદ દીદાર દેખો ખૂદાકા, એ કેયા હકને રતબા દીવા મુસ્તુફાકા
હમરાહીમેં ઉન્કે જીખરીલ આપે, લૈકર ચલૈ વોહ રસુલે ખુદાકા ચલોજલદ
હુયે જખકે અસવાર ખુરાક ઉપર, ઇન્નાફતહના પદે વઝૌહાકા
બૈતુલ મુકકદસ જો પહોંચે પેગમ્બર, પદે જલદ વહાંપર સુરે ફાતેહાકા
ખુલે જખકે દરવાઝે રૂયે ફલકકે, મીલા તુર જા કરકે તુરલ હુદાકા
તુરોંમેં તુર જખકે શામીલ હુવા હે, જુદા દૈન કરતા મેરે પેશવાકા
એ મુરશીદ એસા જો કામીલ ન હોતા, નહોં ભૈદ મીલતા મુજે લામકાંકા
ન કર ભૈદ મનસૂરશાહ એસા ઝાહેર, કરે બંધ અપની તું ખીલકુલ જુખાંકા

૨ કસીદા.

ખૂદા તુર અપના દીખાતાહે આજ, જુદાઇકા પરદા ઉઠાતાહે આજ
જીખરીલકે હાથ કૌસર વોહ ભૈન, ખુશખોસેં તનકો બસાતાહે આજ
મેઅરાજમેં હકને ઉનકો ખુલાકર, તુરોંકી કંદીલ, જલાતા હે આજ
નઆલૈન પહેરે અરશ પર જો પહોંચે, અરશકા ચેહ રતબા બઢાતાહે આજ

પહોંચે રસુલે ખુદા જખ વહાંપર, દરદ ઔર સન્નવાત પઢાતાહે આજ
મુરશીદકી દાયા સેં મનસૂરશાહ ચેહ, કસીદે નખીકે બનાતા હે આજ

૩ કસીદા

બરાયે ખુદા તું એહમદકા મુજે તુર જમાલે દીખા દેના
રસુલે ખુદાકી વહેદતકા મૈરે દીલપર તુર બસા દેના
જો કે દેખા તુમહારે તુરકી ઝલક નહીં બુલે કબી હમેં મરગ તલક
તુમપે હોવે શીદા સખ હુરોં મલક મુજે આકે જરા સમઝા દેના
મુજે લેચલ જલ્દી મદીને તલક મેરી મીટજાવે દીલકી ચેહ સારી કલક
મેંતો હો જાઉં શીદા તૈરી દેખ ઝલક મેરી સારી ખુદીકુ મીટા દેના
કહીં બંસી વોહ આપ બજાવત હે સખ દેખજયા લલચાવત હે
કોઇ આશક રાગ બનાવત હે મુજે વાકી બખર મંગલા દેના
ચેહતો મનસૂરશાહ કુછ સોચરહા તુજ નામપે સીરકુ બૈચ રહા
ઉસ તુરકી ઝલકી ચેહ દેખ રહા મૈરી બંધ જૂબાંકુ કરા દેના

૪ કસીદા.

બાકી હે તમન્ના હે મદીનાબી દીખાદે
ઉસ રોઝયે અનવરકી ઝીયારતબી કરાદે

અમ જલ્દીસેં લે જાયે મૂળે મકકે મોઅમમ

જૈયતુલ હરમકી મુજકુ તવાફાલી કરાદે...ટેક ૧

ગભરાતાહું મેં હીંદમેં એ સાકીયે કૌસર

ઇસ દીલકો મેરે મુશ્કએ અંબરસેં બસાદે ૨

બે હૌશ પળા રહેતા હું કુછબી ન ખબરહે

તુમ હાદીયે રહબરહે મોહે જલ્દી જગાદે ૩

મનસુર દીવાના હે તુમહારા યા મોહંમદ

દુન્યાકી મોહબ્બત ચેહ મેરે દીલસેં છુળાદે ૪

મૌલાના હાફેજ સાહેબ હાદાપીર મોહયુદીન સાહેબ
ચોખંડીવાલેકા

ખખા અલેપનામા

અલેફ ઇલાહી વોહી હમારા, જુસ્તે સારા મુશ્ક સંવારા

કયા કુદરત કી હીકમત કીના, કતરે ખીચ સંમુદ ભરદીના

ફહો—ખેલદેખ કુદરતકા હરગા અપના રાન,

એક ખુંદકે બીતર સારા સંમુદ સમાન
 બે—બંદા વોહી કહેલાવે. જુસ્કો સાંસ ન ખાલી જાવે
 જખ એ સાંસ રાતદીન જાગે, કયા માઅને કે પાપ ન ભાગે
 દુહો—સદા સાંસ રખ જારી કર દુગધા કુ દુર,
 ઝીકર ખુદાસેં અપના દીલ કરલે માઅમુર
 તે—તુજમેં અખતક હે ભાઇ, કીઓ કીના ખુગઝ ખુરાઇ
 જખ ઇનકું તું દુર બહાવે, તખ સચ્ચા મોઅમીન કહેલાવે
 દુહો—ઇન્હે દૂર કર પ્યારે કર મઝખુત ચકીન,
 પલમે મીલે ખીલાતા કહે મોહયુદીન
 સે—સાબેત ઇમાન સંવારો, ઝૈરી પાંચ બદન કે મારો
 કામ કોથ ત્રિશના મનમાયા, ઇન પાંચોને બેદ ગંવાયા
 દુહો—ઇન્હે મારલો પહેલે પીછે, બતો ફકીર,
 જગમેં રહે બદાઇ અમ્મર હોય શરીર
 જમ-જપ કરના હર સાંસાં, આઠ પહેર ઔર બારોં માસા
 જખ ઇતની તુમ કરો કમાઇ, તખદીલકી કુછ હોઇ સફાઇ
 દુહો—ચાહો સફાઇ દીલકીતો કરલો એહ કામ
 હર સાઅત હર સાંસપર જપા કરો હરનામ
 હે—હાકેમ તુમ એકકુ જાનો, ઔર દુજેકુ મત ગીરદનો
 નામ દુધકા દીલસેં છોડો. ઉલફત એક ખુદાસેં જોડો
 દુહો—શીવા ખુદાકે જગમેં દુખ નહીં હે કાઇ,
 લકખ દુધકા બોલું કુદર સરાસર હોઇ

ખે-ખાલેકસેં કરલે નાતા, ઇધર ઊધર કયું મન બટકાતા
 ઇસ જગ ખીચ ન કોઇ અપના, હૈ સંસાર રૈનકા સપના
 દુહો-દુશમન જગમેં તીન હે ઔરત, માલ. જમીન

ઇન તીનોકે ફંદસે ભાગ મહચુદીન

દાલ-દુર દીલસેં કર માયા, હોળ બદી મનમાં રખ દાયા
 હે દાયા માનીંદ ખવૈયા. ઔ ઘટ પાર લગાવે નૈયા

દુહ-ઇસ દાયાકે જોરસેં લાખો ઉતરે પાર

બદી સમાની જીનમેં હુખ મરે મજધાર

ઝલ-ઝીકર ઇસ દખમેં કીજીયે, દીલમેં નામ ખૂદાકા લીજીયે

જો હકક હકક કર કીયા પુકારા, ગોયા ઉસને મકર સંવારા

દુહો-કરે ઝીકર જો ઝાહેર વોહી બળા મકકાર

ઉસ્કા મતલબ સાફહો જો રાઝી હો સંસાર

રે-રાજી સાહેબ તબ હોવે, જબ દીલકી દુગધાતું ખોવે

દુઈ ડાલ દીલમેં ખીખ ખોયા, અમીત ખીજ હાથસેં ખોયા

દુહો-વહાંતો કયા કુછ ઔર થા, યહાં હે કયા કુછ ઔર

અરે દુઈકે ફેરમેં તું ભૂલા અસલી તોર

જે-ઝહેદ એસાહો ભાઇ, જૈસા નખી દીયા ફરમાઇ

ભુખ મારદે નીંદ ઉડાઇ, તબ તુજસે કુછ હોઇ કમાઇ

દુહો-ભુખ પ્યાસકા મારકે વોહી વોહી રટલાઓ,

આખેદ બન મઆખૂદ કો રાત્યો દોઝ મનાઓ

સીન-સહેલ એક હીકમત કરલે, ઇસ્કે ગુરકા દીલમેં ધરલે

જબતક ગુર નહીં બતલાવે, તબતગ ભૈદ નહીં કોઇ પાવે

દુહો—બીન ગુર જગમેં જો કોઈ સીખા બૈદ લગૈદ

મીઝા ન બીન બતલાયે હતઆલાકા બૈદ

શીન—શોક અસલી જબ હોતા, કયું તું ઉમર અકારત ખોતા

ધતને દીન ખોયે કર જગળા, અબહી ચૈત નહીં કુછ બીગળા

દુહો—હોનાથા સો હોગયા ઉનકા કૌન બીચાર,

તબકી બાતેં છોળદે અબસેં હો હુશીયાર

સ્વાદ—સખર શુરકુ રખદીના, પુરા જોગ ઉસીને કીના

બીન માયા ના હોઇ અમીરી, સખ બીના ના હોઇ ફકીરી

દુહો—ખતમ કીસીપે હે નહીં કયા બાલક કયા પીર

શુરકે ઘટમેં સખદે વોહી અસલ ફકીર

સ્વાદ—જરૂર મીટાદે હસ્તી, કર ગુલઝાર અદમકી બસ્તી

થાતું નહીં નહીં ફીરહોજી, જતે જાન ગોરમેં સોજી

દુહો—હૈકા સંગીત જગહુવા નહીંકા મીતન કોઇ,

લેફીન વોહ અકસીર હે જો યાર નહીંકા હોઈ

તોઈ—તાલેબકુ આહીયે એસા, રખમે તલબ યારહે કેસા

શીર દીલબરમેં યું મીલજાવે, જ્યુંં મીસરી જલમેં ધુલજાવે

દુહો—જબતક જલસેં હે જુદા તબલગ હે તકરીર

જબ પાનીમેં ધુલગઇ તો કહાં મીસરી કહાં નીર

જોઇ—જહેરકી છોળદે આદત બાતીન કી કર ખુબ ઇઆદત

લાએલાહમાં મીલેગા અલાહ કહા નખી અલગૈય હોવલાહ

દુહો—જો હઝરતને કહેદીયા સો હે સચ્ચા લારૈય

કયું કે ખુદાબી બોલા (યુંઅમેનુન બીલ ગૈય)

એન—આજીઝી દીક્કમેં ધરના, મેં મગરર કબી મત કરના

મેં મેં મીલા લઅનતી માલા, આજીઝ રહા સબી પરખાલા

દુહા—એ પ્યારે તું દેખલે આજીઝકા મઝમુન

સાફ મેહમદ કહે ગયે (મીનલુમ અમ્મીયુન)

ગૈન—ગૈયરીયત કે ઉતેરી હુધ પીયાસેં ખુખ સનેહી

લોભે વહી છોળ જગસારા, જહાં બસે વોહ પીતમ પ્યારા

દુહા—દીન દુન્યાકે પળે જશકા પળા મુકામ

કયા જાનેં વોહ કુક કે ઓર કયા જાનેં ઇસ્લામ

ફે—ફીર ફાર મીસે વોહ પ્યારા જખયેહ મરે નફસ અમારા

કયા તુજસેં કુછ દુર હે દાતા હે ઘટમેં મૌજુદ બીધાતા

દુહા—તહેતો શરાસેં અરશ તક લરાહે સાહેબ રૂપ

હરસેમેં મૌજુદહે કયા છાંઈ કયા ધુપ

કાફ—કોલ જો કુછ કર આયા, મો દુન્યાકે બીચ ભૂલાયા

દેખ જહાંસિં હુવાહે આના, હે ફીર તુજે ઉસી ઘર જાના

દુહા—પ્યારે ઇસ જગ વાંઈ કે ચલીયો માંચ નંવાઈ

મોત હે લુખી જાંનકી નાં જાતું કયખાઈ

કાફ—ફીસીકુ ખૂરા ન કહેના, સખસેં ખૂરા આપહો રહેના

ગર કુછ ચાહે લીયા ભલાઈ કરદે અપની દુર બજાઈ

દુહા—મુઝ આજીઝકે કોલપર કરલે જરા તમીઝ

જખ છોટાતું બન રહે તો હોજાવે કાઈ ચીઝ

લામ—લેયાકત ઇતિની પાયા, કે જગમેં ઈનસાન કહાયા

ગર ખાલેક હેવાન ખનાતા, શીર ચેહ વસ્ક કહાં તું પાતા

દુહા—જો ન્યામત રખને દીયા હે તુંજકુ મઆલુમ

શીરબી ઉસ્કી દીલ્સેં સદા રહા મહરમ

મીમ—મોહમ્મકા ફલ લેખા, કુફરા ઉસી બદનમેં દેખા

વોહ મહમુદ મોહમ્મદ દાયમ, રહેંગે રોઝ અબદતક કાયમ

દુહા—મુસ્શીદને યું કહેદીયા સુન મઆફુલ કલામ

કુલ આલમ કે જરમપર લીખા મોહમ્મદ નામ

તુન—નસીકત ઇતિની પાયા, શીરબી નહીં ખીયાલ ફાલ લાયા

એ ગાહેઝ મત બન દીવાના રખ તુંજકો કરચુકા સીયાના

દુહા—કીયા ખલીફા હે તુંજે વોહ સાહેબ સુખહાન

ઔર તુને તો ના સુના ખાલેક કા ફરમાન

વાવ—વોહી હર ઘટમેં આયા, મુરતમેં મુરત દીખલાયા

કયા બહુરપી ગુન ફેલાયા, જુઝ કુલ તક વોહ આપ બનાયા

દુહા—ઝાહેરમેં તો હે જુદા આલમ અઠરા હઝાર

ઔર બાતીનમેં દેખતે બંધાહે વોહી તાર

હે—હુકા રખ ચાક બનાયા, ચાક બીચ લૌલાક બસાયા

ઉસીમેં ફરશ જમીન ખીજયા, ઉસીમેં છત આસમાંહે હાયા

દુહા—જૈસી ઉસ્કી બાત હૈ હૈ વૈસાહી ઘર

ઔર વૈસાહી નામહે અલ્લાહુ અકબર

યે—યાહુ યાહુ યાહુ હે, મેં ઉઠગયા રહા સો તું હે

અબ તાઝીમ ચુરકી કરીયે, એ સર ઉન કદમેં પર વરીયે

દુહા-કહાં મોહયુદીન હે મોહસનઅલી શાહ પીર
જુસ્કા મુરશીદપાદ હે જંગલીશાહ ફકીર

જુલ્લે લખનૌ, મોજે ચોખંડીવાલેકી દાદા પીર જંગલી
શાહ કે બાલકા સૌયદ મોહસનઅલીશાહ નવાબ ટોંકવાલેકા
બાલકે મોહયુદીન હાફેઝ કારી કી બનાયા હુવા અલેપ નામાં
જે ઉન્હોંકે બલાકે મનસૂરશાહકી બખાનીસેં આપ મોજે કેસ-
મડી મેં આકે છપવાને કા કેહેગયે આપકા બાલકા મીસ્કીન
શાહ કે બાલકા મકબૂલશાહ કુ એ ઇબ્તખત હુઈ તેર આપકે
લજન ઔર દાદા મોહયુદીન સાહેબકા અલેપ નામા દોંના
ઔર મીસ્કીનશાહ આપકે બાલકેકી કુલ ગઝલે છપવાનેકી
ઇબ્તખત મીલી. ઇ. સ. તા. ૧૫-૩-૪૦

બાકસાર મકબૂલશાહ કાદરી શત્તારી ખલીફા મીસ્કીનશાહ
કાદરી શત્તારીકા.

હાફેઝ મોહયુદીન ચોખંડીવાલેકા

અલેપ-ઈલાહી ખુદા તુંહી, યે બાદશાહ ઔર ગદા તુંહી
મૌજુદ હે સબસેં સદાતુંહી, સબ તુહી તુંહી સબ તુંહી તુંહી
તે—તાન ઉગાતા ફીરતાહે, સે, સાલેસ રૂપ સંવરતા હે

- કહીં ભૈસ ભીખારી કરતાહિ, સખ તુંહી તુંહી સખ તુંહી તુંહી
જમ—જાપ તું કરલે ખાલેકકા, હે હુકન માનલે માલેક કા
કુછ જ્ઞાન સીખલે સાલેકકા, સખ તુંહી તુંહી સખ તુંહી તુંહી
ખે—ખાલીક ચહીયે તુજકો; દાલ દુઈ છોળકે મોઝમીન હો
જખ ઘો ડાલે દીલકી, ખદખો, સખ તુંહી તુંહી સખ તુંહી તુંહી
જાલ—ઝીકર ખુદાકા સચ્ચાહિ, રે રાજ નિયાઝભી અચ્છા હે
એક છીન મેં સખકો રચ્ચાહિ; સખ તુંહી તુંહી સખ તુંહી તુંહી
જે—જયાદા ઇશક ધરે મનમે, સીન સાંસ રહે જારી તનમે
ફીર ઘરમેં રહો ચાહો ખનમેં, સખ તુંહી તુંહી સખ તુંહી તુંહી
શીશ—શોક ખીના કયા આયેગા, સ્વાદ સખર કહાંસેં લાયેગા
ખસ ખાદ મરગ પસ્તાયેગા, સખ તુંહી તુંહી સખ તુંહી તુંહી
જવાદ—જાયાં પુન મંજુર કરો, તો તાકત ગરમી દુર કરો
ઉસ નામસેં દીલ ભરપુર કરો, સખ તુંહી તુંહી સખ તુંહી તુંહી
જે—જાહેર ખાતીન છાને વોહ, એન ઇલમ ગૈખ પહેછાને વોહ
કુછ છુપા નહીં સખ જાનેં વોહ, સખ તુંહી તુંહી સખ તુંહી તુંહી
ગેન—ગરર હે કુશ્રાન મીયાં, ફે ફજલ રખકો પહેછાન મીયાં
પઠ સીદક દીલસેં કુરઆનમીયાં, સખ તુંહી તુંહી સખ તુંહી તુંહી
કાફ—કોલ ખુદાકા અદા કરો; કે કલમા તૈયખ પઢા કરો
મઆખુદસેં હરદમ ડરાકરો, સખ તુંહી તુંહી સખ તુંહી તુંહી
લામ—લોભ તું કરતા હે કીસપર, મીમ મૌત ખળી હરદમ સીરપર
કયું ભૂલ રહા હે દો દીનપર. સખ તુંહી તુંહી સખ તુંહી તુંહી
તુન—તૌખત તનમેં ખાજ રહી, વાવ, વોહી વોહી ધુન લાગરહી

તું સોહવે કાયા જાગરહી, સખ તુંહી તુંહી સખ તુંહી તુંહી
હે—હુ સેં તનક ભરલે તું, લામ અલેપક દીલમેં ધરલે તું
મરનેસેં પહિલે મરલે તુ, સખ તુંહી તુંહી સખ તુંહી તુંહી
હુમઝા—સેં અવ્વલ ડરલે, યે યારી ઉસ રખકી કરલે
લામકાં મોહયુદ્દીન ઘળલે, સખ તુંહી તુંહી સખ તુંહી તુંહી

મૌલાના મોહયુદ્દીનદાદાકી ૧ હુમરી

જસ વકત નખી પેગમ્બરકુ, મૌલાને અપના યારકીયા
મઆબુદે મોહમદકે ખાતેર, ચેહુ ચૌદા તખ્ત તૈયાર કીયા
હુર મલક સખ મીલકે વહાંપર સ્વલે અલાકા પુકાર કીયા
જસ વકત નખી પેગમ્બરકુ....ટેક ૧
રહેમતસેં ઉન્હી કે પાક ખુદા સખ ખાગ ચમન ગુલઝાર કીયા
હે ખેશક વોહુ ટટારા કાફેર જો કોઈ ઉનસેં ઇનકાર કીયા ૨
કહત મોહયુદ્દીન ઉન્હીકો સખ નખીચાંકા સરદાર કીયા
જસ વકત નખી પેગમ્બરકુ મૌલાને અપના યારકીયા ૨

મૌલાના મોહયુદ્દીનદાદાકી ૨ હુમરી

સારે ફલકપર ધુમ મચી હે આજ મોહમ્મદ આવત હેહો.
આવનમેં કુછ દેર નહીં હે જીયારાઈલ સુનાવત હેહો.

ચુન ચુનકે ખુરરાક સરાસર મીકાઈલ સજવત હેહો
 સારે ફલકપર ધુપ મચાઈ આજ મોહમ્મદ આવત હેહો ૧
 સુનકે ખખર મેઝરાજ નખીકા ગીલમાં શાર મચાવત હેહો
 હુર મલક સખ ધુમ ધુમ કે સ્વલે અલા ઘોવરાવત હેહો ૨
 એકસે એક નારી મધમાતી સતી રંગ રંગાવત હેહો
 જન્નત વાલે કલ જન્નતમેં ઘીકે ચીરાગ જલાવત હેહો ૩
 લાખન લોગ ખહારત રહીયાં, લાખન ફરશ ખીછાવત હેહો
 હુર મલાયક છન્નો પરી સખ, ઝુકઝુકે માથ નમાવત હેહો ૪
 અરશખરીં જખ પહોંચે પેગમ્બર, અરશી અફખ બજવત હેહો
 આલીયા અંખીયા ગોસ કુતુખ સખ સખકો ખજો સમજવત હેહો ૫
 ઇશક નખી મેં હઝારન લોટે લાખન પરાન લુટાવત હેહો
 તુમ એસે આશક બહોત મોહયુદ્દીન, નેનન નીર બહાવત હેહો ૬

